

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA FINANCE

Župančičeva ulica 3, p.p. 644a, 1001 Ljubljana

T: 01-369-6600

F: 01-369-6609

E: gp.mf@gov.si

www.mf.gov.si

Številka: IPP 007-717/2020/
Ljubljana, 23. 11. 2020
EVA 2020-1611-0119
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si
ZADEVA: POPRAVEK GRADIVA ŠT. 1 – Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu – predlog za obravnavo

Spoštovani,

v prilogi vam pošiljamo popravek vladnega gradiva št. 1 – Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu – predlog za obravnavo.

Besedilo gradiva je bilo popravljeno zaradi naknadno opravljene lekture besedila, ki smo jo prejeli s strani Generalnega sekretariata Vlade RS dne 20. 11. 2020. Obenem so bili upoštevani nekateri tehnični popravki, na katere je naknadno opozorila Banka Slovenije (sklici, redakcije ipd.). Ministrstvo za finance je obenem dodatno dopisalo obrazložitev zaradi spremembe 268.a člena v skladu z naknadno prejetim odzivom Ministrstva za pravosodje v okviru dopisa št. 004-10/2020/40 z dne 18. 11. 2020.

S spoštovanjem

mag. Andrej ŠIRCELJ
MINISTER

Priloga:

- vladno gradivo

Številka: IPP 007-717/2020/
Ljubljana, 23. 11. 2020
EVA 2020-1611-0119
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si
ZADEVA: Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu – predlog za obravnavo
1. Predlog sklepov vlade:
Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14 in 55/17) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne ... pod točko ... sprejela sklep:
Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu – predlog za obravnavo in ga pošlje Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo in sprejetje po nujnem zakonodajnem postopku.
dr. Božo Predalič GENERALNI SEKRETAR VLADE
Sklep prejmejo:
<ul style="list-style-type: none"> • Državni zbor Republike Slovenije • Ministrstvo za finance • Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:
V skladu s prvim odstavkom 143. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13, 38/17 in 46/20) se predlaga, da se predlog zakona obravnava in sprejme po nujnem zakonodajnem postopku. S pravočasnim sprejetjem predlaganih sprememb in dopolnitev Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 – ZRPPB, 77/16 – ZCKR, 41/17, 77/18 – ZTFI-1, 22/19 – ZIUJDSOL in 44/19 – odl. US) se pomembno zmanjša verjetnost za nastanek težko popravljivih posledic za delovanje države, do katerih lahko pride, v kolikor ne bodo zagotovljene zadostne pravne podlage, ki bi akterjem, ki so odgovorni za zagotavljanje finančne stabilnosti, omogočale primerno agilnost. S sprejetjem predlaganega zakona se namreč izboljša pravni okvir za stabilno in varno poslovanje bank.
Predlog za nujni postopek utemeljujemo tudi z dejstvom, da se s predlogom zakona v nacionalni pravni red prenaša 'Direktive (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala', pri čemer rok za prenos te direktive poteče 28. 12. 2020. V primeru zamude pri implementaciji omenjene direktive lahko Evropska komisija v skladu z ustanovnimi akti EU sproži postopek proti Republiki Sloveniji, ki bi lahko pomenil veliko finančno breme za Republiko Slovenijo in bi torej nastale težko popravljive posledice za delovanje države.
Z zakonom se obenem prilagajajo določbe nedavni sodni odločbi Vrhovnega sodišča opr. št. X Ips 22/2020, z dne 26. 8., ki je v 17. točki med drugim ugotovilo, da je glede na pravico do glavne obravnave iz 22. člena Ustave RS treba šteti, da je določba drugega odstavka 59. člena ZUS-1 protiustavna, saj gre za nedopustno izjemo od glavne obravnave. Podobno izjemo glede odločanja brez glavne obravnave je vsebuje tudi veljavni ZBan-2B.
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:
<ul style="list-style-type: none"> • Polona Flerin, državna sekretarka • Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem • Janja Jereb, vodja Sektorja za bančništvo • mag. Primož Šešek, podsekretar
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:
/

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:		
<ul style="list-style-type: none"> • mag. Andrej Šircelj, minister • mag. Peter Ješovnik, državni sekretar • mag. Kristina Šteblaj, državna sekretarka • Polona Flerin, državna sekretarka • Marjan Divjak, generalni direktor Direktorata za zakladništvo • Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem • Janja Jereb, vodja Sektorja za finančni sistem • mag. Primož Šešek, podsekretar 		
5. Kratek povzetek gradiva:		
<p>Osnovni cilj predloga zakona je prenos 'Direktive (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala'.</p> <p>Namen te direktive je obravnavati vprašanja, ki so se pojavila v zvezi z določbami 'Direktive 2013/36/EU o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij', za katere se je izkazalo, da niso dovolj jasne, in so se zato različno razlagale ali za katere je bilo ugotovljeno, da so preveč obremenjujoče za nekatere institucije. Vsebuje tudi prilagoditve Direktive 2013/36/EU, ki so potrebne bodisi po sprejetju drugih ustreznih pravnih aktov Unije bodisi zaradi vzporedno predlaganih sprememb 'Uredbe (EU) št. 575/2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja'. Nenazadnje se s predlaganimi spremembami sedanji regulativni okvir bolje usklajuje z mednarodnim razvojem ter tako spodbuja skladnost in primerljivost med jurisdikcijami.</p> <p>Poglavitne rešitve, ki jih zajema predlog zakona, so povzete v treh vsebinskih sklopih: (i) rešitve v okviru implementacije Direktive (EU) 2019/878, (ii) rešitve, ki so povezane z odločbo Ustavnega sodišča v zadevi U-I-55/16/19 in U-I-196/16-15, (iii) rešitve, v okviru katerih se ureja uzakonitev pristopa predhodne ocene primernosti nadzornega organa in izdaja dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke.</p>		
6. Presoja posledic za:		
a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA
c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: ~ nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja ~ razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna ~ razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	NE
7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR: /		

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1	
SKUPAJ				
7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR: /				
Gradivo nima finančnih posledic.				
8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:				
Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na:			NE	
<ul style="list-style-type: none"> - pristojnosti občin, - delovanje občin, - financiranje občin. 				
Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:				
<ul style="list-style-type: none"> • Skupnosti občin Slovenije SOS: NE • Združenju občin Slovenije ZOS: NE • Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: NE 				
Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani:				
<ul style="list-style-type: none"> • v celoti, • večinoma, • delno, • niso bili še upoštevani. 				
9. Predstavitev sodelovanja javnosti:				
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:			DA	

Datum objave: 2. 10. 2020

Predlog zakona je bil 2. 10. 2020 objavljen na spletni strani E-demokraciji, z rokom za posredovanja morebitnih predlogov, komentarjev in pripomb do 2. 11. 2020. Na objavo je posebej opozorilo finančne nadzornike (Banko Slovenije, Agencijo za trg vrednostnih papirjev, Agencijo za zavarovalni nadzor, Agencijo za nadzor nad revidiranjem) ter dodatno Združenje bank Slovenije, Komisijo za preprečevanje korupcije in Informacijskega pooblaščenca.

Do vključno 5. 11. 2020 je Ministrstvo za finance prejelo odziv Banke Slovenije, Agencije za trg vrednostnih papirjev, Agencije za javni nadzor nad revidiranjem, Informacijskega pooblaščenca, Združenja bank Slovenije, Združenja notranjih revizorjev IIA – Slovenski inštitut in Nove Ljubljanske banke – Svet delavcev.

10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA
---	----

11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	DA
---	----

mag. Andrej ŠIRCELJ
MINISTER

Priloge:

- Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu
- MSP test
- korelacijska tabela
- izjava o skladnosti
- mnenje Službe vlade za zakonodajo
- mnenje Ministrstva za pravosodje z dne 4. 11. 2020
- mnenje Ministrstva za pravosodje z dne 18. 11. 2020
- Mnenje Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo
- mnenje Ministrstva za javno upravo
- mnenje Evropske centralne banke

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O BANČNIŠTVU (ZBAN-2B)**I. UVOD****1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA****1.1 Slovenski pravni okvir in splošno o ureditvi**

V Republiki Sloveniji ureja področje bančništva Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 – ZRPPB, 77/16 – ZCKR, 41/17, 77/18 – ZTFI-1, 22/19 – ZIUJSOL in 44/19 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZBan-2), ki je v nacionalno zakonodajo prenesel naslednje štiri direktive:

- Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 27. junija 2013, str. 338; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU);
- Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. junija 2014, str. 190);
- Direktivo Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih letnih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L št. 372 z dne 31. decembra 1986, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo 2006/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, 83/349/EGS o konsolidiranih računovodskih izkazih, 86/635/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ter 91/674/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L št. 224 z dne 16. avgusta 2006, str. 1);
- Direktivo Sveta 89/117/EGS z dne 13. februarja 1989 o obveznosti podružnic, ustanovljenih v državi članici, ki pripadajo kreditnim in finančnim institucijam, s sedežem zunaj te države članice, glede objave letnih računovodskih izkazov (UL L št. 44 z dne 16. februarja 1989, str. 40).

ZBan-2 ureja naslednja področja:

- pogoje za ustanovitev, poslovanje in redno prenehanje kreditnih institucij s sedežem v Republiki Sloveniji;
- pogoje, pod katerimi lahko kreditne institucije s sedežem zunaj Republike Slovenije poslujejo na območju Republike Slovenije;
- pristojne organe, ukrepe in pooblastila za izvajanje nadzora nad poslovanjem kreditnih institucij v Republiki Sloveniji in nadzora nad poslovanjem drugih oseb, ki na območju Republike Slovenije v nasprotju s tem zakonom opravljajo storitve sprejemanja depozitov od javnosti;
- ukrepe in pooblastila za obvladovanje makrobonitetnega ali systemskega tveganja v zvezi s kreditnimi institucijami s sedežem v Republiki Sloveniji.

1.2 Finančne krize in odziv Evropske unije

Finančne krize, zlasti v bančnem sektorju, lahko povzročijo velike stroške tako zaradi neposrednih fiskalnih stroškov kot zaradi s tem povezanih stroškov za realno gospodarstvo. Primer tega je bila finančna kriza 2007–2008. Med letoma 2008 in 2014 so vlade EU za reševanje finančnega sektorja porabile skoraj dva bilijona eurov državne pomoči (znesek je enak skoraj 14 odstotkom BDP EU 2014). Velike so bile tudi izgube gospodarstva zaradi krize. Nekatere ocene kažejo, da lahko sedanja vrednost kumulativnih izgub v celotni EU znaša 50–100 odstotkov letnega BDP EU pred krizo (približno 6–12,5 bilijona eurov), če ne celo več.

Kot odgovor na prejšnjo krizo je EU izvedla temeljito reformo regulativnega okvira za finančne storitve, da bi povečala odpornost med drugim tudi kreditnih institucij EU in s tem utrdila finančno stabilnost EU. Evropska komisija se je tako med drugim v svojem sporočilu z dne 24. novembra 2015 zavezala, da bo predložila zakonodajne predloge na podlagi mednarodnih sporazumov, da bi odpravila ugotovljene slabosti v sedanjem bonitetnem okviru. Ta zaveza je bila del paketa ukrepov za zmanjšanje tveganj, katerih cilj je bil doseganje nadaljnjega napredka pri dokončanju bančne unije.

Na tej podlagi je Evropska komisija 23. novembra 2016 objavila predlog regulatornih sprememb, katerih cilj je dokončati regulativni program za čas po krizi v letih 2007 in 2008, pri čemer bi zagotovili, da regulativni okvir obravnava vse preostale izzive v zvezi s finančno stabilnostjo, hkrati pa zagotavlja, da bodo lahko banke še naprej podpirale realni sektor gospodarstva. Namena regulatornih sprememb sta nadaljnje zmanjševanje tveganj v bančnem sektorju ter potencialno obremenjevanje državne pomoči in posledično denarja davkoplačevalcev v primeru krize. Treba je tudi poudariti, da so navedene reforme v skladu s standardi, dogovorjenimi z mednarodnimi partnerji v okviru G20.

Evropska komisija je v letu 2016 pripravila tudi oceno učinka¹ v zvezi z regulatornimi spremembami ter med drugim prepoznala naslednje težave: tveganje prevelikega zanašanja na kratkoročno grosistično financiranje za financiranje dolgoročnih dejavnosti, tveganje prevelikega finančnega vzvoda institucij, neoptimalne kapitalske zahteve za izpostavljenosti do MSP, nevarnost neurejenega propada sistemsko pomembnih institucij, možnost propadov zaradi nezadostnih kapitalskih zahtev za institucije in nezadostna usklajenost nekaterih določb o reševanju.

Banke imajo osrednjo vlogo pri financiranju gospodarstva ter spodbujanju rasti in zaposlovanja. So ključni vir financiranja za gospodinjstva in podjetja. EU si je zaradi finančne krize prizadevala za ambiciozno reformo finančnega regulativnega sistema, da bi ponovno vzpostavila finančno stabilnost in povrnila tržno zaupanje. Evropska komisija želi s svojimi zakonodajnimi pobudami dokončati program reform, in sicer z ureditvijo nekaterih še neobravnavanih področij, ki so pomembna za nadaljnjo krepitev odpornosti bank proti morebitnim pretresom.

1.3 Pomanjkljivosti ureditve in potrebne spremembe

Direktiva (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala (UL L št. 150 z dne 7. junija 2019, str. 253–295; v nadaljnjem besedilu: Direktiva (EU) 2019/878) je bila sprejeta kot eden izmed številnih odgovorov poleg drugih ukrepov na izkušnje s prejšnjimi krizami. Skupaj z drugimi ukrepi, med drugim z že neposredno veljavno Uredbo (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjetij, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 bo pripomogla k okrepitvi finančnega sistema EU in

¹ Ocena učinka o predlogih za spremembe Uredbe (EU) št. 575/2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja, Direktive 2013/36/EU o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, Direktive 2014/59/EU o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij, Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje.

omogočila, da bodo institucije odpornejše proti morebitnim prihodnjim pretresom. V nadaljnjem besedilu je povzeta problematika, ki se ureja s predlogom direktive.

1.3.1. Finančni holdingi in mešani finančni holdingi

Finančni holdingi in mešani finančni holdingi so lahko nadrejene osebe bančnih skupin, pri čemer se zahteva uporaba bonitetnih zahtev na podlagi konsolidiranega položaja teh holdingov. Ker institucije, ki jih obvladujejo taki holdingi, ne morejo vedno zagotoviti skladnosti z zahtevami na konsolidirani podlagi v celotni skupini, je treba nekatere finančne holdinge in mešane finančne holdinge neposredno vključiti v obseg nadzorniških pooblastil na podlagi Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013, da se zagotovi skladnost na konsolidirani podlagi. Zato bi bilo treba za nekatere finančne holdinge in mešane finančne holdinge določiti poseben postopek odobritve in neposredna nadzorniška pooblastila nad njimi, da bi tako zagotovili, da so lahko ti holdingi neposredno odgovorni za zagotavljanje skladnosti s konsolidiranimi bonitetnimi zahtevami, ne da bi pri tem zanje veljale dodatne bonitetne zahteve na posamični podlagi.

Odobritev in nadzor nekaterih finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov skupinam ne bi smela preprečiti, da po lastni presoji odločijo o posebnih notranjih ureditvah in razdelitvi nalog v skupini, da bi zagotovile skladnost s konsolidiranimi zahtevami, prav tako pa ne bi smela preprečiti neposrednega nadzora nad tistimi institucijami v skupini, ki zagotavljajo skladnost z bonitetnimi zahtevami na konsolidirani podlagi.

Finančni holding ali mešani finančni holding, ki je bil ustanovljen z namenom udeležbe v družbah, bi bil lahko v posebnih okoliščinah izvzeti iz odobritve. Čeprav bi izvzeti finančni holding ali mešani finančni holding lahko sprejemal odločitve v okviru svojega običajnega poslovanja, pa ne bi smel sprejemati upravljaljskih, operativnih ali finančnih odločitev, ki bi vplivale na skupino ali podrejene družbe v skupini, ki so institucije ali finančne institucije. Pristojni organi bi morali pri ocenjevanju skladnosti z navedeno zahtevo upoštevati pomembne zahteve na podlagi prava gospodarskih družb, ki velja za finančni holding ali mešani finančni holding.

Konsolidacijskemu nadzorniku se zaupajo glavne odgovornosti v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi. Zato mora konsolidacijski nadzornik ustrezno sodelovati pri odobritvi in nadzoru finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov. Kadar konsolidacijski nadzornik ni pristojni organ v državi članici, v kateri ima sedež finančni holding ali mešani finančni holding, bi bilo treba odobritev podeliti na podlagi skupne odločitve obeh organov.

1.3.2. Prepoznavanje majhnih institucij za namen prejemkov

Poročilo Komisije z dne 28. julija 2016 o oceni pravil o prejemkih v skladu z Direktivo 2013/36/EU in Uredbo (EU) št. 575/2013 je pokazalo, da so za majhne institucije nekatera načela, določena v Direktivi 2013/36/EU, in sicer zahteve o odlogu in izplačilu v instrumentih, preveč obremenjujoča in niso sorazmerna z njihovimi bonitetnimi koristmi. Podobno je bilo v poročilu ugotovljeno, da stroški uporabe teh zahtev presegajo njihove bonitetne koristi v primeru zaposlenih z nizkimi variabilnimi prejemki, saj takšne ravni variabilnih prejemkov ustvarijo le malo ali nič spodbud za zaposlene za prevzemanje prekomernih tveganj. Zato bi bilo treba na splošno od vseh institucij zahtevati, da uporabljajo vsa načela za vse zaposlene, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti institucije, pri čemer je treba majhne institucije in zaposlene z nizkimi ravnmi variabilnih prejemkov izvzeti iz načel glede odloga in izplačila v instrumentih iz Direktive 2013/36/EU.

Potrebna so jasna, dosledna in usklajena merila za prepoznavanje takšnih majhnih institucij in nizkih ravni variabilnih prejemkov, da se zagotovi nadzorniško zblíževanje ter spodbujajo enaki konkurenčni pogoji za institucije in ustrezna zaščita za vlagatelje, investitorje in potrošnike v Evropski uniji.

1.3.3. Prejemki

Načelo enakega plačila za enako delo ali delo enake vrednosti za moške in ženske je določeno v členu 157 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Navedeno načelo morajo institucije dosledno uporabljati. Zato bi morale politiko prejemkov izvajati nevtrarno glede na spol.

Namen zahtev glede prejemkov je spodbujati preudarno in učinkovito upravljanje tveganj institucij z usklajevanjem dolgoročnih interesov institucij in njihovih zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti institucije. Hkrati bi lahko za podrejene družbe, ki niso institucije in se zato zanje Direktiva 2013/36/EU ne uporablja na posamični podlagi, veljale druge zahteve glede prejemkov, in to na podlagi ustreznih sektorskih pravnih aktov, ki bi morali imeti prednost. Zato se zahteve glede prejemkov za takšne podrejene družbe praviloma ne bi smele uporabljati na konsolidirani podlagi. Kljub temu bi se zahteve glede prejemkov z namenom preprečevanja morebitne arbitraže morale uporabljati na konsolidirani podlagi za zaposlene v podrejenih družbah, ki opravljajo posebne storitve, kot je upravljanje sredstev ali portfeljev oziroma izvajanje naročil, pri čemer so ti zaposleni pooblaščenec ne glede na obliko tovrstnega pooblastila za opravljanje poklicnih dejavnosti, na podlagi katerih se uvrščajo med »prevzemnike pomembnega tveganja« na ravni bančne skupine. Takšna pooblastila bi morala vključevati ureditve prenosa pooblastil ali oddajanja v zunanje izvajanje, ki jih skleneta podrejena družba, ki zaposluje osebe, in druga institucija iz iste skupine.

Direktiva 2013/36/EU zahteva, da je znaten delež, v vsakem primeru najmanj 50 odstotkov vsakega variabilnega prejemka, sestavljen iz uravnoteženega deleža delnic ali enakovrednih lastniških deležev, odvisno od pravne strukture te institucije, ali z delnicami povezanih instrumentov oziroma enakovrednih nedenarnih instrumentov, kadar gre za institucije, ki niso uvrščene na borzo, in (kjer je to mogoče) alternativnih instrumentov temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala, ki izpolnjujejo določene pogoje. To načelo omejuje uporabo z delnicami povezanih instrumentov na institucije, ki niso uvrščene na borzi, in zahteva, da na borzi uvrščene institucije uporabljajo delnice. Evropska komisija je ugotovila, da lahko uporaba delnic vodi do precejšnje upravne obremenitve in stroškov za institucije, ki so uvrščene na borzi. Hkrati je mogoče doseči enakovredne bonitetne koristi tako, da se na borzo uvrščenim institucijam dovoli, da uporabljajo z delnicami povezani instrumenti, ki sledijo vrednosti delnic. Možnost uporabe z delnicami povezanih instrumentov, bi bilo zato treba razširiti na institucije, ki so uvrščene na borzi.

1.3.4. Nadzorniški pregled in ovrednotenje

Pri nadzorniškem pregledovanju in ovrednotenju bi bilo treba upoštevati velikost, strukturo in notranjo organiziranost institucij ter naravo, obseg in zapletenost njihovih dejavnosti. Kadar imajo različne institucije podobne profile tveganosti, na primer zato, ker imajo podobne poslovne modele ali geografsko lokacijo izpostavljenosti ali pa pripadajo isti institucionalni shemi za zaščito vlog, bi bilo treba pristojnim organom omogočiti, da metodologije procesa pregledovanja in ovrednotenja prilagodijo tako, da se zajamejo skupne značilnosti in tveganja institucij s takšnim enakim profilom tveganosti. Vendar takšna prilagoditev pristojnim organom ne bi smela onemogočiti, da ustrezno upoštevajo posebna tveganja za posamezne institucije, niti ne bi smela spremeniti posebne narave ukrepov, ki so naloženi posamezni instituciji.

1.3.5. Dodatne kapitalske zahteve

Dodatna kapitalska zahteva, ki jo naložijo pristojni organi, je pomemben gonilni dejavnik skupne ravni kapitala institucije in je pomembna za udeležence na trgu, saj raven naložene dodatne kapitalske zahteve vpliva na sprožilno točko za omejitve izplačil dividend, izplačila bonusov in plačila na instrumente dodatnega temeljnega kapitala. Jasno bi bilo treba opredeliti pogoje, po katerih bi bilo treba naložiti dodatno kapitalsko zahtevo, da bi zagotovili dosledno uporabo pravil v vseh državah članicah in ustrezno delovanje notranjega trga.

Dodatna kapitalska zahteva, ki jo naložijo pristojni organi, bi morala biti določena glede na posebni položaj institucije in ustrezno utemeljena. Dodatne kapitalske zahteve se lahko naložijo za obravnavanje tveganj ali elementov tveganj, ki so izrecno izključeni iz kapitalskih zahtev iz Uredbe (EU) št. 575/2013 oziroma niso izrecno zajeti s temi zahtevami, a samo v obsegu, ki je potreben glede na poseben položaj institucije. Te zahteve bi morale biti uvrščene v ustreznem vrstnem redu kapitalskih zahtev nad minimalne kapitalske zahteve in pod zahtevo po skupnem blažilniku ali zahtevo po blažilniku količnika finančnega vzvoda, kakor je ustrezno. Narava dodatnih kapitalskih zahtev, značilna za posamezno institucijo, bi morala preprečiti njihovo uporabo kot orodje za obravnavanje makrobonitetnega ali systemskega tveganja. Vendar pa to pristojnim organom ne bi smelo preprečiti, da med drugim tudi z dodatnimi kapitalskimi zahtevami obravnavajo tveganja, s katerimi se

posamezne institucije ukvarjajo zaradi svojih dejavnosti, vključno s tistimi, ki odražajo vpliv nekaterih gospodarskih ali tržnih gibanj na profil tveganosti posamezne institucije.

1.3.6. Količnik finančnega vzvoda

Zahteva glede količnika finančnega vzvoda je vzporedna kapitalskim zahtevam, ki temeljijo na tveganju. Zato bi bilo treba vse dodatne kapitalske zahteve, ki jih naložijo pristojni organi za obravnavanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda, dodati k zahtevi glede minimalnega količnika finančnega vzvoda in ne k minimalni kapitalski zahtevi, ki temelji na tveganju. Poleg tega bi institucije morale imeti tudi možnost, da uporabijo navadni lastniški temeljni kapital, ki ga uporabijo za izpolnjevanje zahteve v zvezi s finančnim vzvodom, za izpolnitev svojih kapitalskih zahtev, ki temeljijo na tveganju, vključno z zahtevo po skupnem blažilniku.

1.3.7. Napotek o dodatno potrebnem kapitalu

Pristojni organi bi morali imeti možnost, da instituciji v obliki napotka sporočijo vsakršno prilagoditev zneska kapitala, ki presega minimalne kapitalske zahteve, dodatne kapitalske zahteve, in če je to ustrezno, zahtevo po skupnem blažilniku ali zahtevo po blažilniku količnika finančnega vzvoda, ki ga pričakujejo od institucij, da bi se lahko soočile s prihodnjimi stresnimi scenariji. Ker tak napotek pomeni kapitalski cilj, bi se moralo šteti, da je uvrščen nad minimalnimi kapitalskimi zahtevami, dodatno kapitalsko zahtevo ter zahtevo po skupnem blažilniku ali zahtevo po blažilniku količnika finančnega vzvoda, kot je ustrezno. Neizpolnjevanje tega cilja ne bi smelo sprožiti omejitev razdelitev. Kadar institucija večkrat zapored ne izpolni kapitalskega cilja, bi moral biti pristojni organ pooblaščen, da sprejme nadzorniške ukrepe in po potrebi naloži dodatne kapitalske zahteve.

1.3.8. Obrestno tveganje iz netrgovalne knjige

Določbe Direktive 2013/36/EU o obrestnem tveganju, ki izhaja iz dejavnosti v netrgovalni knjigi, so povezane z določbami Uredbe (EU) št. 575/2013, ki za institucije zahtevajo daljše obdobje izvajanja. Za usklajitev uporabe določb o obrestnem tveganju, ki izhaja iz dejavnosti v netrgovalni knjigi, bi se morale določbe, ki so potrebne za izpolnjevanje teh določb te direktive, uporabljati od istega datuma kot te določbe Uredbe (EU) št. 575/2013.

1.3.9. Kapitalski blažilniki

Za zagotovitev, da proticiklični kapitalski blažilniki ustrezno odražajo tveganje prekomerne kreditne rasti v bančnem sektorju, bi morale institucije izračunati njim lastne blažilnike kot tehtano povprečje stopenj proticikličnih blažilnikov, ki se uporabljajo za države, v katerih imajo kreditno izpostavljenost. Vsaka država članica bi zato morala imenovati organ, odgovoren za določitev stopnje proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti v tej državi članici. Ta stopnja blažilnika bi morala upoštevati ravni kreditne rasti in spremembe količnika med krediti in bruto domačim proizvodom (BDP) v tej državi članici ter vse druge spremenljivke, ki so povezane s tveganji za stabilnost finančnega sistema.

Države članice bi morale imeti možnost, da od nekaterih institucij poleg varovalnega kapitalskega blažilnika in proticikličnega kapitalskega blažilnika zahtevajo tudi vzdrževanje blažilnika sistemskih tveganj, da bi preprečile in zmanjšale makrobonitetna ali sistemska tveganja, ki niso zajeta z Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2013/36/EU, in sicer glede tveganj motenj v finančnem sistemu, ki bi lahko imele resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v posamezni državi članici. Stopnja blažilnika sistemskih tveganj bi se morala uporabljati za vse izpostavljenosti ali podskupino izpostavljenosti ter za vse institucije ali za eno ali več podskupin teh institucij, kadar te institucije opravljajo poslovne dejavnosti s podobnimi profili tveganosti.

Pri tem je pomembno, da se izboljša mehanizem usklajevanja med organi, zagotovi jasna razmejitev odgovornosti, poenostavi aktiviranje instrumentov makrobonitetne politike ter razširi nabor makrobonitetnih instrumentov, da bodo organi lahko pravočasno in učinkovito odpravili sistemska tveganja.

Pristojnim ali imenovanim organom bi bilo treba omogočiti, da določijo raven ali ravni uporabe blažilnika za druge sistemske pomembne institucije (DSPI) na podlagi narave in porazdelitve tveganj,

ki so povezana s strukturo skupine. V nekaterih okoliščinah bi lahko bilo ustrezno, da pristojni ali imenovani organ uvede blažilnik za DSPI samo na ravni, ki je pod najvišjo ravno konsolidacije.

V skladu z metodologijo za ocenjevanje za globalne sistemsko pomembne institucije, ki jo je objavil Baselski odbor za bančni nadzor (BCBS), so terjatve in obveznosti institucije, ki spadajo v pristojnost druge države, kazalniki njenega globalnega systemskega pomena in morebitnega učinka njenega propada na globalni finančni sistem. Ti kazalniki odražajo značilne pomisleke, na primer o tem, da je težje usklajevati reševanje institucij z znatnimi čezmejnimi dejavnostmi. Napredek na področju skupnega pristopa k reševanju, ki izhaja iz okrepitve enotnih pravil in vzpostavitve enotnega mehanizma za reševanje, je znatno izboljšal zmožnost za urejeno reševanje čezmejnih skupin v bančni uniji. Zato bi bilo treba brez poseganja v zmožnost pristojnih ali imenovanih organov za izvajanje njihove nadzorniške presoje izračunati alternativne ocene, ki bi odražale ta napredek, pristojni ali imenovani organi pa bi te ocene morali upoštevati pri ocenjevanju systemskega pomena kreditnih institucij, ne da bi vplivali na podatke, predložene BCBS za določitev mednarodnih imenovalcev.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Osnovni cilj predloga zakona je prenos Direktive (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala.

Namen te direktive je obravnavati vprašanja, ki so se pojavila v zvezi z določbami Direktive 2013/36/EU o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij. Zanje se je namreč izkazalo, da niso dovolj jasne, in so se zato različno razlagale ali pa je bilo zanje ugotovljeno, da so preveč obremenjujoče za nekatere institucije. Vsebuje tudi prilagoditve Direktive 2013/36/EU, ki so potrebne bodisi po sprejetju drugih ustreznih pravnih aktov Evropske unije bodisi zaradi vzporedno predlaganih sprememb Uredbe (EU) št. 575/2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja. Ne nazadnje se s predlaganimi spremembami sedanji regulativni okvir bolje usklajuje z mednarodnim razvojem ter tako spodbuja skladnost in primerljivost med jurisdikcijami.

2.2 Načela

V okviru predloga zakona so upoštevana naslednja načela:

- načelo varnega, skrbnega in preglednega poslovanja bank, saj morajo banke z ustreznimi ukrepi učinkovito upravljati tveganja, ki so jim ali bi jim lahko bile izpostavljene pri svojem poslovanju, in vzpostaviti ustrezen korporacijski ustroj;
- načelo učinkovitega poslovanja bank, saj morajo banke pravila o upravljanju tveganj uresničevati sorazmerno z značilnostmi, obsegom in zapletenostjo poslov, ki jih opravljajo;
- načelo skrbnega in učinkovitega nadzora, saj mora za to, da banke poslujejo v skladu s pravili upravljanja tveganj in drugimi pravili varnega in skrbnega poslovanja, nad bankami opravljati nadzor ustrezen nadzorni organ, ki mu zakon daje možnosti za izrekanje ukrepov nadzora, s katerim se lahko učinkovito doseže namen nadzora;
- načelo uskladitve s pravnim redom EU, saj se s predlogom zakona pravni red Republike Slovenije usklajuje s pravnim redom Evropske unije;
- načelo sorazmernih in odvračilnih sankcij, saj se nepravilnosti sankcionirajo strogo, kar zagotavlja skladnost poslovanja banke s pravili in zaščito uporabnikov bančnih storitev ter zagotovitev varnosti, stabilnosti in celovitosti bančnih trgov;

- načelo pravne jasnosti, saj predlog zakona uresničuje načelo pravne jasnosti z jasno določenimi in razumljivimi določbami, ki prenašajo predpis Evropske unije v slovensko zakonodajo in omogočajo izvajanje določb evropske zakonodaje v državi.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

Poglavitne rešitve, ki jih zajema predlog zakona, so povzete v treh vsebinskih sklopih.

Rešitve v okviru implementacije Direktive (EU) 2019/878 so naslednje:

- v zvezi s podružnicami iz tretjih držav se podrobneje določata sodelovanje s pristojnimi organi držav članic in tretjih držav ter poročanje podružnic;
- Banka Slovenije lahko zaupne informacije med drugim razkrije tudi obveščevalnim enotam in mednarodnim organom;
- uvaja se vmesna EU nadrejena oseba, ki jo morata imeti dve ali več institucij s sedežem v EU, ki so del iste skupine iz tretje države, če je vsaj ena izmed teh institucij banka in katere kupna vrednost sredstev skupine iz tretje države v Evropski uniji presega 40 milijard eurov;
- uvaja se postopek odobritve finančnega holdinga in mešanega finančnega holdinga;
- v zvezi s prejemki se določa, da mora biti politika v zvezi s tem nevtralna glede na spol. V zvezi s politiko prejemkov se med drugim določa tudi sestava variabilnega dela, ki mora biti sestavljen iz uravnoteženega deleža delnic ali enakovrednih lastniških deležev;
- opredeljuje se majhna in nekompleksna banka, ki jo z odločbo opredeli Banka Slovenije, če izpolnjuje vse pogoje iz Uredbe (EU) št. 535/2013;
- uvajajo se dodatne kapitalske zahteve, ki jih lahko Banka Slovenije dodatno naloži za pokrivanje tveganj, ki jih ima posamezna banka zaradi svojih dejavnosti, vključno s tveganji, ki odražajo učinek nekaterih gospodarskih ali tržnih gibanj na profil tveganosti posamezne banke;
- uvaja se omejitev razdelitev v zvezi z neizpolnjevanjem blažilnika količnika finančnega vzvoda;
- določajo se dodatne obveznosti za zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala, ki mora po novem upoštevati tudi nadzorniške stresne teste;
- podrobneje se določa uporaba različnih kapitalskih blažilnikov (prociklični, za globalno sistemske pomembne banke, za domače sistemske pomembne banke, sistemskih tveganj, skupni in podobno). Med drugim se opredeljuje izračun blažilnika sistemskih tveganj;
- podrobneje se opredeljuje obravnavno tveganje spremembe obrestne mere iz dejavnosti iz netrgovalne knjige.

Rešitve, ki so povezane z odločbo sodišč:

- ureja se delavsko soupravljanje, kar je povezano z odločitvijo Ustavnega sodišča o razveljavitvi četrtega odstavka 33. člena tega zakona. Določbe ZBan-2, ki veljajo za člane upravljanih organov, veljajo po predlogu tudi za člane upravljanih organov, ki so predstavniki delavcev na podlagi zakona, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju gospodarskih družb;
- prilagoditev sodni odločbi Vrhovnega sodišča, ki je ugotovilo, da je glede na pravico do glavne obravnave iz 22. člena Ustave RS treba šteti, da je določba drugega odstavka 59. člena ZUS-1 protiustavna, saj gre za nedopustno izjemo od glavne obravnave. Podobno izjemo glede odločanja brez glavne obravnave vsebuje tudi trenutno veljavni ZBan-2.

Druge rešitve:

- urejata se uzakonitev predhodne ocene primernosti nadzornega organa in izdaja dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke. V nadaljnjem besedilu so navedeni ključni argumenti za to novost:

- Poenotenje prakse glede ocene primernosti članov uprav in članov nadzornih svetov bank in hranilnic. Slovenija je edina država, ki uporablja mešani pristop, torej da za člane uprave velja predhodna ocena primernosti, za člane nadzornega sveta pa naknadna ocena primernosti.
- Večja primerljivost z drugimi ureditvami v evrskem območju. Sistem predhodne ocene primernosti članov upravljanih organov (torej članov uprave in članov nadzornega sveta) ima tudi večina drugih članic Enotnega mehanizma nadzora (EMN). Od skupno devetnajst držav članic EMN jih zgolj sedem² uporablja naknadno oceno primernosti (te imajo enako ureditev tudi glede članov uprav), druge države članice EMN pa uporabljajo predhodno oceno primernosti.
- Zagotavljanje večje učinkovitosti bonitetnega nadzora. Predhodna ocena bi pomembno pripomogla k večji učinkovitosti bonitetnega nadzora in je ključna za zagotavljanje najvišje stopnje profesionalnosti, strokovnosti in ugleda oseb, ki opravljajo funkcijo člana nadzornega sveta v bankah in hranilnicah. V skladu z obstoječo ureditvijo lahko namreč član nadzornega sveta začne opravljati funkcijo člana nadzornega sveta takoj po imenovanju na skupščini ne glede na to, ali izpolnjuje s predpisi zahtevane pogoje in merila. Funkcijo člana nadzornega sveta torej lahko določeno obdobje opravlja neprimerna oseba, s čimer se zmanjšuje standard korporativnega upravljanja v bankah, prihaja tudi do pogostejših menjav članov nadzornega sveta (v primeru, da jih v Banki Slovenije v postopku ocenimo kot neprimerne). Nestabilnost članstva v nadzornem svetu pomeni tudi pogostejše menjave v komisijah nadzornega sveta, kjer je stabilnost zaradi manjšega števila članov in strokovnejše obravnave toliko pomembnejša.

V okviru predlaganih sprememb je preučena tudi možnost, da nadzorni svet določeno obdobje ne bi imel zadostnega števila članov. V tem primeru se lahko izkoristi možnost, da skupščina takoj imenuje nadomestnega člana nadzornega sveta, mogoče je tudi sodno imenovanje nadomestnega člana nadzornega sveta v skladu z 256. členom Zakona o gospodarskih družbah. Dodatno pa se lahko določijo tudi druge varovalke, na primer v določenih primerih, zlasti kadar bi odstop pomenil nezadostno število članov nadzornega sveta, določitev odpovednega/odstopnega roka za člane nadzornega sveta.

b) Usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je usklajen z evropskim pravnim redom in državnimi predpisi.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNOFINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona ne bo imel finančnih posledic za državni proračun in za druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva porabe proračunskih sredstev, zato za izvajanje zakona dodatnih finančnih sredstev v sprejetem proračunu ni treba zagotoviti.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOST PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

² Pristop naknadne ocene primernosti imajo Avstrija, Estonija, Finska, Francija, Nemčija, Grčija in Italija.

Predlog zakona prenaša v slovenski pravni red Direktivo (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala (UL L št. 150 z dne 7. 6. 2019, str. 253–295). Na podlagi navedenega je predlog zakona usklajen s pravom Evropske unije. Ker rok za prenos Direktive (EU) 2019/878 v delu, ki se prenaša s tem zakonom, poteče 28. decembra 2020, druge države članice še niso sprejele potrebnih predpisov. Na podlagi navedenega primerjalno pravni pregled ni mogoč.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne bo imel posledic v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne določa dodatnih administrativnih obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi ali varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za podjetja in potrošnike:

Predlagani ukrepi bodo zagotovili, da bodo kreditne institucije v EU (i) bolje kapitalizirane, (ii) imele stabilnejše vire financiranja, (iii) imele bilance stanja brez pretiranega finančnega vzvoda in (iv) se učinkoviteje reševale. Tako bi bile v boljšem položaju, da preživijo morebitne gospodarske pretrese. S tem bi se zmanjšala tveganje njihovega propada in verjetnost, da jih bo treba reševati z javnimi sredstvi. V primeru, da bi se institucija znašla v težavah, bi morala uvedba ciljno usmerjenih ukrepov za okrepitev postopka reševanja zagotoviti, da bi se institucija rešila z majhnim učinkom na davkoplačevalce.

Nadalje, dodatni ukrepi za povečanje sorazmernosti nekaterih zahtev (povezanih s poročanjem, razkritjem in prejemki) bi morali zmanjšati upravno obremenitev in obremenitev zaradi doseganja skladnosti za manjše/manj kompleksne institucije. Poleg tega bi morali ukrepi, predvideni v okviru reševanja bank, zagotoviti pravno jasnost in s tem večjo gotovost za organe za reševanje in institucije, pa tudi povečati zaupanje vlagateljev.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic na socialnem področju.

6.5. Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja:

Predlog zakona ne bo imel posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

Sprejeti zakon bo objavljen na spletni strani ministrstva za finance.

Za nadzor nad izvajanjem Zakona o bančništvu je pristojna Banka Slovenije.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

Predlog zakona je bil 2. oktobra 2020 objavljen na spletni strani E-demokracije z rokom za sporočanje morebitnih predlogov, komentarjev in pripomb do 2. novembra 2020. Na objavo so bili posebej opozorjeni finančni nadzorniki (Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor, Agencija za nadzor nad revidiranjem) ter dodatno Združenje bank Slovenije, Komisija za preprečevanje korupcije in Informacijski pooblaščenec.

Do vključno 5. novembra 2020 je ministrstvo za finance prejelo odziv Banke Slovenije, Agencije za trg vrednostnih papirjev, Agencije za javni nadzor nad revidiranjem, Informacijskega pooblaščenca, Združenja bank Slovenije, Združenja notranjih revizorjev IIA – Slovenski inštitut in Nove Ljubljanske banke – Svet delavcev.

Na podlagi številnih odzivov, ki so se nanašali na del, ki ni bil predmet prenosa Direktive (EU) 2019/878, se je ministrstvo za finance naknadno odločilo, da bo predlog zakona skrčilo zlasti na del, ki se nanaša na implementacijo direktive (z določenimi izjemami), saj rok zanjo poteče 28. decembra 2020.

V zvezi s komentarji, ki so se nanašali na prenos Direktive (EU) 2019/878, je ministrstvo v splošnem ocenilo, da so zdajšnje določbe v zvezi s tem ustrezne, oziroma je upoštevalo morebitne redakcijske predloge.

V zvezi z vsebino zakona, ki se ne nanaša na prenos Direktive (EU) 2019/878 velja opozoriti na določbe, ki se nanašajo na delavsko soupravljanje, kar je povezano z odločitvijo Ustavnega sodišča o razveljavitvi četrtega odstavka 33. člena tega zakona. Združenje bank Slovenije je v zvezi z navedenim predlagalo nov 33.a člen. Po njem se ne glede na določbe zakona, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju, število predstavnikov delavcev v nadzornem svetu banke določi s statutom, vendar ne sme biti manjše od enega predstavnika delavcev izmed vsakokratnih štirih dopolnjenih članov nadzornega sveta. Obenem naj se za banke ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju, glede predstavnikov delavcev v upravi banke. Pri imenovanju predstavnikov delavcev v nadzorni svet banke se upoštevajo pogoji in merila, ki jih za člane nadzornega sveta določajo zakon (ZGD-1, ZBan-2), podzakonski predpisi, statut banke in notranji akti banke (Politika izbora primernih kandidatov, Politika ocenjevanja primernosti članov upravljalnega organa ...). Obenem je združenje predlagalo, da lahko funkcijo člana nadzornega sveta banke opravlja le oseba, ki pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta te banke v skladu s tem zakonom.

V zvezi s predlogom Združenja bank Slovenije menimo, da bi bilo pred ustavnim sodiščem težko ponovno izkazati razloge za predlagane omejitve. Predstavniki delavcev bodo morali prav tako izpolnjevati zahteve glede ustreznosti. Je pa ministrstvo v predlog zakona dodatno vključilo licenciranje članov nadzornega sveta. Če je Združenja bank Slovenije meni, da bi v upravi in NS prevladal delavski interes in ne skrb za varno in skrbno poslovanje bank, je po mnenju ministrstva takšna skrb odveč, saj morata uprava in nadzorni svet glede na regulatorna pravila kot celota izkazovati raznolikost upravljalnega organa in mora biti kot celota ustrezen, in bo torej tudi skrb regulatorja, da so v upravljalnem organu ustrezno zastopana vsa raznovrstna znanja. Ministrstvo tako meni, da je licenciranje članov nadzornega sveta ustrezen kompromis med pripombami bank in upoštevanjem odločbe ustavnega sodišča.

8. Podatek o zunanjem strokovnjaku oziroma pravni osebi, ki je sodelovala pri pripravi predloga zakona (osebno ime in naziv fizične osebe ali firma in naslov pravne osebe):

Banka Slovenije

9. Znesek plačila, ki ga je oseba iz prejšnje alineje v ta namen prejela:

Banka Slovenije ni prejela nobenega plačila za pripravo osnutka predloga zakona.

10. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles:

- mag. Andrej Šircelj, minister,
- mag. Peter Ješovnik, državni sekretar,
- mag. Kristina Šteblaj, državna sekretarka,
- Polona Flerin, državna sekretarka,
- Marjan Divjak, generalni direktor Direktorata za zakladništvo,
- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem,
- Janja Jereb, vodja Sektorja za finančni sistem,
- mag. Primož Šešek, podsekretar.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o Bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 – ZRPPB, 77/16 – ZCKR, 41/17, 77/18 – ZTFI, 22/19 – ZIUDDSOL in 44/19 – odl. US) se v 2. členu 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 27. junija 2013, str. 338), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L št. 314 z dne 5. decembra 2019, str. 64), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU);«.

2. člen

V 3. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) V tem zakonu so uporabljene naslednje kratice drugih zakonov:

1. ZFK je zakon, ki ureja finančne konglomerate;
2. ZGD-1 je zakon, ki ureja gospodarske družbe;
3. ZIN je zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor;
4. ZPPDFT je zakon, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma;
5. ZPPDFT-1 je zakon, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma;
6. ZPre-1 je zakon, ki ureja prevzeme;
7. ZRPPB je zakon, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank;
8. ZSDU je zakon, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju;
9. ZTFI je zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov;
10. ZTFI-1 je zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov;
11. ZUP je zakon, ki ureja splošni upravni postopek;
12. ZUS-1 je zakon, ki ureja upravni spor.«.

V drugem odstavku se 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. Uredba (EU) št. 2016/679 je Uredba (EU) št. 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L št. 119 z dne 4. maja 2016, str. 1);«.

6. točka se spremeni tako, da se glasi:

»6. Uredba (EU) št. 575/2013 je Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176 z dne 27. junija 2013, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2020/873 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2020 o spremembi uredb (EU) št. 575/2013 in (EU) 2019/876 glede nekaterih prilagoditev zaradi pandemije COVID-19 (UL L št. 204 z dne 26. junija 2020, str. 4);«.

Za 8. točko se dodajo nove 9. do 14. točka, ki se glasijo:

»9. Direktiva 2014/65/EU je Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L št. 173 z dne 12. junija 2014, str. 349), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2019/2115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive 2014/65/EU ter uredb (EU) št. 596/2014 in (EU) 2017/1129 v zvezi s spodbujanjem uporabe zagonjskih trgov MSP (UL L št. 320 z dne 11. decembra 2019, str. 1);

10. Direktiva (EU) 2015/849 je Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma,

spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L št. 141 z dne 5. junija 2015, str. 73);

12. Uredba (EU) 2017/2402 je Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L št. 347 z dne 28. decembra 2017, str. 35);

13. Uredba (EU) št. 806/2014 je Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L št. 225 z dne 30. julija 2014, str. 1);

14. Direktiva 2019/878/EU je Direktiva (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala (UL L št. 150 z dne 7. junija 2019, str. 253);

15. Uredba (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjetij, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 150 z dne 7. junija 2019, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2020/873 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2020 o spremembi uredb (EU) št. 575/2013 in (EU) 2019/876 glede nekaterih prilagoditev zaradi pandemije COVID-19 (UL L št. 204 z dne 26. junija 2020, str. 4).«.

3. člen

V 7. členu se v prvem odstavku 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. »bančna skupina« pomeni skupino, v kateri ima vsaj ena družba položaj:

- kreditne institucije, ki je nadrejena ali udeležena v vsaj eni drugi kreditni ali finančni instituciji oziroma družbi za pomožne storitve;
- kreditne institucije, ki je z drugo kreditno ali finančno institucijo oziroma družbo za pomožne storitve povezana s skupnim vodenjem;
- nadrejenega finančnega holdinga, ki mu je podrejena vsaj ena kreditna institucija; ali
- nadrejenega mešanega finančnega holdinga, ki mu je podrejena vsaj ena kreditna institucija;«.

Za 14. točko se doda nova 15. točka, ki se glasi:

»15. »majhna in nekompleksna banka« pomeni banko, kakor je opredeljena v 145. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in za katero velja, da je skupna vrednost sredstev enaka 5 milijardam eurov ali manjša;«.

Dosedanje 15. do 19. točka postanejo 16. do 20. točka.

Za dosedanjo 20. točko, ki postane 21. točka, se doda nova 22. točka, ki se glasi:

»22. »organ za reševanje« pomeni organ za reševanje, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank, in na območju Republike Slovenije pomeni Banko Slovenije ali Enotni odbor za reševanje;«.

Za dosedanjo 21. točko, ki postane 23. točka, se doda nova 24. točka, ki se glasi:

»24. »politika prejemkov, nevtralna glede na spol« pomeni politiko prejemkov, ki temelji na načelu enakega plačila za enako delo ali delo enake vrednosti za zaposlene moške in ženske;«.

Dosedanja 22. točka, ki postane 25. točka, se spremeni tako, da se glasi:

»25. »pomembna banka« pomeni banko, ki jo kot pomembno opredeli Banka Slovenije na podlagi tega zakona v zvezi z uveljavljanjem zahtev, ki jih za pomembne banke določa ta zakon ali Uredba (EU) št. 575/2013;«.

Dosedanja 23. točka postane 26. točka.

Dosedanja 24. točka, ki postane 27. točka, se spremeni tako, da se glasi:

»27. »skupina iz tretje države« pomeni skupino, katere nadrejena oseba ima sedež v tretji državi;«.

Dosedanje 25. do 29. točka postanejo 28. do 32. točka.

Za dosedanjo 30. točko, ki postane 33. točka, se doda nova 34. točka, ki se glasi:

»34. »zunanje izvajanje« pomeni kakršen koli dogovor med banko in ponudnikom storitev, v skladu s katerim ponudnik storitev izvaja proces, storitev ali dejavnost, ki bi jo sicer banka sama izvajala.«

V tretjem odstavku se besedilo »22. točke« nadomesti z besedilom »25. točke«.

4. člen

V 8. členu se v drugem odstavku 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. »finančna institucija« je finančna institucija, kakor je opredeljena v 26. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, in pomeni družbo, ki ni institucija ali čisti industrijski holding ter katere osnovna dejavnost je pridobivanje kapitalskih deležev ali opravljanje ene ali več dejavnosti iz 2. do 12. točke in 15. točke drugega odstavka 5. člena tega zakona, vključno s finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, plačilnimi institucijami iz zakona, ki ureja plačilne storitve in sisteme, in družbami za upravljanje, ne vključuje pa zavarovalnih holdingov in mešanih zavarovalnih holdingov, kot jih določa zakon, ki ureja zavarovalništvo;«.

4. točka se spremeni tako, da se glasi:

»4. »investicijsko podjetje« je investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v 2. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, in pomeni investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, razen kreditnih institucij;«.

Za 7. točko se doda nova 8. točka, ki se glasi:

»8. »skupina« pomeni skupino, kakor je opredeljena v 138. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni skupino podjetij:

- med katerimi je vsaj eno podjetje kreditna institucija, ki opravlja bančne storitve in
- ki jo sestavljajo nadrejena oseba in njene podrejene družbe ali podjetja, ki so medsebojno povezana, kot je navedeno v 56. členu ZGD-1;«.

Dosedanje 8. do 10. točka postanejo 9. do 11. točka.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Kadar se zahteve ali nadzorniška pooblastila iz tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013 uporabljajo na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi, zajemajo izrazi »institucija«, »nadrejena institucija v državi članici« »EU nadrejena institucija« in »nadrejena oseba«, kot so opredeljeni v 4. členu Uredbe (EU) št. 575/2013, in izrazi »banka«, »nadrejena banka« in »EU nadrejena banka«, kot so uporabljeni v tem zakonu, tudi:

- finančne holdinge in mešane finančne holdinge, ki so pridobili odobritev v skladu s 75.a členom tega zakona oziroma členom 21a Direktive 2013/36/EU,
- podrejeno kreditno institucijo, ki je imenovana kot odgovorna za zagotavljanje izpopolnjevanja bonitetnih zahtev skupine na konsolidirani podlagi, kadar jo obvladuje EU nadrejeni finančni holding, EU nadrejeni mešani finančni holding, nadrejeni finančni holding v državi članici ali nadrejeni mešani

finančni holding v državi članici, če ta nadrejena oseba ne potrebuje odobritve v skladu s 75.d členom tega zakona oziroma členom 21a(4) Direktive 2013/36/EU; in
– finančne holdinge, mešane finančne holdinge ali institucije, ki so v skladu s 273.a členom tega zakona oziroma členom 21a(6)(d) Direktive 2013/36/EU začasno imenovane za zagotavljanje izpolnjevanja zahtev iz tega zakona oziroma Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani podlagi.«.

5. člen

V 11. členu se besedilo člena, ki postane prvi odstavek, spremeni tako, da se glasi:

»(1) Banka Slovenije je imenovani organ za izvajanje 458. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in s tem pristojna za določanje ukrepov za omejevanje makrobonitetnega ali sistemskega tveganja v zvezi z bankami ter za določanje zahtev glede kapitalskih blažilnikov v obsegu in na način, določen v 7. poglavju tega zakona.«.

Za prvim odstavkom se dodajo novi drugi, tretji in četrti odstavek, ki se glasijo:

»(2) Banka Slovenije je imenovani organ za izvajanje 124. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in s tem pristojna za ocenjevanje ustreznosti in določitev višje uteži tveganja ter strožjih meril za izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na nepremičnine iz 125. in 126. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(3) Banka Slovenije je imenovani organ za izvajanje 164. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in s tem pristojna za ocenjevanje ustreznosti in določitev višjih minimalnih vrednosti z izpostavljenostjo tehtanega povprečja izgube ob neplačilu za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s hipotekami na nepremičnine iz četrtega odstavka 164. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(4) Banka Slovenije pri sprejemanju odločitev iz drugega in tretjega odstavka tega člena tesno sodeluje z Evropsko centralno banko, kadar je pristojna za izvajanje pooblastil in nalog bonitetnega nadzora nad bankami v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013, zlasti z izmenjavo vseh potrebnih informacij in ob upoštevanju medsebojnega vpliva z drugimi ukrepi. V ta namen Banka Slovenije uradno obvestilo Evropskemu bančnemu organu in Evropskemu odboru za sistemska tveganja iz tretjega pododstavka drugega odstavka 124. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz tretjega pododstavka šestega odstavka 164. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 pošlje tudi Evropski centralni banki.«.

6. člen

V 13. členu se v tretjem odstavku beseda »banke« nadomesti z besedilom »subjekte, za nadzor nad katerimi je pristojna Banka Slovenije«.

7. člen

V 14. členu se četrta točka četrtega odstavka spremeni tako, da se glasi:

»4. za informacije o dovoljenjih za opravljanje bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev, dovoljenjih za izdajanje hipotekarnih in komunalnih obveznic, dovoljenjih za pridobitev kvalificiranega deleža ter dovoljenjih za opravljanje funkcije člana uprave banke in dovoljenjih za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta;«.

V šestem odstavku se besedilo »Uredbo (EU) 45/2001« nadomesti z besedilom »Uredbo (EU) 2016/679«.

8. člen

V 16. členu se v drugem odstavku na koncu 18. točke pika nadomesti s podpičjem in dodata novi 19. in 20. točki, ki se glasita:

»19. finančnim obveščevalnim enotam, kot so določene v 3. členu v 12. točki ZPPDFT-1, in drugim organom, ki opravljajo nadzor nad bankami in finančnimi institucijami na podlagi predpisov, ki prenašajo Direktivo (EU) 2015/849;
20. organom, ki so pristojni in odgovorni za uporabo pravil glede strukturnega ločevanja v bančni skupini.«.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Kadar organi iz 12., 13. ali 14. točke drugega odstavka tega člena izvajajo pristojnosti odkrivanja in pregona kršitev predpisov s pomočjo oseb, ki so imenovane za izvajanje posameznih nalog in niso del javnega sektorja, lahko Banka Slovenije razkrije zaupne informacije tudi tem osebam. Banka Slovenije lahko zaupne informacije razkrije samo, če te osebe predložijo sklep organa iz 12., 13. ali 14. točke drugega odstavka tega člena o imenovanju za izvajanje posameznih nalog ali če Banko Slovenije o imenovanju teh oseb in posameznih nalogah, za katere so bile imenovane, obvesti organ iz 12., 13. ali 14. točke drugega odstavka tega člena.«.

9. člen

V 17. členu se v četrti odstavek za besedilom »pristojnega organa te države članice« doda besedilo »in za namen, za katerega je bilo to soglasje dano«.

10. člen

Za 17. členom se doda nov 17.a člen, ki se glasi:

»17.a člen (razkritje informacij mednarodnim organom)

(1) Banka Slovenije lahko na podlagi pisne zahteve razkrije ali posreduje zaupne informacije:

- Mednarodnemu denarnemu skladu in Svetovni banki za namene ocenjevanja v okviru Programa za oceno finančnih sektorjev,
- Banki za mednarodne poravnave za namene kvantitativnih ocen učinka in
- Odboru za finančno stabilnost za namene funkcije nadzora.

(2) Razkritje ali posredovanje zaupnih informacij iz prejšnjega odstavka je dopustno, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- je pisna zahteva upravičena zaradi posebnih nalog, ki jih organ opravlja v skladu s svojimi zakonitimi pooblastili, in obsega vse podatke iz tretjega odstavka tega člena;
- so zahtevane informacije potrebne zgolj za opravljanje posebnih nalog organa in ne presegajo nalog, ki jih v skladu z zakonom opravlja organ;
- se za navedene mednarodne organe in osebe, ki bodo prejele informacije, uporabljajo pravila o obveznosti varovanja zaupnih informacij z vsebino, določeno v 14. in 15. členu tega zakona;
- mednarodni organ in osebe, ki bodo prejele informacije, pri obdelavi osebnih podatkov upoštevajo zahteve Uredbe (EU) 2016/679.

(3) Zahteva iz prejšnjega odstavka mora obsegati vsaj:

- natančno opredeljeno naravo, obseg in obliko zahtevanih informacij ter način njihovega razkritja ali posredovanja,
- navedbo oseb, ki so neposredno povezane z opravljanjem posebne naloge iz prejšnje alineje.

(4) Zahtevane informacije se lahko posredujejo ali razkrijejo le osebam, ki so neposredno povezane z opravljanjem posebne naloge iz prve alineje drugega odstavka tega člena.

(5) Informacije iz tega člena, ki niso zbirne ali anonimizirane, se organom iz prvega odstavka tega člena ne smejo posredovati, razkrijejo pa se lahko le v prostorih Banke Slovenije.«.

11. člen

V 22. členu se za četrtim odstavkom doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Kadar je Banka Slovenije pristojna za nadzor podružnice banke tretje države ali za nadzor banke, ki je del iste skupine kot podružnica banke tretje države, tesno sodeluje s pristojnimi organi držav članic za podružnice banke ali institucije, ki so del iste skupine iz tretje države, z namenom:

- da se zagotovi, da so vse dejavnosti te skupine iz tretje države v Evropski uniji predmet celovitega nadzora,
- da se prepreči izogibanje zahtevam, ki se uporabljajo za skupine iz tretjih držav na podlagi tega zakona, Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013, ter
- da se preprečijo škodljive posledice za finančno stabilnost Evropske unije.«.

Za dosedanjim petim odstavkom, ki postane šesti odstavek, se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Banka Slovenije tesno sodeluje in si izmenjuje informacije s finančnimi obveščevalnimi enotami in drugimi organi držav članic, pristojnimi za nadzor nad bankami in finančnimi institucijami na podlagi predpisov, ki prenašajo Direktivo (EU) 2015/849, če:

- je to potrebno za opravljanje nalog v skladu s tem zakonom, Direktivo 2013/36/EU, Uredbo (EU) št. 575/2013 ali Direktivo (EU) 2015/849 in
- če takšno sodelovanje in izmenjava informacij ne posegata v poizvedovanje, preiskavo ali postopek, ki poteka v skladu s kazenskim ali upravnim pravom Republike Slovenije.«.

12. člen

V 34. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Banka je odgovorna, da je njen upravljalni organ sestavljen tako, da ima kot celota ustrezno znanje, večšine in širok nabor izkušenj, ki so potrebni za poglobljeno razumevanje dejavnosti banke in tveganj, ki jim je izpostavljena.«.

V drugem odstavku se 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. da upravljalni organ kot celota upošteva ustrezno širok nabor znanja, veščin in izkušenj članov upravljalnega organa banke, ki omogoča razumevanje poslovanja banke in tveganj, ki jim je banka izpostavljena;«.

13. člen

Za 34. členom se doda nov 34.a člen, ki se glasi:

»34.a člen (predstavniki delavcev v upravljalnih organih)

(1) Določbe tega zakona, ki veljajo za člane upravljalnih organov, veljajo tudi za člane upravljalnih organov, ki so predstavniki delavcev na podlagi zakona, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju gospodarskih družb.

(2) Drugi in tretji odstavek 34. člena se smiselno uporabljata tudi za imenovanje predstavnikov delavcev v upravljalni organ. Organ, pristojen za izbor in imenovanje predstavnikov delavcev, mora v poslovniku opredeliti ključne zahteve za posamezne člane upravljalnega organa in postopke v zvezi z ocenjevanjem primernosti, imenovanjem in predčasno razrešitvijo predstavnikov delavcev v upravljalnem organu banke ter v dogovoru s pristojnimi organi banke način nepretrganega zagotavljanja primernosti upravljanega organa kot celote. Svet delavcev mora pri tem upoštevati tudi podzakonske akte, ki jih izda Banka Slovenije na podlagi 58. in 135. člena tega zakona.

(3) Banka in svet delavcev sporazumno opredelita način nepretrganega zagotavljanja primernosti upravljanega organa kot celote v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(4) Banka mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne pogoje za uvajanje in usposabljanje članov upravljalnega organa, ki so predstavniki delavcev.

(5) Ne glede na določbe drugih zakonov so predstavniki delavcev, ki so člani upravljalnega organa banke, dolžni varovati zaupne informacije in poslovne skrivnosti banke, za katere izvejo pri opravljanju

funkcije člana upravljalnega organa ali v povezavi z opravljanjem te funkcije in po prenehanju opravljanja funkcije člana upravljalnega organa. Dolžnost varovanja zaupnih informacij in poslovnih skrivnosti predstavnikov delavcev velja tudi v odnosu do sveta delavcev in morebitnih drugih zainteresiranih deležnikov. Svet delavcev v soglasju z banko sprejme politiko o izmenjavi različnih vrst informacij med predstavniki delavcev v upravljalnem organu in svetom delavcev ter drugimi zainteresiranimi deležniki in postopke v zvezi s tem.«.

14. člen

V 35. členu se za prvim odstavkom doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) V primeru ocenjevanja primernosti člana upravljalnega organa, ki je predstavnik delavcev, se mora svet delavcev opredeliti do ocene primernosti člana upravljalnega organa, ki jo je v skladu s prejšnjim odstavkom pripravila banka.«.

V dosedanjem drugem odstavku, ki postane nov tretji odstavek, se beseda »prejšnjega« nadomesti z besedo »prvega«.

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

15. člen

V 36. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Banka mora pri določanju števila direktorskih funkcij, ki jih lahko istočasno opravlja posamezni član ali članica upravljalnega organa (v nadaljnjem besedilu: član upravljalnega organa) v drugih družbah in organizacijah hkrati z opravljanjem funkcije člana upravljalnega organa banke, upoštevati posamične okoliščine v zvezi z banko in članom, zlasti z vidika časa, ki ga mora ta nameniti opravljanju svoje funkcije, ter naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti, ki jih opravlja banka.«.

V drugem odstavku se v 1. točki za besedo »posameznikom« črtata vejica in besedilo »prokuristom ter funkcijami višjega sodstva«.

V tretjem odstavku se za besedo »gre« doda besedilo »vključno s funkcijo v banki,«.

16. člen

V 40. členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(4) Banka Slovenije lahko na podlagi zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke od banke oziroma organa, ki je pristojen za izbor in imenovanje predstavnikov delavcev v upravo, zahteva, da v določenem roku predloži Banki Slovenije oceno o primernosti kandidata.«.

17. člen

V 45. členu se v prvem odstavku 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. ravnati odkrito, pošteno in neodvisno, da lahko učinkovito oceni in presoja odločitve višjega vodstva v zvezi z vodenjem banke ter učinkovito nadzoruje in spremlja sprejemanje odločitev v zvezi z upravljanjem banke;«.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Dejstvo, da je nekdo član povezanih družb ali povezanih subjektov, samo po sebi ni ovira za neodvisno ravnanje v okviru 2. točke prejšnjega odstavka.«.

Dosedanji drugi in tretji odstavek postaneta tretji in četrti odstavek.

18. člen

V 47. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Banka Slovenije lahko kadar koli v času trajanja funkcije člana uprave izvede ponovno oceno primernosti, in sicer preveri, ali član uprave izpolnjuje pogoje iz 38. člena in dolžnosti iz 45. člena tega zakona, in v ta namen zahteva informacije, dokazila in pojasnila (v nadaljnjem besedilu: ponovna ocena primernosti).«.

Za prvim odstavkom se dodata nova drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

»(2) Ponovna ocena primernosti se izvede, če Banka Slovenije ugotovi dejstva ali okoliščine, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev za člana uprave iz 38. člena ali dolžnosti člana uprave iz 45. člena tega zakona, zlasti pa kadar upravičeno domneva, da poteka pranje denarja ali financiranje terorizma oziroma je do tega prišlo, ali da poteka oziroma se je zgodil poskus pranja denarja ali financiranja terorizma, ali pa da obstaja večje tveganje tega v povezavi z banko.

(3) V okviru ponovne ocene primernosti lahko Banka Slovenije odloči, da se opravi ustni razgovor, v okviru katerega člana uprave povabi, da predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za presojo o izpolnjevanju predpisanih pogojev in dolžnosti.«.

Dosedanji drugi odstavek postane četrti odstavek.

19. člen

V 49. členu se peti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(5) Komisije nadzornega sveta morajo imeti predsednika oziroma predsednico in najmanj dva člana. Ne glede na določbe ZGD-1 in ZSDU so člani komisij nadzornega sveta le člani nadzornega sveta banke.«.

20. člen

V 53. členu se v prvem odstavku tretja točka spremeni tako, da se glasi:

»3. ki ne krši tretjega odstavka 36. člena tega zakona ali so bila dana zagotovila, da se bo kandidat uskladil s temi zahtevami v roku iz drugega odstavka 54.č člena tega zakona.«.

21. člen

54. člen se spremeni tako, da se glasi:

»54. člen (opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke)

(1) Funkcijo člana nadzornega sveta banke lahko opravlja le oseba, ki pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta te banke v skladu s tem zakonom.

(2) Skupščina mora odločiti o imenovanju določene osebe za člana nadzornega sveta banke pred vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije, pri čemer se mora seznaniti tudi z oceno komisije za imenovanja o primernosti te osebe za člana nadzornega sveta banke.

(3) Sklep skupščine o imenovanju določene osebe za člana nadzornega sveta banke učinkuje:

1. pod odložnim pogojem, ki nastopi, če ta oseba pridobi dovoljenje za opravljanje te funkcije; in
2. pod razveznim pogojem, ki nastopi:

- če banka v 15 dneh po prejemu sklepa o imenovanju za člana nadzornega sveta banke ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije ali če tako zahtevo umakne, ali
- če je zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta te banke zavržena ali zavržena.

(4) Član nadzornega sveta banke se lahko vpiše v sodni register, ko pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke, razen če je imenovan kot nadomestni član nadzornega sveta banke v skladu s petim odstavkom tega člena.

(5) V primeru, ko posameznemu članu nadzornega sveta preneha funkcija ali ko zaradi drugih okoliščin ne opravlja ali verjetno ne bo opravljal funkcije člana nadzornega sveta skupno več kakor dva meseca, in zato nadzorni svet banke nima zadostnega števila članov, mora skupščina, takoj ko je mogoče, imenovati novega člana nadzornega sveta (v nadaljnjem besedilu nadomestni član nadzornega sveta). Pri imenovanju nadomestnega člana nadzornega sveta mora skupščina upoštevati pogoje iz prejšnjega člena.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko nadomestni član nadzornega sveta opravlja funkcijo člana nadzornega sveta banke brez dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke največ šest mesecev od dneva imenovanja.

(7) Za člana nadzornega sveta, ki ga je v skladu z 256. členom ZGD-1 imenovalo sodišče, se smiselno uporabljajo določbe četrtega do šestega odstavka tega člena.«.

22. člen

Za 54. členom se dodajo novi 54.a, 54.b, 54.c, 54.č in 54.d člen, ki se glasijo:

»54.a. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke)

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke mora banka priložiti:

1. osebne podatke kandidata in
2. dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 53. člena tega zakona.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke se vloži pri Banki Slovenije. Kadar pristojnosti in naloge nadzora iz točke (e) prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 1024/2013 v zvezi s to banko izvaja Evropska centralna banka, se postopek nadaljuje v skladu s to uredbo.

(3) Podatke glede opravljanja drugih direktorskih funkcij iz 36. člena tega zakona ter podatke o okoliščinah iz drugega odstavka 53. člena tega zakona pridobi Banka Slovenije od kandidata za člana organa nadzora banke, lahko pa jih pridobi od pristojnih državnih organov in iz uradnih evidenc.

(4) Banka Slovenije lahko na podlagi zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke od banke in (kadar je to ustrezno) organa, pristojnega za izbor in imenovanje predstavnika delavcev v nadzornem svetu, zahteva, da Banki Slovenije v določenem roku predloži oceno o primernosti kandidata.

54.b člen **(ustni razgovor)**

(1) Banka Slovenije lahko odloči, da se v postopku izdaje dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta opravi ustni razgovor, na katerem je kandidat za člana nadzornega sveta povabljen, da podrobneje predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za odločitev o izdaji dovoljenja.

(2) Za ustni razgovor iz prejšnjega odstavka se smiselno uporablja 41. člen tega zakona.

54.c člen **(odločanje o zahtevi za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta)**

(1) Banka Slovenije na podlagi zahteve in dokumentacije ter predstavitve kandidata za člana nadzornega sveta oceni izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka 34. člena, prvega odstavka 36. člena in 53. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije podatke, ki jih potrebuje v postopku odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta, po uradni dolžnosti brezplačno pridobi od pristojnih državnih organov oziroma nosilcev javnih pooblastil. Za presojo ugleda in izkušenj posameznega kandidata Banka Slovenije pridobi tudi informacije, ki jih obdeluje Evropski bančni organ glede morebitnih ukrepov in sankcij, ki so jih izrekli drugi pristojni organi.

(3) Banka Slovenije se o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke, ki je v skladu s tem zakonom vključena v nadzor banke države članice na konsolidirani podlagi, posvetuje s pristojnimi organi držav članic, ki sodelujejo pri nadzoru na konsolidirani podlagi, če odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z banko države članice.

54.č člen

(zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta)

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta, če kandidat ne izpolnjuje pogojev za imenovanje za člana nadzornega sveta iz 53. člena tega zakona.

(2) Če pri kandidatu za člana v času odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta niso podani razlogi za zavrnitev zahteve iz prejšnjega odstavka, vendar pa so pri kandidatu ovire za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke iz 36. člena tega zakona zaradi opravljanja direktorskih funkcij v drugih družbah in organizacijah, Banka Slovenije izda dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke in določi rok, ki ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od treh mesecev, v katerem se mora član nadzornega sveta uskladiti z zahtevami iz 36. člena tega zakona.

(3) Član nadzornega sveta lahko v primeru iz prejšnjega odstavka začne opravljati funkcijo člana nadzornega sveta, ko se uskladi z zahtevami iz 36. člena tega zakona in o tem obvesti Banko Slovenije.

54.d člen

(prenehanje dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke)

(1) Dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke preneha veljati, če:

1. osebi preneha funkcija člana nadzornega sveta banke, na katero se dovoljenje nanaša, ali
2. se član nadzornega sveta v roku, določenem v odločbi o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta, ne uskladi z zahtevami iz 36. člena tega zakona.

(2) Banka mora v primerih iz prejšnjega odstavka o tem, da je osebi prenehala funkcija člana nadzornega sveta banke, v petih delovnih dneh po prenehanju obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka 4. člena te uredbe.

(3) Banka Slovenije v primerih iz prvega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo.«.

23. člen

V 55. členu se v prvem odstavku 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. ravnati odkrito, pošteno in neodvisno, da lahko učinkovito spremlja in nadzira odločitve uprave in višjega vodstva v zvezi z vodenjem banke ter učinkovito nadzoruje in spremlja sprejemanje odločitev v zvezi z upravljanjem banke;«.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Dejstvo, da je nekdo član povezanih družb ali povezanih subjektov, samo po sebi ni ovira za neodvisno ravnanje v okviru 2. točke prejšnjega odstavka«.

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

24. člen

V 57. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Banka Slovenije lahko kadar koli med trajanjem funkcije člana nadzornega sveta izvede ponovno oceno primernosti, in sicer preveri, ali član nadzornega sveta izpolnjuje pogoje iz 53. člena in dolžnosti iz 55. člena tega zakona, in v ta namen zahteva informacije, dokazila in pojasnila (v nadaljnjem besedilu: ponovna ocena primernosti).«.

Za prvim odstavkom se dodata nov drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

»(2) Ponovna ocena primernosti se izvede, če Banka Slovenije ugotovi dejstva ali okoliščine, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev za člana nadzornega sveta iz 53. člena ali dolžnosti člana nadzornega sveta iz 55. člena tega zakona. Zlasti pa se ponovna ocena primernosti izvede, kadar Banka Slovenije upravičeno domneva, da poteka pranje denarja ali financiranje terorizma ali pa da obstaja večje tveganje tega v povezavi z banko.

(3) V okviru ponovne ocene primernosti lahko Banka Slovenije odloči, da se opravi ustni razgovor, v katerem se člana nadzornega sveta povabi, da predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za presojo o izpolnjevanju predpisanih pogojev iz 53. člena in dolžnosti iz 55. člena tega zakona.«.

Dosedanji drugi odstavek postane četrti odstavek.

25. člen

V 65. členu se v prvem odstavku v 1. točki za besedo »banka« dodata vejica in besedilo »finančni holding ali mešani finančni holding«.

V drugem odstavku se v 1. točki za besedo »pozavarovalnica« dodata vejica in besedilo »finančni holding, mešani finančni holding«.

26. člen

V 66. členu se v prvem odstavku v 2. točki črta besedilo »in vseh članov višjega vodstva«.

V tretjem odstavku se v 1. in 2. točki kratica »ZPPDFT« nadomesti s kratico »ZPPDFT-1«.

27. člen

V 69. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Če do poteka roka iz prvega odstavka 67. člena tega zakona, ob upoštevanju morebitnega zadržanja po četrtem ali petem odstavku 67. člena ali petem odstavku 75.b člena tega zakona, ni izdan pisni odpravek odločitve v skladu s prejšnjim odstavkom, se šteje, da je z dnem, s katerim poteče ta rok, vložniku izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.«.

28. člen

Za 75. členom se dodata nov oddelek 3.5a in novi 75.a, 75.b, 75.c, 75.č, 75.d, 75.e, 75.f, 75.g in 75.h člen, ki se glasijo:

»3.5a Odobritev finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov

75.a člen (odobritev finančnega holdinga in mešanega finančnega holdinga)

(1) Nadrejeni finančni holding Republike Slovenije, nadrejeni mešani finančni holding Republike Slovenije, EU nadrejeni finančni holding in EU nadrejeni mešani finančni holding, za nadzor nad katerimi je na konsolidirani podlagi pristojna Banka Slovenije, morajo pridobiti odobritev v skladu s tem zakonom.

(2) Drugi finančni holding ali mešani finančni holding, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, mora pridobiti odobritev Banke Slovenije v skladu s tem zakonom, kadar mora izpolnjevati zahteve na podlagi tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013 na subkonsolidirani podlagi.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka se določbe tega poglavja glede pristojnosti Banke Slovenije kot konsolidacijskega nadzornika smiselno uporabljajo, kadar je Banka Slovenije pristojna za izvajanje nadzora na subkonsolidirani podlagi.

75.b člen **(zahteva za odobritev finančnega holdinga in mešanega finančnega holdinga)**

(1) Zahteva za odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz prejšnjega se vloži pri Banki Slovenije.

(2) Zahteva iz prejšnjega odstavka mora obsegati:

1. organizacijsko strukturo skupine, katere del je finančni holding ali mešani finančni holding, z jasno navedbo njegovih podrejenih družb in po potrebi nadrejenih oseb ter kraj in vrsto dejavnosti, ki jo opravlja vsak subjekt v skupini;
2. informacije v zvezi z imenovanjem najmanj dveh oseb, ki dejansko vodita finančni holding ali mešani finančni holding, vključno z informacijami o izpolnjevanju zahtev iz 309. člena tega zakona;
3. če je podrejena družba finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga banka, informacije v zvezi z delničarji in družbeniki glede:
 - oseb, ki bodo pridobile kvalificirani delež v banki, in višine kvalificiranega deleža, ki ga bo pridobil posamezni imetnik ali 20 največjih delničarjev banke, in višino deleža, ki ga bo pridobil posamezni imetnik;
 - primernosti delničarjev in družbenikov banke v skladu z izpolnjevanjem meril iz 66. člena tega zakona;
 - oseb, ki bodo z banko v razmerju tesne povezanosti, z opisom teh povezanosti;
4. notranjo organiziranost in razdelitev nalog v skupini;
5. vse druge informacije, ki bi lahko bile potrebne za oceno odobritve v skladu s 75.c členom tega zakona ali za presojo v zvezi z izvzetjem iz odobritve v skladu s 75.č členom tega zakona.

(3) Banka Slovenije lahko za presojo o odobritvi finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga zahteva predložitev dodatnih informacij.

(4) EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding iz prejšnjega člena, ki ima sedež v drugi državi članici, posreduje zahtevo za odobritev skupaj z informacijami iz drugega odstavka tega člena tudi pristojnemu organu te države članice.

(5) Kadar Banka Slovenije ni konsolidacijski nadzornik in postopek odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga poteka hkrati s presojo primernosti kvalificiranega imetnika na podlagi 66. člena tega zakona, se Banka Slovenije po potrebi usklajuje s konsolidacijskim nadzornikom, in če sta različna, s pristojnim organom države članice, kjer je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga. V tem primeru se tek roka presoje iz četrtega odstavka 67. člena tega zakona zadrži za več kot 20 delovnih dni, dokler se ne konča postopek odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

75.c člen **(pogoji za odobritev)**

(1) Banka Slovenije odobri finančni holding ali mešani finančni holding, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. notranja ureditev in razdelitev nalog v skupini sta ustrezni za izpolnjevanje zahtev, naloženih s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 575/2013 na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi in sta zlasti učinkoviti za:

usklajevanje vseh podrejenih družb finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga vključno z ustrežno razdelitvijo nalog med podrejenimi institucijami, kjer je to potrebno;

preprečevanje ali upravljanje nasprotij v skupini ter

uveljavljanje politik na ravni skupine, ki jih za celotno skupino določi nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding;

2. organizacijska struktura skupine, katere del je finančni holding ali mešani finančni holding, ne ovira ali drugače preprečuje učinkovitega nadzora podrejenih institucij ali nadrejenih institucij v zvezi s posamičnimi, konsolidiranimi, in če je ustrezno, subkonsolidiranimi zahtevami, ki veljajo zanje. Pri ocenjevanju tega merila se upoštevajo predvsem:

položaj finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v večplastni skupini,

lastniška struktura in

vloga finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v večplastni skupini;

3. kvalificirani delničarji ali družbeniki banke izpolnjujejo merila iz 66. člena tega zakona;

4. razmerja tesne povezanosti ne preprečujejo učinkovitega izvajanja nadzora;

5. zakoni in drugi predpisi v tretji državi, ki veljajo za eno ali več fizičnih ali pravnih oseb, s katerimi je banka v razmerju tesne povezanosti, ali težave pri izvajanju navedenih zakonov in drugih predpisov ne preprečujejo učinkovitega izvajanja nadzora;

6. osebe, ki dejansko vodijo finančni holding ali mešani finančni holding, izpolnjujejo zahteve iz 309. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije zavrne odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, če niso izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka. Ob zavrnitvi lahko Banka Slovenije po potrebi odredi kateri koli ukrep iz 273.a člena tega zakona, s katerimi se zagotovita kontinuiteta in celovitost konsolidiranega nadzora ter izpolnjevanje zahtev iz tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani podlagi.

(3) Za postopek odločanja o odobritvi finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga se smiselno uporabljajo določbe oddelka 12.2. tega zakona.

75.č člen

(izvzetje iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga)

(1) Banka Slovenije na podlagi zahteve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga tega izvzame iz odobritve, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. osnovna dejavnost finančnega holdinga je pridobivanje deležev v podrejenih družbah, pri mešanem finančnem holdingu pa je osnovna dejavnost glede na institucije ali finančne institucije pridobivanje deležev v podrejenih družbah;

2. finančni holding ali mešani finančni holding ni imenovan kot subjekt v postopku reševanja v nobeni skupini za reševanje v okviru skupine v skladu s strategijo reševanja, ki jo Banka Slovenije za reševanje določi na podlagi ZRPPB oziroma Direktive 2014/59/EU;

3. podrejena kreditna institucija je imenovana kot odgovorna za zagotavljanje izpolnjevanja bonitetnih zahtev skupine na konsolidirani podlagi in so ji za učinkovito izpolnjevanje te obveznosti dana na voljo vsa potrebna sredstva in pravna pooblastila;

4. finančni holding ali mešani finančni holding ne sodeluje pri sprejemanju upravljavskih, operativnih ali finančnih odločitev, ki vplivajo na skupino ali njene podrejene družbe, ki so banke, institucije ali finančne institucije;

5. ne obstajajo ovire za učinkovit nadzor skupine na konsolidirani podlagi.

(2) Finančni holdingi ali mešani finančni holdingi, ki so izvzeti iz odobritve v skladu s prejšnjim odstavkom, niso izključeni iz obsega konsolidacije, kot je določena v tem zakonu, Direktivi 2013/36/EU in Uredbi (EU) št. 575/2013.

(3) Zahteva za izvzetje iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga za nadzor, nad katerim je kot konsolidacijski nadzornik pristojna Banka Slovenije, se vloži pri Banki Slovenije.

(4) EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding iz 75.a člena tega zakona, ki ima sedež v drugi državi članici, posreduje zahtevo za izvzetje skupaj z informacijami iz prvega odstavka tega člena tudi pristojnemu organu te države članice.

(5) Za postopek odločanja o izvzetju finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga se smiselno uporabljajo določbe oddelka 12.2. tega zakona.

75.d člen (obveščanje o spremembah)

Finančni holding in mešani finančni holding morata Banko Slovenije takoj obvestiti o vsaki spremembi organizacijske strukture skupine, kot je opredeljena v 1. točki drugega odstavka 75.b člena tega zakona, in o vsaki spremembi, ki lahko vpliva na izpolnjevanje pogojev iz 75.c in 75.č člena tega zakona.

75.e člen (stalno spremljanje izpolnjevanja pogojev)

(1) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik stalno spremlja izpolnjevanje pogojev iz 75.c in 75.č člena tega zakona. V ta namen lahko Banka Slovenije od finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga kadar koli zahteva predložitev potrebnih informacij in dokumentacije.

(2) Banka Slovenije navedene informacije izmenjuje s pristojnim organom v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz 75.a člena tega zakona.

(3) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik ugotovi, da finančni holding ali mešani finančni holding ne izpolnjuje več pogojev iz prvega odstavka 75.c člena, finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu z odredbo naloži, da zagotovi oziroma ponovno vzpostavi kontinuiteto in celovitost konsolidiranega nadzora ter zagotovi izpolnjevanje zahtev iz tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani podlagi. Banka Slovenije finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu v odredbi izreče tudi ustrezne nadzorniške ukrepe iz 273.a člena tega zakona. Pri uporabi nadzorniških ukrepov v zvezi z mešanim finančnim holdingom se upošteva njihov vpliv na finančni konglomerat.

(4) Kadar Banka Slovenije ugotovi, da pogoji za izvzetje po 75.č členu tega zakona niso več izpolnjeni, o tem izda ugotovitveno odločbo (v nadaljnjem besedilu: odločba o prenehanju izvzetja iz odobritve).

(5) Banka Slovenije v odločbi o prenehanju izvzetja iz tega člena določi rok, v katerem mora finančni holding ali mešani finančni holding zaprositi za odobritev v skladu s 75.a členom tega zakona.

(6) Če finančni holding ali mešani finančni holding v roku, določenem v odločbi o prenehanju izvzetja iz odobritve, ne zaprosi za odobritev iz 75.a člena tega zakona, Banka Slovenije finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu izda odredbo za vzpostavitev skladnosti v skladu z 273.a členom tega zakona.

75.f člen (sodelovanje z drugimi pristojnimi organi)

(1) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v zvezi z odločitvami o odobritvi finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz 75.c člena tega zakona, izvzetju iz odobritve iz 75.č člena tega zakona ter o nadzorniških ukrepih iz tretjega odstavka 75.e člena ter 273.a člena tega zakona tesno sodeluje in se posvetuje s pristojnim organom iz druge države članice, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

(2) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik pripravi oceno v zvezi z odločitvami iz 75.c, 75.č, tretjega odstavka 75.e člena ter 273.a člena tega zakona v obliki predloga skupne odločitve ter jo posreduje pristojnemu organu države članice, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga. Oba organa storita vse, kar je v njuni moči, da se skupna odločitev sprejme v dveh mesecih od prejema ocene s strani pristojnega organa.

(3) Kadar Banka Slovenije ni konsolidacijski nadzornik, ampak pristojni organ države članice, v kateri ima sedež finančni holding ali mešani finančni holding, Banka Slovenije sodeluje pri skupni odločitvi s konsolidacijskim nadzornikom glede odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga o izvzetju iz odobritve in uporabi nadzorniških ukrepov. Oba organa storita vse, kar je v njihovi moči, da se skupna odločitev sprejme v dveh mesecih od dneva, ko Banka Slovenije prejme oceno konsolidacijskega nadzornika.

(4) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik o skupni odločitvi, ki je ustrezno dokumentirana in utemeljena, obvesti finančni holding ali mešani finančni holding.

(5) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v primeru nestrinjanja glede odločitve, za katero v skladu s prvim odstavkom tega člena velja dolžnost posvetovanja, ne sprejme odločitve, ampak zadevo predloži EBA v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010. Zadevni pristojni organi sprejmejo skupno odločitev v skladu z odločitvijo EBA. Po izteku dvomesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti EBA.

(6) Banka Slovenije lahko kot pristojni organ v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, v primeru nestrinjanja v okviru posvetovanja zadevo predloži EBA v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(7) Če je oseba iz 75.a člena tega zakona mešani finančni holding ali EU mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji, Banka Slovenije pri sprejemu odločitev oziroma skupnih odločitev iz 75.c, 75.č, tretjega odstavka 75.e člena, in 273.a člena tega zakona kot konsolidacijski nadzornik pridobi soglasje koordinatorja oziroma kot pristojni organ v državi članici, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, sodeluje pri pridobitvi soglasja koordinatorja, kot je določeno v 19., 20. in 21. členu ZFK oziroma 10. členu Direktive 2002/87/ES. Če koordinator ne poda soglasja iz prejšnjega stavka oziroma poda nesoglasje, Banka Slovenije ali drugi pristojni organ posreduje zahtevo Evropskemu bančnemu organu v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010/EU ali Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine in pri sprejemu končne odločitve upoštevajo odločitev evropskega nadzornega organa. Odločitev, sprejeta na podlagi tega člena, ne posega v obveznosti mešanega finančnega holdinga iz ZFK, Direktive 2002/87/ES ali ZZavar-1 oziroma Direktive 2009/138/ES.

75.g člen (rok za odločitev)

(1) Kadar Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi 75.c člena tega zakona zavrne odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, vlagatelja prošnje obvesti o zavrnitvi in razlogih zanjo v štirih mesecih od prejema popolne vloge.

(2) Banka Slovenije odločitev o odobritvi ali zavrnitvi odobritve v vsakem primeru sprejme najpozneje v šestih mesecih od prejema vloge.

75.h člen (podzakonski predpis v zvezi z odobritvijo oziroma izvzetjem iz odobritve finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov)

Banka Slovenije lahko s podzakonskim aktom določi podrobnejša pravila glede:

- dokumentacije in informacij, ki se predložijo zahtevi za odobritev finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov iz 75.b člena tega zakona;
- dokumentacije in informacij, ki se predložijo zahtevi za izvzetje iz odobritve finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov iz 75.č člena tega zakona.«.

29. člen

V 91. členu se za četrtem odstavkom doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Če revizijska družba krši obveznosti iz tega člena, lahko Banka Slovenije od banke zahteva, da imenuje drugo revizijsko družbo.«.

30. člen

V 100. členu se v drugem odstavku za 4. točko doda nova 5. točka, ki se glasi:

»5. organizacijsko strukturo banke, vključno z navedbo nadrejenih oseb, finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov znotraj skupine;«.

Dosedanja 5. točka postane 6. točka.

31. člen

V 102. členu se v prvem odstavku 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. ureditve notranjega upravljanja v skladu s 128. členom tega zakona, ki omogoča preudarno in učinkovito upravljanje tveganj; ali«.

32. člen

V 121. členu se v petem odstavku črta besedilo »Banka Slovenije o izdanem dovoljenju obvesti Komisijo, Evropski odbor za bančništvo in Evropski bančni organ.«.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Banka Slovenije obvesti Evropski bančni organ o:

- a) vseh dovoljenjih, izdanih podružnicam bank tretjih držav, in vseh poznejših spremembah teh dovoljenj;
- b) skupnih sredstvih in obveznostih, po katerih podružnice banke tretjih držav poročajo v skladu s 122.a členom tega zakona;
- c) imenu skupine iz tretje države, ki ji pripada podružnica, ki ima dovoljenje iz prvega odstavka tega člena.«.

Dosedanji šesti, sedmi in osmi odstavek postanejo sedmi, osmi in deveti odstavek.

V dosedanjem devetem odstavku, ki postane deseti odstavek, se beseda »sedmega« nadomesti z besedo »osmega« in beseda »šesti« nadomesti z besedo »sedmi«.

Dosedanji deseti odstavek postane enajsti odstavek.

33. člen

Za 122. členom se doda nov 122.a člen, ki se glasi:

»122.a člen (poročanje podružnice banke tretje države)

(1) Podružnica banke tretje države, ki je pridobila dovoljenje iz 121. člena tega zakona, o svojem poslovanju enkrat na leto poroča Banki Slovenije.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka vključuje naslednje informacije:

- a) podatke o skupnih sredstvih, ki se nanašajo na dejavnosti podružnice;
- b) podatke o likvidnih sredstvih, s katerimi razpolaga podružnica, zlasti o razpoložljivosti likvidnih sredstev v valutah držav članic;
- c) o kapitalu, ki je na voljo podružnici;
- č) o ureditvi v zvezi z jamstvi za vloge, ki je na voljo vlagateljem v podružnici;
- d) o ureditvi upravljanja tveganj;
- e) o ureditvi upravljanja vključno z informacijami o nosilcih ključnih funkcij za dejavnosti podružnice;
- f) o načrtu sanacije, ki vključuje podružnico;
- g) druge informacije, ki jih v aktu iz petega odstavka tega člena določi Banka Slovenije.

(3) Poročilo iz prvega odstavka tega člena mora podružnica banke tretje države predložiti Banki Slovenije najpozneje v šestih mesecih po koncu koledarskega leta.

(4) Banka Slovenije lahko od podružnice banke tretje države zahteva pogostejše poročanje in dodatne informacije, če je to potrebno za celovito spremljanje dejavnosti podružnice.

(5) Banka Slovenije lahko predpiše podrobnejšo vsebino poročila iz prvega odstavka tega člena, ki ga podružnica banke tretje države predloži Banki Slovenije, ter način in obliko pošiljanja poročil.«.

34. člen

Za 124. členom se dodajo nov oddelek 5.3a in členi 124.a, 124.b in 124.c člen, ki se glasijo:

»5.3a Vmesna EU nadrejena oseba

124.a člen (vmesna EU nadrejena oseba)

(1) Dve ali več institucij s sedežem v Evropski uniji, ki so del iste skupine iz tretje države, morajo imeti eno samo vmesno EU nadrejeno osebo, če:

- je vsaj ena izmed teh institucij banka in
- skupna vrednost sredstev skupine iz tretje države v Evropski uniji presega 40 milijard eurov.

(2) Banka Slovenije lahko v sodelovanju z drugimi pristojnimi organi v državah članicah dovoli, da ima skupina iz tretje države dodatno vmesno EU nadrejeno osebo, če ustanovitev ene same vmesne EU nadrejene osebe:

- ne bi bila združljiva z zahtevo za ločene dejavnosti, ki jo nalagajo pravila ali nadzorni organi tretje države, v kateri ima končna nadrejena oseba skupine svoj sedež, ali
- bi bilo reševanje ene vmesne EU nadrejene osebe v skladu z oceno, ki jo je izvedel pristojni organ za njeno reševanje, manj učinkovito kot v primeru dveh vmesnih EU nadrejenih oseb.

(3) Zahteva za dovoljenje iz prejšnjega odstavka se vloži pri Banki Slovenije. Zahtevi morajo biti priložena dokazila, iz katerih izhaja, da je izpolnjen vsaj en pogoj iz drugega odstavka tega člena.

(4) Vmesna EU nadrejena oseba je banka, banka države članice ali kreditna institucija, ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa v skladu s 97. členom tega zakona oziroma 8. členom Direktive 2013/36/EU, ali finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev pristojnega organa v skladu s 75.a členom tega zakona ali členom 21a Direktive 2013/36/EU.

(5) Vsaka banka, ki je del skupine iz tretje države, izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:

1. ima vmesno EU nadrejeno osebo;
2. je vmesna EU nadrejena oseba;
3. je edina institucija v Evropski uniji v tej skupini;
4. je del skupine iz tretje države, katere skupna vrednost sredstev, izračunana v skladu s 124.b členom tega zakona, je nižja od 40 milijard eurov.

(6) Banka Slovenije lahko predpiše podrobnejšo dokumentacijo, ki se predloži zahtevi za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka tega člena.

124.b člen (izračun skupne vrednosti sredstev skupine)

(1) Skupna vrednost sredstev skupine iz tretje države v Evropski uniji za namen prvega odstavka 124.a. člena tega zakona je vsota:

- a) zneska skupnih sredstev vsake institucije v Evropski uniji, ki je del skupine iz tretje države, kot je razviden iz njene konsolidirane bilance stanja ali njenih bilanc stanja na posamični podlagi, če institucija ni konsolidirana, ter
- b) zneska skupnih sredstev vsake podružnice skupine iz tretje države, ki ima dovoljenje pristojnega organa v Evropski uniji v skladu s tem zakonom, Direktivo 2013/36/EU, ZTFI-1, Direktivo 2014/65/EU ali Uredbo (EU) št. 600/2014.

- (2) Za namen tega člena izraz »institucija« vključuje tudi investicijska podjetja.

124.c člen (obveščanje Evropskega bančnega organa)

Banka Slovenije v zvezi z vsako skupino iz tretje države, ki posluje v Republiki Sloveniji in katere del je tudi banka, sporoči Evropskemu bančnemu organu naslednje podatke:

1. ime in skupno vrednost sredstev institucij, ki spadajo v skupino iz tretje države;
2. ime in skupno vrednost sredstev, ki se nanašajo na podružnice bank tretje države, ki so del skupine iz tretje države, ter vrste dejavnosti, za opravljanje katerih imajo dovoljenje po tem zakonu;
3. ime in tip vmesne EU nadrejene osebe s sedežem v Republiki Slovenije, kakor je določen v četrtem odstavku 124.a člena tega zakona, ter ime skupine iz tretje države, v katero spada ta vmesna EU nadrejena oseba.«.

35. člen

V 128. členu se v prvem odstavku v 4. točki za besedo »spodbujajo« doda besedilo »ter so nevtralne glede na spol.«.

36. člen

V 129. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Banka mora zagotoviti, da vedno razpolaga z ustreznim kapitalom za pokrivanje kapitalskih zahtev iz 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, zahtev na podlagi 183. člena in 1. točke drugega odstavka 250. člena tega zakona, zahtev po vzdrževanju kapitalskih blažilnikov na podlagi 7. poglavja tega zakona ter za zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala v skladu s 131. členom tega zakona.«.

V četrtem odstavku se za besedilom »Uredbe (EU) št. 575/2013« črtata vejica in besedilo »in se v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 vložijo pri Banki Slovenije.«.

Doda se nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Banka Slovenije predpiše dokumentacijo, ki jo predloži banka obvestilu za naknadne izdaje oblik instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz drugega pododstavka tretjega odstavka 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, in rok za posredovanje obvestila pred razvrstitvijo instrumentov kot instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala.«.

37. člen

V 131. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Banka mora imeti primerne, učinkovite in celovite strategije in procese:

- za stalno ocenjevanje ter zagotavljanje potrebnih zneskov, vrst in razporeditve notranjega kapitala, ki ga ocenjuje kot potrebno kritje glede na značilnosti in obseg tveganj, ki jim je pri svojem poslovanju izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena, in
- za zagotovitev, da lahko kapital banke pokrije morebitne izgube, ki izhajajo iz stresnih scenarijev, vključno s tistimi, ki so bile ugotovljene z nadzorniškimi stresnimi testom iz šestega odstavka 172. člena tega zakona.«.

38. člen

V 133. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije mora v obsegu in na način, ki sta določena v 2. in 3. oddelku 2. poglavja II. naslova 1. dela Uredbe (EU) št. 575/2013, na konsolidirani podlagi izpolnjevati obveznosti glede ocenjevanja in zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 131. členom tega zakona.«.

Tretji in četrti odstavek se črtata.

Sedanji peti odstavek postane tretji odstavek.

39. člen

Besedilo 134. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Banka mora izpolnjevati zahteve glede ureditve notranjega upravljanja iz 128. člena tega zakona na posamični podlagi, razen v primerih, ko Banka Slovenije za posamezno banko delno ali v celoti opusti uporabo teh zahtev v skladu s 7. členom Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije ter njene podrejene družbe, za katere se uporablja ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU, morajo izpolnjevati zahteve glede ureditve notranjega upravljanja na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi, s katerimi zagotovijo, da so njihove ureditve, procesi in mehanizmi dosledni in dobro integrirani ter omogočajo pripravo vseh podatkov in informacij, ki so pomembni za nadzor.

(3) EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije in njene podrejene družbe, za katere se uporablja ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU, morajo zagotoviti, da je ureditev notranjega upravljanja ustrezno integrirana in se dosledno izvaja tudi v vseh njihovih preostalih podrejenih družbah, za katere se ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU ne uporabljata, vključno s tistimi, ki imajo sedež v offshore finančnih središčih, tako da so te podrejene družbe zmožne pripraviti vse podatke in informacije, ki so pomembne za nadzor. Podrejene družbe, za katere se ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU ne uporabljata, izpolnjujejo svoje sektorske zahteve na posamični podlagi.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije ni zavezana k izpolnjevanju glede ureditev notranjega upravljanja v zvezi s podrejenimi družbami, za katere se ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU ne uporablja, če Banki Slovenije dokaže, da je izpolnjevanje teh zahtev v nasprotju z veljavnimi predpisi tretje države, v kateri ima ta podrejena družba sedež.

(5) Določbe četrtega odstavka 49. člena, 52., 169. in 170. člena tega zakona o politikah prejemkov se ne uporabljajo na konsolidirani podlagi za:

- podrejene družbe s sedežem v Evropski uniji, kadar zanje veljajo posebne zahteve glede prejemkov v skladu z drugimi pravnimi akti Evropske unije;
- podrejene družbe s sedežem v tretji državi, kadar bi zanje veljale posebne zahteve glede prejemkov v skladu z drugimi pravnimi akti Evropske unije, če bi imele sedež v Evropski uniji.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek se določbe 52., 169. in 170. člena tega zakona o politikah prejemkov uporabljajo na posamični podlagi za zaposlene v podrejenih družbah, za katere se ta zakon, ZTFI-1 ali Direktiva 2013/36/EU ne uporabljajo, če:

- je podrejena družba banke družba za upravljanje ali podjetje, ki opravlja investicijske storitve in posle, navedene v točkah 2, 3, 4, 6 in 7 oddelka A Priloge I Direktive 2014/65/EU in
- so bili ti zaposleni pooblaščenici za opravljanje poklicnih dejavnosti, ki pomembno vplivajo na profil tveganosti ali posle na ravni skupine.«.

40. člen

V 149. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Oseba v posebnem razmerju z banko je:

1. član uprave banke in njegov ožji družinski član;
2. član nadzornega sveta banke in njegov ožji družinski član;
3. prokurist banke in njegov ožji družinski član;
4. član višjega vodstva banke;
5. pravna oseba, katere član uprave, član nadzornega sveta, prokurist ali član višjega vodstva je hkrati član uprave, član nadzornega sveta ali prokurist banke ali njihov ožji družinski član;

6. pravna oseba, v kateri ima član uprave, nadzornega sveta ali prokurist banke oziroma ožji družinski član teh oseb kvalificirani delež;
7. imetnik kvalificiranega deleža v banki;
8. pravna oseba, v kateri ima banka kvalificirani delež;
9. član uprave, član nadzornega sveta, član drugega organa vodenja ali nadzora oziroma prokurist pravne osebe iz 7. in 8. točke tega odstavka;
10. druga oseba, ki jo banka opredeli kot osebo v posebnem razmerju z banko zaradi narave razmerja te osebe z banko oziroma osebami iz 1. do 9. točke tega odstavka, ker lahko pri poslovanju banke s temi osebami prihaja do nasprotja interesov.«.

V četrtem odstavku se besedilo »poročanje o izpostavljenosti do teh oseb« nadomesti z besedilom »dokumentiranje podatkov o izpostavljenosti do teh oseb ter jih na zahtevo posredovati«.

41. člen

Naslov pododdelka 6.3.4. se spremeni tako, da se glasi:

»6.3.4. Upravljanje tržnih tveganj in tveganj spremembe obrestne mere iz dejavnosti iz netrgovalne knjige«.

42. člen

157. člen se spremeni tako, da se glasi:

»157. člen

(obravnavna tveganja spremembe obrestne mere iz dejavnosti iz netrgovalne knjige)

(1) Banka mora vzpostaviti ustrezne notranje sisteme za ugotavljanje, ovrednotenje, upravljanje in zmanjševanje tveganj zaradi neugodnega gibanja obrestnih mer, ki lahko zniža ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnosti banke iz netrgovalne knjige, ali za ta namen uporabljati standardizirano metodologijo.

(2) Majhna in nekompleksna banka lahko za ugotavljanje, ovrednotenje, upravljanje in zmanjševanje tveganj spremembe obrestne mere, ki je posledica dejavnosti iz netrgovalne knjige, uporablja poenostavljeno standardizirano metodologijo.

(3) Banka mora vzpostaviti sisteme za ocenjevanje in spremljanje tveganj, ki izhajajo iz morebitnih sprememb kreditnih razmikov, ki vplivajo na ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnosti iz netrgovalne knjige.

(4) Banka Slovenije lahko od banke zahteva, da uporablja standardizirano metodologijo iz prvega odstavka tega člena, če notranji sistemi, ki jih je banka vzpostavila za ovrednotenje tveganj v skladu s prvim odstavkom tega člena, niso zadovoljivi.

(5) Banka Slovenije lahko od majhne in nekompleksne banke zahteva uporabo standardizirane metodologije, če oceni, da poenostavljena standardizirana metodologija ne zadostuje za zajetje obrestnega tveganja, ki izhaja iz dejavnosti te banke iz netrgovalne knjige.«.

43. člen

V 161. členu se v prvem odstavku za besedo »tveganjem« doda besedilo »in tveganji, ki izhajajo iz zunanega izvajanja«.

44. člen

V 164. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Za sklenitev pravnega posla, na podlagi katerega bi ob upoštevanju celotne izpostavljenosti banke, vključno s posredno kreditno izpostavljenostjo, nastala izpostavljenost banke do posamezne stranke ali skupine povezanih strank, ki dosega ali presega deset odstotkov temeljnega kapitala

banke, je treba pridobiti predhodno soglasje nadzornega sveta banke. Predhodno soglasje nadzornega sveta je treba pridobiti tudi za sklenitev pravnega posla, zaradi katerega se celotna izpostavljenost vključno s posredno kreditno izpostavljenostjo banke do posamezne stranke ali skupine povezanih strank poveča za vsakih nadaljnjih pet odstotkov temeljnega kapitala banke.«.

45. člen

V 169. členu se v naslovu beseda »politika« nadomesti z besedo »politike«.

Prvi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Banka mora oblikovati politike prejemkov, ki zajemajo celotne prejemke ter upoštevajo velikost, notranjo organiziranost ter naravo, obseg in zapletenost dejavnosti banke.«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Politike prejemkov iz prejšnjega odstavka vključujejo tudi plače in diskrecijske pokojninske ugodnosti za kategorije zaposlenih, ki lahko v okviru svojih pristojnosti ali delovnih nalog in aktivnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti banke, zlasti za (v nadaljnjem besedilu: opredeljeni zaposleni):

1. vse člane upravljalnega organa in višje vodstvo;
2. vodstvo funkcij sistema notranjih kontrol in drugih neodvisnih kontrolnih funkcij v banki ter vodstvo pomembnih poslovnih enot banke;
3. druge zaposlene, ki so bili v preteklem finančnem letu upravičeni do znatnega prejemka, če sta izpolnjena naslednja pogoja:
 - prejemek zaposlenega je enak 500.000 eurov ali višji in je enak povprečnemu prejemku, izplačanemu osebam iz prve točke tega odstavka, ali višji od njega,
 - zaposleni poklicno dejavnost opravlja v pomembni poslovni enoti banke in v okviru svojih pristojnosti pomembno vpliva na profil tveganosti te poslovne enote.«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Banka Slovenije zbira informacije, ki jih banka razkrije v skladu z merili za razkritje iz točk (g), (h), (i) in (k) prvega odstavka 450. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, in informacije, ki jih banka posreduje o razliki v plačilu med spoloma, ter te informacije uporablja za primerjavo gibanj in praks prejemkov. Zbrane informacije Banka Slovenije posreduje Evropskemu bančnemu organu.«.

46. člen

V 170. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi;

(1) Banka pri določanju politike in praks glede celotnih prejemkov iz prvega odstavka prejšnjega člena upošteva naslednja načela:

1. politika prejemkov je združljiva s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganj in tako upravljanje tveganj tudi spodbuja, pri čemer ne spodbuja izpostavljanja tveganjem, ki presega raven sprejemljivega tveganja za banko;
2. politika prejemkov je nevtralna glede na spol;
3. politika prejemkov je v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi banke ter vključuje ukrepe za preprečevanje nasprotja interesov;
4. zaposleni, ki opravljajo kontrolne funkcije, so neodvisni od poslovnih enot, ki jih nadzorujejo, ter imajo ustrezne pristojnosti in prejemajo prejemke glede na doseganje ciljev, povezanih z njihovimi funkcijami, neodvisno od uspešnosti poslovnih področij, ki jih nadzirajo;
5. politika prejemkov jasno razlikuje med merili za določanje:
 - fiksnega prejemka, ki bi moral zlasti odražati ustrezne poklicne izkušnje in odgovornosti v banki, kot je določeno v opisu delovnih nalog zaposlenega, ki so del pogojev za zaposlitev, ter
 - variabilnega prejemka, ki mora odražati vzdržno in tveganju prilagojeno uspešnost ter uspešnost, ki je višja od pričakovane uspešnosti, kot je določeno v opisu delovnih nalog zaposlenega, ki so del pogojev za zaposlitev.«.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Banka pri določanju variabilnega prejemka opredeljenih zaposlenih poleg načel iz prejšnjega odstavka upošteva tudi:

1. variabilni del prejemka mora temeljiti na kombinaciji ocene uspešnosti posameznika in njegove poslovno-organizacijske enote ter splošnega poslovnega rezultata banke;
2. variabilni prejemek vsakega posameznika ne sme presegati 100 odstotkov fiksnega prejemka tega posameznika;
3. najmanj 50 odstotkov variabilnega prejemka vsakega posameznika mora biti sestavljenih iz navadnih oziroma prednostnih delnic banke, ali z delnicami povezanih instrumentov, ali enakovrednih nedenarnih instrumentov, pri čemer lahko pridobitelj te delnice oziroma instrumente prenese le z dovoljenjem banke, ki se lahko izda šele po poteku najmanj dveh let od pridobitve;
4. znaten delež, vendar najmanj 40 odstotkov variabilnega prejemka vsakega posameznika, mora banka odložiti za obdobje od štirih do petih let; Za člane upravljalnega organa in višje vodstvo pomembne banke obdobje odložitve ne sme biti krajše od petih let;
5. variabilni prejemki, vključno z odloženim deležem iz prejšnje točke, se izplačajo ali dospejo v plačilo le, če so glede na finančno stanje banke kot celote vzdržni in če jih upravičujejo uspešnost te banke, poslovne enote in posameznika;
6. za variabilne prejemke mora banka vzpostaviti interna pravila o sistemu zmanjšanja variabilnega prejemka ali vračila sredstev ter merila za njihovo uporabo, ki v zvezi s posameznikom vključujejo zlasti presojo okoliščin glede:
 - sodelovanja ali odgovornosti posameznika za ravnanje, ki je vodilo do pomembnih izgub za banko, ali
 - izpolnjevanja standardov primernosti;
7. posameznik se mora zavezati, da ne bo uporabljal osebnega zavarovanja pred tveganji ali zavarovanja v zvezi s prejemki in odgovornostjo z namenom poseganja v učinke prilagoditve njegovega variabilnega prejemka tveganjem;
8. plačilo vsakemu posamezniku v zvezi s predčasno prekinitvijo pogodbe o zaposlitvi mora izražati doseženo uspešnost tega posameznika v določenem obdobju in ne sme nagrajevati njegove neuspešnosti ali morebitnih kršitev v banki;
9. politika pokojnin banke je v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi banke. V primeru, da zaposleni prekine delovno razmerje z banko pred upokojitvijo, banka zadrži izplačilo diskrecijskih pokojninskih ugodnosti v obliki instrumentov iz 3. točke tega odstavka za obdobje petih let, šteto od datuma prekinitve delovnega razmerja. V primeru, da zaposleni v času rednega delovnega razmerja z banko izpolni pogoje za upokojitev, banka diskrecijske pokojninske ugodnosti izplača v obliki instrumentov iz 3. točke tega odstavka, pri čemer zanje velja obdobje zadržanja petih let, šteto od datuma upokojitve.«.

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

Dosedanji tretji odstavek, ki postane nov četrti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Prejemki, za katere velja odlog iz 4. točke drugega odstavka tega člena, dospejo v plačilo v sorazmernem deležu. Če je znesek variabilne sestavine prejemka izrazito visok, mora banka odložiti vsaj 60 odstotkov zneska. Trajanje obdobja odložitve banka določi v skladu s poslovnim ciklom, naravo poslovanja, pripadajočimi tveganji in dejavnostmi tega zaposlenega.«.

Dosedanji četrti odstavek, ki postane nov peti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Celotni variabilni prejemki morajo biti na splošno bistveno manjši, kadar je finančna uspešnost banke slaba ali negativna, pri čemer se upoštevajo tako trenutni prejemki kot zmanjšanje izplačil predhodno zasluženih zneskov, vključno z dogovori o sistemu malusa ali vračilu sredstev z upoštevanjem zakona, ki ureja delovna razmerja, ali kolektivno pogodbo dejavnosti.«.

Dosedanji peti odstavek postane šesti odstavek.

Dosedanji šesti odstavek, ki postane sedmi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(7) Posameznik, ki pridobi delnice banke v skladu s 3. točko drugega odstavka tega člena, lahko uveljavlja pravico manjšinskega delničarja iz 389. člena ZGD-1 šele po poteku dveh let od pridobitve teh delnic.«.

Za novim sedmim odstavkom se doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) 3. in 4. točka ter del 9. točke drugega odstavka tega člena, ki se nanaša na zadržana izplačila v primeru prekinitve delovnega razmerja ali upokojitve, se ne uporabljajo za:

- a) banko, ki ne šteje za veliko institucijo v skladu s 146. točko prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in katere vrednost sredstev je v štiriletnem obdobju neposredno pred tekočim poslovnim letom v povprečju ter na posamični podlagi v skladu s tem zakonom ter Uredbo (EU) št. 575/2013 enaka 5 milijardam eurov ali nižja, ali
- b) zaposlenega banke, čigar letni variabilni prejemki ne presegajo 50.000 eurov in ne obsegajo več kot tretjine njegovih celotnih letnih prejemkov.«.

47. člen

V 171. členu se v drugem odstavku za besedo »odstavka« doda vejica in besedilo »vključno z omejitvami variabilnih prejemkov z odstotkom skupnih neto prihodkov poslovnega leta,«.

48. člen

V 172. členu se v drugem odstavku črta 2. točka.

Dosedanja 3. točka postane 2. točka.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, določi pogostost in podrobnost nadzorniškega pregledovanja iz prvega in drugega odstavka tega člena glede na velikost in pomen posamezne banke za finančni sistem ter naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih banka opravlja, in pri tem upošteva načelo sorazmernosti v skladu z merili, objavljenimi na podlagi 3. točke prvega odstavka 274. člena tega zakona.«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, lahko prilagodi metodologije za izvajanje pregledovanja in ovrednotenja iz drugega odstavka tega člena, da se upoštevajo banke s podobnim profilom tveganosti, kot so podobni poslovni modeli ali geografska lokacija izpostavljenosti. Takšne prilagojene metodologije lahko vključujejo referenčne vrednosti na podlagi tveganj in kvantitativne kazalnike ter omogočajo upoštevanje posebnih tveganj, ki jim je lahko izpostavljena posamezna banka, in ne vplivajo na posebno naravo ukrepov, ki so naloženi posamezni banki v skladu z 250. členom tega zakona.«.

Dosedanja četrti in peti odstavek postaneta peti in šesti odstavek.

V dosedanjem šestem odstavku, ki postane sedmi odstavek, se za 2. točko doda nova 3. točka, ki se glasi:

»3. uporabe prilagojene metodologije v skladu s četrtim odstavkom tega člena.«.

Za sedmim odstavkom se doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) Kadar Banka Slovenije na podlagi pregledovanja, zlasti ovrednotenja ureditev upravljanja, poslovnega modela ali dejavnosti banke, upravičeno domneva/sumi, da v povezavi s to banko poteka pranje denarja ali financiranje terorizma oziroma je do tega prišlo, ali da poteka oziroma se je zgodil poskus pranja denarja ali financiranja terorizma, ali pa da obstaja večje tveganje tega, takoj uradno obvesti Evropski bančni organ in Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja, in če je ustrezno, organe iz drugih držav članic, ki so pristojni za zagotavljanje skladnosti z Direktivo (EU) 2015/849. V primeru morebitnega večjega tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma se Banka Slovenije v funkciji pristojnega organa nad izvajanjem določb tega zakona in v funkciji pristojnega

organa nad izvajanjem določb ZPPDFT-1 ter Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja povežeta z Evropskim bančnim organom in ga takoj uradno obvestita o svoji skupni oceni, Banka Slovenije pa sprejme ustrezne ukrepe v skladu s tem zakonom.«.

49. člen

V 173. členu se na koncu 9. točke podpičje nadomesti s piko.

10. točka se črta.

50. člen

V 176. členu se naslov spremeni tako, da se glasi:

»(ocena tržnega tveganja in tveganja spremembe obrestne mere iz dejavnosti iz netrgovalne knjige)«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Banka Slovenije v okviru nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja preverja tudi izpostavljenost banke tveganju spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige. Banka Slovenije banki naloži sprejetje ustreznih ukrepov pri upravljanju tveganja spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige, zlasti če:

1. se ekonomska vrednost lastniškega kapitala banke iz prvega odstavka 157. člena zmanjša za več kot 15 odstotkov njenega temeljnega kapitala zaradi nenadnih in nepričakovanih sprememb obrestnih mer, kot je opredeljeno v katerem koli od šestih nadzorniških šok scenarijev, ki veljajo za obrestne mere;
2. se neto prihodki od obresti iz dejavnosti iz netrgovalne knjige banke znatno zmanjšajo zaradi nenadnih in nepričakovanih sprememb obrestnih mer, kot je opredeljeno v enem izmed dveh nadzorniških šok scenarijev, ki veljata za obrestne mere.«.

Za drugim odstavkom se dodata nova tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) Kot ustrezni ukrepi iz prejšnjega odstavka štejejo kateri koli dodatni ukrepi iz 250. člena tega zakona ali določitev predpostavk glede modeliranja in parametrov, ki jih banka upošteva pri izračunu neto prihodkov od obresti in ki niso predpostavke, ki jih je določil Evropski bančni organ.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena Banka Slovenije banki ne naloži sprejetja ustreznih ukrepov iz prejšnjega odstavka, če na podlagi pregledovanja in ovrednotenja oceni, da banka ustrezno upravlja tveganje spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige in ni prekomerno izpostavljena temu tveganju.«.

51. člen

Naslov pododdelka 6.6.3. se spremeni tako, da se glasi:

»6.6.3. Dodatna kapitalna zahteva in napotek o dodatno potrebnem kapitalu«.

52. člen

183. člen se spremeni tako, da se glasi:

»183. člen (dodatna kapitalna zahteva)

(1) Banka Slovenije banki naloži dodatno kapitalno zahtevo za pokrivanje tveganj, ki jih ima posamezna banka zaradi svojih dejavnosti, vključno s tveganji, ki odražajo učinek nekaterih gospodarskih ali tržnih gibanj na profil tveganosti posamezne banke, če na podlagi procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s pododdelkom 6.6.1. in rednega preverjanja pogojev za uporabo notranjih pristopov v skladu s prejšnjim členom ugotovi, da:

- a) je banka izpostavljena tveganjem ali elementom tveganja, ki niso pokriti oziroma niso v zadostni meri pokriti, kot je določeno v drugem odstavku tega člena, s kapitalskimi zahtevami iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402; ali
- b) banka ne izpolnjuje zahtev glede ureditve, procesov in mehanizmov notranjega upravljanja banke iz 128. člena tega zakona ter zahtev glede kvantitativnih in kvalitativnih elementov procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala iz 131. člena tega zakona ali zahtev iz 393. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 ter drugi nadzorniški ukrepi Banke Slovenije verjetno ne bi zadostovali za pravočasno zagotovitev skladnosti s temi zahtevami; ali
- c) prilagoditve vrednotenja iz prvega odstavka 176. člena tega zakona niso zadostne, da bi banki omogočile, da v kratkem časovnem obdobju proda svoje pozicije ali zanje uvede varovanja brez pomembne izgube v običajnih tržnih pogojih; ali
- č) preverjanje ustreznosti notranjega pristopa banke za izračun kapitalskih zahtev v skladu s 182. člena tega zakona pokaže, da bo neskladnost z zahtevami za uporabo notranjega pristopa verjetno vodila do neustreznih kapitalskih zahtev; ali
- d) banka večkrat zapored ne vzpostavi ali vzdržuje ustrezne ravni dodatno potrebnega kapitala za kritje napotka, sporočenega v skladu s 183.b členom tega zakona; ali
- e) obstajajo druge posebne okoliščine, povezane z banko, zaradi katerih Banka Slovenije ocenjuje, da obstajajo pomembni pomisleki z vidika nadzora.

(2) Za namene točke (a) prejšnjega odstavka se za tveganja ali prvine tveganja šteje, da niso pokriti oziroma niso v zadostni meri pokriti s kapitalskimi zahtevami iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz 2. poglavja Uredbe (EU) 2017/2402, le, kadar so zneski, vrste in razdelitev kapitala, za katere Banka Slovenije oceni, da so ustrezni ob upoštevanju nadzorniškega pregleda ocene, ki jo je opravila banka v skladu s prvim odstavkom 131. člena tega zakona, višji kot kapitalske zahteve iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402.

(3) Za namene iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije ob upoštevanju profila tveganosti posamezne banke oceni tveganja, ki jim je banka izpostavljena, vključno s:

1. tveganji ali elementi takšnih tveganj, ki so specifični za banko in so izrecno izključeni ali niso izrecno pokriti s kapitalskimi zahtevami iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz 2. poglavja Uredbe (EU) 2017/2402;
2. tveganji ali elementi takšnih tveganj, ki so specifični za posamezno banko in so verjetno podcenjeni kljub izpolnjevanju veljavnih zahtev iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz 2. poglavja Uredbe (EU) 2017/2402, pri čemer se tveganja ali elementi tveganja, za katere veljajo predhodno veljavne določbe v skladu s tem zakonom ali Uredbo (EU) št. 575/2013, ne štejejo za podcenjena.
3. pomembnim tveganjem spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige v skladu s petim odstavkom tega člena.

(4) Za namene drugega odstavka tega člena kapital, ki se šteje za ustreznega, krije vsa tveganja ali elemente tveganj, ki se štejejo za pomembne na podlagi ocene iz prejšnjega odstavka ter niso pokriti ali niso v zadostni meri pokriti s kapitalskimi zahtevami iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz 2. poglavja Uredbe (EU) 2017/2402.

(5) Tveganje spremembe obrestne mere iz 3. točke tretjega odstavka tega člena se lahko šteje za pomembno vsaj v primerih iz drugega odstavka 176. člena tega zakona, razen če Banka Slovenije pri pregledovanju in ovrednotenju oceni, da banka ustrezno upravlja tveganje spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige, in da banka temu tveganju ni prekomerno izpostavljena.

(6) Banka Slovenije določi raven dodatno potrebnega kapitala za obravnavo tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) člena prvega odstavka 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, kar se zahteva na podlagi točke (a) prvega odstavka tega člena, kot razliko med kapitalom, ki šteje za ustreznega na podlagi drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena, in relevantnimi kapitalskimi zahtevami iz delov tri in štiri Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402.

(7) Banka Slovenije določi raven dodatno potrebnega kapitala za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, ki se zahteva na podlagi točke (a) prvega odstavka tega člena, kot razliko med

kapitalom, ki šteje za ustreznega na podlagi odstavka drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena, in relevantnimi kapitalskimi zahtevami iz delov tri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013.

(8) Banka izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo Banka Slovenije določi z odločbo iz 183.b člena tega zakona, s kapitalom, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. najmanj tri četrtine dodatne kapitalske zahteve se krijejo s temeljnim kapitalom;
2. najmanj tri četrtine temeljnega kapitala iz prejšnje točke sestavlja navadni lastniški temeljni kapital.

(9) Banka izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo odredi Banka Slovenije v skladu s 183. členom tega zakona, za obravnavo tveganj prevelikega finančnega vzvoda, s temeljnim kapitalom.

(10) Banka Slovenije lahko, kadar oceni, da je to potrebno, in ob upoštevanju posebnih okoliščin banke od nje zahteva, da izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo z večjim deležem temeljnega kapitala ali navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

(11) Banka ne sme uporabiti kapitala, s katerim izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo Banka Slovenije določi v skladu z odločbo iz 183.b člena tega zakona, za obravnavo tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, za izpolnitev česar koli od naslednjega:

1. kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
2. zahteve po skupnem blažilniku iz 6. točke 206. člena tega zakona;
3. napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz 183.a člena tega zakona, če se ta napotek nanaša na tveganja, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

(12) Banka ne sme uporabiti kapitala, s katerim izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo odredi Banka Slovenije v skladu z odločbo iz 183.b člena tega zakona, za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, za izpolnitev česar koli od naslednjega:

1. kapitalske zahteve iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
2. zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda iz odstavka 1a 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
3. napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz 183.a členu tega zakona, če se ta napotek nanaša na tveganja prevelikega finančnega vzvoda.«.

53. člen

Za 183. členom se dodajo novi 183.a, 183.b in 183.c člen, ki se glasijo:

»183.a člen (napotek o dodatno potrebnem kapitalu)

(1) Banka v skladu s strategijami in postopki iz 131. člena tega zakona določi svoj notranji kapital na ustrezno raven kapitala, tako da zadošča za kritje vseh tveganj, ki jim je izpostavljena, in za zagotovitev, da lahko kapital banke pokrije morebitne izgube, ki izhajajo iz stresnih scenarijev, vključno s tistimi, ki so bile ugotovljene z nadzorniškimi stresnimi testom v skladu s šestim odstavkom 172. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije v okviru procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s pododdelkom 6.6.1. in rednega preverjanja pogojev za uporabo notranjih pristopov v skladu s 182. členom tega zakona, vključno z rezultati stresnih testov iz 172. člena tega zakona, redno pregleduje raven notranjega kapitala, ki jo določi banka v skladu s prejšnjim odstavkom, in na tej podlagi za vsako banko določi primerno skupno raven kapitala.

(3) Napotek o dodatno potrebnem kapitalu predstavlja kapital, ki je enak razliki med:

- a) primerno skupno ravno kapitala, določeno v skladu s prejšnjim odstavkom, in
- b) relevantnim zneskom kapitala, zahtevanim na podlagi dela tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013, poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402, 183. člena tega zakona, 1. točke drugega odstavka 250. člena tega zakona, 6. točke 206. člena tega zakona ali na podlagi odstavka 1a 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(4) Banka Slovenije v odločbi iz tretjega odstavka 183.b člena opredeli tudi sestavo kapitala, s katerim banka izpolnjuje napotek o dodatno potrebnem kapitalu.

(5) Napotek o dodatno potrebnem kapitalu je posebej prilagojen banki in lahko obravnava tveganja, ki se pokrijejo z dodatno kapitalsko zahtevo v skladu s 183. členom tega zakona, vendar le v obsegu, v katerem napotek obravnava vidike tveganj, ki še niso pokriti s to zahtevo.

(6) Banka ne sme uporabiti kapitala, ki se uporabi za izpolnitev napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz tretjega odstavka tega člena za obravnavo tveganj, ki ni tveganje prevelikega finančnega vzvoda, za izpolnitev:

- a) kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
- b) dodatne kapitalске zahteve, ki jo Banka Slovenije določi v skladu s 183. členom ali 1. točko drugega odstavka 250. člena tega zakona za obravnavo tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, ter
- c) zahteve po skupnem blažilniku iz 6. točke 206. člena tega zakona.

(7) Banka ne sme uporabiti kapitala, ki se uporabi za izpolnitev napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz tretjega odstavka tega člena za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, za izpolnitev:

- a) kapitalске zahteve iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013,
- b) dodatne kapitalске zahteve, ki jo Banka Slovenije določi v skladu s 183. členom ali 1. točko drugega odstavka 250. člena tega zakona za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda,
- c) ter zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda iz odstavka 1a 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(8) Dokler banka izpolnjuje kapitalске zahteve iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 ter poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402, dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo določi Banka Slovenije v skladu s 183. členom ali 1. točko drugega odstavka 250. člena tega zakona, in, če je ustrezno, zahtevo glede blažilnika iz odstavka 1a 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, neizpolnjevanje napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz tega člena ne sproži omejitev razdelitev iz 229. ali 231.b člena tega zakona.

183.b člen

(odločba o dodatni kapitalski zahtevi in odločba o napotku o dodatno potrebnem kapitalu)

(1) Banka Slovenije pod pogoji iz 183. člena tega zakona banki z odločbo naloži, da zagotovi dodatno potreben kapital, ki presega zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 (v nadaljnjem besedilu: odločba o dodatni kapitalski zahtevi).

(2) Odločba o dodatni kapitalski zahtevi mora vključevati jasno obrazložitev celotne ocene elementov iz 183. člena tega zakona. V primeru točke (d) prvega odstavka 183. člena tega zakona utemeljitev vključuje navedbo razlogov, zaradi katerih uporaba napotka o dodatno potrebnem kapitalu ne velja več za zadostno.

(3) Banka Slovenije pod pogoji iz prejšnjega člena banki z odločbo sporoči napotek o dodatno potrebnem kapitalu (v nadaljnjem besedilu: odločba o napotku o dodatno potrebnem kapitalu).

(4) Banka Slovenije lahko odločbo o dodatni kapitalski zahtevi in odločbo o napotku o dodatno potrebnem kapitalu izda kot skupno odločbo.

(5) Odločbe o napotku o dodatno potrebnem kapitalu ni mogoče izpodbijati v postopku sodnega varstva.

183.c člen

(sodelovanje z organi za reševanje)

Banka Slovenije obvesti organ za reševanje o:

1. dodatni kapitalski zahtevi, ki jo banki naloži Banka Slovenije v skladu s 183. členom ali 1. točko drugega odstavka 250. člena tega zakona;
2. napotku o dodatno potrebnem kapitalu, ki ga je Banka Slovenije sporočila banki v skladu s tretjim odstavkom 183.a členom tega zakona.«.

54. člen

V 189. členu se v osmem odstavku številka »187« zamenja s številko »188«.

55. člen

V 206. členu se v 6. točki za besedo »celoten« doda besedilo »navaden lastniški temeljni«.

V 7. točki se beseda »svojega« nadomesti z besedilom »banki lastnega«.

Za 8. točko se doda nova 9. točka, ki se glasi:

»9. »blažilnik količnika finančnega vzvoda« pomeni temeljni kapital, ki ga mora banka zagotavljati za izpolnjevanje zahtev, ki so določene z odstavkom 1a 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013«.

Dosedanje 9. do 12. točka postanejo 10. do 13. točka.

56. člen

V 207. členu se v prvem odstavku črta beseda »banki«.

V drugem odstavku se črta beseda »banki«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Banka Slovenije obvesti Odbor za finančno stabilnost pred odločitvijo glede:

1. določitve banke kot GSPB ali DSPB;
2. zahteve v zvezi s proticikličnim kapitalskim blažilnikom;
3. zahteve v zvezi z blažilnikom sistemskih tveganj in
4. zahteve v zvezi z blažilnikom za DSPB.«.

57. člen

V 208. členu se prvi odstavek, ki postane besedilo člena, spremeni tako, da se glasi:

»Banka mora vzdrževati varovalni kapitalski blažilnik v višini 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem na posamični in konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z II. naslovom 1. dela Uredbe (EU) št. 575/2013. Banka izpolnjuje to zahtevo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.«.

Drugi odstavek se črta.

58. člen

V 209. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Banka mora vzdrževati lastni proticiklični kapitalski blažilnik, enak znesku njene skupne izpostavljenosti tveganjem, pomnoženemu s tehtanim povprečjem stopenj proticikličnega blažilnika, izračunanih v skladu s četrtem odstavkom tega člena na posamični in konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z II. naslovom 1. dela Uredbe (EU) št. 575/2013. Banka izpolnjuje to zahtevo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.«.

Drugi odstavek se črta.

Dosedanji tretji in četrti odstavek postaneta drugi in tretji odstavek.

V novem drugem odstavku se besedilo »v državah« nadomesti z »za države«.

59. člen

V 210. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Banka Slovenije četrtletno oceni intenzivnost cikličnega systemskega tveganja in ustreznost stopnje proticikličnega blažilnika v Republiki Slovenije ter določi ali prilagodi stopnjo proticikličnega blažilnika, ki se uporablja za izračun stopnje banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika v zvezi s kreditnimi izpostavljenostmi v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: stopnja proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo).«.

60. člen

V 214. členu se peti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(5) Če Evropski odbor za systemska tveganja na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka ali obvestila imenovanega organa države članice ali na lastno pobudo izda priporočilo, ga Banka Slovenije upošteva pri presoji na podlagi prvega do tretjega odstavka tega člena.«.

V sedmem odstavku se beseda »izrednih« nadomesti z besedo »izjemnih«.

61. člen

V 215. členu se drugi in tretji odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(2) Objava stopnje proticikličnega blažilnika iz prejšnjega odstavka vključuje vsaj naslednje podatke:

1. veljavno stopnjo proticikličnega blažilnika;
2. razmerje med krediti in BDP ter odstopanje tega razmerja od dolgoročnega gibanja;
3. vodilo za blažilnik, izračunano v skladu s prvim odstavkom 210. člena tega zakona;
4. utemeljitev te stopnje blažilnika;
5. kadar se stopnja blažilnika zviša, datum, od katerega morajo banke uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika;
6. sklicevanje na izredne okoliščine, ki upravičujejo odločitev, da se uporaba stopnje blažilnika zahteva prej kot 12 mesecev od objave v skladu s tem členom;
7. če se stopnja blažilnika zniža, okvirno obdobje, v katerem se ne pričakuje zvišanje stopnje blažilnika, skupaj z utemeljitvijo za to obdobje.

(3) Banka Slovenije uradno obvesti Evropski odbor za systemska tveganja o vsaki spremembi stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo in sporoči podatke iz prejšnjega odstavka.«.

62. člen

Besedilo 218. člena se spremeni tako, da se glasi:

(1) Banka Slovenije z upoštevanjem metodologije iz drugega odstavka tega člena z odločbo kot GSPB določi:

1. skupino, katere del je banka in na vrhu katere je EU nadrejena banka, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, ali
2. banko, ki ni podrejena družba EU nadrejene kreditne institucije, EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga.

(2) Banka Slovenije določi banko ali skupino kot GSPB, če bi njen propad ali slabo poslovanje lahko povzročilo systemsko tveganje globalnega pomena. Banka Slovenije oceni vpliv posamezne banke ali skupine na systemsko tveganje globalnega pomena z uporabo metodologije, ki temelji na naslednjih merljivih in enakovredno uteženih kazalnikih:

1. velikost skupine;
2. medsebojna povezanost skupine s finančnim sistemom;
3. nadomestljivost storitev ali finančne infrastrukture, ki jo zagotavlja skupina;
4. zapletenost skupine;

5. čezmejne dejavnosti skupine, vključno s čezmejno dejavnostjo med Republiko Slovenijo in drugimi državami članicami ter med Republiko Slovenijo in tretjo državo.

(3) Na podlagi skupnega rezultata uporabljene metodologije iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije banko ali skupino iz prvega odstavka tega člena, katere skupni rezultat presega najnižjo presečno vrednost rezultata, določenega za prvo podkategorijo GSPB, razvrsti v eno od petih podkategorij GSPB iz prvega odstavka 220. člena tega zakona. Presečne vrednosti rezultatov med zaporednimi podkategorijami upoštevajo načelo enakomerno linearnega naraščanja sistemskega pomena GSPB med vsako podkategorijo z izjemo najvišje podkategorije.

(4) Ko Banka Slovenije opredeli banko ali skupino kot GSPB, jo razvrsti v ustrezno podkategorijo GSPB in ji določi rok za izpolnitev zahteve za vzdrževanje blažilnika za GSPB, ki je določen za to podkategorijo v skladu z 220. členom tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko v primeru posebnih okoliščin:

1. prerazvrsti GSPB v višjo podkategorijo GSPB, kot je določena na podlagi tretjega odstavka tega člena;
2. kot GSPB opredeli banko ali skupino iz prvega odstavka tega člena, ki na podlagi uporabljene metodologije ne presega najnižje presečne vrednosti za prvo podkategorijo GSPB, določeno na podlagi tretjega odstavka tega člena;
3. prerazvrsti GSPB na podlagi dodatne določitvene metodologije iz višje v nižjo podkategorijo ob upoštevanju enotnega mehanizma za reševanje na podlagi dodatnega skupnega rezultata iz šestega odstavka tega člena.

(6) Banka Slovenije za banko ali skupino izračuna dodatni skupni rezultat, na podlagi katerega lahko sprejme ukrep iz 3. točke prejšnjega odstavka. Pri izračunu uporabi dodatno določitevno metodologijo, ki temelji na naslednjih enakovrednih kategorijah merljivih kazalnikov:

1. kategorijah iz 1. do 4. točke drugega odstavka tega člena;
2. čezmejni dejavnosti skupine razen dejavnosti skupine v sodelujočih državah članicah iz 4. člena Uredbe (EU) št. 806/2014.

(7) Banka Slovenije najmanj enkrat na leto preveri določitev GSPB in razvrstitev GSPB v ustrezne podkategorije GSPB. V primeru, ko Banka Slovenije ob ponovnem pregledu ugotovi, da se GSPB z upoštevanjem skupnega rezultata na podlagi metodologije iz drugega odstavka tega člena ali zaradi posebnih okoliščin iz petega odstavka tega člena prerazvrsti v drugo podkategorijo GSPB, ali če ugotovi, da banka ali skupina ne izpolnjuje več meril za GSPB, odloči, da:

1. se za GSPB uporablja nova podkategorija GSPB, določena na podlagi tretjega in petega odstavka tega člena, ter določi rok za izpolnitev zahteve za vzdrževanje blažilnika za GSPB, ki je določen za to podkategorijo GSPB v skladu z 220. členom tega zakona; ali
2. banka ali skupina ni več opredeljena kot GSPB.

(8) Banka Slovenije obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja o rezultatih pregleda in določitvi GSPB ter podkategorijah GSPB, v katero je vsaka GSPB razvrščena, vključno z utemeljitvijo presoje posebnih okoliščin iz petega odstavka tega člena. Banka Slovenije informacijo o podkategoriji, v katero je posamezna GSPB razvrščena, objavi na svoji spletni strani.«

63. člen

Besedilo 219. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Banka Slovenije z upoštevanjem meril iz drugega odstavka tega člena z odločbo kot DSPB določi:

1. banko ali
2. skupino, katere del je banka in na vrhu katere je ena izmed naslednjih oseb s sedežem v Republiki Sloveniji:
 - EU nadrejena banka;
 - EU nadrejeni finančni holding;
 - EU nadrejeni mešani finančni holding;
 - nadrejena banka;

- nadrejeni finančni holding ali
- nadrejeni mešani finančni holding.

(2) Banka Slovenije banko ali skupino iz prejšnjega odstavka opredeli kot DSPB, če bi propad ali slabo poslovanje banke lahko povzročilo sistemsko tveganje v Republiki Sloveniji. Banka Slovenije oceni vpliv posamezne banke na sistemsko tveganje v Republiki Sloveniji na podlagi vsaj enega od naslednjih meril:

1. velikost,
2. pomen za gospodarstvo Evropske unije ali Republike Slovenije
3. pomen čezmejnih dejavnosti,
4. medsebojna povezanost banke ali skupine s finančnim sistemom.

(3) Ko Banka Slovenije opredeli banko ali skupino kot DSPB, hkrati določi tudi stopnjo blažilnika za DSPB in rok za izpolnitev zahteve za vzdrževanje tega blažilnika.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena Banka Slovenije v primeru, ko ob ponovnem pregledu DSPB določi nižji ali višji blažilnik za DSPB, ali če ugotovi, da z upoštevanjem meril iz prvega in drugega odstavka tega člena pri banki ali skupini niso več podane okoliščine za obravnavo kot DSPB, odloči, da:

1. se za banko ali skupino uporablja nova stopnja blažilnika za DSPB in določi rok za izpolnitev zahteve za vzdrževanje tega blažilnika, ali
2. banka ali skupina ni več opredeljena kot DSPB.

(5) Banka Slovenije obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja o bankah in skupinah, ki jih je opredelila kot DSPB, ter na svoji spletni strani objavi seznam DSPB.

(6) Banka Slovenije najmanj enkrat na leto preveri izpolnjevanje meril za DSPB in ustreznost določenih stopenj blažilnika za DSPB. Banka Slovenije obvesti o rezultatih to DSPB in Evropski odbor za sistemska tveganja ter na svoji spletni strani objavi posodobljen seznam DSPB.«.

64. člen

Besedilo 220. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) GSPB mora vzdrževati blažilnik za GSPB na konsolidirani podlagi, ki ustreza podkategoriji za GSPB, v katero je GSPB razvrščena na podlagi 218. člena tega zakona, in sicer v višini:

1. za prvo najnižjo podkategorijo: 1 odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganjem,
2. za drugo podkategorijo: 1,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem,
3. za tretjo podkategorijo: 2 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem,
4. za četrto podkategorijo: 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem,
5. za peto podkategorijo: 3,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem.

(2) GSPB izpolnjuje to zahtevo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.«.

65. člen

Besedilo 221. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) DSPB mora vzdrževati blažilnik za DSPB na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi v višini, ki ga določi Banka Slovenije. DSPB izpolnjuje to zahtevo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

(2) Banka Slovenije lahko določi blažilnik za DSPB v višini do 3 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem ob upoštevanju meril za določitev DSPB iz 219. člena tega zakona na konsolidirani, subkonsolidirani ali posamični podlagi. Banka Slovenije zagotovi, da zahteva za vzdrževanje blažilnika za DSPB ne povzroča nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele, vključno z učinki v drugih državah članicah ali na ravni Evropske unije, ki bi ovirali ali bi lahko ovirali delovanje notranjega trga.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije določi blažilnik za DSPB višji od 3 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, če Komisija v treh mesecih po prejemu obvestila Evropskega odbora za sistemska tveganja iz petega odstavka tega člena sprejme izvedbeni akt s pooblastilom Banki Slovenije za zahtevo za vzdrževanje blažilnika za DSPB, višjega od 3 odstotkov skupne izpostavljenosti tveganjem.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena in zahteve glede vzdrževanja blažilnika sistemskih tveganj se v primeru, ko je DSPB podrejena GSPI ali DSPI, ki je institucija ali skupina, na vrhu katere je EU nadrejena institucija in se zanjo na konsolidirani podlagi zahteva vzdrževanje blažilnika za DSPI, za to podrejeno DSPB na posamični ali subkonsolidirani podlagi uporabi blažilnik, ki ne presega nižje izmed vrednosti:

1. vsote višjega od blažilnikov za GSPI ali DSPI, ki se uporabljata za skupino na konsolidirani podlagi, in 1 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, ali
2. 3 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, ali stopnje, višje od 3 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, ki se na podlagi izvedbenega akta Komisije uporablja za skupino na konsolidirani podlagi v skladu s prejšnjim odstavkom.

(5) Banka Slovenije pred določitvijo ali spremembo blažilnika za DSPB o tem obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja, in sicer vsaj en mesec pred objavo odločitve, kadar je blažilnik določen v višini do 3 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, oziroma vsaj tri mesece pred objavo odločitve, kadar je blažilnik določen s stopnjo, višjo od 3 odstotkov.

(6) Obvestilo iz prejšnjega odstavka vključuje:

1. razloge, zaradi katerih Banka Slovenije ocenjuje, da bo blažilnik za DSPB učinkovit in sorazmeren pri zmanjševanju tveganja;
2. oceno verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka blažilnika za DSPB na notranji trg na podlagi razpoložljivih informacij, ki so na voljo Banki Slovenije;
3. stopnjo blažilnika za DSPB, ki jo Banka Slovenije namerava določiti.«.

66. člen

Za 221. členom se doda nov 221.a člen, ki se glasi:

»221.a člen (zahteve v zvezi z uporabo blažilnikov za GSPB in DSPB)

Kadar za skupino na konsolidirani podlagi veljata tako zahteva za vzdrževanje blažilnika za GSPB kot zahteva po vzdrževanju blažilnika za DSPB, se uporabi višja od obeh zahtev.«.

67. člen

Besedilo 222. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Banka Slovenije lahko določi blažilnik sistemskih tveganj za vse izpostavljenosti ali za eno ali več podskupin izpostavljenosti iz prvega odstavka 223. člena, da se preprečijo ali zmanjšajo sistemska ali makrobonitetna tveganja.

(2) Banka Slovenije lahko zahteva, da morajo vse banke ali določene skupine bank vzdrževati blažilnik sistemskih tveganj, izračunan v skladu z 223.a členom tega zakona, in sicer na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi. Zahteva se izpolnjuje z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

(3) Pri določanju zahtev iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije upošteva tveganja, ki niso zajeta z zahtevami iz 209., 220. in 221. člena tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013, zlasti pa upošteva tveganje motenj v finančnem sistemu, ki bi lahko imele resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v Republiki Sloveniji.«.

68. člen

223. člen se spremeni tako, da se glasi:

**»223. člen
(določanje stopenj blažilnika sistemskih tveganj)**

(1) Banka Slovenije lahko določi stopnje blažilnika sistemskih tveganj za vse banke ali za določene skupine bank, in sicer v zvezi z vsemi izpostavljenostmi oziroma za eno ali več od naslednjih podskupin izpostavljenosti:

- a) vse izpostavljenosti v Republiki Sloveniji;
- b) vse izpostavljenosti v drugi državi članici ob upoštevanju 224. člena tega zakona;
- c) izpostavljenosti v tretjih državah;
- č) sektorske izpostavljenosti v Republiki Sloveniji:
 - vse izpostavljenosti na drobno od fizičnih oseb, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami;
 - vse druge izpostavljenosti do fizičnih oseb razen izpostavljenosti iz prejšnje alineje;
 - vse izpostavljenosti do pravnih oseb, zavarovane s hipotekami na poslovne nepremičnine;
 - vse druge izpostavljenosti do pravnih oseb razen izpostavljenosti iz prejšnje alineje
- d) sektorske izpostavljenosti iz prejšnje točke v drugi državi članici zgolj zaradi omogočitve priznavanja stopnje blažilnika, ki jo določi druga država članica v skladu z 226. členom tega zakona;
- e) podskupine vseh kategorij sektorskih izpostavljenosti iz točke (č) tega odstavka.

(2) Banka Slovenije blažilnik sistemskih tveganj določi s stopnjami prilagoditev po 0,5 odstotne točke ali večkratnikom te vrednosti. Za različne skupine bank in izpostavljenosti lahko Banka Slovenije določi različne zahteve.

(3) Blažilnik sistemskih tveganj se ne uporablja za obravnavo tveganj iz 209., 220. in 221. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije pri določanju zahteve za vzdrževanje blažilnika sistemskih tveganj zagotovi, da blažilnik sistemskih tveganj ne povzroči nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali vsej EU, ki bi ovirali ali povzročili ovire za delovanje notranjega trga.

(5) Banka Slovenije najmanj vsako drugo leto preveri ustreznost zahtev glede vzdrževanja blažilnika sistemskih tveganj.

(6) Ko Banka Slovenije določi stopnje blažilnika sistemskih tveganj v skladu s pododdelkom 7.2.4. tega zakona, zaprosi Evropski odbor za sistemska tveganja, da v skladu s 16. členom Uredbe (EU) št. 1092/2010 izda priporočilo za eno ali več držav članic za priznanje stopenj blažilnika sistemskih tveganj za vse izpostavljenosti ali za podskupine izpostavljenosti v skladu z 226. členom tega zakona.«.

69. člen

Za 223. členom se doda nov 223.a člen, ki se glasi:

**»223.a člen
(izračun blažilnika sistemskih tveganj)**

Banka izračuna blažilnik sistemskih tveganj na naslednji način:

$$B_{SR} = r_T \times E_T + \sum_i r_i \times E_i$$

pri čemer je:

B_{SR} = blažilnik sistemskih tveganj;

r_T = stopnja blažilnika, ki se uporablja za znesek skupne izpostavljenosti tveganjem banke;

E_T = znesek skupne izpostavljenosti tveganjem banke, izračunan v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;

i = indeks, ki označuje podskupino izpostavljenosti iz prejšnjega člena;

α_i = stopnja blažilnika, ki se uporablja za znesek izpostavljenosti tveganjem podskupine izpostavljenosti i ; in

E_i = znesek izpostavljenosti tveganjem banke za podskupino izpostavljenosti i , izračunan v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.«.

70. člen

224. člen se spremeni tako, da se glasi:

»224. člen

(postopek določanja stopenj blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije pred objavo odločitve o določitvi ali spremembi stopenj blažilnika sistemskih tveganj na podlagi 225. člena tega zakona obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja. V primeru, da se stopnje blažilnika sistemskih tveganj nanašajo na banko, katere nadrejena oseba ima sedež v drugi državi članici, Banka Slovenije obvesti tudi organe te države članice. Kadar se stopnje blažilnika sistemskih tveganj nanašajo na izpostavljenosti v tretjih državah, Banka Slovenije prav tako obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka vključuje:

1. opis systemskega ali makrobonitetnega tveganja v Republiki Sloveniji;
2. opis razsežnosti sistemskih ali makrobonitetnih tveganj, zaradi katerih je ogrožena stabilnost finančnega sistema v Republiki Sloveniji;
3. utemeljitev razlogov, zakaj Banka Slovenije ocenjuje, da je zahteva glede vzdrževanja blažilnika sistemskih tveganj nujna ter pomeni učinkovit in sorazmeren ukrep pri zmanjševanju tveganja;
4. oceno verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka blažilnika sistemskih tveganj na notranji trg na podlagi razpoložljivih informacij;
5. če se stopnja blažilnika uporablja za vse izpostavljenosti, utemeljitev Banke Slovenije, zakaj blažilnik sistemskih tveganj ne podvaja delovanja blažilnika za DSPB iz 221. člena tega zakona;
6. stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jih Banka Slovenije namerava določiti; izpostavljenosti, za katere se bodo uporabljale te stopnje; in banke, za katere bodo veljale te stopnje.

(3) Kadar določitev ali sprememba stopenj blažilnika sistemskih tveganj ne privede do povečanja predhodno določene stopnje blažilnika sistemskih tveganj, Banka Slovenije o tem zgolj obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja in druge pristojne organe v skladu s tem členom.

(4) Kadar določitev ali sprememba stopenj blažilnika sistemskih tveganj ne privede do skupne stopnje blažilnika sistemskih tveganj za katero koli skupino ali podskupino izpostavljenosti, višje od 3 odstotkov, Banka Slovenije pošlje obvestilo iz prvega odstavka tega člena Evropskemu odboru za sistemska tveganja vsaj en mesec pred objavo odločitve na podlagi 225. člena tega zakona. Za namene tega odstavka se v izračunu navedenega praga ne upošteva priznavanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jo v skladu z 226. členom tega zakona določi druga država članica.

(5) Kadar določitev ali sprememba stopenj blažilnika sistemskih tveganj privede do skupne stopnje blažilnika sistemskih tveganj za katero koli skupino ali podskupino izpostavljenosti, ki je višja od 3 odstotkov, a ne presega 5 odstotkov, Banka Slovenije v obvestilu Evropskemu odboru za sistemska tveganja iz prvega odstavka tega člena zaprosi za mnenje Komisije. Banka Slovenije sprejme odločitev o stopnji blažilnika sistemskih tveganj v skladu z mnenjem Komisije ali obrazloži, zakaj ga ne bo upoštevala.

(6) Če se določitev ali sprememba stopenj blažilnika sistemskih tveganj iz prejšnjega odstavka nanaša na banko, katere nadrejena oseba ima sedež v drugi državi članici, Banka Slovenije v obvestilu Evropskemu odboru za sistemska tveganja iz prvega odstavka tega člena zaprosi za priporočilo Komisije in Evropskega odbora za sistemska tveganja. Če organ nadrejene osebe izrazi nestrinjanje s predlagano stopnjo oziroma stopnjami blažilnika sistemskih tveganj iz prejšnjega odstavka za podrejeno banko ali sta priporočili Komisije in Evropskega odbora za sistemska tveganja negativni, Banka Slovenije:

- prekine postopek in zaprosi za pomoč Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter sprejme odločitev v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa ali

□ ustavi postopek določitve predlagane stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj.

(7) Kadar določitev ali sprememba stopenj blažilnika sistemskih tveganj privede do skupne stopnje blažilnika sistema tveganja za katero koli skupino ali podskupino izpostavljenosti višje od 5 odstotkov, Banka Slovenije zaprosi za dovoljenje Komisijo. Zaposilo vključuje vse informacije iz drugega odstavka tega člena. Če Komisija v treh mescih sprejme izvedbeni akt s pooblastilom Banki Slovenije za uvedbo blažilnika sistemskih tveganj, Banka Slovenije določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v skladu s tem aktom.

(8) Če Banka Slovenije določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti v drugih državah članicah, mora biti ta stopnja enaka za vse izpostavljenosti znotraj Evropske unije, razen če se prizna stopnja blažilnika sistemskih tveganj, ki jo je v skladu z 226. členom tega zakona določila druga država članica.«.

71. člen

225. člen se spremeni tako, da se glasi:

»225. člen (objava stopenj blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi odločitve o stopnjah blažilnika sistemskih tveganj, pri čemer objava vključuje:

1. stopnje blažilnika sistemskih tveganj;
2. banke, za katere velja blažilnik sistemskih tveganj;
3. izpostavljenosti, za katere veljajo stopnje blažilnika sistemskih tveganj;
4. utemeljitev za določitev stopenj blažilnika sistemskih tveganj;
5. datum, od katerega morajo banke vzdrževati blažilnik sistemskih tveganj;
6. imena držav, če so izpostavljenosti v teh državah upoštevane v blažilniku sistemskih tveganj.

(2) Če bi objava utemeljitve iz 4. točke prejšnjega odstavka lahko ogrozila stabilnost finančnega sistema, Banka Slovenije teh informacij ne vključi v objavo.

(3) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi tudi odločitve o odpravi katere koli izmed stopenj blažilnika sistemskih tveganj, pri čemer smiselno upošteva informacije iz prvega odstavka tega člena.«.

72. člen

V 226. členu se drugi in tretji odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(2) Če Banka Slovenije prizna stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi imenovani organ druge države članice, o tem obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja. Odločitev o priznanju in uporabi stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki ga je določil imenovani organ druge države članice, Banka Slovenije objavi na svoji spletni strani.

(3) Pri odločitvi o priznanju in uporabi stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki ga je določil imenovani organ druge države članice, Banka Slovenije upošteva informacije, ki jih je država članica, ki je določila stopnjo blažilnika, predložila v skladu s prvim odstavkom 224. člena tega zakona in jih javno objavila na spletni strani.«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Če Banka Slovenije v skladu s prvim odstavkom tega člena prizna stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi imenovani organ druge države članice, se lahko ta blažilnik sistema tveganja prišteje k blažilniku sistema tveganja, ki se uporablja v skladu z 222. členom tega zakona, pod pogojem, da blažilnika obravnavata različna tveganja. Če blažilnika obravnavata ista tveganja, se uporabi samo višji blažilnik.«.

73. člen

Besedilo 227. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Če za banko velja blažilnik sistemskih tveganj, se ta prišteje blažilniku za GSPB ali blažilniku za DSPB, kot sta določena v pododdelku 7.2.3. Kadar je vsota stopnje blažilnika sistemskih tveganj, kot se izračuna za namen četrtega, petega ali sedmega odstavka 224. člena, in stopnje blažilnika za GSPB oziroma DSPB višja od 5 odstotkov, je treba predhodno pridobiti pooblastilo Komisije iz tretjega odstavka 221. člena tega zakona. Za ta namen Banka Slovenije tri mesece pred objavo odločitve predloži obvestilo Evropskemu odboru za sistemska tveganja.«.

74. člen

Na začetku oddelka 7.4. se doda nov naslov pododdelka, ki se glasi:

»7.4.1. Zahteva po skupnem blažilniku«.

75. člen

Besedilo 228. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Banka mora stalno izpolnjevati zahtevo po skupnem blažilniku z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Če te zahteve ne izpolnjuje v celoti, zanjo veljajo omejitve razdelitev iz 229. člena tega zakona.

(2) Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga vzdržuje za izpolnjevanje enega od elementov zahteve po skupnem blažilniku, ne sme uporabiti za izpolnjevanje drugih ustreznih elementov zahteve po skupnem blažilniku.

(3) Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga vzdržuje za izpolnjevanje zahteve po skupnem blažilniku iz prvega odstavka tega člena, ne sme uporabiti za izpolnjevanje:

1. zahtev iz točk (a), (b) in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
2. dodatne kapitalske zahteve na podlagi 183. člena ali 1. točke drugega odstavka 250. člena tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda;
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 131. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda;
4. napotka, sporočenega v skladu s členom 183.a tega zakona za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda;

(4) Šteje se, da banka ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, kadar nima kapitala v zadostnem obsegu in kakovosti, da bi hkrati izpolnila vsako od naslednjih zahtev:

1. zahtevo po skupnem blažilniku;
2. zahteve iz točk (a), (b) in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
3. dodatno kapitalsko zahtevo na podlagi 1. točke drugega odstavka 250. člena tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda; in
4. zahtevo glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 131. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda.«.

76. člen

V 229. členu se naslov spremeni tako, da se glasi:

»(omejitve razdelitev v zvezi z neizpolnjevanjem zahteve po skupnem blažilniku)«.

Prvi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Banka, ki izpolnjuje zahtevo po skupnem blažilniku, ne izvede izplačil oziroma razdelitev v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom v obsegu, ki bi zmanjšal njen navadni lastniški temeljni kapital na raven, na kateri zahteva po skupnem blažilniku ne bi bila več izpolnjena.«.

V tretjem odstavku se v 1. točki za besedo »izplačil« doda besedna zveza »oziroma razdelitev«.

V četrtem odstavku se v napovednem stavku za besedo »izplačilo« doda besedna zveza »oziroma razdelitev«.

77. člen

V 230. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

(2) Vsota iz prejšnjega odstavka se izračuna kot seštevek vseh dobičkov banke, ustvarjenih med letom, in vseh čistih dobičkov poslovnega leta, kadar ti dobički niso upoštevani v navadnem lastniškem temeljnem kapitalu banke v skladu z drugim odstavkom 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, pri tem pa se seštevek zmanjša za morebitno razdelitev dobičkov ali izplačilo iz tretjega odstavka 229. člena ter davek, ki bi ga morala banka plačati v primeru, če bi bil ta dobiček zadržan.«.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Za namen prejšnjega odstavka se kot navadni lastniški temeljni kapital banke upošteva kapital, ki se ne uporablja za izpolnjevanje:

1. kapitalske zahteve iz točk (a), (b) in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
2. dodatne kapitalske zahteve na podlagi odločbe iz 183.a člena ali odredbe iz 1. točke drugega odstavka 250. člena tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda;
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 131. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda.«.

78. člen

Za 231. členom se doda nov naslov pododdelka, ki se glasi:

»7.4.2. Zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda.«.

79. člen

Za 231. členom se dodajo novi 231.a, 231.b, 231.c in 231.č členi, ki se glasijo:

»231.a člen (zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda)

Šteje se, da banka ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, kadar nima zadostnega obsega temeljnega kapitala, da bi hkrati izpolnila:

1. zahtevo po blažilniku količnika finančnega vzvoda iz odstavka 1a 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
2. zahtevo po količniku finančnega vzvoda iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
3. zahteve na podlagi 1. točke drugega odstavka 250. člena tega zakona za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni zadosti pokrito z zahtevo iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
4. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 131. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

231.b člen

(omejitev razdelitev v zvezi z neizpolnjevanjem zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda)

(1) Banka, ki izpolnjuje zahtevo po blažilniku finančnega vzvoda na podlagi odstavka 1a 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, ne izvede izplačil oziroma razdelitev v zvezi s temeljnim kapitalom v obsegu, ki bi zmanjšal njen temeljni kapital na raven, na kateri zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda ne bi bila več izpolnjena.

(2) Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, mora izračunati maksimalni znesek za razdelitev glede na količnik finančnega vzvoda (v nadaljnjem besedilu: L-MDA) v skladu z 231.c členom tega zakona. Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o neizpolnjevanju zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda in izračunanem L-MDA ter posredovati načrt za ohranitev kapitala iz 232. člena tega zakona.

(3) Banka v primeru iz prejšnjega odstavka pred izračunom L-MDA ne sme:

1. opravljati izplačil oziroma razdelitev v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;
2. vzpostaviti obveznosti za izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti oziroma izplačilo variabilnih prejemkov, če je obveznost izplačila nastala v času, ko banka ni izpolnjevala zahtev po skupnem blažilniku;
3. opravljati izplačil v zvezi z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.

(4) Kot izplačilo oziroma razdelitev v povezavi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom se za namene iz prvega in tretjega odstavka tega člena šteje:

1. plačilo dividend v denarju;
2. celotno ali delno izplačilo variabilnega dela prejemkov v obliki delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
3. odkup ali nakup lastnih delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 s strani banke;
4. izplačilo kapitalskih instrumentov iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
5. izplačilo postavk iz točk (b) do (e) prvega odstavka 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(5) Če banka ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda ali je ne presega, lahko opravi izplačila iz tretjega odstavka tega člena največ v višini L-MDA, izračunanega v skladu z 231.c členom tega zakona.

(6) Omejitve izplačil iz tega člena se uporabljajo le za plačila, ki povzročijo zmanjšanje temeljnega kapitala ali zmanjšanje dobička in kadar ustavitve ali neizvedba plačila ne pomeni nastopa dogodka neplačila ali pogoja za začetek postopka insolventnosti.

231.c člen (izračun L-MDA)

(1) Banka izračuna L-MDA z množenjem vsote, izračunane v skladu z drugim odstavkom tega člena, in faktor, določenega v skladu s tretjim odstavkom tega člena. Izračunani znesek L-MDA se zmanjša za znesek iz naslova izplačil ali drugih dejanj iz tretjega odstavka prejšnjega člena

(2) Vsota iz prejšnjega odstavka se izračuna kot seštevek vseh dobičkov banke, ustvarjenih med letom, in vseh čistih dobičkov poslovnega leta, kadar ti dobički niso upoštevani v navadnem lastniškem temeljnem kapitalu banke v skladu z drugim odstavkom 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, pri tem pa se seštevek zmanjša za morebitno razdelitev dobičkov ali izplačilo iz tretjega odstavka prejšnjega člena ter davek, ki bi ga morala banka plačati v primeru, če bi bil ta dobiček zadržan.

(3) Faktor iz prvega odstavka tega člena je določen glede na delež temeljnega kapitala banke, izražen kot odstotni delež mere skupne izpostavljenosti, izračunane v skladu s četrnim odstavkom 429. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, v zahtevi po blažilniku količnika finančnega vzvoda, in sicer če je višina tega deleža:

1. nižja od 25 odstotkov ali enaka, se uporabi faktor 0;
2. višja od 25 odstotkov in nižja 50 odstotkov ali enaka, se uporabi faktor 0,2;
3. višja od 50 odstotkov in nižja od 75 odstotkov ali enaka, se uporabi faktor 0,4;
4. višja od 75 odstotkov in nižja od 100 odstotkov ali enaka, se uporabi faktor 0,6.

(4) Za namen prejšnjega odstavka se kot temeljni kapital banke upošteva kapital, ki se ne uporablja za izpolnjevanje:

1. zahteve iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;

2. zahteve na podlagi 1. točke drugega odstavka 250. člena tega zakona za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni zadosti pokrito s točko (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 131. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

231.č člen (obveščanje Banke Slovenije)

(1) Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, najpozneje en mesec pred nameranim izplačilom razpoložljivega dobička ali izvedbo dejanj iz tretjega odstavka 231.b člena o tem obvesti Banko Slovenije in predloži naslednje podatke:

1. znesek temeljnega kapitala, razčlenjen na:

- navadni lastniški temeljni kapital in
- dodatni temeljni kapital;

2. znesek dobička med letom in čistega dobička poslovnega leta;

3. L-MDA, izračunan v skladu s prejšnjim členom;

4. znesek razpoložljivega dobička, ki ga namerava razporediti med naslednje postavke:

- izplačila dividend,
- (re-)odkupi delnic,
- izplačila na instrumente dodatnega temeljnega kapitala,
- izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti, ki se lahko izvede z vzpostavitvijo nove obveznosti izplačila ali z izplačilom obveznosti izplačila, ki je nastala v času, ko banka ni izpolnjevala zahtev po blažilniku količnika finančnega vzvoda.

(2) Banka mora vzpostaviti in vzdrževati ureditve, s katerimi zagotavlja natančen izračun zneska razpoložljivega dobička in L-MDA, ter na zahtevo Banke Slovenije to tudi dokazati.

80. člen

Za novim 231.č členom se doda nov naslov pododdelka, ki se glasi:

»7.4.3. Načrt za ohranitev kapitala«.

81. člen

V 232. členu se prvi in drugi odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(1) Če banka ne izpolni zahteve po skupnem blažilniku ali zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, mora pripraviti načrt za ohranitev kapitala in ga predložiti Banki Slovenije najpozneje v petih delovnih dneh od dneva, ko ugotovi, da ji navedenih zahtev ne bo uspelo izpolniti. Banka Slovenije lahko na predlog banke rok za predložitev načrta podaljša na največ deset dni ob upoštevanju obsega in zapletenosti dejavnosti banke.«

(2) Načrt za ohranitev kapitala iz prejšnjega odstavka mora vključevati:

1. ocene prihodkov in odhodkov ter načrt bilance stanja;
2. ukrepe za povečanje kapitalskih količnikov banke;
3. načrt in časovni okvir za povečanje kapitala z namenom celotne izpolnitve zahteve po skupnem blažilniku ali zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda.«.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Banka Slovenije v enem mesecu po prejemu oceni načrt za ohranitev kapitala in ga odobri, če oceni, da je mogoče upravičeno pričakovati, da se bo z izvajanjem načrta zagotovil ali zbral zadosten kapital, ki bo banki omogočil izpolnjevanje zahtev po skupnem blažilniku ali zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda v primernem roku. Če v času izvajanja odobrenega načrta za ohranitev kapitala nastanejo pomembnejša odstopanja, lahko Banka Slovenije zahteva predložitev novega načrta za ohranitev kapitala.«.

82. člen

Za 232. členom se doda nov naslov oddelka, ki se glasi:

»7.5. Poročanje v zvezi z zahtevami po kapitalskih blažilnikih«.

83. člen

Za 233. členom se dodata novo 7.a poglavje in 233.a člen, ki se glasita:

»7.a POGlavJE:
MAJHNA IN NEKOMPLEKSNA BANKA

233.a člen (opredelitev majhne in nekompleksne banke)

(1) Banka Slovenije z odločbo opredeli banko kot majhno in nekompleksno, če izpolnjuje vse pogoje iz 145. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, pri čemer se za namen točke (h) upošteva izjava banke, ki jo predloži na podlagi 322. člena tega zakona pred izdajo odločbe po tem členu.

(2) Banka Slovenije redno oziroma najmanj enkrat na leto preveri izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena za opredelitev banke kot majhne in nekompleksne.

(3) Če Banka Slovenije pri preverjanju iz prejšnjega odstavka ugotovi, da banka ne izpolnjuje več vseh pogojev iz prvega odstavka tega člena, o tem izda ugotovitveno odločbo, v kateri določi tudi rok, v katerem se mora banka uskladiti z vsemi zahtevami tega zakona in Uredbe št. (EU) 575/2013, ki veljajo za banke.

(4) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo o prenehanju opredelitve banke kot majhne in nekompleksne tudi v primeru, če banka vloži ugovor iz točke (h) 145. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(5) Banka Slovenije lahko s podzakonskim aktom opredeli podatke in informacije, ki jih upošteva pri presoji pogojev iz prvega odstavka tega člena oziroma 145. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 za opredelitev banke kot majhne in nekompleksne.«.

84. člen

V 235. členu se v drugem odstavku 2. točka črta.

Dosedanja 3. točka postane 2. točka.

85. člen

V 238. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Banka plača letno nadomestilo za nadzor, izračunano na podlagi dejanskih stroškov nadzora v preteklem letu, v enkratnem znesku. Banka Slovenije izda račun za plačilo nadomestila do 31. marca v tekočem letu za preteklo leto.«.

86. člen

V 250. členu se v drugem odstavku 1. točka spremeni tako, da se glasi;

»1. naloži banki, da zagotovi dodatno potreben kapital, ki presega zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in sicer pod pogoji iz 183. člena tega zakona;«.

6. točka se spremeni tako, da se glasi:

»6. prepove ali omeji banki sklepanje posameznih poslov ali poslov določene vrste ter zahteva postopno zmanjševanje obsega sklenjenih poslov, vključno z dejavnostmi zunanjega izvajanja, ob

upoštevanju možnosti za predčasno prenehanje v skladu s pogodbeno ureditvijo, vključno s prepovedjo ali omejitvijo sklepanja poslov banke:

- z osebami, ki pomenijo povečano tveganje za banko zaradi neprimerne kreditne bonitete ali zaradi drugih okoliščin,
- s posameznimi delničarji, člani uprave, nadzornega sveta, družbami, ki so z banko v razmerju tesne povezanosti, z investicijskimi skladi, ki jih upravlja družba za upravljanje, ki je z banko v razmerju tesne povezanosti, ali z drugimi družbami in osebami, ki pomenijo za banko povečano tveganje;«.

12. točka se spremeni tako, da se glasi:

»12. zahteva dodatno ali pogostejše poročanje banke vključno v zvezi s kapitalom in likvidnostjo banke;«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Dodatni ukrep iz 12. točke prejšnjega odstavka tega člena glede dodatnega ali pogostejšega poročanja banke se lahko naloži le v primeru, da:

- je ukrep primeren in sorazmeren glede na namen, zaradi katerega se zahteva dodatno ali pogostejše poročanje;
- zahtevani podatki niso isti ali bistveno isti, kot so že bili sporočeni Banki Slovenije, hkrati pa Banka Slovenije teh podatkov ne more pripraviti sama; in
- zahtevani podatki niso bili predloženi v drugačni obliki ali razčlenjenosti, kar bi Banki Slovenije omogočilo pripravo informacije v enaki kakovosti in zanesljivosti, kot če bi jih prejela od banke.«

Četrti odstavek se črta.

Dosedanji peti odstavek, ki postane četrti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Banka Slovenije določi dodatne zahteve glede zagotavljanja ustreznega likvidnostnega položaja banke na podlagi 11. točke drugega odstavka tega člena tako, da se zagotovi pokritje likvidnostnih tveganj, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, in pri tem upošteva:

1. poslovni model banke,
2. ureditev upravljanja likvidnostnega tveganja,
3. ugotovitve pregledovanja in ovrednotenja v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona;«.

Dosedanji šesti odstavek postane peti odstavek.

Sedmi odstavek se črta.

87. člen

V 253. členu se v drugem odstavku beseda »Ogotovi« nadomesti z besedo »ugotovi«.

Za tretjim odstavkom se dodajo novi četrti, peti, šesti in sedmi odstavek, ki se glasijo:

»(4) Če se v primeru uporabe ukrepov zgodnjega posredovanja iz prvega odstavka tega člena bistvene obveznosti iz pogodbe, ki jo je banka sklenila z nasprotno pogodbeno stranko, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter z zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, po začetku postopka reševanja še naprej izpolnjujejo v okviru sklenjene pogodbe, se zgolj uporaba teh ukrepov sama po sebi ne šteje za:

1. dogodek neizpolnitve ali drug podoben dogodek, ki je dogovorjen med strankami in na podlagi katerega ima prejemnik zavarovanja pravico realizirati finančno zavarovanje ali uveljaviti pravico predčasnega pobota v skladu z zakonom, ki ureja finančna zavarovanja;
2. postopek zaradi insolventnosti oziroma drug ukrep, ki izključuje ali omejuje izvršitev nalogov člana plačilnega sistema v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme.

(5) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za pogodbe, ki so jih sklenili:

1. podrejena družba v zvezi z obveznostmi, za katere jamči ali za katere se drugače zaveže banka, ali njena nadrejena družba, ali kateri koli subjekt v skupini; ali
2. kateri koli subjekt v skupini, kadar pogodba vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi.

(6) Če se v primeru uporabe ukrepov iz prvega odstavka tega člena bistvene obveznosti iz pogodbe, ki jo je subjekt reševanja sklenil z nasprotno stranko, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, še naprej izpolnjujejo v okviru sklenjene pogodbe, zgolj uporaba teh ukrepov sama po sebi ne omogoča, da bi kdor koli:

1. izvajal pravice do odpovedi, mirovanja, spremembe, izravnave ali pobota, tudi za obveznosti v zvezi s pogodbo, ki jo je sklenil/a:
 - podrejena družba, kadar za obveznosti jamči ali za katere se drugače zaveže subjekt v skupini;
 - kateri koli subjekt v skupini, kadar pogodba vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi;
2. pridobil lastništvo, izvajal nadzor ali uveljavljal jamstvo v zvezi s premoženjem subjekta reševanja ali katerega koli subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi;
3. vplival na pogodbene pravice subjekta reševanja ali katerega koli drugega subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi.

(7) Določbe četrtega do šestega odstavka tega člena ne vplivajo na pravico posameznika, da uresniči upravičenje iz prejšnjega odstavka, če razlog za uresničenje teh upravičenj ni izključno uporaba ukrepov iz prvega odstavka tega člena, ampak tudi druge okoliščine.«.

88. člen

V 254. členu se v četrtem odstavku pred besedo »Banka« doda oznaka »(4)«.

89. člen

V 263. členu se v drugem odstavku 3. točka spremeni tako, da se glasi:

»3. banka ne izpolnjuje več zahtev iz 3., 4. ali 6. dela Uredbe (EU) št. 575/2013, razen zahtev iz 92a in 92b člena te uredbe, ali dodatne kapitalske zahteve iz 183. člena ali 1. točke drugega odstavka 250. člena tega zakona, ali dodatne likvidnosti banke na podlagi dodatnih ukrepov iz 250. člena tega zakona, hkrati pa ugotovljenih kršitev ni mogoče odpraviti z drugimi ukrepi nadzora;«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Dovoljenje za opravljanje bančnih storitev se banki lahko odvzame tudi, če njena nadrejena banka, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding:

- ne sprejme ukrepov, ki bi bili lahko potrebni za zagotovitev skladnosti z bonitetnimi zahtevami iz delov 3, 4, 6 ali 7 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- ne ravna v skladu z odločbo iz 183.b člena tega zakona, s katero ji oziroma mu je bila naložena dodatna kapitalska zahteva, ali v skladu z odredbo na podlagi 1. točke drugega odstavka 250. člena tega zakona; ali
- ne ravna v skladu z odredbo na podlagi petega odstavka 250. člena tega zakona, s katero ji oziroma mu je bila naložena dodatna zahteva glede zagotavljanja ustreznega likvidnostnega položaja.«.

Dosedanji tretji do šesti odstavek postanejo četrti do sedmi odstavek

90. člen

V 268. členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(4) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da je imetnik pridobil delnice banke v nasprotju s tem zakonom in v enem mesecu od pridobitve delnic ni vložil zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, vendar je odsvojil delnice banke pred izdajo odredbe o odsvojitvi delnic iz prejšnjega člena, Banka Slovenije pod pogoji iz petega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je imetnik pridobil delnice v nasprotju s tem zakonom in da je ugotovljeno kršitev odpravil.«.

91. člen

Za 268. členom se doda nov 268.a člen, ki se glasi:

»268.a člen (periodično plačilo denarnega zneska)

(1) Če neupravičeni imetnik delnic ne odsvoji v roku, določenem z odredbo o odsvojitvi delnic, lahko Banka Slovenije neupravičenemu imetniku z odločbo naloži periodično plačilo denarnega zneska.

(2) Periodično plačilo denarnega zneska se določi za vsak dan, dokler neupravičeni imetnik ne odsvoji delnic. Višina dnevnega zneska ne sme presegati 1.000 eurov in se določi upoštevaje vse okoliščine izvršitve kršitve, zlasti pa:

- esnost in trajanje kršitve; r
- finančni položaj kršitelja; f
- pridobljeni dobiček ali izgubo, ki je bila s kršitvijo preprečena, če ju je mogoče opredeliti; p
- odelovanje kršitelja v postopku; s
- redhodne kršitve in morebitne sistemske posledice kršitve. p

(3) Vsota periodičnih denarnih zneskov ne sme presegati 3.000.000 eurov, če je neupravičeni imetnik pravna oseba, in 500.000 eurov, če je neupravičeni imetnik fizična oseba.«

92. člen

Za 269. členom se doda nov 269.a člen, ki se glasi:

»269.a člen (odločba o prisilni prodaji delnic)

(1) Če neposredni neupravičeni imetnik v šestih mesecih po pravnomočnosti odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic iz prejšnjega člena ne odsvoji delnic, izda Banka Slovenije odločbo o začetku postopka za prisilno prodajo delnic.

(2) Banka Slovenije na podlagi dokončne odločbe o začetku postopka za prisilno prodajo delnic z odločbo imenuje skrbnika za prodajo delnic. Skrbnik za prodajo delnic je lahko borznoposredniška hiša, odvetniška družba ali odvetnik, stečajni upravitelj, likvidacijski upravitelj ali druga strokovno usposobljena oseba za prodajo delnic.

(3) Banka Slovenije v odločbi o imenovanju skrbnika za prodajo delnic določi:

- delnice, ki so predmet prisilne prodaje,
- obseg pravic iz delnic, ki jih lahko izvaja skrbnik za prodajo,
- višino nadomestila, do katerega je upravičen skrbnik za prodajo za svoje delo,
- morebitne druge pogoje in omejitve, ki jih mora skrbnik za prodajo upoštevati pri prodaji.

(4) Prodaja delnic se zagotovi na podlagi preglednega postopka prodaje, da se:

1. zagotovita pravilnost in celovitost informacij v zvezi s prodajo;
2. prepreči neupravičeno favoriziranje ali diskriminacija posameznih morebitnih kupcev;
3. opravi prodaja pod tržnimi pogoji ob upoštevanju posameznih okoliščin primera in v skladu z veljavnimi predpisi;

4. prepreči morebitno nasprotje interesov;
5. doseže najvišja možna prodajna cena.

(5) Če se v skladu z načeli iz prejšnjega odstavka prodaja kvalificirani delež, je lahko pridobitelj kvalificiranega deleža samo oseba, ki je pridobila dovoljenje za kvalificirani delež v skladu s 70. členom tega zakona.

(6) Skrbnik za prodajo Banko Slovenije o postopku prodaje redno obvešča.«

93. člen

273. člen se spremeni tako, da se glasi:

»273. člen (odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke)

(1) Banka Slovenije članu nadzornega sveta banke odvzame dovoljenje, če:

1. je bilo dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov in je to bistveno vplivalo na odločitev o izdaji dovoljenja;
2. član ob imenovanju ali po nastopu funkcije ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje iz prvega odstavka 53. člena tega zakona;
3. imenovanje člana ni v skladu s 34. členom tega zakona; ali
4. član huje krši dolžnosti člana nadzornega sveta banke iz 55. člena tega zakona.

(2) Kršitev dolžnosti člana nadzornega sveta banke iz 55. člena tega zakona ima značilnost hujše kršitve, če:

1. so zaradi ravnanja člana nadzornega sveta v banki podane okoliščine iz drugega odstavka 250. člena tega zakona ali kršitve iz prvega odstavka 373. člena tega zakona;
2. član nadzornega sveta banke ponovno krši dolžnosti iz 55. člena z ravnanjem enakih ali podobnih značilnosti; ali
3. član nadzornega sveta banke ne odpravi kršitev v skladu z odredbo iz 270. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije se v primeru iz prvega odstavka tega člena pred izdajo odločbe o odvzemu dovoljenja članu nadzornega sveta banke, ki je vključena v skupino skupaj z bankami drugih držav članic, posvetuje s pristojnim organom države članice, če odločitev Banke Slovenije vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z izvajanjem nadzora nad banko države članice.«.

94. člen

Za 273. členom se dodata nova oddelka 8.5a in 273.a člen, ki se glasita:

»8.5a Ukrepi zoper finančni holding in mešani finančni holding

273.a člen (odredba za vzpostavitev skladnosti)

(1) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik ugotovi, da finančni holding ali mešani finančni holding ne izpolnjuje več pogojev iz 75.c člena tega zakona, odredi, da finančni holding ali mešani finančni holding sprejme ukrepe, s katerimi se zagotovita oziroma ponovno vzpostavi kontinuiteta in celovitost konsolidiranega nadzora ter se zagotovi izpolnjevanje zahtev iz tega zakona, Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani podlagi.

(2) Banka Slovenije finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu odredi zlasti naslednje ukrepe:

1. začasno prepoved uveljavljanja glasovalnih pravic, ki izhajajo iz delnic podrejenih institucij, ki jih ima finančni holding ali mešani finančni holding;
2. dajanje navodil ali usmeritev finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, da na svoje delničarje prenese deleže, ki jih ima v svojih podrejenih institucijah;

3. začasno imenovanje drugega finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali institucije znotraj skupine kot odgovorne za zagotavljanje izpolnjevanja zahtev na podlagi tega zakona, Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani podlagi;
4. omejitev ali prepoved razdelitve dobička ali plačila obresti delničarjem;
5. zahtevo, da finančni holding ali mešani finančni holding odproda ali zmanjša deleže v institucijah ali drugih subjektih finančnega sektorja;
6. zahtevo, da finančni holding ali mešani finančni holding nemudoma predloži načrt o ponovni vzpostavitvi skladnosti.

(3) Pri ukrepih v zvezi z mešanim finančnim holdingom Banka Slovenije upošteva njihov vpliv na finančni konglomerat.

(4) Za odredbo za vzpostavitev skladnosti se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odredbi o odpravi kršitev.«

95. člen

V 274. členu se v prvem odstavku 3. točka spremeni tako, da se glasi:

»3. splošna merila in metodologije, ki jih uporablja Banka Slovenije pri pregledovanju in ovrednotenju iz 172. člena tega zakona, vključno z merili za uporabo načela sorazmernosti iz tretjega odstavka 172. člena tega zakona.«

96. člen

V 286. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Banka Slovenije lahko pri pristojnem organu države članice, ki je pristojen za nadzor nad banko države članice, ki opravlja storitve prek podružnice v Republiki Sloveniji ali pri konsolidacijskem nadzorniku, zahteva, da opredeli podružnico banke države članice kot pomembno.«

97. člen

Besedilo 291. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Banka Slovenije je kot konsolidacijski nadzornik pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:

1. če ima banka položaj nadrejene banke Republike Slovenije ali EU nadrejene banke in je Banka Slovenije pristojna za izvajanje nadzora nad to banko na posamični podlagi ali
2. če je banka podrejena:
 - nadrejenemu investicijskemu podjetju Republike Slovenije oziroma druge države članice,
 - nadrejenemu EU investicijskemu podjetju,
 - nadrejenemu finančnemu holdingu Republike Slovenije oziroma druge države članice ali mešanemu finančnemu holdingu Republike Slovenije oziroma druge države članice ali
 - EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu.

(2) Če so istemu nadrejenemu investicijskemu podjetju ali EU investicijskemu podjetju poleg banke podrejene banke ali kreditne institucije drugih držav članic, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi, če je bilančna vsota banke večja od bilančnih vsot drugih podrejenih bank ali kreditnih institucij druge države članice.

(3) Če sta istemu nadrejenemu finančnemu holdingu Republike Slovenije, nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu Republike Slovenije, EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu podrejeni dve ali več drugih bank ali kreditnih institucij drugih držav članic vključno z banko, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:

- če je v skupini samo banka ali
- če je v skupini več podrejenih kreditnih institucij s sedežem v drugih državah članicah vključno z banko in je bilančna vsota banke večja od bilančnih vsot drugih podrejenih bank ali kreditnih institucij drugih držav članic.

(4) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi tudi v primerih, kadar se zahteva konsolidacija na podlagi tretjega ali šestega odstavka 18. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in je bilančna vsota banke največja.

(5) Ne glede na določbe prve in druge alineje 2. točke prvega odstavka v povezavi z drugim odstavkom, druge alineje tretjega odstavka in četrtega odstavka tega člena je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi tudi v primeru, ko je v skladu s tem zakonom pristojna za nadzor ene ali več podrejenih bank v skupini in je seštevek bilančnih vsot teh nadzorovanih bank večji od bilančne vsote podrejenih bank ali kreditnih institucij drugih držav članic v skupini, ki jih nadzira kateri koli drug pristojni organ.

(6) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi tudi v primerih, ko je odgovornost za tak nadzor prevzela na podlagi dogovora s pristojnim organom druge države članice, ki bi bil sicer pristojen in odgovoren za ta nadzor, pri tem pa se upoštevajo merila in postopek iz 292. člena tega zakona.

(7) Ne glede na določbe tega člena Banka Slovenije ni pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:

1. če ima nadrejeni finančni holding Republike Slovenije, ali nadrejeni mešani finančni holding Republike Slovenije, ali EU nadrejeni finančni holding, ali EU nadrejeni mešani finančni holding položaj investicijskega podjetja in
2. če v skupini ni podrejene banke.

(8) Finančni holdingi in mešani finančni holdingi, ki so odobreni v skladu s 75.a členom tega zakona in imajo kot svojo podrejeno družbo banko, so vključeni v konsolidirani nadzor Banke Slovenije, razen če zakon določa drugače.«.

98. člen

V 294. členu se prvi do šesti odstavek spremenijo tako, da se glasijo:

»(1) Pri nadzoru na konsolidirani podlagi si mora Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi za nadzor podrejenih družb držav članic EU nadrejene banke, ali EU nadrejenega finančnega holdinga, ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga prizadevati za sprejem skupne odločitve o:

1. oceni ustrezne ravni kapitala na konsolidirani podlagi za skupino, upošteva njen finančni položaj in profil tveganosti ter zahtevane ravni kapitala na podlagi 183. člena in 1. točke drugega odstavka 250. člena tega zakona, za vsak subjekt v skupini in na konsolidirani podlagi;
2. ukrepov za obravnavo pomembnih zadev in ugotovitev v zvezi z nadzorom likvidnosti, upošteva ustreznost organizacije in upravljanje likvidnostnega tveganja iz pododdelka 6.3.5. tega zakona, ter posebnih zahtev za posamezno banko glede likvidnosti v skladu s petim odstavkom 250. člena tega zakona;
3. kakršnih koli napotkih o dodatno potrebnem kapitalu iz 183.a člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije si mora skupaj z drugimi pristojnimi organi prizadevati, da bi bila skupna odločitev sprejeta:

1. v primeru iz 1. točke prejšnjega odstavka: v štirih mesecih od predložitve poročila konsolidacijskega nadzornika drugim pristojnim organom, ki vsebuje oceno tveganj skupine v skladu s 183. členom tega zakona oziroma členom 104a Direktive 2013/36/EU;
2. v primeru iz 2. točke prejšnjega odstavka: v štirih mesecih od predložitve poročila konsolidacijskega nadzornika drugim pristojnim organom, ki vsebuje oceno profila likvidnostnega tveganja skupine v skladu s pododdelkom 6.3.5 tega zakona ter petim odstavkom 250. člena tega zakona oziroma 86. in 105. členom Direktive 2013/36/EU;
3. v primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka: v štirih mesecih od predložitve poročila konsolidacijskega nadzornika drugim pristojnim organom, ki vsebuje oceno tveganj skupine v skladu s 183.a členom tega zakona oziroma členom 104b Direktive 2013/36/EU.

(3) Skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena vsebuje poleg ocene tveganj skupine oziroma ocene profila likvidnostnega tveganja skupine iz prejšnjega odstavka tudi ocene tveganj podrejenih družb, ki jih izdelajo sodelujoči pristojni organi.

(4) Obrazloženo skupno odločitev iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik posreduje EU nadrejeni banki.

(5) Banka Slovenije lahko na lastno pobudo ali v primeru nestrinjanja na zahtevo katerega koli drugega pristojnega organa, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, v zvezi s skupno odločitvijo iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena ali odločitvijo pristojnega organa v skladu s šestim ali sedmim odstavkom tega člena do izteka roka iz drugega odstavka tega člena oziroma v vsakem primeru pred sprejetjem odločitve pristojnega organa predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010/EU.

(6) Konsolidacijski nadzornik sam sprejme odločitev na konsolidirani podlagi, če:

1. skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ni sprejeta v roku iz drugega odstavka tega člena ali
2. Evropski bančni organ svoje odločitve ne sprejme v enem mesecu od prejema predložitve zahteve iz prejšnjega odstavka.«.

99. člen

V 295. členu se za drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik za lažje izvajanje nalog iz prvega odstavka 293. člena, prvega odstavka 296. člena in prvega odstavka 298. člena ustanovi kolegij tudi, kadar imajo vse čezmejne podrejene družbe EU nadrejene banke, EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga sedež v tretjih državah, pod pogojem, da za sodelujoče pristojne organe iz tretjih držav veljajo zahteve glede zaupnosti, enakovredne tistim iz 14., 15., 16. in 19. člena tega zakona in po potrebi 76. in 81. člena Direktive 2015/65/EU.«.

V tretjem odstavku, ki postane nov četrti odstavek, se črta besedilo », Evropski bančni organ«.

Za četrtim odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) V kolegiju lahko sodeluje pristojni organ države članice, v kateri ima sedež finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev v skladu s 75.a členom tega zakona oziroma 21a členom Direktive 2013/36/EU.«.

Dosedanji četrti do sedmi odstavek postanejo šesti do deveti odstavek.

100. člen

V 298. členu se za četrtim odstavkom dodata nova peti in šesti odstavek, ki se glasita:

»(5) Banka Slovenije sklene dogovor iz prvega odstavka tega člena za namene nadzora na konsolidirani podlagi v zvezi z odobrenim finančnim holdingom oziroma mešanim finančnim holdingom s:

1. pristojnim organom druge države članice, kjer je sedež odobrenega finančnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga;
2. konsolidacijskim nadzornikom, če je sedež odobrenega finančnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga v Republiki Sloveniji, vendar Banka Slovenije ni konsolidacijski nadzornik.

(6) Kadar je Banka Slovenije konsolidacijski nadzornik skupine z nadrejenim mešanim finančnim holdingom, vendar ni koordinator v skladu z zakonom, ki ureja finančne konglomerate, Banka Slovenije sodeluje s koordinatorjem za namene uporabe tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani podlagi ter za učinkovito sodelovanje z njim sklene dogovor iz prvega odstavka tega člena.«.

101. člen

V 302. členu se v drugem odstavku beseda »ZFK« nadomesti z besedilom »tega zakona«.

102. člen

309. člen se spremeni tako, da se glasi:

»309. člen (upravljalni organ nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga)

(1) Nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding mora zagotoviti, da njegov upravljalni organ izpolnjuje pogoje iz 38. in 53. člena tega zakona.

(2) Prejšnji odstavek se v primeru, da nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding nima upravljalnega organa v smislu 32. točke prvega odstavka 7. člena tega zakona, smiselno uporablja za poslovodstvo oziroma osebe, ki dejansko vodijo finančni holding ali mešani finančni holding.«.

103. člen

310. člen se črta.

104. člen

Besedilo 359. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Tožnik v postopku sodnega varstva ne more navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov, razen če izkaže, da jih brez svoje krivde ni mogel uveljaviti v postopku pred Banko Slovenije.«.

105. člen

V 361. členu se drugi odstavek črta.

Dosedanji tretji odstavek postane drugi odstavek.

106. člen

Za 374. členom se doda nov 374.a člen, ki se glasi:

»374.a člen (globo za kršitev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje finančni holding ali mešani finančni holding, ki:

1. ne pridobi odobritve v skladu s 75.a členom tega zakona,
2. ne obvesti Banke Slovenije v skladu s 75.d členom tega zakona,
3. Banki Slovenije ne predloži zahtevanih informacij v skladu s 75.e členom tega zakona,
4. ne vzpostavi skladnosti v roku iz odredbe za vzpostavitev skladnosti v skladu z 273.a členom tega zakona.

(2) Finančni holding ali mešani finančni holding, ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje z globo od 80.000 do 500.000 eurov.

(3) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se finančni holding ali mešani finančni holding kaznuje z globo v višini do:

1. 10 odstotkov skupnega letnega neto prometa vključno z bruto dohodkom v predhodnem poslovnem letu v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih

papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij in nadomestil v skladu s 316. členom Uredbe (EU) št. 575/2013, ali

2. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(4) Član upravljalnega organa finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga se za prekršek iz prvega odstavka kaznuje z globo od 2.500 eurov do 10.000 eurov.

(5) Če je narava storjenega prekrška iz četrtega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se član upravljalnega organa kaznuje z globo do 5.000.000 eurov.

(6) Odgovorna oseba finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki ni član upravljalnega organa, se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 800 do 10.000 eurov. Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega stavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se odgovorna oseba finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga kaznuje z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

107. člen

(prehodna določba za člane nadzornega sveta)

(1) Za člana nadzornega sveta, ki na dan uveljavitve tega zakona opravlja funkcijo člana nadzornega sveta in mu je Banka Slovenije že sporočila informacijo o oceni primernosti, se šteje, da ima dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta. Če niso izpolnjeni pogoji za ohranitev dovoljenja, kot jih določa ta zakon, se dovoljenje odvzame v skladu z 273. členom zakona.

(2) Postopki za oceno primernosti članov nadzornega sveta, v katerih Banka Slovenije na dan uveljavitve tega zakona še ni odločila, se končajo po določbah ZBan-2.

108. člen

(prehodna določba za finančne holdinge in mešane finančne holdinge)

(1) Nadrejeni finančni holding in nadrejeni mešani finančni holdingi iz novega 75.a člena zakona, ki so že obstajali na dan 27. junija 2019, zaprosijo za odobritev v skladu z novim 75.a členom zakona do 28. junija 2021. Če finančni holding ali mešani finančni holding ne zaprosi za odobritev do 28. junija 2021, Banka Slovenije sprejme ukrepe na podlagi novega 273.a člena zakona.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek ima Banka Slovenije do 28. junija 2021 vse potrebna nadzorniška pooblastila na podlagi zakona v zvezi s finančnimi holdingi ali mešanimi finančnimi holdingi, ki so na dan 27. junija 2019 že obstajali in za katere je za namene konsolidiranega nadzora potrebna odobritev v skladu z novim 75.a členom zakona.

109. člen

(prehodna določba za vmesno EU nadrejeno osebo)

Ne glede na določbo novega 124.a člena zakona skupine iz tretjih držav, katerih skupna vrednost sredstev je 27. junija 2019 enaka 40 milijardam eurov ali višja, vzpostavijo eno ali dve vmesni EU nadrejeni osebi do 30. decembra 2023.

110. člen

(prehodna določba za odločbo o dodatni kapitalski zahtevi in napotku o dodatno potrebnem kapitalu)

(1) Do izdaje odločbe o dodatni kapitalski zahtevi na podlagi prvega odstavka novega 183.b člena zakona banka za namen zagotavljanja kapitalske zahteve, ki presega minimalno kapitalsko zahtevo iz

prvega odstavka 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, upošteva kapitalsko zahtevo, določeno s pisnim obvestilom iz prvega odstavka 183. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 – ZRPPB, 77/16 – ZCKR, 41/17, 77/18 – ZTFI-1, 22/19 – ZIUUDSOL in 44/19 – odl. US).

(2) Do izdaje odločbe o napotku o dodatno potrebnem kapitalu na podlagi tretjega odstavka novega 183.b člena zakona banka upošteva kapitalsko smernico, sporočeno s pisnim obvestilom iz prvega odstavka 183. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 – ZRPPB, 77/16 – ZCKR, 41/17, 77/18 – ZTFI-1, 22/19 – ZIUUDSOL in 44/19 – odl. US).

111. člen
(upoštevanje že plačanega dela letnega nadomestila)

Pri izdaji odločbe za plačilo letnega nadomestila iz tretjega odstavka 238. člena zakona Banka Slovenije upošteva morebitna že naložena in prejeta plačila do uveljavitve tega zakona, tako da bankam in EU podružnicam naloži le plačilo razlike do celotnega zneska letnega nadomestila.

112. člen
(prehodna določba za soglasje nadzornega sveta za sklenitev posameznih poslov)

Sprememba prvega odstavka 164. člena zakona se uporablja od 28. junija 2021 naprej.

113. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu (dopolnitev 2. člena ZBan-2)

V 2. členu se dopolnjuje sklic na direktivo Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES z zadnjo spremembo Direktive (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L št. 314 z dne 5. december 2019, str. 64).

K 2. členu (dopolnitev in sprememba 3. člena ZBan-2)

V prvem odstavku se v novi 9. točki opredeljuje ZSDU, ki je zakon, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju. V drugem odstavku se dodajajo nove direktive in uredbe, ki se uporabljajo v ZBan-2 oziroma se ta nanje sklicuje. Obenem gre za redakcijski popravek zaradi spremembe novega Zakona o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 77/18, 17/19 – popr. in 66/19).

K 3. členu (dopolnitev in sprememba 7. člena ZBan-2)

V prvem odstavku se 1. točka prilagodi zaradi spremembe definicije nadrejene institucije v državi članici v 28. točki 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (v nadaljnjem besedilu: CRR)³.

K 4. členu (dopolnitev in sprememba 8. člena ZBan-2)

V drugem odstavku se 2. točka prilagodi zaradi spremembe definicije finančne institucije v 26. točki 4. člena CRR. Doda se nova 8. točka, s katero se opredeljuje definicija »skupine«, kakor je opredeljena v 138. točki prvega odstavka 4. člena CRR. Doda se nov tretji odstavek, v katerem se povzema tretji odstavek 3. člena »Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES« (v nadaljnjem besedilu: CRD⁴).

K 5. členu (dopolnitev in sprememba 11. člena ZBan-2)

V 11. členu se določi Banka Slovenije kot imenovani organ za izvajanje 458., 124. in 164. člena CRR. Določitev imenovanega organa je utemeljena na podlagi spremenjenega 124. in 164. člena CRR, kot ju določata 60. in 67. točka 1. člena Uredbe (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi CRR v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotnne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjetij, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 (v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) 2019/876), ki se začne uporabljati 28. junija 2021.

K 6. členu (sprememba 13. člena ZBan-2)

V tretjem odstavku se beseda »banke« nadomesti z besedilom »subjekte, za nadzor, nad katerimi je pristojna Banka Slovenije« zaradi prilagoditev glede na nove subjekte nadzora, ki jih uvaja Direktiva (EU) 2019/878 (finančni holding in mešani finančni holding).

K 7. členu (sprememba 14. člena ZBan-2)

V četrtem odstavku se 4. točka spremeni zaradi uskladitve z dovoljenjem za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke.

K 8. členu (dopolnitev 16. člena ZBan-2)

V prvem odstavku se dodata novi točki 19. in 20. zaradi sprememb, ki jih prinaša Direktiva (EU) 2019/878 (člen 1, dvanajsti odstavek, točki a in b). Banka Slovenije lahko zaupne informacije poleg že določenim subjektom razkrije tudi finančnim obveščevalnim enotam in drugim organom, ki opravljajo nadzor nad bankami in finančnimi institucijami na podlagi predpisov, ki prenašajo Direktivo (EU) 2015/849, ter organom, ki so pristojni in odgovorni za uporabo pravil glede strukturnega ločevanja v

³ V okviru obrazložitve se sklic na CRR nanaša na konsolidirano različico uredbe.

⁴ V okviru obrazložitve se sklic na CRD nanaša na konsolidirano različico direktive.

bančni skupini. Obenem gre za redakcijski popravek zaradi spremembe novega Zakona o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 77/18, 17/19 – popr. in 66/19).

Četrty odstavek se dopolnjuje tako, da lahko Banka Slovenije zaupne informacije razkrije samo, če te osebe predložijo sklep organa iz 12., 13. ali 14. točke o imenovanju za izvajanje posameznih nalog ali če Banko Slovenije o imenovanju teh oseb in posameznih nalogah, za katere so bile imenovane, obvesti organ iz 12., 13. ali 14. točke. Dopolnitev je povezana z nepopolnim prenosom CRD4⁵ (šesti odstavek 57. člena CRD), v okviru katerega Slovenija nima implementirane zahteve, da organi ali telesa iz tretjega odstavka sporočijo Banki Slovenije imena in natančne pristojnosti oseb, ki jim bodo informacije poslale. CRD4 določa možnost razširitve posredovanja informacij tudi osebam, ki so zaradi posebne usposobljenosti imenovane za pomoč in niso zaposlene v javnem sektorju, ter nadalje določa pogoje za tovrstno posredovanje. Med temi pogoji je tudi zahteva, da organi, ki te informacije zahtevajo, Banki Slovenije sporočijo imena in natančne pristojnosti oseb, ki jim bodo informacije poslale. ZBan-2 možnost posredovanja informacij »osebam, ki pomagajo« določa v četrtem odstavku 16. člena. Na obveznost sporočanja imen in natančnih pristojnosti oseb sicer kaže besedna zveza »ki so imenovane, za izvajanje posameznih nalog«, ne glede na navedeno pa je dvom mogoče odpraviti z navedeno dopolnitvijo.

K 9. členu (dopolnitev 17. člena ZBan-2)

Veljavni četrty odstavek določa, da sme Banka Slovenije zaupne informacije, ki jih je pridobila od pristojnega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice banke države članice, razkriti subjektom iz prvega in drugega odstavka tega člena samo s soglasjem pristojnega organa te države članice. K temu se dodatno dodaja »in za namen, za katerega je bilo to soglasje dano«. Ta dopolnitev je povezana s skladnostjo prenosa CRD4 (drugi odstavek 59. člena CRD), v okviru katere je manjkala implementacija zahteve, da se lahko informacije na podlagi soglasja razkrijejo samo za namen, za katerega je bilo soglasje dano.

K 10. členu (nov 17.a člen ZBan-2)

Doda se nov 17.a člen zaradi usklajevanja s pravnim redom Evropske unije (58.a člen CRD). V 17.a členu je določeno, da lahko Banka Slovenije na podlagi pisne zahteve ob izpolnitvi določenih pogojev razkrije ali posreduje zaupne informacije Mednarodnemu denarnemu skladu, Svetovni banki, Banki za mednarodne poravnave in Odboru za finančno stabilnost. Zahtevane informacije se lahko posredujejo ali razkrijejo le osebam, ki so neposredno povezane z opravljanjem posebne naloge, ki jo organ opravlja v skladu s svojimi zakonitimi pooblastili in obsega vse potrebne pogoje.

K 11. členu (dopolnitev in sprememba 22. člena ZBan-2)

V 22. členu se dodata nov peti odstavek in sedmi odstavek z namenom usklajevanja s pravnim redom Evropske unije (2a. odstavek 47. člena CRD).

K 12. členu (dopolnitev in sprememba 34. člena ZBan-2)

V 34. členu se prvi in drugi odstavek spremenita zaradi usklajevanja s pravnim redom Evropske unije (sedmi odstavek 91. člena CRD).

K 13. členu (nov 34.a člen ZBan-2)

Doda se nov 34.a člen, ki z namenom dopolnitve v okviru ureditve delavskega soupravljanja določa, da določbe tega zakona, ki veljajo za člane upravljalnih organov, veljajo tudi za člane upravljalnih organov, ki so predstavniki delavcev na podlagi zakona, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju gospodarskih družb. Nadalje se določa, da se drugi in tretji odstavek 34. člena smiselno uporabljata tudi za imenovanje predstavnikov delavcev v upravljalni organ. Banka in svet delavcev sporazumno opredelita način nepretrganega zagotavljanja primernosti upravljanega organa kot celote v skladu s prvim odstavkom tega člena. Banka mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne pogoje za uvajanje in usposabljanje članov upravljanega organa, ki so predstavniki delavcev. Ne glede na določbe drugih zakonov 34.a člen določa dolžnost varovanja zaupnih informacij in poslovnih skrivnosti banke, za katere predstavniki delavcev, ki so člani upravljalnega organa, izvejo pri ali v povezavi z opravljanjem funkcije člana upravljanja ali po prenehanju opravljanja funkcije člana upravljalnega organa.

⁵ Sklic na CRD4 se nanaša na Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES, ki je bila v UL EU objavljena 27. junija 2013.

K 14. členu (dopolnitev in sprememba 35. člena ZBan-2)

V 35. členu se doda nov drugi odstavek, ki za dopolnitev ureditve delavskega soupravljanja določa, da se mora svet delavcev opredeliti do ocene primernosti člana upravljalnega organa, ki jo pripravi banka med ocenjevanjem primernosti člana upravljalnega organa, ki je predstavnik delavcev.

K 15. členu (dopolnitev in sprememba 36. člena ZBan-2)

V drugem odstavku se črta besedilo »prokuristom ter funkcijam višjega sodstva« zaradi uskladitve izraza »funkcije vodenja« s Smernicami Evropskega bančnega organa (EBA) in Vodnikom Evropske centralne banke (ECB). V tretjem odstavku se doda besedilo »vključno s funkcijo v banki« z namenom redakcijske dopolnitve, saj je Banka Slovenije zaznala dvome pri uporabi določbe v praksi.

K 16. členu (sprememba 40. člena ZBan-2)

Prvi odstavek se prilagodi tako, da zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke vloži banka in ne kandidat sam, tudi zaradi možnosti uporabe portala AUT. Banka mora zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave priložiti osebne podatke kandidata, dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 38. člena tega zakona in strategijo vodenja poslov banke.

K 17. členu (dopolnitev in sprememba 45. člena ZBan-2)

V prvem odstavku se 2. točka spremeni zaradi prilagoditve pravnemu redu Evropske unije (osmi odstavek 91. člena CRD).

Doda se nov drugi odstavek, ki določa, da dejstvo, da je nekdo član povezanih družb ali povezanih subjektov, samo po sebi ni ovira za neodvisno ravnanje v okviru 2. točke prvega odstavka. Izraz povezane družbe v tem odstavku ni vezan na pomen iz 527. člena Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 65/09 – uradno prečiščeno besedilo, 33/11, 91/11, 32/12, 57/12, 44/13 – odl. US, 82/13, 55/15, 15/17 in 22/19 – ZPosS; v nadaljnjem besedilu: ZGD-1), ampak je lahko širši in ga organ presodi v vsakem primeru posebej.

K 18. členu (dopolnitev in sprememba 47. člena ZBan-2)

47. člen se spremeni zaradi prilagoditve pravnemu redu Evropske unije (prvi odstavek 91. člena CRD). Banka Slovenije lahko kadar koli v času trajanja funkcije člana uprave preveri, ali član uprave izpolnjuje pogoje iz 38. člena in dolžnosti iz 45. člena tega zakona (ponovna ocena primernosti). Ponovna ocena primernosti se izvede zlasti, če se domneva ali ugotovi sum ali poskus, da obstaja večje tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma v povezavi z banko. V okviru ponovne ocene primernosti lahko Banka Slovenije tudi odloči, da se opravi ustni razgovor, v okviru katerega člana uprave povabi, da predstavi okoliščine, pomembne za presojo glede izpolnjevanja predpisanih pogojev in dolžnosti.

K 19. členu (dopolnitev 49. člena ZBan-2)

Zaradi posebne ureditve članov komisij nadzornega sveta v ZBan-2 in jasnega razmejevanja z določbami ZSDU, kjer člane komisij nadzornega sveta predlaga svet delavcev (peti odstavek 79. člena), se dopolnjuje peti odstavek 49. člena, tako da se ZBan-2 uporabi tudi ne glede na določbe ZSDU.

K 20. členu (dopolnitev in sprememba 53. člena ZBan-2)

Sprememba je potrebna zaradi uskladitve z dovoljenjem za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke.

K 21. členu (sprememba 54. člena ZBan-2)

S predlogom zakona se predlaga, da se tudi za člane nadzornega sveta določi predhodno ocenjevanje primernosti z izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije. Vsebinski argumenti so podani v uvodni obrazložitvi zakona.

K 22. členu (novi 54.a, 54.b, 54.c, 54.č in 54.d člen ZBan-2)

Sprememba je potrebna zaradi uskladitve z dovoljenjem za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke.

K 23. členu (dopolnitev in sprememba 55. člena ZBan-2)

V prvem odstavku se 2. točka spremeni zaradi prilagoditve pravnemu redu Evropske unije (osmi odstavek 91. člena CRD).

Doda se nov drugi odstavek, ki določa, da dejstvo, da je nekdo član povezanih družb ali povezanih subjektov, samo po sebi ni ovira za neodvisno ravnanje v okviru 2. točke prvega odstavka. Izraz povezane družbe v tem odstavku ni vezan na pomen iz 527. člena ZGD-1, ampak je lahko širši in ga presodi organ v vsakem primeru posebej.

K 24. členu (dopolnitev in sprememba 57. člena ZBan-2)

Gre za prenos prvega odstavka 91. člena CRD.

K 25. členu (sprememba 65. člena ZBan-2)

Pri prvem odstavku gre za redakcijski popravek. V drugem odstavku gre za prenos 21.a člena CRD.

K 26. členu (sprememba 66. člena ZBan-2)

V prvem odstavku gre za prenos točke b) prvega odstavka 23. člena CRD.

K 27. členu (sprememba 69. člena ZBan-2)

Gre za prenos 21.a člena CRD.

K 28. členu (nov naslov 3.5a ZBan-2)

Dodajo se novi členi z namenom prilagoditve pravnemu redu Evropske unije (prvi do deseti odstavek 21.a člena CRD). Finančni holdingi in mešani finančni holdingi so lahko nadrejene osebe bančnih skupin, pri čemer se zahteva uporaba bonitetnih zahtev na podlagi konsolidiranega položaja teh holdingov. Ker institucije, ki jih obvladujejo taki holdingi, ne morejo vedno zagotoviti skladnosti z zahtevami na konsolidirani podlagi v celotni skupini, je treba nekatere finančne holdinge in mešane finančne holdinge neposredno vključiti v obseg nadzorniških pooblastil na podlagi CRD in CRR, da se zagotovi skladnost na konsolidirani podlagi. Zato bi bilo treba za nekatere finančne holdinge in mešane finančne holdinge določiti poseben postopek odobritve in neposredna nadzorniška pooblastila nad njimi, da bi tako zagotovili, da so lahko ti holdingi neposredno odgovorni za zagotavljanje skladnosti s konsolidiranimi bonitetnimi zahtevami, ne da bi pri tem zanje veljale dodatne bonitetne zahteve na posamični podlagi.

Odobritev in nadzor nekaterih finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov skupinam ne bi smela preprečiti, da po lastni presoji odločijo o posebnih notranjih ureditvah in razdelitvi nalog znotraj skupine, da bi zagotovile skladnost s konsolidiranimi zahtevami, prav tako pa ne bi smela preprečiti neposrednega nadzora nad tistimi institucijami v skupini, ki zagotavljajo skladnost z bonitetnimi zahtevami na konsolidirani podlagi.

Finančni holding ali mešani finančni holding, ki je bil ustanovljen z namenom udeležbe v družbah, bi bil lahko v posebnih okoliščinah izvzet iz odobritve. Čeprav bi izvzeti finančni holding ali mešani finančni holding lahko sprejemal odločitve v okviru svojega običajnega poslovanja, pa ne bi smel sprejemati upravljaljskih, operativnih ali finančnih odločitev, ki bi vplivale na skupino ali podrejene družbe v skupini, ki so institucije ali finančne institucije. Pristojni organi bi morali pri ocenjevanju skladnosti z navedeno zahtevo upoštevati relevantne zahteve na podlagi prava gospodarskih družb, ki velja za finančni holding ali mešani finančni holding.

75.a člen določa, da morajo nadrejeni finančni holding Republike Slovenije, nadrejeni mešani finančni holding Republike Slovenije, EU nadrejeni finančni holding in EU nadrejeni mešani finančni holding, za nadzor, nad katerimi je na konsolidirani podlagi pristojna Banka Slovenije, pridobiti odobritev v skladu s tem zakonom. Drugi finančni holding ali mešani finančni holding, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, mora pridobiti odobritev Banke Slovenije v skladu s tem zakonom, kadar mora izpolnjevati zahteve na podlagi tega zakona ali CRR.

75.b člen določa, katere informacije mora obsegati zahteva za odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz 75.a člena. Banka Slovenije lahko za namen presoje o odobritvi finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga zahteva predložitev dodatnih informacij. EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding iz 75.a člena tega zakona, ki ima sedež v drugi državi članici, posreduje pristojnemu organu te države članice zahtevo za odobritev skupaj z informacijami, ki jih mora obsegati zahteva za odobritev.

V 75.c členu so določeni vsi pogoji, ki morajo biti izpolnjeni, da Banka Slovenije odobri finančni holding ali mešani finančni holding. Če vsi pogoji niso izpolnjeni, Banka Slovenije zavrne odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga. Po potrebi lahko zavrnitvi doda kateri koli ukrep iz 273.a člena tega zakona, s katerim se zagotovijo nepretrganost in celovitost konsolidiranega nadzora ter izpolnjevanje zahtev iz tega zakona in CRR na konsolidirani podlagi.

V 75.d členu so določeni vsi pogoji, ki morajo biti izpolnjeni, da Banka Slovenije na podlagi zahteve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga tega izvzame iz odobritve. Finančni holdingi ali mešani finančni holdingi, ki so izvzeti iz odobritve v skladu s prvim odstavkom tega člena, niso izključeni iz obsega konsolidacije, kot je določena v tem zakonu, CRD in CRD. Zahteva za izvzetje iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga se vloži pri Banki Slovenije. EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding iz 75.a člena tega zakona, ki ima sedež v drugi državi članici, posreduje pristojnemu organu te države članice zahtevo za izvzetje skupaj z informacijami, ki jih mora obsepati ta zahteva.

V 75.e členu je določeno, da mora finančni holding ali mešani finančni holding Banko Slovenije takoj obvestiti o vsaki spremembi organizacijske strukture skupine, opredeljene v 1. točki drugega odstavka 75.b člena tega zakona, in o vsaki spremembi, ki lahko vpliva na izpolnjevanje pogojev iz 75.c in 75.d člena tega zakona.

75.f člen določa, da Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik stalno spremlja izpolnjevanje pogojev iz 75.c in 75.d člena tega zakona. V ta namen lahko Banka Slovenije od finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga kadar koli zahteva predložitev potrebnih informacij in dokumentacije, navedene informacije pa lahko izmenjuje s pristojnim organom v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

75.g člen določa, da Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v zvezi z odločitvami o odobritvi finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz 75.c člena tega zakona, izvzetju iz odobritve iz 75.d člena tega zakona ter o nadzorniških ukrepih iz tretjega odstavka 75.f člena ter 273.a člena tega zakona tesno sodeluje in se posvetuje s pristojnim organom iz druge države članice, kjer je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

75.h člen določa, da Banka Slovenije v primeru zavrnitve odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga vlagatelja prošnje obvesti o zavrnitvi in razlogih zanjo v štirih mesecih od prejema popolne vloge, odločitev o odobritvi ali zavrnitvi odobritve pa v vsakem primeru sprejme najpozneje v šestih mesecih od prejema vloge.

V 75.i členu je podana možnost, da Banka Slovenije s podzakonskim predpisom določi podrobnejša pravila glede dokumentacije in informacij, ki se predložijo zahtevi za odobritev finančnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov iz 75.b člena tega zakona ali zahtevi za izvzetje iz odobritve finančnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov iz 75.d člena tega zakona.

K 29. členu (dopolnitev 91. člena ZBan-2)

V 91. členu se doda nov peti odstavek, ki določa, da lahko Banka Slovenije v primeru, da revizijska družba krši obveznosti iz tega člena, od banke zahteva, da imenuje drugo revizijsko družbo. Banka Slovenije o tem odloča s posebno odločbo v okviru 325. člena tega zakona. Gre za prilagoditev pravnemu redu Evropske unije (prvi odstavek 63. člena CRD).

K 30. členu (dopolnitev in sprememba 100. člena ZBan-2)

Veljavni drugi odstavek 100. člena določa, kaj mora banka predhodno predložiti za izdajo dovoljena za opravljanje bančnih storitev. Z dopolnitvijo odstavka se dodaja naslednje: prvič, v okviru točke 2 se dodaja, da mora poslovni načrt banke za prva tri leta poslovanja obsepati dodatno finančni načrt s projekcijo kapitalskih zahtev. Drugič, banka mora dodatno predložiti še organizacijsko strukturo banke vključno z navedbo nadrejenih oseb, finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov znotraj skupine. Gre za prenos 10. člena CRD.

K 31. členu (dopolnitev in sprememba 102. člena ZBan-2)

V 102. členu se prvi odstavek spremeni zaradi prilagoditve pravnemu redu Evropske unije (prvi odstavek 10. člena CRD).

K 32. členu (dopolnitev in sprememba 121. člena ZBan-2)

V 121. členu se zaradi prilagoditve pravnemu redu Evropske unije doda nov šesti odstavek (tretji odstavek 47. člena). Banka Slovenije lahko obvesti EBA o vseh dovoljenjih, izdanih podružnicam bank tretjih držav, in vseh poznejših spremembah teh dovoljenj o skupnih sredstvih in obveznostih, ki jih podružnice banke tretjih držav poročajo v skladu s 122.a členom tega zakona, in o imenu skupine iz tretje države, ki ji pripada podružnica z dovoljenjem iz prvega odstavka tega člena.

K 33. členu (nov 122.a člen ZBan-2)

Doda se nov 122.a člen, ki ureja poročanje podružnice banke tretje države in je prilagojen pravnemu redu Evropske unije (prvi a. odstavek 47. člena CRD). Podružnica banke tretje države, ki je pridobila dovoljenje iz 121. člena tega zakona, o svojem poslovanju enkrat na leto poroča Banki Slovenije. V drugem odstavku 122.a člena so taksativno našteje vse informacije, ki jih mora vključevati poročilo. Poročilo mora podružnica banke tretje države predložiti Banki Slovenije najpozneje v šestih mesecih po koncu koledarskega leta, Banka Slovenije pa lahko po potrebi od podružnice zahteva pogostejše poročanje, dodatne informacije in podrobnejšo vsebino poročila.

K 34. členu (novi 124.a, 124.b in 124.c člen)

V okviru dopolnitve se ureja vmesna EU nadrejena oseba. Vmesna EU nadrejena oseba je banka, banka države članice ali kreditna institucija, ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa v skladu s 97. členom ZBan-2 oziroma 8. členom Direktive 2013/36/EU, ali finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev pristojnega organa v skladu s 75.a členom tega zakona ali členom 21a Direktive 2013/36/EU. Po novem morajo dve ali več institucij s sedežem v Evropski uniji, ki so del iste skupine iz tretje države, imeti eno samo vmesno EU nadrejeno osebo, če je vsaj ena izmed teh institucij banka in skupna vrednost sredstev skupine iz tretje države v Evropski uniji presega 40 milijard eurov. Banka Slovenije lahko v sodelovanju z drugimi pristojnimi organi v državah članicah dovoli, da ima skupina iz tretje države dodatno vmesno EU nadrejeno osebo. Zahteva za dovoljenje se vloži pri Banki Slovenije. Banka mora zahtevi priložiti dokazila, iz katerih izhaja, da je izpolnjen vsaj en pogoj iz drugega odstavka tega člena. Gre za prenos prvega, drugega, tretjega in sedmega odstavka 21.b člena CRD.

V okviru 124. b člena se ureja izračun skupne vrednosti sredstev skupine. Gre za prenos prvega, petega odstavka 21.b člena CRD.

Banka Slovenije v zvezi z vsako skupino iz tretje države, ki posluje v Republiki Slovenije in katere del je tudi banka, sporoči Evropskemu bančnemu organu informacije, ki jih določa novi 124. c člen. Gre za prenos šestega odstavka 21.b člena CRD.

K 35. členu (dopolnitev 128. člena ZBan-2)

Veljavni 128. člen ZBan-2 v okviru prvega odstavka med drugim določa, da mora imeti banka stabilno ureditev notranjega upravljanja, ta obsega ustrezne politike in prakse prejemkov, ki so v skladu s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganj in tako upravljanje tudi spodbujajo. Navedeni določbi se z novelo dopolnjujeta tako, da so navedene politike in prakse nevtralne glede na spol. Gre za prenos 74. člena CRD.

K 36. členu (dopolnitev in sprememba 129. člena ZBan-2)

Veljavni 129. člen ZBan-2 v prvem odstavku določa, da mora banka zagotoviti, da vedno razpolaga z ustreznim kapitalom za pokrivanje kapitalskih zahtev iz 92. člena CRR, zahtev na podlagi odstavka 250. člena tega zakona, zahtev po vzdrževanju kapitalskih blažilnikov na podlagi 7. poglavja tega zakona ter za zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala v skladu s 131. členom tega zakona. Z novelo navedeni odstavek dopolnjuje z zahtevo glede izpolnjevanja 183. člena (urejanje dodatnih kapitalskih zahtev) ter podrobneje določa sklic na vsebino 250. člena. Gre za prenos 104.a člena CRD.

K 37. členu (sprememba 131. člena ZBan-2)

Veljavni prvi odstavek 131. člena določa, da mora banka imeti primerne, učinkovite in celovite strategije in procese za stalno ocenjevanje ter zagotavljanje potrebnih zneskov, vrst in razporeditve notranjega kapitala, ki ga ocenjuje kot potrebno kritje glede na značilnosti in obseg tveganj, ki jim je pri svojem poslovanju izpostavljena ali bi jim lahko bila. Določba se dodatno dopolnjuje z zahtevo glede zagotovitve, da lahko kapital banke pokrije morebitne izgube, ki izhajajo iz stresnih scenarijev,

vključno s tistimi, ki so bile ugotovljene z nadzorniškimi stresnimi testmi iz šestega odstavka 172. člena tega zakona. Gre za prenos prvega odstavka 104. člena CRD.

K 38. členu (sprememba 133. člena ZBan-2)

Vsebina drugega odstavka se usklajuje z drugim odstavkom 108. člena CRD, ki govori o »nadrejenih institucijah v državi članici«, kar je v okviru ZBan-2 lahko EU nadrejena banka ali nadrejena banka RS.

Črtanje tretjega odstavka je v skladu z implementacijo črtanega tretjega odstavka 108. člena CRD. Ureditev je bila namreč prenesena v 21.a člen CRD V, ki ureja odobritev finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov.

K 39. členu (sprememba 134. člena ZBan-2)

Sprememba veljavnega 134. člena, ki ureja raven izpolnjevanja obveznosti glede ureditve notranjega upravljanja, je predmet implementacije 109. člena CRD. Banka mora izpolnjevati zahteve glede ureditve notranjega upravljanja na posamični podlagi razen v primerih, ko Banka Slovenije za posamezno banko delno ali v celoti opusti uporabo teh zahtev. EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije in njene podrejene družbe morajo izpolnjevati zahteve glede ureditve notranjega upravljanja na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi. EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije in njene podrejene družbe morajo zagotoviti, da je ureditev notranjega upravljanja ustrezno integrirana in se dosledno izvaja tudi v vseh njihovih preostalih podrejenih družbah.

K 40. členu (sprememba 149. člena ZBan-2)

Veljavni 149. člen ZBan-2 v okviru prvega odstavka določa, da mora banka vzpostaviti in izvajati politiko in postopke za ugotovitev poslov z osebami v posebnem razmerju z banko, določanje pogojev in omejitev za nastanek izpostavljenosti do teh oseb, spremljanje izpostavljenosti in njihovo upravljanje, vključno s pogoji za uporabo morebitnih izjem od sprejete politike in postopkov. Z novelo se v okviru dopolnitve drugega odstavka določi opredelitev osebe v posebnem razmerju. Gre za prenos prvega odstavka 88. člena CRD.

Veljavni četrti odstavek določa, da mora banka vzdrževati seznam oseb v posebnem razmerju z banko in zagotoviti ustrezno poročanje o izpostavljenosti do teh oseb Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka 4. člena te uredbe. S spremembo odstavka se besedilo »poročanje o izpostavljenosti do teh oseb« nadomesti z besedilom »dokumentiranje podatkov o izpostavljenosti do teh oseb ter jih na zahtevo posredovati«. Pred spremembo Direktive (EU) 2019/878 je bila to nacionalna zahteva RS. Sprememba Direktive (EU) 2019/878 uvaja zahtevo po dokumentiranju in posredovanju podatkov na zahtevo, prav tako se je Banka Slovenije pridružila racionalizaciji poročanja bank. Gre za prenos prvega odstavka 88. člena CRD.

K 41. členu (sprememba naslova 6.3.4 ZBan-2)

V skladu s podrobnejšo vsebino spremenjenega 157. člena se spreminja naslov 6.3.4.

K 42. členu (sprememba 157. člena ZBan-2)

Veljavni 157. člen določa, da mora banka vzpostaviti ustrezne procese in merila za ocenjevanje in upravljanje tveganj, ki so posledica morebitne spremembe obrestnih mer, ki vplivajo na netrgovalne dejavnosti banke. S spremembo člena se navedena določba podrobneje določi. Banka mora vzpostaviti ustrezne notranje sisteme za ugotavljanje, ovrednotenje, upravljanje in zmanjševanje tveganj, ki so posledica morebitne spremembe obrestnih mer, ki vplivajo na ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnosti banke iz netrgovalne knjige ali za ta namen uporabljati standardizirano metodologijo, majhne in nekompleksne banke pa lahko uporabljajo poenostavljeno standardizirano metodologijo. Banka mora vzpostaviti sisteme za ocenjevanje in spremljanje tveganj, ki izhajajo iz morebitnih sprememb kreditnih razmikov, ki vplivajo na ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnosti iz netrgovalne knjige. Gre za prenos 84. člena CRD.

K 43. členu (sprememba 161. člena ZBan-2)

Prvi odstavek 161. člena določa, da mora banka vzpostaviti in uresničevati ustrezno politiko in procese za upravljanje operativnega tveganja vključno z modelskim tveganjem. Navedeni določbi se dodaja

zahteva glede tveganj, ki izhajajo iz zunanjega izvajanja. Gre za prenos prvega odstavka 85. člena CRD.

K 44. členu (dopolnitev in sprememba 164. člena ZBan-2)

Prilagoditev prvega odstavka je potrebna zaradi spremembe kapitalne osnove, ki se po CRR uporablja za velike izpostavljenosti. Sprememba se uporablja od 28. junija 2021 naprej. V okviru zahtevanih odstotkov se določa, da gre za temeljni kapital banke.

Dopolnitev je v tretjem odstavku potrebna zaradi nejasnosti, ki so bile zaznane pri uporabi določb v praksi, in prinaša večjo pravno gotovost za banke.

K 45. členu (sprememba 169. člena ZBan-2)

Spremembe v 169. členu so povezane z implementacijo 92. člena CRD in prvim odstavkom 75. člena CRD.

S spremembo prvega odstavka se opredeljuje obseg politike prejemkov. Banka mora tako oblikovati politike prejemkov, ki zajemajo celotne prejemke ter upoštevajo velikost, notranjo organiziranost in naravo, obseg in zapletenost dejavnosti banke.

Veljavni drugi odstavek določa, da politike prejemkov vključujejo plače in diskrecijske pokojninske ugodnosti in se uporabljajo za kategorije zaposlenih, ki lahko v okviru svojih pristojnosti ali delovnih nalog in dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti banke. S spremembo drugega člena se dodatno določi, za koga navedena določba zlasti velja.

Veljavni peti odstavek določa, da Banka Slovenije zbira in uporablja informacije, ki jih banka razkrije za primerjavo gibanj in praks prejemkov, ter te informacije posreduje Evropskemu bančnemu organu. Z dopolnitvijo se določa, da Banka Slovenije dodatno zbira tudi informacije o razliki v plačilu med spoloma, ki jih banka posreduje ter te informacije uporablja.

K 46. členu (dopolnitev in sprememba 170. člena ZBan-2)

V okviru dopolnitve prvega odstavka ta člen med drugim določa, da mora banka pri določanju politike in praks glede celotnih prejemkov upoštevati, da je politika prejemkov nevtralna glede na spol. Gre za novost, ki jo uvaja Direktiva (EU) 2019/878.

Z novim drugim odstavkom se dodatno opredeljuje, kaj mora banka upoštevati pri določanju variabilnega prejemka opredeljenih zaposlenih. Sedanji zakon v zvezi s tem določa, da mora med drugim upoštevati znaten delež, vendar najmanj 40 odstotkov variabilnega prejemka vsakega posameznika, mora banka odložiti za od štiri do pet let. S spremembo se to obdobje spreminja na od štiri (namesto treh) do petih leti. Obenem se dodaja, da za člane upravljalnega organa in višje vodstvo pomembne banke odložitev ne sme trajati manj od petih let. V okviru zadnje alineje se dodaja, da mora biti politika pokojnin banke v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi banke. Gre za prenos 94. člena CRD.

Veljavni sedmi odstavek odloča, da posameznik, ki pridobi delnice banke v skladu s 7. točko prvega odstavka tega člena, lahko uveljavlja pravico iz 389. člena ZGD-1 šele po poteku dveh let od pridobitve teh delnic. Z dopolnitvijo se dodaja, da gre za pravico manjšinskega delničarja, kar je v skladu z ZGD-1. Gre za redakcijski popravek.

Z novim sedmim odstavkom se določa, kdaj se določene določbe ne uporabljajo. Gre za prenos drugega odstavka 94. člena CRD.

K 47. členu (sprememba 171. člena ZBan-2)

Dopolnitev je potrebna zaradi uskladitve s terminologijo CRD.

K 48. členu (dopolnitev in sprememba 172. člena ZBan-2)

Črtanje 2. točke drugega odstavka je v skladu z implementacijo prvega odstavka 97. člena CRD.

Veljavni tretji odstavek določa, da Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena te uredbe, določi pogostost in podrobnost nadzorniškega pregledovanja iz prvega in drugega odstavka

tega člena glede na velikost in pomen posamezne banke za finančni sistem ter naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih banka opravlja. Temu se dodaja, da Banka Slovenije pri tem upošteva načelo sorazmernosti v skladu z merili, objavljenimi na podlagi 3. točke prvega odstavka 274. člena tega zakona. Gre za prenos tretjega odstavka 97. člena CRD.

Z novim četrtem odstavkom se določa, da Banka Slovenije, kadar je pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 1024/2013, lahko prilagodi metodologije za izvajanje pregledovanja in ovrednotenja iz drugega odstavka tega člena, da se upoštevajo banke s podobnim profilom tveganosti, kot so podobni poslovni modeli ali geografska lokacija izpostavljenosti. Gre za prenos 4a. odstavka 97. člena CRD.

Sedanji šesti odstavek določa, da Banka Slovenije posreduje Evropskemu bančnemu organu informacije glede izvajanja procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s tem členom ter metodologije, ki se uporablja za utemeljitev odločitev in ukrepov nadzora, ki jih izreče v skladu s tem zakonom na podlagi ugotovitev nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja. Z dopolnitvijo določbe se dodaja, da Banka Slovenije posreduje tudi informacije glede uporabe prilagojene metodologije v skladu s četrtem odstavkom tega člena. Gre za prenos 4a. odstavka 97. člena CRD.

Z novim osmim odstavkom se določa, da kadar Banka Slovenije na podlagi pregledovanja upravičeno domneva/sumi, da v povezavi s to banko poteka pranja denarja ali financiranje terorizma oziroma je do tega prišlo, ali da poteka oziroma se je zgodil poskus pranja denarja ali financiranja terorizma, ali pa da obstaja večje tveganje tega, takoj uradno obvesti Evropski bančni organ in Urad RS za preprečevanje pranja denarja, in če je ustrezno, organe iz drugih držav članic. Gre za prenos šestega odstavka 97. člena CRD.

K 49. členu (sprememba 173. člena ZBan-2)

Črtanje je potrebno zaradi implementacije prvega odstavka 98. člena CRD.

K 50. členu (dopolnitev in sprememba 176. člena ZBan-2)

S spremembo drugega odstavka se določa, da Banka Slovenije v okviru nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja preverja tudi izpostavljenost banke tveganju spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti netrgovalne knjige. Banka Slovenije lahko banki naloži sprejetje ustreznih ukrepov pri upravljanju tveganja spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige. Obenem se dodajata se nova tretji in četrti odstavek, ki opredeljujeta ustrezne ukrepe. Gre za prenos petega odstavka 98. člena CRD.

Angleška verzija direktive CRD ločuje med izrazoma »stress scenarios« (ta se pojavi na primer v 16. recitalu CRD) in izrazom »shock scenarios«, ki se pojavi v 19. recitalu in členih 98(5)(a) in 98(5a)(a). Slovenska različica CRD in posledično ZBan-2 pa drugače od angleške različice za oba izraza uporablja isti izraz, in sicer »stresni scenarij«, posledica česar je poenotenje dveh izrazov, katerih lastnosti se pomembno razlikujejo. Izraz »stresni scenarij« je namreč precej širši od izraza »šok scenarij«, saj se ta nanaša le na neugodno gibanje obrestnih mer, medtem ko se izraz »stresni scenarij« nanaša na izgubo ugleda banke, tržne pretrese, ki jim je izpostavljena banka ali celoten bančni sistem, nezmožnost banke, da obnovi financiranje, in podobno. Med »stresnimi scenariji« in »šok scenariji« ločujejo tudi baselski standardi (Interest rate risk in the banking book; April 2016), saj med drugim v točki ii odstavka 35 navajajo, da naj bi bili stresni scenariji hujši od šok scenarijev. Poleg tega se oba izraza pojavljata v Smernicah o upravljanju obrestnega tveganja, ki izhajajo iz netrgovalnih dejavnosti (EBA GL/2016/02; 19. julij 2018), ki jih je EBA pripravila na podlagi mandata iz 84. člena CRD in nadgrajujejo določbe direktive na tem področju.

K 51. členu (nov naslov 6.6.3. ZBan-2)

Zaradi podrobnejše opredelitve dodatnih kapitalskih zahtev (namesto presoje ustreznega notranjega kapitala) se spreminja naslov 6.3.3.

K 52. členu (sprememba 183. člena ZBan-2)

Banka Slovenije banki lahko naloži dodatno kapitalsko zahtevo za pokrivanje tveganj, ki jih ima posamezna banka zaradi svojih dejavnosti, vključno s tveganji, ki odražajo učinek nekaterih gospodarskih ali tržnih gibanj na profil tveganosti posamezne banke. Dodatne kapitalske zahteve se

lahko naložijo za obravnavo tveganj ali elementov tveganj, ki so izrecno izključeni iz kapitalskih zahtev oziroma niso izrecno zajeti v CRR.

Banka izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo Banka Slovenije določi z odločbo s kapitalom, ki izpolnjuje naslednje pogoje: prvič, najmanj tri četrtine dodatne kapitalske zahteve se krijejo s temeljnim kapitalom, drugič, najmanj tri četrtine temeljnega kapitala iz prejšnje točke sestavlja navadni lastniški temeljni kapital.

Banka Slovenije lahko, kadar oceni, da je to potrebno, in ob upoštevanju posebnih okoliščin banke od nje zahteva, da izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo z večjim deležem temeljnega kapitala ali navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

Vsebina spremenjenega člena je predmet prenosa prvega do četrtega odstavka 104.a člena CRD.

K 53. členu (novi 183.a, 183.b in 183.c člen ZBan-2)

Z novim 183.a členom se določa napotek banki o dodatno potrebnem kapitalu. Banka v skladu s strategijami in postopki določi svoj notranji kapital na ustrezno raven kapitala, tako da zadošča za kritje vseh tveganj, ki jim je izpostavljena, in za zagotovitev, da lahko kapital banke pokrije morebitne izgube, ki izhajajo iz stresnih scenarijev, vključno s tistimi, ki so bile ugotovljene z nadzorniškimi stresnimi testi. Banka Slovenije redno pregleduje raven notranjega kapitala, ki jo določi banka, in na tej podlagi za vsako banko določi primerno skupno raven kapitala. Banka Slovenije v odločbi opredeli sestavo kapitala, s katerim banka izpolnjuje napotek o dodatno potrebnem kapitalu. Napotek o dodatno potrebnem kapitalu je posebej prilagojen banki in lahko obravnava tveganja, ki se pokrijejo z dodatno kapitalsko zahtevo, vendar le v obsegu, v katerem napotek obravnava vidike tveganj, ki še niso pokriti s to zahtevo. Navedena vsebina je predmet prvega do šestega odstavka 104.b člena CRD.

Z novim 183.b členom se opredeljujeta odločba o dodatni kapitalski zahtevi in odločba o napotku o dodatno potrebnem kapitalu. Gre za prenos točke (a) prvega odstavka 104. člena CRD in petega odstavka 104. člena CRD.

Z novim 183.c členom se opredeljuje sodelovanje z organi za reševanje, kjer gre za implementacijo 104.c člena CRD.

K 54. členu (sprememba 189. člena ZBan-2)

Gre za redakcijski popravek, ki je sicer povezan s predhodnim prenosom 7. in 9. člena Direktive 2014/59/EU.

K 55. členu (dopolnitev in sprememba 206. člena ZBan-2)

V okviru sprememb 6. in 7. točke gre za redakcijske popravke.

Z novo 9. točko se opredeljuje blažilnik količnika finančnega vzvoda, ta pomeni temeljni kapital, ki ga mora banka zagotavljati za izpolnjevanje zahtev, določenih s členom 92(1a) CRR.

K 56. členu (sprememba 207. člena ZBan-2)

Veljavni prvi odstavek 207. člena določa, da Banka Slovenije v skladu s tem zakonom določi banki zahteve glede vzdrževanja kapitalskih blažilnikov za preprečevanje ali omejevanje makrobonitetnega in systemskega tveganja. S spremembo se črta beseda »banki«. V skladu s spremembami CRD se namreč lahko zahteve po vzdrževanju blažilnikov določijo tudi za vse banke ali določene skupine bank.

Spremembe v tretjem odstavku so redakcijske narave.

K 57. členu (sprememba 208. člena ZBan-2)

Veljavni prvi odstavek 208. člena določa, da mora banka vzdrževati varovalni kapitalski blažilnik 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem na posamični in konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z II. naslovom 1. dela Uredbe (EU) št. 575/2013. Dodatno se določa, da mora banka izpolnjevati to zahtevo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

Vsebina črtanega drugega odstavka je prenesena v 228. člen, ki se nanaša na spremembo 128. člena CRD.

K 58. členu (dopolnitev in sprememba 209. člena ZBan-2)

Dodatno se določa, da mora banka izpolnjevati to zahtevo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

Vsebina črtanega drugega odstavka je prenesena v 228. člen, ki se nanaša na spremembo 128. člena CRD.

K 59. členu (sprememba 210. člena ZBan-2)

Veljavni drugi odstavek 210. člena določa, da Banka Slovenije četrletno oceni stopnjo proticikličnega blažilnika, ki se uporablja za izračun stopnje bankinega proticikličnega kapitalskega blažilnika v zvezi s kreditnimi izpostavljenostmi v Republiki Sloveniji. Z dopolnitvijo odstavka se dodatno določa, da Banka Slovenije oceni intenzivnost cikličnega sistemskega tveganja in ustreznost stopnje proticikličnega blažilnika v Republiki Slovenije.

K 60. členu (dopolnitev in sprememba 214. člena ZBan-2)

V petem odstavku se dodatno določa, da mora Banka Slovenije pri svoji presoji glede določitve stopnje proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank dodatno upoštevati tudi obvestilo imenovanega organa države članice.

K 61. členu (dopolnitev in sprememba 215. člena ZBan-2)

Z dopolnitvijo drugega odstavka 215. člena se podrobneje opredeljuje način objave stopnje proticikličnega blažilnika. Gre za prenos sedmega odstavka 136. člena CRD. V prvi točki se tako po novem določa, da gre za »veljavno« stopnjo proticikličnega blažilnika. V peti točki se določa, da objava vsebuje podatke, kadar se stopnja blažilnika zviša (namesto zdaj veljavnega besedila, kjer je določena objava, ko je stopnja blažilnika prvič večja od nič ali se poviša). Nadalje se v okviru spremembe tretjega odstavka določa, da Banka Slovenije uradno obvesti Evropski odbor za sistemsko tveganja o vsaki spremembi stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo (in ne samo vsako četrletje, kot trenutno določa veljavni zakon).

K 62. členu (dopolnitev in sprememba 218. člena ZBan-2)

S spremembo prvega odstavka se dodatno določa, kdaj Banka Slovenije z odločbo določi kot GSPB. Gre za prenos prvega odstavka 131. člena CRD.

Veljavni peti odstavek določa, da Banka Slovenije lahko v primeru posebnih okoliščin (1) prerazvrsti GSPB v višjo podkategorijo GSPB, kot je določena na podlagi tretjega odstavka tega člena; (2) kot GSPB opredeli banko iz prvega odstavka tega člena, ki na podlagi uporabljene metodologije ne presega najnižje presečne vrednosti, določene za prvo podkategorijo GSPB. Z dopolnitvijo se dodaja, da Banka Slovenije lahko prerazvrsti GSPB na podlagi dodatne določitvene metodologije iz višje v nižjo podkategorijo ob upoštevanju enotnega mehanizma za reševanje na podlagi dodatnega skupnega rezultata iz šestega odstavka tega člena. Gre za prenos desetega odstavka 131. člena.

S spremenjenim šestim odstavkom se določa, da Banka Slovenije za banko ali skupino izračuna dodatni skupni rezultat, na podlagi katerega lahko sprejme ukrep iz 3. točke petega odstavka tega člena. Gre za prenos 2a. odstavka 131. člena CRD.

S spremembo osmega odstavka se določa, koga Banka Slovenije obvesti o rezultatih pregleda in določitvi GSPB ter podkategorijah GSPB, v katero je vsaka GSPB razvrščena, vključno z utemeljitvijo presoje posebnih okoliščin iz petega odstavka tega člena. V primerjavi z aktualnim členom Banka Slovenije ne obvešča več Evropske komisije in Evropskega bančnega organa. Gre za prenos dvanajstega odstavka 131. člena CRD.

K 63. členu (dopolnitev in sprememba 219. člena ZBan-2)

S spremembo prvega odstavka se dodatno določa, kdaj Banka Slovenije z odločbo določi DSPB. Gre za prenos prvega odstavka 131. člena CRD.

S spremembo petega odstavka se na novo določa, koga Banka Slovenije obvesti o bankah in skupinah, ki jih je opredelila. Po novem obvesti le Evropski odbor za sistemsko tveganja (namesto tudi Evropske komisije in Evropskega bančnega organa). Gre za prenos dvanajstega odstavka 131. člena CRD. Enako velja za spremembo šestega odstavka.

K 64. členu (dopolnitev in sprememba 220. člena ZBan-2)

Z dopolnitvijo prvega odstavka se določa, da mora GSPB mora vzdrževati blažilnik za GSPB na konsolidirani podlagi. GSPB izpolnjuje to zahtevo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

K 65. členu (dopolnitev in sprememba 221. člena ZBan-2)

S spremembo 221. člena se posodablja vsebina, ki se nanaša na zahtevo po vzdrževanju blažilnika za DSPB. Gre za prenos petega, petega a, sedmega in osmega odstavka 131. člena CRD.

K 66. členu (nov 221.a člen ZBan-2)

Z novim 221.a členom se določa, da kadar za skupino na konsolidirani podlagi veljata tako zahteva po vzdrževanju blažilnika za GSPB kot zahteva po vzdrževanju blažilnika za DSPB, se uporabi višja zahteva od obeh.

K 67. členu (dopolnitev in sprememba 222. člena ZBan-2)

S spremembo 222. člena se posodablja zahteva glede vzdrževanja blažilnika sistemskih tveganj. Gre za prenos prvega odstavka 133. člena CRD. Banka Slovenije lahko določi blažilnik sistemskih tveganj za vse izpostavljenosti ali za eno ali več podskupin izpostavljenosti iz prvega odstavka 223. člena, da se preprečijo ali zmanjšajo sistemska ali makrobonitetna tveganja. Banka Slovenije lahko zahteva, da morajo vse banke ali določene skupine bank vzdrževati blažilnik sistemskih tveganj, in sicer na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi. Zahteva se izpolnjuje z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

K 68. členu (sprememba 223. člena ZBan-2)

S spremenjenim 223. členom se na novo določajo izpostavljenosti, za katere se lahko določijo stopnje blažilnika sistemskih tveganj. Gre za prenos petega in osmega odstavka ter petega odstavka 134. člena CRD.

K 69. členu (nov 223.a člen ZBan-2)

Gre za prenos drugega odstavka 133. člena CRD, ki določa izračun blažilnika sistemskih tveganj.

K 70. členu (sprememba 224. člena ZBan-2)

S spremenjenim 224. členom se na novo določa postopek določanja stopnje blažilnika sistemskih tveganj. Gre za prenos devetega do dvanajstega odstavka ter petnajstega odstavka 133. člena in desetega odstavka 134. člena CRD.

K 71. členu (dopolnitev in sprememba 225. člena ZBan-2)

Spremembe v 225. členu sledijo spremembam v preostalih členih, ki se nanašajo na določitev blažilnika sistemskih tveganj.

K 72. členu (dopolnitev in sprememba 226. člena ZBan-2)

Po novem (v okviru drugega odstavka člena) ob priznanju stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi imenovani organ druge države članice, Banki Slovenije o tem ni treba obvestiti Evropske komisije, Evropskega bančnega organa in imenovana organa države članice. Gre za prenos drugega odstavka 134. člena CRD.

Pri odločitvi o priznanju in uporabi stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki ga je določil imenovani organ druge države članice, Banka Slovenije po trenutni ureditvi upošteva informacije, ki jih je država članica, ki je določila stopnjo blažilnika, predložila v skladu s prvim odstavkom 224. člena tega zakona. V okviru dopolnitve člena (tretji odstavek) Banka Slovenije pri tem dodatno upošteva, da so bile navedene informacije objavljene na spletni strani. Gre za prenos tretjega odstavka 134. člena CRD.

Če Banka Slovenije prizna stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi imenovani organ druge države članice, se lahko ta blažilnik systemskega tveganja prišteje k blažilniku systemskega tveganja pod pogojem, da blažilnika obravnavata različna tveganja. Če blažilnika obravnavata ista tveganja, se uporabi samo višji blažilnik. Gre za prenos četrtega odstavka 134. člena CRD

K 73. členu (sprememba 227. člena ZBan-2)

S spremembo 227. člena se na novo opredeljujejo zahteve v zvezi z uporabo blažilnikov za GSPB in DSPB ter blažilnikov sistemskih tveganj. Gre za prenos petnajstega odstavka 131. člena CRD V. Določa se, da če za banko velja blažilnik sistemskih tveganj, se ta prišteje blažilniku za GSPB ali blažilniku za DSPB. Kadar je vsota stopnje blažilnika sistemskih tveganj in stopnje blažilnika za GSPB

oziroma DSPB višja od 5 odstotkov, je treba predhodno pridobiti pooblastilo Evropske komisije. Za ta namen Banka Slovenije tri mesece pred objavo odločitve predloži obvestilo Evropskemu odboru za sistemska tveganja.

K 74. členu (nov naslov 7.4.1. ZBan-2)

S členom se določa nov 7.4.1. naslov, ki se glasi »Zahteva po skupnem blažilniku«.

K 75. členu (sprememba 228. člena ZBan-2)

Veljavni 128. člen ZBan-2 določa, da mora banka vedno izpolnjevati ali presegati zahtevo po skupnem blažilniku z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Navedena določba se v okviru implementacije 128. in 141.a člena CRD podrobneje opredeljuje.

Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga vzdržuje za izpolnjevanje enega od elementov zahteve po skupnem blažilniku, ne sme uporabiti za izpolnjevanje drugih ustreznih elementov zahteve po skupnem blažilniku. Dodatno se opredeljuje, da banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga vzdržuje za izpolnjevanje zahteve po skupnem blažilniku iz prvega odstavka tega člena, ne sme uporabljati za pokrivanje drugih zahtev in napotka.

K 76. členu (dopolnitev 229. člena ZBan-2)

Veljavni prvi odstavek 229. člena določa, da banka ne sme opravljati izplačil v zvezi z instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, če bi se zaradi teh izplačil zmanjšal obseg njenega navadnega lastniškega temeljnega kapitala tako, da ne bi več izpolnjevala zahteve po skupnem blažilniku. S spremembo člena se v okviru prepovedi izplačil vsebinsko dodaja še razdelitev v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Na tej podlagi se spreminja tudi preostali del člena. V prvem odstavku se obenem navajanje »instrumenti navadnega temeljnega lastniškega kapitala« spremeni v navajanje »navadnega temeljnega lastniškega kapitala«, torej brez uporabe besede »instrument«.

K 77. členu (dopolnitev in sprememba 230. člena ZBan-2)

V 101. členu se med drugim s spremembo drugega odstavka posodablja opredelitev vsote, potrebne za izračun maksimalnega zneska za razdelitev.

K 78. členu (nov naslov 7.4.2. ZBan-2)

S členom se določa nov 7.4.2. naslov, ki se glasi »Zahteva po skupnem blažilniku«.

K 79. členu (novi 231.a, 231.b, 231.c in 231.d člen ZBan-2)

V okviru novih 231.a do 231.d členov se uvaja zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda. Gre za prenos drugega, tretjega, sedmega, desetega odstavka 141.b člena CRD (nov 231.b člen ZBan-2), četrtega do šestega odstavka 141.b člena CRD (nov 231.c člen) ter osmega in devetega odstavka 141.b člena CRD (novi 231.d člen),

Z novim 231.a členom se določa, kdaj banka ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda. Z novim 231.b členom se določajo omejitve razdelitev v zvezi z neizpolnjevanjem zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda. Banka, ki izpolnjuje zahtevo po blažilniku finančnega vzvoda, ne izvede izplačil oziroma razdelitev v zvezi s temeljnim kapitalom v obsegu, ki bi zmanjšal njen temeljni kapital na raven, na kateri zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda ne bi bila več izpolnjena. Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, mora izračunati maksimalni znesek za razdelitev glede na količnik finančnega vzvoda (L-MDA). Če banka ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda ali je ne presega, lahko opravi izplačila (iz tretjega odstavka) največ v višini L-MDA. Omejitve izplačil se uporabljajo le za plačila, ki povzročijo zmanjšanje temeljnega kapitala ali zmanjšanje dobička, in kadar ustavitve ali neizvedba plačila ne pomeni nastopa dogodka neplačila ali pogoja za začetek postopka insolventnosti. Z novim 231.c členom se določa izračun količnik finančnega vzvoda. Z novim 231.d členom se določa, da banka, ki ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, najpozneje en mesec pred nameranim izplačilom razpoložljivega dobička ali izvedbo zahtevanih dejanj o tem obvesti Banko Slovenije ter predloži podatke, ki jih člen podrobneje opredeljuje. Banka mora vzpostaviti in vzdrževati ureditve, s katerimi zagotavlja natančen izračun zneska razpoložljivega dobička in L-MDA ter na zahtevo Banke Slovenije to tudi dokazati.

K 80. členu (nov naslov 7.4.3. ZBan-2)

S členom se določa nov 7.4.3. naslov, ki se glasi »Načrt za ohranitev kapitala«.

K 81. členu (dopolnitev in sprememba 232. člena ZBan-2)

232. člen opredeljuje načrt banke za ohranitev kapitala. Dopolnitve in spremembe so narejene zaradi vsebinskih sprememb v drugih členih in se nanašajo na blažilnik količnika finančnega izvoda.

K 82. členu (nov 7.5. naslov ZBan-2)

S členom se določa nov 7.5. naslov, ki se glasi »Poročanje v zvezi z zahtevami po kapitalskih blažilnikih«.

K 83. členu (novo 7.a poglavje ZBan-2)

S členom se opredeljuje izvajanje 145. točke prvega odstavka 4. člena CRR, ki se nanaša na opredelitev majhne in nekompleksne banke, ki so pod neposrednim nadzorom Banke Slovenije. Slednjo z odločbo opredeli Banka Slovenije, če banka izpolnjuje vse potrebne pogoje iz uredbe CRR in izpolnjevanje pogojev Banka Slovenije redno oziroma najmanj enkrat na leto preveri. Če Banka Slovenije pri preverjanju ugotovi, da banka ne izpolnjuje več vseh pogojev, o tem izda ugotovitveno odločbo, v kateri določi tudi rok, v katerem se mora banka v celoti uskladiti z vsemi zahtevami. V okviru člena se dodatno določa, da lahko Banka Slovenije s podzakonskim aktom opredeli podatke in informacije, ki jih upošteva pri presoji pogojev.

K 84. členu (dopolnitev in sprememba 235. člena ZBan-2)

Črtanje 2. točke v druge odstavku je skladen z implementacijo prvega odstavka 99. člena CRD. Banka Slovenije tako po novem v svojem načrtu nadzorniških pregledov ne opredeli več banke, ki bi lahko povzročila sistemska tveganja za finančni sistem.

K 85. členu (dopolnitev in sprememba 238. člena ZBan-2)

S členom se določa, da banka plača letno nadomestilo za nadzor, izračunano na podlagi dejanskih stroškov nadzora v preteklem letu v enkratnem znesku (namesto dveh zneskov). Namen spremembe je racionalizacija poslovanja.

K 86. členu (dopolnitev in sprememba 250. člena ZBan-2)

V okviru dodatnih ukrepov banki, ki jih naloži Banka Slovenije, se v prvi točki drugega odstavka navedba »zagotovitev kapitala« dopolni z »zagotovitev dodatno potrebnega kapitala« ter podrobneje določi sklic na ZBan-2, in sicer na 183. člen, ki v okviru novele podrobneje opredeljuje dodatne kapitalske zahteve. Gre za prenos prvega odstavka 104. člena CRD5.

Ker so dodatne kapitalske zahteve z novelo podrobneje urejajo v 183. členu, se sedanji tretji in četrti odstavek črtata.

S spremembo tretjega odstavka (ki vsebinsko ne nadomešča predhodne vsebine) se določa, kdaj se naloži dodatni ukrep iz 12. točke drugega odstavka, torej glede dodatnega ali pogostejšega poročanja. Gre za prenos drugega odstavka 104. člena CRD.

V sedanjem petem odstavku se črta četrta alineja, ki se nanaša na kriterije, ki jih kar mora Banka Slovenije po sedanji zakonodaji upoštevati v okviru dodatnih zahtev glede zagotavljanja ustreznega likvidnostnega položaja banke. Gre za prenos točka d) 105. člena CRD. Obenem se črta celoten sedmi odstavek, kar sledi 103. členu CRD.

K 87. členu (sprememba in dopolnitev 253. člena ZBan-2)

V okviru 253. člena ZBan-2 so bili že predhodno urejeni ukrepi prezgodnjega ukrepanja. Če so v banki podane kršitve, ali bodo te kršitve verjetno podane, lahko Banka Slovenije v primeru hitrega slabšanja finančnega položaja banke, zlasti v primeru hitrega slabšanja likvidnosti, naraščanja stopnje zadolženosti, obsega nedonosnih posojil ali koncentracije izpostavljenosti, z odredbo zahteva, da banka ali upravljalni organ izvede dodatne ukrepe.

Z novim tretjim do sedmim odstavkom se prenaša prvi odstavek 68. člena Direktive (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES. Določa se, da če se v primeru uporabe ukrepov zgodnjega posredovanja bistvene obveznosti iz pogodbe, ki jo je banka sklenila z nasprotno pogodbeno stranko,

vkjučno z obveznostmi plačila in izročitve ter z zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, po začetku postopka reševanja še naprej izpolnjujejo v okviru sklenjene pogodbe. Zgolj uporaba teh ukrepov sama po sebi ne šteje za (i) dogodek neizpolnitve ali drug podoben dogodek, ki je dogovorjen med strankami in na podlagi katerega ima prejemnik zavarovanja pravico realizirati finančno zavarovanje ali uveljaviti pravico predčasnega pobota v skladu z zakonom, ki ureja finančna zavarovanja; (ii) postopek zaradi insolventnosti oziroma drug ukrep, ki izključuje ali omejuje izvršitev nalogov člana plačilnega sistema v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme.

K 88. členu (dopolnitev 254. člena ZBan-2)

Gre za redakcijski popravek.

K 89. členu (dopolnitev in sprememba 263. člena ZBan-2)

Veljavni ZBan-2 v prvem odstavku 263. določa, da se lahko dovoljenje za opravljanje bančnih storitev odvzame, če so v banki podane določene kršitve iz in hkrati niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo ti razlogi v ustreznem roku verjetno odpravljeni. V okviru drugega odstavka je nato navedeno, kdaj se lahko dovoljenje odvzame, med drugim (tretja alineja drugega odstavka 263. člena), če banka ne izpolnjuje več zahtev iz 3., 4. ali 6. dela Uredbe (EU) št. 575/2013 (torej glede kapitala, kapitalskih zahtev in likvidnosti) ali zahtev glede zagotavljanja kapitala ali dodatne likvidnosti banke na podlagi dodatnih ukrepov iz 250. člena ZBan-2, hkrati pa ugotovljenih kršitev ni mogoče odpraviti z drugimi ukrepi nadzora. S spremembo 3. alineje drugega odstavka se uvaja izjema, torej kdaj se dovoljenje ne odvzame. Gre za zahteve iz 92a (glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za GSPI) in 92b (glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za GSPI zunaj EU) člena te Uredbe CRR. Obenem se s spremembo v okviru zahtev, ko se odvzame dovoljenje, določa sklic na 183. in 250. člen ZBan-2. Gre za prenos točke d) 18. člena CRD.

Z novim tretjim odstavkom se dodatno določa, da se dovoljenje za opravljanje bančnih storitev banki lahko odvzame tudi zaradi ravnanj njene nadrejene banke, nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga. Gre za prenos točke q) 67. člena CRD.

K 90. členu (sprememba 268. člena ZBan-2)

V okviru spremembe četrtega odstavka je črtana diskrecijska pravica Banke Slovenije (ni več vključena beseda »lahko« v kontekstu izdaje ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je imetnik pridobil delež v nasprotju s tem zakonom in da je ugotovljeno kršitev odpravil). Gre za konsistentnost prenosa 26. člena CRD (v okviru predhodne implementacije CRD4).

K 91. in 92. členu (nov 268.a in 269.a člen ZBan-2B)

Z določbama se z namenom zagotavljanja učinkovitosti ukrepanja Banke Slovenije zoper neupravičene kvalificirane imetnike določata dva nova ukrepa nadzora – periodično plačilo denarnega zneska in možnost prisilne prodaje delnic. O izdaji ukrepov odloči Banka Slovenije z odločbo in po postopku odločanja določenem v 12. poglavju tega zakona. Subjektu nadzora je pred izdajo odločbe v skladu s 322. členom tega zakona zagotovljena pravica do izjave. Zoper odločbo je v skladu 354. členom tega zakona dopustno začeti postopek sodnega varstva s tožbo pred Upravnim sodiščem Republike Slovenije.

K 93. členu (sprememba 273. člena ZBan-2B)

S novim 273.a členom se prenaša šesti odstavek 21.a člena CRD in določa odredba za vzpostavitev skladnosti. Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik ugotovi, da finančni holding ali mešani finančni holding ne izpolnjuje več pogojev za odobritev, odredi, da finančni holding ali mešani finančni holding sprejme ukrepe, s katerimi se zagotovi oziroma ponovno vzpostavi kontinuiteta in celovitost konsolidiranega nadzora ter se zagotovi izpolnjevanje ustreznih zahtev. V okviru člena se podrobneje določa, kakšne ukrepe v zvezi z navedenim lahko odredi Banka Slovenije. Pri ukrepih v zvezi z mešanim finančnim holdingom Banka Slovenije upošteva njihov vpliv na finančni konglomerat.

K 94. členu (nov 5a. naslov ZBan-2)

S členom se doda nov 8.5a. naslov, ki se glasi »Ukrepi zoper finančni holding in mešani finančni holding«.

K 95. členu (dopolnitev 274. člena ZBan-2)

V okviru določbe o razkritju splošnih informacij o nadzoru (274. člen ZBan-2) je trenutno določeno, da Banka Slovenije na svoji spletni strani med drugim javno objavi splošna merila in metodologije, ki jih uporablja Banka Slovenije pri pregledovanju in ovrednotenju. V okviru spremembe člena se dodaja, da pri tej objavi vključi Banka Slovenije po novem tudi merila za uporabo načela sorazmernosti. Gre za prenos točke c prvega odstavka 143. člena CRD.

K 96. členu (sprememba 286. člena ZBan-2)

Gre za redakcijski popravek, ki je vsebinsko povezan z nepravilnostjo prenosa iz naslova prvega odstavka 51. člena Direktive 2013/36/EU glede pomembnih podružnic.

K 97. členu (sprememba 291. člena ZBan-2)

S spremenjenim 291. členom se na novo opredeljuje pristojnosti Banke Slovenije za nadzor na konsolidirani podlagi. Gre za implementacijo prvega do petega odstavka 111. člena.

K 98. členu (dopolnitev in sprememba 294. člena ZBan-2)

S spremembami v 294. odstavku se podrobneje opredeljuje sodelovanje z drugimi pristojnimi organi pri skupnih odločitvah v okviru konsolidiranega nadzora. Med drugim gre za prenos prvega in drugega odstavka 113. člena CRD.

V okviru dopolnitve petega odstavka se odpravlja predhodni nekonsistentni prenos CRD4 (drugi odstavek 113. člena CRD), v okviru katerega je manjkala dolžnost konsolidacijskega nadzornika, da se v primeru nestrinjanja na zahtevo drugega pristojnega organa posvetuje z EBA.

K 99. členu (dopolnitev in sprememba 295. člena ZBan-2)

Z novim tretjim odstavkom se določa, da Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik za lažje izvajanje nalog ustanovi kolegij tudi, kadar imajo vse čezmejne podrejene družbe EU nadrejene banke, EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga sedež v tretjih državah pod pogojem, da za sodelujoče pristojne organe iz tretjih držav veljajo zahteve glede zaupnosti. Gre za prenos 1a. odstavka 116. člena CRD.

Z novim petim odstavkom se določa, da v kolegiju lahko sodeluje pristojni organ države članice, v kateri ima sedež finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev. Gre za prenos šestega odstavka 116. člena CRD.

K 100. členu (dopolnitev 298. člena ZBan-2)

Z novim četrtem odstavkom se določa, s kom Banka Slovenije sklene dogovor o usklajevanju in sodelovanju za namene nadzora na konsolidirani podlagi v zvezi z odobrenim finančnim holdingom oziroma mešanim finančnim holdingom. Gre za prenos tretjega odstavka 115. člena CRD.

Z novim šestim odstavkom se določa, da kadar je Banka Slovenije konsolidacijski nadzornik skupine z nadrejenim mešanim finančnim holdingom, vendar ni koordinator v skladu z zakonom, ki ureja finančne konglomerate, Banka Slovenije sodeluje s koordinatorjem na konsolidirani podlagi ter za učinkovito sodelovanje z njim sklene dogovor. Gre za prenos prvega odstavka 125. člena CRD.

K 101. členu (sprememba 302. člena ZBan-2)

Veljavni drugi odstavek 302. člena določa, da če za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe po tem zakonu in zakonu, ki ureja zavarovalništvo, zlasti glede nadzora nad upravljanjem tveganj, lahko Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v dogovoru z nadzornim organom, pristojnim za nadzor zavarovalniške skupine, za ta mešani finančni holding uporabi samo določbe ZFK, ki veljajo za bančni sektor kot najpomembnejši v finančnem sektorju finančnega konglomerata. S spremembo se sklic na ZFK glede uporabe določb ZFK nadomesti s sklicem na ZBan-2. Gre za prenos drugega odstavka 120. člena CRD.

K 102. členu (dopolnitev in sprememba 309. člena ZBan-2)

Obstoječi prvi odstavek 309. člen ZBan-2 določa, da mora nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding zagotoviti, da ima njegovo poslovodstvo ustrezen ugled in izkušnje za vodenje njegovih poslov. S spremembo odstavka se določajo strožji pogoji, in sicer da mora upravljalni organ izpolnjevati pogoje iz 38. in 53. člena ZBan-2, ki se nanaša na pogoje za imenovanje člana uprave oziroma na opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke. Gre za prenos 91. člena CRD.

K 103. členu (sprememba 310. člena ZBan-2)

Vsebina črtanega 310. člena, ki se nanaša na ukrepe nad finančnim holdingom, mešanim finančnim holdingom in mešanim poslovnim holdingom, se črta. Obenem je vsebina smiselno prenesena v 273.a člen novele. Gre za prenos 21.a člena CRD.

K 104. in 105. členu (sprememba 359 in 361. člena)

Veljavni 359. člen določa, da tožnik v postopku sodnega varstva ne more navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

Nadalje 361. člen v prvem odstavku določa, da lahko sodišče odloči brez glavne obravnave, če dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo odločbe, med tožnikom in Banko Slovenije ni sporno. Drugi odstavek 361. člena določa, da ne glede na navedeno lahko sodišče odloči brez glavne obravnave tudi v naslednjih primerih: (1) če je že na podlagi tožbe, izpodbijanega akta ter upravnih spisov očitno, da je treba tožbi ugoditi in upravni akt odpraviti na podlagi prvega odstavka 64. člena ZUS-1, pa v upravnem sporu ni sodeloval tudi stranski udeleženec z nasprotnim interesom; (2) če je dejansko stanje med tožnikom in Banko Slovenije sporno, vendar stranke navajajo zgolj tista nova dejstva in dokaze, ki jih v skladu s tem zakonom sodišče ne more upoštevati (359. člen tega zakona); (3) če gre za spor med istima strankama, pa gre za podobno dejansko in pravno podlago ter je o tem vprašanju sodišče že pravnomočno odločilo.

S predlogom zakona se 359. člen dopolnjuje tako, da tožnik v postopku sodnega varstva ne more navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov, razen če izkaže, da jih brez svoje krivde ni mogel uveljaviti v postopku pred Banko Slovenije. Obenem se črta drugi odstavek 361. člena.

Sprememba je povezana z namenom izvršitve sodbe Evropskega sodišča za človekove pravice v zadevi PRO PLUS proti Sloveniji. Obenem so v zvezi s tem določbe prilagojene nedavni sodni odločbi Vrhovnega sodišča opr. št. X Ips 22/2020, z dne 26. avgusta 2020 (<http://www.sodisce.si/vsrs/objave/2020090210114618/>), ki je v 17. točki med drugim ugotovilo, da je glede na pravico do glavne obravnave iz 22. člena Ustave RS treba šteti, da je določba drugega odstavka 59. člena ZUS-1 protiustavna, saj gre za nedopustno izjemo od glavne obravnave. Podobno izjemo glede odločanja brez glavne obravnave vsebuje tudi veljavni ZBan-2B.

K 106. členu (nov 374.a člen ZBan-2)

Z določbo se določa globa za kršitev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga

K 107. členu (prehodna določba ZBan-2)

S prehodno določbo se določa, da za člana nadzornega sveta, ki na dan uveljavitve tega zakona opravlja funkcijo člana nadzornega sveta in mu je Banka Slovenije že sporočila informacijo o oceni primernosti, se šteje, da ima dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta.

K 108. členu (prehodna določba ZBan-2)

S prehodno določbo se določa, da nadrejeni finančni holding in nadrejeni mešani finančni holdingi, ki so že obstajali na dan 27. junija 2019, zaprosijo za odobritev do 28. junija 2021. Če finančni holding ali mešani finančni holding ne zaprosi za odobritev do 28. junija 2021, Banka Slovenije sprejme ukrepe. Ne glede na navedeno ima Banka Slovenije do 28. junija 2021 vse potrebna nadzorniška pooblastila na podlagi tega zakona v zvezi s finančnimi holdingi ali mešanimi finančnimi holdingi, ki so na dan 27. junija 2019 že obstajali in za katere je za namene konsolidiranega nadzora potrebna odobritev. Gre za prenos 159.a člena CRD.

K 109. členu (prehodna določba ZBan-2)

S prehodno določbo se določa, da skupine iz tretjih držav, katerih skupna vrednost sredstev je 27. junija 2019 enaka 40 milijardam evrov ali višja, do 30. decembra 2023 vzpostavijo eno ali dve vmesni EU nadrejeni osebi. Gre za prenos osmega odstavka 21.b člena CRD.

K 110. členu (prehodna določba ZBan-2)

S prehodno določbo se določa, da banka do izdaje odločbe o dodatni kapitalski zahtevi za namen zagotavljanja kapitalске zahteve, ki presega minimalno kapitalsko zahtevo, upošteva kapitalsko zahtevo, določeno s pisnim obvestilom iz prvega odstavka 183. člena ZBan-2. Do izdaje odločbe o

napotku o dodatno potrebnem kapitalu banka upošteva kapitalsko smernico, sporočeno s pisnim obvestilom iz prvega odstavka 183. člena ZBan-2.

K 111. členu (prehodna določba ZBan-2)

S členom se določa prehodna določba za upoštevanje že plačanega dela letnega nadomestila.

K 112. členu (prehodna določba ZBan-2)

S prehodno določbo se določa, da se sprememba prvega odstavka 164. člena, ki se nanaša na soglasje nadzornega sveta za sklenitev posameznih poslov, uporablja od 28. junija 2021 naprej.

K 113. členu (prehodna določba ZBan-2)

S prehodno določbo se določa, da zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 – ZRPPB, 77/16 – ZCKR, 41/17, 77/18 – ZTFI-1, 22/19 – ZIUJSOL in 44/19 – odl. US)

2. člen (prenos aktov Evropske unije)

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive:

1. Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 27. junija 2013, str. 338; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU);
2. Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173, z dne 12. junija 2014, str. 190; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/59/EU);
3. Direktiva Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih letnih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L št. 372 z dne 31. decembra 1986, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo 2006/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, 83/349/EGS o konsolidiranih računovodskih izkazih, 86/635/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ter 91/674/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L št. 224 z dne 16. avgusta 2006, str. 1);
4. Direktiva Sveta 89/117/EGS z dne 13. februarja 1989 o obveznosti podružnic, ustanovljenih v državi članici, ki pripadajo kreditnim in finančnim institucijam, s sedežem zunaj te države članice, glede objave letnih računovodskih izkazov (UL L št. 44 z dne 16. februarja 1989, str. 40).

3. člen (kratice drugih zakonov in aktov Evropske unije)

(1) V tem zakonu so uporabljene naslednje kratice drugih zakonov:

1. ZFK je zakon, ki ureja finančne konglomerate;
2. ZGD-1 je zakon, ki ureja gospodarske družbe;
3. ZIN je zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor;
4. ZPPDFT je zakon, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma;
5. ZPre-1 je zakon, ki ureja prevzeme;
6. ZTFI je zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov;
7. ZUP je zakon, ki ureja splošni upravni postopek;
8. ZUS-1 je zakon, ki ureja upravni spor.

(2) V tem zakonu so za akte Evropske unije uporabljeni naslednji skrajšani naslovi:

1. Uredba (EU) št. 45/2001 je Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L št. 8 z dne 12. januarja 2001, str. 1);
2. Direktiva 2009/138/ES je Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (prenovitev) (UL L št. 335 z dne 17. decembra 2009, str. 1);
3. Uredba (EU) št. 1092/2010 je Uredba (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L št. 331 z dne 15. decembra 2010, str. 1);
4. Uredba (EU) št. 1093/2010 je Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o

spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. decembra 2010, str. 12);

5. Direktiva 2009/65/ES je Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (prenovitev) (UL L št. 302 z dne 13. julija 2009, str. 32), zadnjič spremenjena z Direktivo 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L št. 174 z dne 1. junija 2011, str. 1);
6. Uredba (EU) št. 575/2013 je Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176 z dne 27. junija 2013, str. 1);
7. Uredba (EU) št. 1024/2013 je Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L št. 287 z dne 29. oktobra 2013, str. 63);
8. Uredba (EU) št. 468/2014 je Uredba (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN), (UL L št. 141 z dne 14. maja 2014, str. 1).

7. člen **(drugi pojmi)**

(1) V tem zakonu uporabljeni pojmi imajo naslednji pomen:

1. »bančna skupina« pomeni skupino, znotraj katere ima vsaj ena družba položaj:
 - kreditne institucije, ki je nadrejena ali udeležena v vsaj eni drugi kreditni ali finančni instituciji,
 - kreditne institucije, ki je z drugo kreditno ali finančno institucijo povezana s skupnim vodenjem,
 - nadrejenega finančnega holdinga, ki mu je podrejena vsaj ena kreditna institucija ali
 - nadrejenega mešanega finančnega holdinga, ki mu je podrejena vsaj ena kreditna institucija;
2. »dejanski stroški« so stroški, katerih višina ne presega stroškov, ki nastanejo oziroma je utemeljeno pričakovati, da bodo nastali zaradi opravljanja storitve ali dejavnosti;
3. »država članica« pomeni državo članico Evropske unije ali državo podpisnico Sporazuma o ustanovitvi Evropskega gospodarskega prostora (UL L št. 1 z dne 3. januarja 1994, str. 3);
4. »EU nadrejena družba« pomeni EU nadrejena institucija, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding;
5. »Evropski bančni odbor« pomeni Evropski odbor za bančništvo, ki je bil ustanovljen s Sklepom Komisije z dne 5. novembra 2003 o ustanovitvi Evropskega odbora za bančništvo (UL L št. 3 z dne 7. januarja 2004, str. 36);
6. »Evropski odbor za sistemska tveganja« pomeni Evropski odbor za sistemska tveganja, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1092/2010;
7. »Evropski bančni organ« pomeni Evropski bančni organ, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010;
8. »Evropski organ za vrednostne papirje in trge« pomeni Evropski organ za vrednostne papirje in trge, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010;
9. »Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine« pomeni Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine, ki je bil ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010;
10. »evropski nadzorni organ« pomeni Evropski bančni organ, Evropski organ za vrednostne papirje in trge ali Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine;
11. »finančna družba« pomeni:
 - institucijo s sedežem v Republiki Slovenije ali drugi državi članici,
 - finančno institucijo s sedežem v Republiki Slovenije ali drugi državni članici, če je finančna institucija podrejena družba kreditne institucije, investicijskega podjetja ali podjetja iz tretje ali četrte alineje te točke ter je vključena v nadzor nadrejene družbe na konsolidirani podlagi v skladu s 6. do 17. členom Uredbe (EU) št. 575/2013,
 - finančni holding, mešani finančni holding in mešani poslovni holding s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državni članici,
 - nadrejeni finančni holding v Republiki Sloveniji, EU nadrejeni finančni holding, nadrejenih mešanih finančnih holdingov v Republiki Sloveniji in EU nadrejeni mešani finančni holding,
 - podružnico banke tretje države v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici;
12. »finančna pogodba« pomeni katerokoli od naslednjih pogodb ali sporazumov:

- pogodbe o vrednostnih papirjih, vključno s pogodbami za nakup, prodajo ali posojajo vrednostnega papirja, skupine ali indeksa vrednostnih papirjev, opcijami na vrednostni papir ali skupino ali indeks vrednostnih papirjev, posli začasne prodaje ali začasnega odkupa takšnega vrednostnega papirja, skupine ali indeksa,
 - pogodbe o blagu, vključno s pogodbami za nakup, prodajo ali posojajo blaga ali skupine ali indeksa blaga z dobavo v prihodnosti, opcijami na blago ali skupino ali indeks blaga, posli začasne prodaje oziroma začasnega odkupa takšnega blaga, skupine ali indeksa,
 - terminske pogodbe in terminske dogovore, vključno s pogodbami (ki niso pogodbe o blagu iz prejšnje alineje) za nakup, prodajo ali prenos blaga ali premoženja druge vrste, storitve, pravice ali poslovnega deleža po določeni ceni na datum v prihodnosti,
 - sporazume o zamenjavah, vključno z zamenjavami in opcijami v zvezi z obrestnimi merami, sporazumi o promptnem ali drugem menjalnem tečaju, valuto, delniškim indeksom ali lastniškimi instrumentom, dolžniškimi indeksom ali dolžniškimi instrumentom, blagovnimi indeksi ali blagom, vremenom, izpusti ali inflacijo, zamenjavami celotnih donosov, zamenjavami kreditnih razmikov ali kreditnimi zamenjavami, ter drugimi podobnimi sporazumi ali transakcijami, s katerim se periodično trguje na trgih zamenjav ali izvedenih finančnih instrumentov,
 - sporazume o medbančnem zadolževanju, kjer je rok vračila največ tri mesece,
 - okvirne sporazume za pogodbe ali sporazume iz prve do pete alineje te točke;
13. »izredna javnofinančna pomoč« pomeni državno pomoč v smislu prvega odstavka 107. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije ali drugo javnofinančno podporo na nadnacionalni ravni, ki bi pomenila državno pomoč, če bi bila dodeljena na nacionalni ravni in ki je predvidena za ohranitev ali ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja, likvidnosti ali solventnosti banke ali posamezne finančne družbe v skupini, katere del je banka, ali celotne skupine, katere del je banka;
 14. »Komisija« pomeni Evropsko komisijo;
 15. »modelsko tveganje« pomeni morebitno izgubo, ki jo lahko utрпи banka kot posledico odločitev, ki bi lahko načeloma temeljile na rezultatih notranjih modelov, in sicer zaradi napak pri razvoju, izvajanju ali uporabi tovrstnih modelov;
 16. »nadzorni organ« je nadzorni organ, ki je pristojen za nadzor nad subjekti finančnega sektorja, in ni pristojni organ, in na območju Republike Slovenije pomeni Agencijo za zavarovalni nadzor ter Agencijo za trg vrednostnih papirjev;
 17. »notranji pristop« pomeni pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen iz prvega odstavka 143. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, pristop na podlagi notranjih modelov iz 221. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, pristop na podlagi lastnih ocen iz 225. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, pristop na podlagi naprednih pristopov za merjenje iz drugega odstavka 312. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, metoda notranjih modelov iz 283. in 363. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 ter pristop notranjega ocenjevanja iz tretjega odstavka 259. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
 18. »Odbor za finančno stabilnost« pomeni Odbor za finančno stabilnost, ustanovljen na podlagi zakona, ki ureja makrobonitetni nadzor finančnega sistema;
 19. »organ nadzora« pomeni v dvotirnem sistemu upravljanja nadzorni svet banke in v enotirnem sistemu upravljanja neizvršne člane upravnega odbora banke, ki so v skladu s tem zakonom pooblaščen za nadzorovanje in spremljanje vodenja poslov banke;
 20. »organ vodenja« pomeni v dvotirnem sistemu upravljanja upravo banke in v enotirnem sistemu upravljanja izvršne direktorje banke, ki so v skladu s tem zakonom pooblaščen za vodenje poslov banke;
 21. »ožji družinski član« pomeni osebo, ki je v razmerju do druge osebe:
 - njen zakonec ali oseba, s katero živi v življenjski skupnosti, ki ima po zakonu enake premoženjske posledice kot zakonska zveza, ali oseba, s katero živi v istospolni partnerski skupnosti po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti,
 - otrok ali posvojenec te osebe ali osebe iz prejšnje alineje,
 - druga oseba, ki ji je dodeljena v skrbništvo, ali
 - starš ali posvojitelj te osebe ali osebe iz prve alineje te točke;
 22. »pomembna banka« pomeni banko, ki jo kot pomembno opredeli Banka Slovenije na podlagi tega zakona v zvezi z uveljavljanem zahtev, ki jih za pomembne banke določa ta zakon;
 23. »pristojni organ« pomeni pristojni organ, kakor je opredeljen v 40. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, ter Evropsko centralno banko, kadar je pristojna za izvajanje pooblastil in nalog bonitetnega nadzora nad kreditnimi institucijami v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013, in na območju Republike Slovenije pomeni Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar je pristojna za izvajanje pooblastil in nalog bonitetnega nadzora nad bankami v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013;
 24. »skupina« pomeni nadrejeno osebo in njene podrejene družbe;

25. »sistemska pomembna banka« pomeni banko, ki bi v primeru propada ali slabega poslovanja lahko povzročila sistemske tveganje in ima položaj:
 - EU nadrejene banke,
 - podrejene banke EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu,
 - banke, ki ni podrejena subjektu iz prve in druge alineje te točke;
26. »sistemske tveganje« pomeni tveganje motenj v finančnem sistemu, ki ima lahko resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo;
27. »subjekt v skupini« pomeni pravno osebo, ki je del skupine;
28. »tretja država« pomeni državo, ki ni država članica;
29. »upravljalni organ« pomeni organ vodenja ali nadzora banke;
30. »višje vodstvo« pomeni fizične osebe, ki v banki opravljajo izvršilne funkcije in so odgovorne organu vodenja za vsakodnevno izvajanje poslov banke.

(2) Pojmi elektronski denar, plačilna storitev in storitve upravljanja plačilnih sistemov imajo enak pomen, kakor je določen v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme.

(3) Banka Slovenije opredeli podrobnejša merila za določitev pomembne banke iz 22. točke prvega odstavka tega člena v zvezi z uveljavljanjem določenih zahtev, ki jih za pomembne banke določa ta zakon ali Uredba (EU) št. 575/2013. Pri določanju podrobnejših meril za pomembne banke Banka Slovenije upošteva:

1. velikost in notranjo organiziranost banke,
2. naravo, obseg in zapletenosti dejavnosti, ki jih banka opravlja,
3. pomen banke za lokalni trg.

8. člen

(uporaba pojmov, ki so opredeljeni v Uredbi (EU) št. 575/2013)

(1) V tem zakonu se pojmi, ki so opredeljeni v 4. členu Uredbe (EU) št. 575/2013, z upoštevanjem drugega odstavka tega člena uporabljajo v enakem pomenu, kot je določen v tej uredbi.

(2) Za potrebe tega zakona se naslednje definicije iz Uredbe (EU) št. 575/2013 uporabljajo tako, da:

1. »družba za upravljanje« je družba za upravljanje, kakor je opredeljena v 19. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni družbo za upravljanje iz 6. točke 2. člena ZFK ali drugega upravitelja investicijskih skladov, vključno s subjekti iz tretjih držav, ki opravljajo podobne dejavnosti in so predmet zakonodaje tretje države, v kateri veljajo zahteve glede nadzora in regulativne zahteve, ki so vsaj enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Evropski uniji;
2. »finančna institucija« je finančna institucija, kakor je opredeljena v 26. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni družbo, ki ni institucija in katere osnovna dejavnost je pridobivanje kapitalskih deležev ali opravljanje ene ali več dejavnosti iz 2. do 12. točke in 15. točke drugega odstavka 5. člena tega zakona, vključno s finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, plačilnimi institucijami iz zakona, ki ureja plačilne storitve in sisteme in družbami za upravljanje, ne vključuje pa zavarovalnih holdingov in mešanih zavarovalnih holdingov, kot jih določa zakon, ki ureja zavarovalništvo;
3. »finančni instrument« je finančni instrument, kakor je opredeljen v 50. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni karkoli od naslednjega:
 - pogodbe, ki eni stranki prinašajo finančno terjatev, drugi stranki pa finančno obveznost ali lastniški instrument,
 - finančni instrument iz drugega odstavka 7. člena ZTFI,
 - izvedeni finančni instrument,
 - primarni finančni instrument,
 - denarni instrument, pri čemer so instrumenti iz prve, druge in tretje alineje finančni instrumenti le, če njihova vrednost izhaja iz cene osnovnega finančnega instrumenta ali druge osnovne postavke, stopnje ali indeksa;
4. »investicijsko podjetje« je investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v 2. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni investicijsko podjetje iz prvega odstavka 11. člena ZTFI, razen:
 - kreditnih institucij,

- lokalnih podjetij,
 - podjetij, ki v skladu z ZTFI niso pooblaščen za opravljanje pomožnih investicijskih storitev iz 1. točke prvega odstavka 10. člena ZTFI in so upravičena opravljati le eno ali več investicijskih storitev in poslov iz 1., 2., 4. in 5. točke prvega odstavka 8. člena ZTFI ter ne smejo gospodariti z denarjem ali vrednostnimi papirji svojih strank in zato ne morejo nikoli stopiti v dolžniško razmerje z njimi;
5. »mešani finančni holding« je mešani finančni holding, kakor je opredeljen v 21. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni mešani finančni holding iz 7. člena ZFK;
 6. »pozavarovalnica« je pozavarovalnica, kakor je opredeljena v 6. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni pozavarovalnico iz prve in druge alineje 3. točke 2. člena ZFK; »reguliran trg« je reguliran trg, kakor je opredeljen v 92. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni organiziran trg iz prvega odstavka 14. člena ZTFI;
 7. »subjekt finančnega sektorja« je subjekt finančnega sektorja, kakor je opredeljen v 27. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni:
 - institucijo,
 - finančno institucijo,
 - družbo za pomožne storitve, vključeno v konsolidiran finančni položaj institucije,
 - zavarovalnico,
 - zavarovalnico tretje države,
 - pozavarovalnico,
 - pozavarovalnico tretje države,
 - zavarovalni holding, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja zavarovalništvo;
 - družbo, ki je v državi članici sedeža upravičena opravljati zavarovalne posle in se zanjo v skladu s predpisi te države, ki prenašajo 4. člen Direktive 2009/138/ES, ne uporabljajo zahteve te direktive,
 - družbo tretje države, katere glavna dejavnost je primerljiva s katerikoli subjektom prejšnjih alinej;
 8. »udeležba« je udeležba, kakor je opredeljena v 35. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni udeležbo iz druge alineje 12. točke 2. člena ZFK ali neposredno ali posredno imetništvo 20 odstotkov ali več glasovalnih pravic ali kapitala družbe;
 9. »zavarovalnica« je zavarovalnica, kakor je opredeljena v 5. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni zavarovalnico iz prve in druge alineje 2. točke 2. člena ZFK.

11. člen

(pristojnost Banke Slovenije za makrobonitetni nadzor)

Banka Slovenije je pristojna za izvajanje 458. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 za določanje ukrepov za omejevanje makrobonitetnega ali systemskega tveganja v zvezi z bankami ter za določanje zahtev glede kapitalskih blažilnikov v obsegu in na način, določen v 7. poglavju tega zakona.

13. člen

(sodelovanje v Evropskem sistemu finančnega nadzora)

(1) Banka Slovenije si pri izvajanju nalog in pristojnosti v zvezi z nadzorom nad bankami v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 575/2013, zlasti s sodelovanjem s pristojnimi organi držav članic in organi Evropske unije, prizadeva za oblikovanje in uveljavljanje enotnih nadzornih orodij in praks.

(2) Za namene iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije sodeluje:

1. kot članica Evropskega sistema finančnega nadzora in zlasti zagotavlja pretok ustreznih in zanesljivih informacij med člani sistema,
2. pri dejavnostih Evropskega bančnega organa in po potrebi v kolegijih nadzornikov,
3. z Evropskim odborom za systemska tveganja.

(3) Banka Slovenije odloči o uporabi smernic ali priporočil evropskega nadzornega organa, ki zadevajo banke, ter lahko v celoti ali delno zavrne uporabo posameznih smernic ali priporočil, če so za to utemeljeni razlogi. Sklep o uporabi smernic ali priporočil iz prejšnjega stavka se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(4) Pristojnosti Banke Slovenije po tem in drugih zakonih ne smejo vplivati na izvajanje njenih nalog iz prejšnjega odstavka.

14. člen (obveznost varovanja zaupnih informacij)

(1) Zaupne informacije po tem zakonu so vse informacije o posamezni banki, ki jih pri opravljanju nadzora nad banko pridobi Banka Slovenije od banke ali drugih oseb oziroma jih izdela Banka Slovenije za namene izvajanja nadzora nad posamezno banko, vključno z internimi ocenami in poročili Banke Slovenije o poslovanju posamezne banke.

(2) Če zakon ne določa drugače, ne sme Banka Slovenije razkriti zaupnih informacij o posamezni banki drugi osebi ali državnemu organu, razen v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih bank, na katere se nanašajo.

(3) Zaposleni pri Banki Slovenije, revizorji in drugi strokovnjaki, ki delajo ali so delali po pooblastilu Banke Slovenije, morajo vse informacije, ki so jih pridobili pri opravljanju nalog za Banko Slovenije, v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pristojnosti nadzora, varovati kot zaupne in jih ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali državnemu organu, razen če ta zakon določa drugače.

- (4) Prepoved iz drugega in tretjega odstavka tega člena ne velja:
1. za zaupne informacije, ki so potrebne za izvedbo kazenskega ali predkazenskega postopka;
 2. v primeru stečaja banke ali prisilne likvidacije banke, glede zaupnih informacij, ki so potrebne za uveljavljanje terjatev upnikov do banke in za izvedbo drugih dejanj v stečajnem postopku ali postopku prisilne likvidacije ter s tema postopkoma povezanih pravnih postopkih, razen glede informacij, ki se nanašajo tudi na druge osebe, ki so bile udeležene pri poskusih reorganizacije banke;
 3. za rezultate stresnih testov, ki jih izvede Banka Slovenije v skladu s petim odstavkom 172. člena tega zakona ali 32. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010, kadar te rezultate objavi Banka Slovenije ali jih z namenom objave posreduje Evropskemu bančnemu organu;
 4. za informacije o dovoljenjih za opravljanje bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev, o dovoljenjih za izdajanje hipotekarnih in komunalnih obveznic, o dovoljenjih za pridobitev kvalificiranega deleža ter dovoljenjih za opravljanje funkcije člana uprave banke;
 5. v drugih primerih, ko zakon izrecno določa, da Banka Slovenije ali oseba iz tretjega odstavka tega člena zaupne informacije lahko razkrije javnosti ali določenim prejemnikom.

(5) Obveznost varovanja zaupnih informacij iz tega člena velja tudi za informacije, ki jih Banka Slovenije oziroma osebe iz tretjega odstavka tega člena pridobijo v okviru izmenjave informacij z Evropskim bančnim organom, Evropskim organom za vrednostne papirje in trge, Evropskim odborom za sistemska tveganja, nadzornimi organi Republike Slovenije ali pristojnimi organi drugih držav članic, vključno z Evropsko centralno banko, kadar izvaja pooblastila pristojnega organa v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, ter organi držav članic, ki upravljajo sisteme jamstva za vloge, v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 575/2013.

(6) Banka Slovenije obdeluje osebne podatke, ki jih pridobi v okviru izvajanja nalog in pooblastil, določenih s tem zakonom ali Uredbo (EU) št. 575/2013, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov ter Uredbo (EU) št. 45/2001.

16. člen (razkritje zaupnih informacij)

(1) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije nadzornim organom Republike Slovenije ali pristojnim organom drugih držav članic v zvezi z izvajanjem njihovih nalog in pristojnosti nadzora ter Evropski centralni banki, kadar izvaja pooblastila pristojnega organa v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013.

(2) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije tudi naslednjim subjektom Republike Slovenije, druge države članice ali Evropske unije, v zvezi z izvajanjem njihovih nalog in pristojnosti:

1. organom, pristojnim za nadzor drugih subjektov finančnega sektorja in za nadzor finančnih trgov;
2. organom, pristojnim za izvajanje makrobonitetnega nadzora;
3. organom, pristojnim za reševanje institucij, ter organom, odgovornim za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema;
4. sodišču in drugim organom, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja banke ali v drugem podobnem postopku;
5. sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji v skladu s predpisi, ki urejajo izvedbo kazenskega ali predkazenskega postopka;
6. revizorjem, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov kreditnih institucij, investicijskih podjetij, zavarovalnic in finančnih institucij;
7. subjektom ali organom, ki upravljajo sisteme jamstva za vloge, glede informacij, ki jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog;
8. centralni banki Evropskega sistema centralnih bank, Evropski centralni banki ali drugemu organu s podobnimi nalogami in pristojnostmi kot monetarne oblasti, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, pregledom nad plačili in nad delovanjem klirinških in poravnalnih sistemov, ter zagotavljanjem stabilnosti finančnega sistema;
9. pogodbenim ali institucionalnim shemam za zaščito vlog iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
10. organom, pristojnim za pregled nad delovanjem plačilnih sistemov;
11. Evropskemu bančnemu organu v obsegu, potrebnem za izvajanje njegovih pristojnosti in nalog v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010, Evropskemu odboru za sistemska tveganja, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo (EU) št. 1092/2010, Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo (EU) št. 1094/2010, in Evropskemu organu za vrednostne papirje in trge, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010;
12. organom, ki so pristojni za nadzor nad organi, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja banke ali v drugem podobnem postopku;
13. organom, ki so pristojni za nadzor nad pogodbenimi ali institucionalnimi shemami za zaščito vlog iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
14. organom, ki so pristojni za nadzor nad revizorji, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov nadzorovanih finančnih družb;
15. organom, ki so pristojni za odkrivanje ali pregon dejanj, ki pomenijo kršitev predpisov o poslovanju gospodarskih družb, če jih potrebujejo v postopkih, ki jih vodijo v okviru svojih pristojnosti;
16. centralni klirinško-depotni družbi ali drugi klirinški družbi oziroma poravnalnemu sistemu po ZTFI, v zvezi z opravljanjem storitev izravnave in poravnave poslov, sklenjenih na enem od trgov v Republiki Sloveniji, če Banka Slovenije oceni, da so te informacije potrebne, da se zagotovi ustrezno ukrepanje te družbe glede neizpolnitve oziroma morebitne neizpolnitve obveznosti udeležencev teh trgov;
17. pritožbenemu organu ali sodišču, ki v zvezi s konkretno informacijo vodi postopek na področju dostopa do informacij javnega značaja;
18. državnemu organu, ki opravlja nadzor nad varstvom osebnih podatkov.

(3) Banka Slovenije lahko subjektom iz prvega in drugega odstavka tega člena razkrije le tiste zaupne informacije, ki jih organ oziroma oseba potrebuje za izvajanje svojih nalog ali pristojnosti v skladu z veljavnimi predpisi, ki urejajo njihovo delovanje in pristojnosti. Če zaupne informacije vključujejo zaupne podatke o posamezni stranki, se ti podatki posredujejo subjektom iz prvega in drugega odstavka tega člena le, če bi zaupne podatke ob upoštevanju drugega ali tretjega odstavka 126. člena tega zakona lahko ti subjekti zahtevali tudi neposredno od banke.

(4) Kadar organi iz 12., 13. ali 14. točke drugega odstavka tega člena izvajajo pristojnosti odkrivanja in pregona kršitev predpisov s pomočjo oseb, ki so imenovane za izvajanje posameznih nalog in niso del javnega sektorja, lahko Banka Slovenije razkrije zaupne informacije tudi tem osebam.

(5) Subjekti, ki pridobijo zaupne informacije na podlagi tega člena, smejo te informacije uporabiti samo za izvajanje svojih pristojnosti nadzora oziroma nalog iz prvega odstavka tega člena in jih ne smejo razkriti drugi osebi ali državnemu organu, razen v primerih iz četrtega odstavka 14. člena tega zakona.

(6) Banka Slovenije sme zaupne informacije, ki jih je pridobila od pristojnega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice banke države članice v skladu z oddelkom 9.2. tega zakona, razkriti subjektom iz 12. do 16. točke drugega odstavka tega člena s soglasjem pristojnega organa te države članice.

17. člen

(razkritje zaupnih informacij drugim organom Republike Slovenije)

(1) Banka Slovenije lahko zaupne informacije razkrije vladi oziroma drugemu državnemu organu Republike Slovenije, ki je odgovoren za pripravo zakonodaje glede nadzora nad bankami, investicijskimi podjetji, finančnimi institucijami in zavarovalnicami, kadar je takšno razkritje nujno za izvedbo ukrepov za stabilizacijo banke.

(2) Banka Slovenije lahko zaupne informacije razkrije Državnemu zboru, kadar ta v skladu z zakonsko določenimi pooblastili izvaja nadzor nad delovanjem Banke Slovenije v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pooblastil pri opravljanju nadzora, in le v obsegu, ko je posredovanje posameznih zaupnih informacij nujno za izvajanje pooblastil nadzora nad delovanjem Banke Slovenije.

(3) Subjekti, ki pridobijo zaupne informacije na podlagi prvega ali drugega odstavka tega člena, morajo te informacije varovati kot zaupne in jih ne smejo razkriti drugi osebi ali državnemu organu, razen v primerih iz četrtega odstavka 14. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije sme zaupne informacije, ki jih je pridobila od pristojnega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice banke države članice v skladu z oddelkom 9.2. tega zakona, razkriti subjektom iz prvega in drugega odstavka tega člena samo s soglasjem pristojnega organa te države članice.

22. člen

(sodelovanje s pristojnimi organi držav članic in tretjih držav)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi organi držav članic, ki so pristojni za nadzor kreditnih institucij, glede nadzora nad poslovanjem kreditnih institucij, ki poslujejo v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah, v katerih nimajo sedeža, zlasti prek podružnice.

(2) Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic zlasti z izmenjavo vseh informacij, s katerimi bi se lahko olajšal nadzor nad kreditnimi institucijami, vključno s preverjanjem pogojev za izdajo dovoljenj, spremljanjem izpolnjevanja bonitetnih zahtev ter presojo ugleda in izkušenj članov upravljalnih organov ter primernosti imetnikov kvalificiranih deležev.

(3) Banka Slovenije pristojnemu organu v državi članici:

1. na njegovo zahtevo predloži informacije iz prejšnjega odstavka;
2. na lastno pobudo posreduje vse informacije, ki so po mnenju Banke Slovenije bistvene za izvajanje nalog nadzora tega pristojnega organa.

(4) Informacija se šteje za bistveno po prejšnjem odstavku, če bi lahko imela pomemben vpliv za oceno finančne trdnosti banke države članice.

(5) Banka Slovenije sklepa sporazume o sodelovanju s pristojnimi organi tretjih držav glede opravljanja nalog nadzora nad bankami, ki opravljajo storitve v tretji državi v skladu s tem zakonom, ter glede opravljanja nalog nadzora nad podružnicami bank iz tretje države, ki so pridobile dovoljenje za opravljanje storitev na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom.

34. člen

(sestava upravljalnega organa)

(1) Upravljalni organ banke mora biti sestavljen tako, da ima kot celota ustrezno znanje, večšine in izkušnje, ki so potrebni za poglobljeno razumevanje dejavnosti banke in tveganj, ki jim je izpostavljena.

(2) Organi banke, ki so pristojni za izbor in imenovanje članov upravljalnega organa, morajo vzpostaviti in izvajati ustrezno politiko izbora primernih kandidatov, ki zagotavlja:

1. da upravljalni organ kot celota upošteva ustrezno širok nabor znanja, večšin in izkušenj članov upravljalnega organa banke;
2. spodbude za doseganje raznolikosti v okviru upravljalnega organa, vključno z ustrezno zastopanostjo obeh spolov v upravljalnem organu, vključno s politikami, da se za doseg te ciljev poveča število predstavnikov premalo zastopanega spola v upravljalnem organu;
3. opredelitev pogojev za opravljanje posamezne funkcije, vključno z zahtevanim profilom članov upravljalnega organa, še preden so ti imenovani.

(3) Banka mora politiko izbora primernih kandidatov in njeno izvajanje v skladu s prejšnjim odstavkom ustrezno dokumentirati in objaviti v skladu s točko (c) drugega odstavka 435. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(4) Banka Slovenije zbira informacije iz prejšnjega odstavka z namenom primerjave praks glede raznolikosti v upravljalnih organih bank ter te podatke posreduje Evropskemu bančnemu organu.

(5) Banka mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne pogoje za uvajanje in usposabljanje članov upravljalnega organa.

35. člen **(ocenjevanje primernosti članov upravljalnega organa)**

(1) Banka mora vzpostaviti in izvajati proces ocenjevanja primernosti članov upravljalnega organa pred imenovanjem in po imenovanju, če nastopijo okoliščine, zaradi katerih je treba izvesti ponovno ocenjevanje primernosti, najmanj pa enkrat letno.

(2) Kadar pri izvedbi ocenjevanja iz prejšnjega odstavka sodeluje posameznik, ki je zaposlen v banki, mora banka zagotoviti ustrezno zaščito te osebe pred morebitnimi povračilnimi ukrepi.

(3) Banka mora v petih dneh po sprejetju sklepa nadzornega sveta o imenovanju ali razrešitvi članov uprave oziroma o potrditvi ustreznosti kandidatov za člane nadzornega sveta banke, o tem obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka 4. člena te uredbe. V zvezi z imenovanjem člana uprave ali nadzornega sveta mora banka predložiti oceno primernosti kandidatov, ki jo je izvedla.

36. člen **(nezdružljivost opravljanja drugih direktorskih funkcij)**

(1) Banka mora pri določanju števila direktorskih funkcij, ki jih lahko istočasno opravlja posamezni član upravljalnega organa v drugih družbah in organizacijah hkrati z opravljanjem funkcije člana upravljalnega organa banke, upoštevati posamične okoliščine v zvezi z banko in članom, zlasti z vidika časa, ki ga mora ta nameniti opravljanju svoje funkcije, ter naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih opravlja banka.

- (2) Kot direktorska funkcija v drugi družbi in organizaciji se za namene tega člena šteje:
1. funkcija vodenja, v okviru katere je oseba pooblaščen za vodenje poslov in zastopanje družbe, vključno s samostojnim podjetnikom posameznikom, prokuristom ter funkcijami višjega vodstva (v nadaljnjem besedilu: izvršna direktorska funkcija);
 2. funkcija nadzora, v okviru katere je oseba pooblaščen in odgovorna za nadzorovanje in spremljanje vodenja poslov družbe (v nadaljnjem besedilu: neizvršna direktorska funkcija).

(3) Člani upravljalnega organa pomembne banke lahko istočasno opravljajo več direktorskih funkcij v drugih družbah in organizacijah z upoštevanjem zahteve iz prvega odstavka tega člena, če gre za eno od naslednjih kombinacij:

1. izvršna direktorska funkcija z največ dvema neizvršnima direktorskima funkcijama ali
2. največ štiri neizvršne direktorske funkcije.

(4) Za namene iz prejšnjega odstavka se kot ena sama direktorska funkcija štejejo:

1. izvršne ali neizvršne direktorske funkcije v družbah znotraj iste skupine;
2. izvršne ali neizvršne direktorske funkcije v:
 - kreditnih institucijah, ki so članice iste institucionalne sheme za zaščito vlog, če so izpolnjeni pogoji iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, ali
 - družbah, vključno z nefinančnimi subjekti, v katerih ima banka kvalificiran delež.

(5) Za namene iz tretjega odstavka tega člena se ne upoštevajo direktorske funkcije, ki jih posamezni član upravljalnega organa banke opravlja v družbah in organizacijah, katerih prevladujoča dejavnost je nepridobitne narave.

(6) Na podlagi zahteve posameznega člana in ob soglasju banke lahko Banka Slovenije z upoštevanjem prvega odstavka tega člena temu članu dovoli opravljati dodatno neizvršno direktorsko funkcijo. Banka Slovenije o vsakem dovoljenju za opravljanje dodatne neizvršne direktorske funkcije obvesti Evropski bančni organ.

(7) Član oziroma članica upravljalnega organa (v nadaljnjem besedilu: član upravljalnega organa) mora pred imenovanjem in ves čas trajanja opravljanja funkcije člana upravljalnega organa banko pisno obveščati o vseh direktorskih funkcijah, ki jih opravlja oziroma jih je začel opravljati v drugih družbah in organizacijah ter o prenehanju opravljanja teh funkcij.

40. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke)

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke mora kandidat priložiti:

1. dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 38. člena tega zakona in
2. strategijo vodenja poslovanja banke.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke se vloži pri Banki Slovenije. Kadar pristojnosti in naloge nadzora iz točke (e) prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 1024/2013 v zvezi s to banko izvaja Evropska centralna banka, se postopek nadaljuje v skladu s to uredbo.

(3) Podatke glede opravljanja drugih direktorskih funkcij iz 36. člena tega zakona ter podatke o okoliščinah iz drugega odstavka 38. člena tega zakona pridobi Banka Slovenije od kandidata za člana organa vodenja banke, lahko pa jih pridobi od pristojnih državnih organov in iz uradnih evidenc.

(4) Banka Slovenije lahko na podlagi zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke od banke zahteva, da v določenem roku predloži Banki Slovenije oceno glede primernosti kandidata.

45. člen

(dolžnosti in odgovornost člana uprave)

(1) Član uprave banke mora ves čas opravljanja funkcije izpolnjevati pogoje iz 38. člena tega zakona ter:

1. ravnati v skladu s profesionalno skrbnostjo in zlasti zagotoviti, da uprava banke deluje v skladu s 136. členom tega zakona;
2. ravnati odkrito, pošteno in neodvisno, da lahko učinkovito oceni in presoja odločitve višjega vodstva v zvezi z vodenjem banke;

3. ravnati v skladu z najvišjimi etičnimi standardi upravljanja, upoštevajoč preprečevanje nasprotja interesov;
4. opravljanju funkcije člana uprave nameniti dovolj časa, da lahko to funkcijo učinkovito opravlja, z upoštevanjem zahtev iz 36. člena tega zakona.

(2) Član uprave banke mora zagotoviti, da banka posluje v skladu:

1. z akti iz drugega odstavka 9. člena tega zakona;
2. z drugimi akti, ki urejajo opravljanje storitev in poslov, ki jih opravlja banka, in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi;
3. s profesionalno skrbnostjo in z najvišjimi etičnimi standardi ter pravili dobre poslovne prakse in zaščite potrošnikov.

(3) Člani uprave banke solidarno odgovarjajo banki za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihovih dolžnosti iz prvega odstavka tega člena, razen če dokažejo, da so se pri izpolnjevanju svojih dolžnosti izogibali nasprotju interesov ter ravnali v skladu s predpisi in profesionalno skrbnostjo pri vodenju poslov banke.

47. člen

(preverjanje izpolnjevanja pogojev za opravljanje funkcije člana uprave banke)

(1) Banka Slovenije lahko z namenom preverjanja, ali član uprave v času opravljanja funkcije izpolnjuje pogoje iz 38. člena in dolžnosti iz 45. člena tega zakona, odloči, da se opravi ustni razgovor, na kateri člana uprave povabi, da predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za presojo glede izpolnjevanja predpisanih pogojev in dolžnosti.

(2) Za ustni razgovor se v primerih iz prejšnjega odstavka uporablja 41. člen tega zakona.

49. člen

(komisije nadzornega sveta)

(1) Nadzorni svet banke mora imenovati revizijsko komisijo in komisijo za tveganja.

(2) Banka Slovenije lahko na zahtevo banke, ki ni opredeljena kot pomembna banka, dovoli, da združi funkciji komisije za tveganja in revizijske komisije v eno komisijo, če imajo člani združene komisije znanje, veščine in izkušnje, ki se zahtevajo za člane revizijske komisije in komisije za tveganja.

(3) Komisija za tveganja mora imeti predsednika oziroma predsednico (v nadaljnjem besedilu: predsednik komisije za tveganja) in najmanj dva člana, ki so člani nadzornega sveta. Predsednik komisije za tveganja in člani komisije za tveganja morajo imeti ustrezno znanje, veščine in izkušnje za celovito razumevanje in spremljanje strategije upravljanja tveganj ter nagnjenosti banke k prevzemanju tveganj.

(4) Nadzorni svet pomembne banke mora imenovati tudi komisijo za prejemke in komisijo za imenovanja.

(5) Komisije nadzornega sveta morajo imeti predsednika oziroma predsednico in najmanj dva člana. Ne glede na določbe ZGD-1, so člani komisij nadzornega sveta le člani nadzornega sveta banke.

(6) Uprava banke mora zagotoviti, da imajo komisije nadzornega sveta zadostne kadrovske in finančne vire za izvajanje svojih nalog, vključno z možnostjo uporabe zunanjih svetovalcev.

53. člen

(pogoji za imenovanje člana nadzornega sveta banke)

(1) Za člana oziroma članico nadzornega sveta banke (v nadaljnjem besedilu: član nadzornega sveta banke) je lahko imenovana oseba:

1. ki ima znanje, veščine in izkušnje za nadzor in spremljanje vodenja poslov banke ali družbe primerljive velikosti in dejavnosti kot banka oziroma drugih primerljivih poslov;
2. ki ima ugled in lastnosti za nadzor nad vodenjem poslov banke ter njeno ravnanje ne vzbuja dvoma o njeni zmožnosti za zagotovitev varnega in skrbnega nadzora nad vodenjem poslov banke v skladu s profesionalno skrbnostjo in najvišjimi etičnimi standardi ter preprečevanjem nasprotja interesov;
3. ki ne krši tretjega odstavka 36. člena tega zakona ali so bila dana zagotovila, da se bo kandidat uskladil s temi zahtevami v šestih mesecih od vpisa sklepa skupščine o imenovanju člana nadzornega sveta v sodni register.

(2) Šteje se, da oseba nima ugleda in lastnosti za nadzor nad vodenjem poslov banke, če je bila:

1. pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja in obsodba še ni bila izbrisana; ali
2. zoper to osebo vložena pravnomočna obtožnica zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katera se lahko izreče kazen zapora eno leto ali več.

54. člen **(obvestilo o imenovanju člana nadzornega sveta banke)**

Banka mora v petih dneh po imenovanju člana nadzornega sveta banke na skupščini o tem obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka 4. člena te uredbe.

55. člen **(dolžnosti in odgovornost člana nadzornega sveta banke)**

(1) Član nadzornega sveta banke mora ves čas opravljanja funkcije izpolnjevati pogoje za imenovanje iz 53. člena tega zakona ter:

1. ravnati v skladu s profesionalno skrbnostjo in zlasti zagotoviti, da nadzorni svet deluje v skladu s 137. členom tega zakona;
2. ravnati odkrito, pošteno in neodvisno, da lahko učinkovito spremlja in nadzira odločitve uprave in višjega vodstva v zvezi z vodenjem banke;
3. ravnati v skladu najvišjimi etičnimi standardi upravljanja, upoštevajoč preprečevanje nasprotja interesov;
4. opravljanju funkcije člana nadzornega sveta banke nameniti dovolj časa, da lahko to funkcijo učinkovito opravlja, z upoštevanjem zahtev iz 36. člena tega zakona.

(2) Člani nadzornega sveta banke solidarno odgovarjajo banki za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihovih dolžnosti, razen če dokažejo, da so pri izpolnjevanju svojih dolžnosti izogibali nasprotju interesov ter ravnali v skladu s predpisi in profesionalno skrbnostjo glede izvajanja nadzora nad vodenjem poslov banke.

57. člen **(preverjanje pogojev za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke)**

(1) Banka Slovenije lahko z namenom preverjanja, ali član nadzornega sveta banke izpolnjuje pogoje in dolžnosti iz 55. člena tega zakona, odloči, da se opravi ustni razgovor, na kateri člana nadzornega sveta banke povabi, da podrobneje predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za presojo glede izpolnjevanja pogojev in dolžnosti člana nadzornega sveta banke.

(2) Za ustni razgovor se v primerih iz prejšnjega odstavka uporablja 41. člen tega zakona.

65. člen **(posvetovanje s pristojnimi in nadzornimi organi)**

(1) Banka Slovenije se v zvezi s presojo primernosti kvalificiranega imetnika na podlagi zahteve iz prejšnjega člena posvetuje s pristojnim organom posamezne države članice, če je bodoči kvalificirani imetnik:

1. banka te države članice;
2. zavarovalnica, pozavarovalnica, investicijsko podjetje ali družba za upravljanje te države članice;
3. nadrejena oseba osebam iz 1. ali 2. točke tega odstavka; ali
4. pravna ali fizična oseba, ki obvladuje osebe iz 1. ali 2. točke tega odstavka.

(2) Banka Slovenije se v zvezi s presojo primernosti kvalificiranega imetnika na podlagi zahteve iz prejšnjega člena posvetuje z nadzornim organom Republike Slovenije ali druge države članice, če je bodoči kvalificirani imetnik:

1. zavarovalnica, pozavarovalnica, borznoposredniška družba ali družba za upravljanje Republike Slovenije;
2. nadrejena oseba osebam iz prejšnje točke; ali
3. pravna ali fizična oseba, ki obvladuje osebe iz 1. točke tega odstavka.

(3) Banka Slovenije se s pristojnimi in nadzornimi organi posvetuje in izmenjuje informacije glede primernosti kvalificiranih imetnikov ter ugleda, znanja, veščin in izkušenj članov uprav družb znotraj iste skupine in druge informacije, ki so nujne ali pomembne za presojo, ali bodoči kvalificirani imetnik ustreza merilom, predpisanim s tem zakonom.

(4) Če je bodoči kvalificirani imetnik nadzorovan subjekt finančnega sektorja tretje države, mora zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža priložiti tudi soglasje oziroma mnenje pristojnega oziroma nadzornega organa ali obvestilo, da v skladu s predpisi, ki veljajo za bodočega kvalificiranega imetnika v državi njegovega sedeža, tako soglasje oziroma mnenje ni potrebno.

66. člen **(presoja primernosti bodočega kvalificiranega imetnika)**

(1) Da bi se zagotovilo varno in skrbno upravljanje banke, v kateri namerava bodoči kvalificirani imetnik pridobiti kvalificirani delež, mora Banka Slovenije ob upoštevanju vpliva, ki bi ga verjetno imel bodoči kvalificirani imetnik na upravljanje banke, če pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve, presojati primernost bodočega kvalificiranega imetnika na podlagi naslednjih meril:

1. ugled bodočega kvalificiranega imetnika;
2. ugled, znanje, veščine in izkušnje vseh članov organov vodenja ali nadzora in vseh članov višjega vodstva, ki bodo imeli možnost upravljati banko ali drugače vplivati na poslovanje banke, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve;
3. finančne trdnosti bodočega kvalificiranega imetnika, zlasti v zvezi z vrstami poslov, ki jih opravlja ali načrtuje banka;
4. verjetnih posledic, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve, za sposobnosti banke ravnati v skladu s pravili o upravljanju tveganj ter izpolnjevati zahteve in omejitve v skladu s pravili, ki jih določa ta zakon, Uredba (EU) št. 575/2013 ter drugi predpisi, ki se uporabljajo za banko.

(2) Banka Slovenije mora pri presoji primernosti bodočega kvalificiranega imetnika na podlagi merila iz 4. točke prejšnjega odstavka presoditi tudi organizacijski ustroj, procese in sisteme znotraj skupine, katere del bo postala banka, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve, in verjetne posledice za možnost izvajanja učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med pristojnimi nadzornimi organi in razmejitev pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi nadzornimi organi.

(3) Banka Slovenije mora pri presoji primernosti bodočega kvalificiranega imetnika presoditi tudi, ali obstajajo razlogi za sum:

1. da je bilo ali bo v zvezi s pridobitvijo kvalificiranega deleža, ki je predmet zahteve, storjeno dejanje pranja denarja ali financiranja terorizma, kot sta opredeljena v ZPPDFT, ali izveden poskus tega dejanja; ali
2. da bo ta pridobitev povečala tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, kot je opredeljeno v ZPPDFT.

(4) Banka Slovenije ne sme presojati primernosti bodočega kvalificiranega imetnika z vidika gospodarskih potreb trga.

(5) Če Banka Slovenije hkrati obravnava dve ali več zahtev za pridobitev kvalificiranega deleža v isti banki, mora vse bodoče kvalificirane imetnike obravnavati nediskriminatorno.

69. člen

(odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za kvalificirani delež)

(1) Odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža mora obsegati tudi utemeljitev glede morebitnih stališč in pomislekov organov iz 65. člena tega zakona.

(2) Najpozneje v dveh delovnih dneh po odločitvi o zahtevi za izdajo dovoljenja za kvalificirani delež in najpozneje do poteka roka iz prvega odstavka 67. člena tega zakona, ob upoštevanju morebitnega zadržanja po četrtem ali petem odstavku 67. člena tega zakona, se izda in odpravi pisni odpravek odločitve o izdaji dovoljenja ali o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

(3) Če do poteka roka iz prvega odstavka 67. člena tega zakona, ob upoštevanju morebitnega zadržanja po četrtem ali petem odstavku 67. člena tega zakona, ni izdan pisni odpravek odločitve skladu s prejšnjim odstavkom, se šteje, da je z dnem, s katerim poteče ta rok, vložniku izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(4) Ne glede na druge določbe tega zakona se na podlagi zahteve vložnika na javnih spletnih straneh objavi izvleček odločitve Evropske centralne banke o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža s povzetkom razlogov za tako odločitev. Izvleček odločitve Evropske centralne banke ne vsebuje zaupnih informacij in zaupnih podatkov v zvezi z drugimi osebami.

91. člen

(obveznosti revizijske družbe v razmerju do Banke Slovenije)

(1) Revizijska družba, ki opravlja revizijski pregled letnega poročila banke, mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsakem dejstvu ali okoliščini, ki jo je ugotovila pri revizijskem pregledu in ki lahko pomeni enega od teh položajev:

1. pomembno kršitev predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona;
2. ki lahko vpliva na nemoteno poslovanje banke; ali
3. ki lahko privede do revizorjevega mnenja s pridržkom, odklonilnega mnenja ali zavrnitve izdelave mnenja.

(2) Obveznost iz prejšnjega odstavka velja tudi za dejstva ali okoliščine v zvezi z družbo, ki je v razmerju tesne povezanosti z banko na podlagi obvladovanja.

(3) Revizijska družba mora Banki Slovenije na njeno zahtevo posredovati tudi druge podatke, ki jih Banka Slovenije potrebuje pri opravljanju nadzora nad banko v skladu s tem zakonom.

(4) Posredovanje podatkov Banki Slovenije po prvem do tretjem odstavku tega člena nima značilnosti kršitve revizorjeve obveznosti varovanja zaupnih podatkov po zakonu, ki ureja revidiranje, ali na podlagi pogodbe.

100. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev se vloži pri Banki Slovenije.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev je treba priložiti:

1. statut banke v obliki overjenega prepisa notarskega zapisa;
2. poslovni načrt banke za prva tri leta poslovanja, ki mora obsegati tudi:
 - podrobnejši opis storitev, ki jih namerava banka opravljati,
 - opis ureditve notranjega upravljanja iz 128. člena tega zakona;
3. seznam oseb, ki bodo pridobile kvalificiran delež v banki, in višino kvalificiranega deleža, ki ga bo pridobil posamezni imetnik, ali če v banki ne bo imetnikov kvalificiranih deležev, seznam 20 največjih delničarjev banke in višino deleža, ki ga bo pridobil posamezni delničar ob ustanovitvi banke;
4. seznam oseb, ki bodo z banko v razmerju tesne povezanosti, z opisom načina teh povezav;
5. druge dokaze, iz katerih izhaja, da so izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

(3) Če namerava banka poleg bančnih storitev opravljati tudi finančne ali dodatne finančne storitve, mora vložnik vložiti zahtevo in predložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev za izdajo dovoljenja za opravljanje teh storitev.

(4) Vložnik mora zagotoviti, da hkrati z vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev:

1. osebe, ki bodo z ustanovitvijo banke pridobile kvalificiran delež v banki, vložijo zahteve za izdajo dovoljenj za pridobitev kvalificiranih deležev v banki v skladu s 64. členom tega zakona;
2. kandidati za člane uprave banke vložijo zahteve za izdajo dovoljenj za opravljanje funkcij članov uprave banke v skladu z 40. členom tega zakona.

102. člen

(odločanje o zahtevi za dovoljenje za opravljanje bančnih storitev)

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, če niso izpolnjene zahteve glede:

1. statusnega ustroja banke v skladu z določbami oddelka 3.1. do 3.5. tega zakona, vključno s pogoji za izdajo dovoljenj za pridobitev kvalificiranih deležev kvalificiranim imetnikom ter pogoji za izdajo dovoljenj za opravljanje funkcij članov uprave banke članom uprave te banke; ali
2. ureditve notranjega upravljanja v skladu s 128. členom tega zakona; ali
3. pogojev za izvajanje učinkovitega nadzora v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 575/2013, zlasti če bo zaradi tesnih povezav banke z drugimi osebami oteženo izvajanje takšnega nadzora.

(2) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, kadar zakoni in drugi predpisi v tretji državi, ki veljajo za eno ali več oseb, ki so v razmerju tesne povezanosti z banko, ali težave pri izvrševanju navedenih zakonov in drugih predpisov preprečujejo učinkovito izvajanje nadzora nad banko.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da razlogi iz prvega ali drugega odstavka tega člena za zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev niso podani, zahtevo za izdajo dovoljenja posreduje Evropski centralni banki v skladu s 14. členom in točko (a) prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 1024/2013 in o tem obvesti stranke postopka. Postopek odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev se nadaljuje pred Evropsko centralno banko skladno z Uredbo (EU) št. 1024/2013.

(4) V dovoljenju za opravljanje bančnih storitev se lahko z namenom, da se preprečijo kršitve tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, določijo pogoji ali omejitve za opravljanje storitev, za katere se izdaja dovoljenje.

(5) Če je vložnik hkrati z zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev vložil tudi zahtevo za opravljanje finančnih storitev ali dodatnih finančnih storitev, Banka Slovenije odloči o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev po odločitvi Evropske centralne banke v zvezi z zahtevo za o izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

121. člen
(dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države)

(1) Banka tretje države lahko v Republiki Sloveniji ustanovi podružnico in se vpiše v sodni register, če pridobi dovoljenje za ustanovitev podružnice (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države) v skladu s tem zakonom.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države se vloži pri Banki Slovenije.

(3) Zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države je treba priložiti:

1. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za matično banko;
2. statut oziroma druga ustrezna pravila matične banke;
3. podatke o članih oziroma članicah poslovnih in nadzornih organov matične banke;
4. revidirana letna poročila matične banke za zadnja tri leta poslovanja;
5. podatke o imetnikih kvalificiranih deležev, oziroma če ni takšnih imetnikov, podatke o 20 največjih delničarjih oziroma družbenikih banke tretje države ter ustrezno listino, ki verodostojno izkazuje imetnike teh delnic oziroma deležev;
6. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za pravne osebe, ki so imetnice kvalificiranih deležev v matični banki;
7. opis storitev, ki jih bo opravljala podružnica, ter poslovni načrt za prva tri leta poslovanja;
8. dovoljenje za opravljanje bančnih, finančnih ali dodatnih finančnih storitev, ki ga je matični banki izdal pristojni organ države njenega sedeža;
9. dovoljenje pristojnega organa matične banke za ustanovitev podružnice oziroma izjavo tega organa, da dovoljenje po predpisih države te banke ni potrebno;
10. izjavo banke tretje države, da bo podružnica vodila vso dokumentacijo, ki se nanaša na njeno poslovanje, v slovenskem jeziku in jo hranila na sedežu podružnice ter vodila ločene računovodske izkaze v skladu s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi izdanimi predpisi;
11. podrobnejši opis sistema jamstva za vloge, ki velja v državi sedeža matične banke;
12. drugo dokumentacijo, na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali je podružnica kadrovsko, tehnično in organizacijsko sposobna opravljati storitve, na katere se nanaša zahteva.

(4) Banka Slovenije lahko kot pogoj za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države zahteva, da banka tretje države v Republiki Sloveniji deponira določen denarni znesek oziroma drugo ustrezno finančno premoženje oziroma predloži drugo ustrezno zavarovanje kot jamstvo za poravnavo obveznosti iz poslov, sklenjenih v Republiki Sloveniji.

(5) Banka Slovenije izda dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države, če na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga, in dokumentacije, priložene zahtevi za izdajo dovoljenja, oceni, da je podružnica finančno, upravljavsko, organizacijsko, kadrovsko in tehnično usposobljena za poslovanje. Banka Slovenije o izdanem dovoljenju obvesti Komisijo, Evropski odbor za bančništvo in Evropski bančni organ.

(6) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države, če je ob upoštevanju predpisov države sedeža matične banke oziroma ob upoštevanju prakse te države pri uporabi in izvrševanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

(7) Banka tretje države, ki je pridobila dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, lahko v Republiki Sloveniji prek podružnice opravlja bančne storitve, finančne storitve ter dodatne finančne storitve, navedene v dovoljenju za ustanovitev podružnice banke tretje države.

(8) Če namerava banka tretje države v Republiki Sloveniji prek podružnice začeti opravljati tudi dodatne storitve, ki niso navedene v že izdanem dovoljenju za ustanovitev podružnice banke tretje države, mora predhodno pridobiti dodatno dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh storitev.

(9) Za dodatno dovoljenje iz sedmega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo drugi odstavki, 7. in 12. točka tretjega odstavka ter peti in šesti odstavek tega člena.

(10) Banka Slovenije predpiše podrobnejšo vsebino dokumentacije, ki jo banka tretje države priloži zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v Republiki Sloveniji.

128. člen **(stabilna ureditev notranjega upravljanja)**

- (1) Banka mora imeti stabilno ureditev notranjega upravljanja, ki obsega:
1. jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi notranjimi razmerji glede odgovornosti;
 2. učinkovite procese upravljanja tveganj za ugotavljanje, merjenje oziroma ocenjevanje, obvladovanje in spremljanje tveganj, vključno z načrti sanacije ter poročanjem o tveganjih, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila;
 3. primerne mehanizme notranjih kontrol, ki vključujejo ustrezne administrativne in računovodske postopke;
 4. ustrezne politike in prakse prejemkov, ki so skladne s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganj in tako upravljanje tudi spodbujajo.

(2) Ureditev notranjega upravljanja mora biti celovita in sorazmerna z naravo, obsegom in zapletenostjo tveganj, ki izhajajo iz poslovnega modela banke in dejavnosti, ki jih opravlja banka.

129. člen **(kapitalska ustreznost)**

(1) Banka mora zagotoviti, da vedno razpolaga z ustreznim kapitalom za pokrivanje kapitalskih zahtev iz 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, zahtev na podlagi tretjega odstavka 250. člena tega zakona, zahtev po vzdrževanju kapitalskih blažilnikov na podlagi 7. poglavja tega zakona ter za zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala v skladu s 131. členom ali v skladu z oceno na podlagi 183. člena tega zakona.

(2) Banka lahko vključi kapitalske instrumente iz 52. in 63. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 v izračun kapitala, če banka pridobi dovoljenje Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar je ta pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 odgovorna za izvajanje nalog iz (d) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, za vključitev posameznega kapitalskega instrumenta v izračun kapitala.

(3) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se izda, če kapitalski instrument izpolnjuje pogoje, določene v Uredbi (EU) št. 575/2013.

(4) Banka Slovenije predpiše dokumentacijo, ki jo predloži banka zahtevi za izdajo dovoljenja iz drugega odstavka tega člena ter dovoljenja iz tretjega odstavka 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, in se v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 vloži pri Banki Slovenije.

131. člen **(ocenjevanje in zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala)**

(1) Banka mora imeti primerne, učinkovite in celovite strategije in procese za stalno ocenjevanje ter zagotavljanje potrebnih zneskov, vrst in razporeditve notranjega kapitala, ki ga ocenjuje kot potrebno kritje glede na značilnosti in obseg tveganj, ki jim je pri svojem poslovanju izpostavljena ali bi jim lahko bila.

(2) Banka mora na podlagi rednih pregledov zagotavljati, da so strategije in procesi iz prejšnjega odstavka celoviti ter sorazmerni z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti, ki jih opravlja banka, ter zagotavljati ustrezni notranji kapital za pokritje teh tveganj.

(3) Banka Slovenije lahko v skladu z 10. členom Uredbe (EU) št. 575/2013 odloči, da se za posamezno banko, ki je povezana s centralnim organom, v celoti ali deloma ne uporabljajo zahteve iz prvega in drugega odstavka tega člena.

133. člen

(raven izpolnjevanja obveznosti glede ustreznega notranjega kapitala)

(1) Banka, ki v Republiki Sloveniji nima položaja podrejene ali nadrejene banke, ter banka, ki ni vključena v bonitetno konsolidacijo v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 575/2013, morata na posamični podlagi izpolnjevati obveznosti glede ocenjevanja ter zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 131. členom tega zakona.

(2) Nadrejena banka Republike Slovenije mora v obsegu in na način, ki sta določena v 2. in 3. oddelku 2. poglavja II. naslova 1. dela Uredbe (EU) št. 575/2013, na konsolidirani podlagi izpolnjevati obveznosti glede ocenjevanja in zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala, v skladu s 131. členom tega zakona.

(3) Banka, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding Republike Slovenije, mora v obsegu in na način, ki sta določena v 2. in 3. oddelku 2. poglavja II. naslova 1. dela Uredbe (EU) št. 575/2013 izpolnjevati obveznosti glede ocenjevanja ter zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 131. členom tega zakona na podlagi konsolidiranega finančnega položaja tega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

(4) Če so istemu nadrejenemu finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu v Republiki Sloveniji ali EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu poleg banke podrejene druge banke ali banke drugih držav članic, se prejšnji odstavek uporablja v skladu in na način, kot je določeno v oddelku 9.3. tega zakona.

(5) Podrejena banka, ki je ali sama ali njen nadrejeni finančni holding ali mešani finančni holding nadrejena ali udeležena v drugi kreditni instituciji, finančni instituciji ali družbi za upravljanje s sedežem v tretji državi, mora izpolnjevati obveznosti iz prvega odstavka tega člena na subkonsolidirani podlagi.

134. člen

(raven izpolnjevanja obveznosti glede ureditve notranjega upravljanja)

(1) Banka mora izpolnjevati zahteve glede ureditve notranjega upravljanja iz 128. člena tega zakona na posamični podlagi, razen v primerih, ko Banka Slovenije za posamezno banko delno ali v celoti opusti uporabo teh zahtev v skladu s 7. členom Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) Banka, ki je podrejena nadrejenemu finančnemu holdingu ali nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu Republike Slovenije oziroma EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu, mora izpolnjevati zahteve glede ureditev notranjega upravljanja iz 128. člena tega zakona na podlagi konsolidiranega finančnega položaja tega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

(3) Če so istemu nadrejenemu finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu v Republiki Sloveniji ali EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu poleg banke podrejene druge banke ali banke drugih držav članic, se prejšnji odstavek uporablja v skladu in na način, kot je določeno v oddelku 9.3. tega zakona.

(4) Nadrejena banka Republike Slovenije ter njene podrejene banke morajo izpolnjevati zahteve glede ureditve notranjega upravljanja na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi.

(5) Nadrejena banka Republike Slovenije ter njene podrejene banke morajo zagotoviti, da je ureditev notranjega upravljanja ustrezno integrirana in se dosledno izvaja tudi v vseh njihovih preostalih podrejenih družbah tako, da omogoča pripravo vseh podatkov in informacij, ki so pomembni za nadzor.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek nadrejena banka Republike Slovenije ali banka, ki je podrejena EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu, ni zavezana k izpolnjevanju glede ureditev notranjega upravljanja v zvezi s podrejenimi

družbami s sedežem v tretji državi, če Banki Slovenije dokaže, da je izpolnjevanje teh zahtev v nasprotju z veljavnimi predpisi tretje države.

149. člen

(obravnavanje tveganj pri poslovanju z osebami v posebnem razmerju z banko)

(1) Banka mora vzpostaviti in izvajati politiko in postopke za ugotovitev poslov z osebami v posebnem razmerju z banko, določanje pogojev in omejitev za nastanek izpostavljenosti do teh oseb, spremljanje izpostavljenosti in njihovo upravljanje, vključno s pogoji za uporabo morebitnih izjem od sprejete politike in postopkov.

(2) Oseba v posebnem razmerju z banko je:

1. član uprave banke oziroma njegov ožji družinski član;
2. član nadzornega sveta banke oziroma njegov ožji družinski član;
3. prokurist banke oziroma njegov ožji družinski član;
4. član višjega vodstva banke;
5. pravna oseba, katere član uprave, član nadzornega sveta oziroma prokurist je hkrati član uprave, nadzornega sveta ali prokurist banke;
6. pravna oseba, v kateri ima član uprave, nadzornega sveta ali prokurist banke oziroma ožji družinski član teh oseb kvalificiran delež;
7. imetnik kvalificiranega deleža v banki;
8. pravna oseba, v kateri ima banka kvalificiran delež;
9. član uprave, član nadzornega sveta, član drugega organa vodenja ali nadzora oziroma prokurist pravne osebe iz 7. in 8. točke tega odstavka;
10. druga oseba, ki jo banka opredeli kot osebo v posebnem razmerju z banko zaradi narave razmerja te osebe z banko oziroma osebami iz 1. do 9. točke tega odstavka, ker lahko pri poslovanju banke s temi osebami prihaja do nasprotja interesov.

(3) Član uprave, nadzornega sveta in prokurist banke mora banki ob nastopu funkcije sporočiti imena in firme oseb, ki se zaradi razmerja s tem članom na podlagi prejšnjega odstavka štejejo kot osebe v posebnem razmerju z banko, ter banko nemudoma obvestiti o spremembah, ki vplivajo na opredelitev posamezne osebe kot osebe v posebnem razmerju z banko.

(4) Banka mora vzdrževati seznam oseb v posebnem razmerju z banko ter zagotoviti ustrezno poročanje o izpostavljenosti do teh oseb Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka 4. člena te uredbe.

157. člen

(obravnavanje obrestnega tveganja)

Banka mora vzpostaviti ustrezne procese in merila za ocenjevanje in upravljanje tveganj, ki so posledica morebitne spremembe obrestnih mer, ki vplivajo na netrgovalne dejavnosti banke.

161. člen

(politika in procesi upravljanja operativnega tveganja)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati ustrezno politiko in procese za upravljanje operativnega tveganja, vključno z modelskim tveganjem.

(2) Banka mora za namene iz prejšnjega odstavka opredeliti dejavnike operativnega tveganja, ki vključujejo tudi redke dogodke, ki ustvarjajo pomembne posledice za banko.

164. člen

(soglasje nadzornega sveta za sklenitev posameznih poslov)

(1) Za sklenitev pravnega posla, na podlagi katerega bi ob upoštevanju celotne izpostavljenosti banke, vključno s posredno kreditno izpostavljenostjo, nastala izpostavljenost banke do posamezne stranke ali skupine povezanih strank, ki dosega ali presega deset odstotkov sprejemljivega kapitala banke iz 71(b) točke prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, je treba pridobiti predhodno soglasje nadzornega sveta banke. Predhodno soglasje nadzornega sveta je treba pridobiti tudi za sklenitev pravnega posla, zaradi katerega se celotna izpostavljenost, vključno s posredno kreditno izpostavljenostjo banke do posamezne stranke ali skupine povezanih strank poveča za vsakih nadaljnjih pet odstotkov sprejemljivega kapitala banke.

(2) Pri ugotavljanju skupine povezanih strank za namen iz prejšnjega odstavka banka ne upošteva povezav s centralno ravno države.

(3) Pri določanju izpostavljenosti iz prvega odstavka tega člena banka upošteva vrednost izpostavljenosti, ki še ni zmanjšana za oslabitve in rezervacije.

169. člen (politika prejemkov)

(1) Banka mora oblikovati politiko prejemkov na ravni skupine, nadrejene družbe in podrejenih družb, vključno s tistimi, ustanovljenimi na območjih z ugodnejšim davčnim režimom (davčne oaze).

(2) Politike prejemkov iz prejšnjega odstavka vključujejo plače in diskrecijske pokojninske ugodnosti in se uporabljajo za kategorije zaposlenih, ki lahko v okviru svojih pristojnosti ali delovnih nalog in aktivnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti banke, zlasti:

1. upravo in višje vodstvo;
2. vodstvo funkcij sistema notranjih kontrol in drugih neodvisnih kontrolnih funkcij v banki;
3. zaposlene, ki lahko v okviru svojih pristojnosti sklepajo posle, ki vplivajo na profil tveganosti banke;
4. druge zaposlene, katerih celotni prejemki so po velikosti enaki ali višji od prejemkov višjega vodstva ali zaposlenih, ki pomembno vplivajo na profil tveganosti banke.

(3) Prejemki za namene iz prvega odstavka tega člena vključujejo vse oblike neposrednih ali posrednih finančnih in nefinančnih plačil ter ugodnosti, do katerih so zaposleni upravičeni na podlagi sklenjenih pogodb z banko ali drugo osebo v isti skupini.

(4) Nadzorni svet banke mora sprejeti in redno preverjati ustreznost sprejete politike in praks glede prejemkov, uprava banke pa mora najmanj enkrat na leto zagotoviti celovit in neodvisen pregled skladnosti dejanskih prejemkov s to politiko in praksami.

(5) Banka Slovenije zbira in uporablja informacije, ki jih banka razkrije v skladu z merili za razkritje iz točk (g), (h) in (i) prvega odstavka 450. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, za primerjavo trendov in praks prejemkov ter te informacije posreduje Evropskemu bančnemu organu.

(6) Poleg informacij iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije na podlagi poročil, ki jih posredujejo banke v skladu s predpisom, izdanim na podlagi 135. člena tega zakona, zbira informacije o številu fizičnih oseb v posamezni banki, ki imajo 1.000.000 eurov prejemkov ali več na poslovno leto, z upoštevanjem plačilnih razredov v razponih po 1.000.000 eurov, vključno z njihovimi delovnimi pristojnostmi, zadevnim poslovnim področjem in glavnimi elementi plače, bonusi, dolgoročnimi nagradami in pokojninskimi prispevki, ter te informacije posreduje Evropskemu bančnemu organu zaradi objave zbirnih podatkov na ravni Republike Slovenije glede prejemkov, ki jih izplačujejo banke.

170. člen (temeljna načela za določanje politike in praks glede prejemkov)

(1) Banka pri določanju politike in praks glede prejemkov posameznikov iz drugega odstavka prejšnjega člena upošteva naslednja načela:

1. politika prejemkov je združljiva s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganj in tako upravljanje tveganj tudi spodbuja, pri čemer ne spodbuja izpostavljanja tveganjem, ki presega raven sprejemljivega tveganja za banko;
2. politika prejemkov je v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi banke ter vključuje ukrepe za preprečevanje nasprotja interesov;
3. zaposleni, ki opravljajo kontrolne funkcije, so neodvisni od poslovnih enot, ki jih nadzorujejo, ter imajo ustrezne pristojnosti in prejemajo prejemke glede na doseganje ciljev, povezanih z njihovimi funkcijami, neodvisno od uspešnosti poslovnih področij, katera nadzirajo;
4. politika prejemkov jasno razlikuje med merili za določanje:
 - fiksnega prejemka, ki bi moral zlasti odražati ustrezne poklicne izkušnje in odgovornosti v banki, kot je določeno v opisu delovnih nalog zaposlenega, ki so del pogojev za zaposlitev, ter
 - variabilnega prejemka, ki mora odražati vzdržno in tveganju prilagojeno uspešnost ter uspešnost, ki je višja od pričakovane uspešnosti, kot je določeno v opisu delovnih nalog zaposlenega, ki so del pogojev za zaposlitev;
5. variabilni del prejemka mora temeljiti na kombinaciji ocene uspešnosti posameznika in njegove poslovno-organizacijske enote ter splošnega poslovnega rezultata banke;
6. variabilni prejemek vsakega posameznika ne sme presegati 100 odstotkov fiksnega prejemka tega posameznika;
7. najmanj 50 odstotkov variabilnega prejemka vsakega posameznika mora biti sestavljenega iz navadnih oziroma prednostnih delnic banke, ali z delnicami povezanih instrumentov oziroma enakovrednih nedenarnih instrumentov, kadar delnice banke niso uvrščene na organiziran trg, pri čemer lahko pridobitelj te delnice oziroma instrumente prenese le z dovoljenjem banke, ki se lahko izda šele po poteku najmanj dveh let od pridobitve;
8. znaten delež, vendar najmanj 40 odstotkov variabilnega prejemka vsakega posameznika, mora banka odložiti za obdobje treh do petih let;
9. variabilni prejemki, vključno z odloženim deležem iz prejšnje točke, se izplačajo ali dospejo v plačilo le, če so glede na finančno stanje banke kot celote vzdržni in če jih upravičuje uspešnost zadevne banke, poslovne enote in posameznika;
10. za variabilne prejemke mora banka vzpostaviti interna pravila o sistemu zmanjšanja variabilnega prejemka ali vračila sredstev ter merila za njihovo uporabo, ki v zvezi s posameznikom vključujejo zlasti presojo okoliščin glede:
 - sodelovanja ali odgovornosti posameznika za ravnanje, ki je vodilo do pomembnih izgub za banko, ali
 - izpolnjevanja standardov primernosti;
11. posameznik se mora zavezati, da ne bo uporabljal osebnega zavarovanja pred tveganji ali zavarovanja v zvezi s prejemki in odgovornostjo z namenom poseganja v učinke prilagoditve njegovega variabilnega prejemka tveganjem;
12. plačilo vsakemu posamezniku v zvezi s predčasno prekinitvijo pogodbe o zaposlitvi mora izražati doseženo uspešnost tega posameznika v določenem obdobju in ne sme nagrajevati njegove neuspešnosti ali morebitnih kršitev v banki.

(2) Banka mora upoštevati načela iz prejšnjega odstavka na način in v obsegu, ki ustreza njeni velikosti, notranji organiziranosti ter naravi, obsegu in zapletenosti dejavnosti, ki jih opravlja.

(3) Prejemki, za katere velja odlog iz 8. točke prvega odstavka tega člena, dospejo v plačilo po načelu sorazmernosti. Če je znesek variabilne sestavine prejemka izrazito visok, mora banka odložiti vsaj 60 odstotkov zneska. Trajanje obdobja odložitve banka določi v skladu s poslovnim ciklom, naravo poslovanja, pripadajočimi tveganji in dejavnostmi zadevnega zaposlenega.

(4) Celotni variabilni prejemki morajo biti na splošno bistveno manjši, kadar je finančna uspešnost banke slaba ali negativna, pri čemer se upoštevajo tako trenutni prejemki kot zmanjšanje izplačil predhodno zasluženih zneskov, vključno z dogovori o sistemu malusa ali vračilu sredstev z upoštevanjem zakona, ki ureja delovna razmerja, ali kolektivno pogodbo dejavnosti.

(5) Prejemki, ki se izplačajo posameznikom iz drugega odstavka prejšnjega člena v banki, ki se v skladu z zakonom, ki ureja prejemke poslovnih oseb v gospodarskih družbah v večinski lasti Republike Slovenije in samoupravnih lokalnih skupnosti, šteje za banko v večinski lasti Republike Slovenije ali samoupravne lokalne skupnosti, ne smejo preseči prejemkov, ki jih določa zakon, ki ureja prejemke poslovnih oseb v gospodarskih družbah v večinski lasti Republike Slovenije in samoupravnih lokalnih skupnosti. Pri izplačilu teh prejemkov se ne uporablja določba zakona, ki ureja

prejemke poslovnih oseb v gospodarskih družbah v večinski lasti Republike Slovenije in samoupravnih lokalnih skupnosti, ki prepoveduje plačila direktorjev z delnicami ali njihovo sodelovanje v delniških shemah.

(6) Posameznik, ki pridobi delnice banke v skladu s 7. točko prvega odstavka tega člena, lahko uveljavlja pravico iz 389. člena ZGD-1 šele po poteku dveh let od pridobitve teh delnic.

171. člen

(prejemki v bankah, ki jim je dodeljena izredna javnofinančna pomoč)

(1) Banke, ki so prejele izredno javnofinančno pomoč v skladu s pravili Evropske unije o državnih pomočeh, morajo politiko in prakse prejemkov ustrezno prilagoditi na način, da ustrezajo varnemu in zanesljivemu upravljanju tveganj banke.

(2) Prilagoditve iz prejšnjega odstavka morajo prispevati k pravočasnemu povračilu izredne javnofinančne pomoči s ciljem, da se zagotovijo pogoji za vzpostavitev dolgoročno uspešnega poslovanja in vključujejo zlasti ustrezne omejitve za prejemke članov upravljalnega organa.

(3) Banka lahko članom upravljalnega organa v banki, ki je prejela izredno javnofinančno pomoč, zagotovi in izplača variabilne prejemke le, če je to upravičeno glede na okoliščine posamičnega primera in položaj banke.

(4) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (e) prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko v primerih iz prvega odstavka tega člena zahteva od banke, da spremeni politiko prejemkov na način, da ustreza preudarnemu upravljanju tveganj in zagotavljanju dolgoročne rasti, in po potrebi določi omejitve za prejemke članov upravljalnega organa institucije.

172. člen

(namen in obseg nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja tveganj)

(1) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz (f) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, z izvajanjem nadzora nad banko preverja, ali ureditev notranjega upravljanja ter kapital in likvidnost, ki jih banka zagotavlja v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 575/2013, omogočajo učinkovito in skrbno upravljanje banke ter ustrezno pokritje vseh tveganj, ki jim je izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila. Pri tem v skladu s 133. in 134. členom tega zakona upošteva raven izpolnjevanja obveznosti, kot so določene za banko na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz (f) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, z namenom zagotavljanja učinkovitega in skrbnega upravljanja banke ocenjuje:

1. tveganja, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila;
2. tveganja, ki jih banka pomeni za finančni sistem, z upoštevanjem meril za ocenjevanje sistemskih tveganj v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010 in priporočili Evropskega odbora za sistemska tveganja;
3. tveganja, ki so ugotovljena v okviru stresnih testov, z upoštevanjem narave, obsega in zapletenosti dejavnosti, ki jih opravlja banka.

(3) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz (f) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, določi pogostost in podrobnost nadzorniškega pregledovanja iz prvega in drugega odstavka tega člena in pri tem upošteva velikost in pomen posamezne banke za finančni sistem ter naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih banka opravlja.

(4) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz (f) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, preverjanje in oceno iz prvega in drugega odstavka tega člena izvede najmanj enkrat na leto.

(5) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz (f) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, vsaj enkrat na leto izvede stresne teste, s katerimi se dopolnjuje proces pregledovanja in ovrednotenja tveganj iz prvega in drugega odstavka tega člena.

- (6) Banka Slovenije posreduje Evropskemu bančnemu organu informacije glede:
1. izvajanja procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s tem členom;
 2. metodologije, ki se uporablja za utemeljitev odločitev in ukrepov nadzora, ki jih izreče v skladu s tem zakonom na podlagi ugotovitev nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja.

173. člen **(tehnična merila nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja)**

Banka Slovenije pri nadzorniškem pregledovanju in ovrednotenju v skladu s prejšnjim členom poleg kreditnega, tržnega in operativnega tveganja upošteva tudi:

1. rezultate stresnih testov, ki jih v skladu s 177. členom Uredbe (EU) št. 575/2013 izvede banka, ki uporablja pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen;
 2. izpostavljenost banke tveganju koncentracije in upravljanje tega tveganja v banki, vključno z izpolnjevanjem zahtev iz 4. dela Uredbe (EU) št. 575/2013 in 163. člena tega zakona;
 3. stabilnost, ustreznost in način uporabe politik in postopkov, ki jih izvaja banka za upravljanje preostalega kreditnega tveganja iz 155. člena tega zakona v povezavi z uporabo tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja;
 4. ustrezen obseg kapitala, ki ga zagotavlja banka, glede na sredstva, ki jih je banka olistinila, ob upoštevanju ekonomske vsebine posla, vključno z doseženo stopnjo prenosa tveganja;
 5. izpostavljenost banke likvidnostnemu tveganju ter merjenje in obvladovanje tega tveganja v banki, vključno z razvojem analiz alternativnih scenarijev, upravljanjem instrumentov za zmanjševanje tveganja (zlasti ravni, sestave in kakovosti likvidnostnih blažilnikov) ter učinkovitimi načrti neprekinjenega poslovanja;
 6. vpliv učinkov razpršitve in način vključevanja teh učinkov v sistem merjenja tveganja;
 7. rezultate stresnih testov, ki jih izvede banka, ki uporablja notranji model za izračun kapitalске zahteve za tržno tveganje v skladu s 5. poglavjem IV. naslova 3. dela Uredbe (EU) št. 575/2013;
 8. geografsko lokacijo izpostavljenosti banke;
 9. poslovni model banke;
- oceno sistemskega tveganja v skladu z merili iz prejšnjega člena.

176. člen **(ocena tržnega in obrestnega tveganja)**

(1) Banka Slovenije v okviru ocenjevanja tržnih tveganj banke redno preverja in ocenjuje zlasti, ali prilagoditve vrednotenja za pozicije ali portfelje v trgovalni knjigi, kot so določeni v 105. členu Uredbe (EU) št. 575/2013, banki omogočajo, da v kratkem časovnem obdobju proda svoje pozicije ali zanje uvede varovanje brez pomembne izgube v običajnih tržnih pogojih. (2) Banka Slovenije v okviru preverjanja in ocenjevanja iz prejšnjega odstavka preverja tudi izpostavljenost banke tveganju spremembe obrestne mere, ki izhaja iz netrgovalnih dejavnosti. Banka Slovenije od banke zahteva ustrezne spremembe pri upravljanju obrestnega tveganja zlasti, če zaradi nenadnih in nepričakovanih sprememb obrestnih mer za 200 bazičnih točk banka izkaže izgubo, ki presega 20 odstotkov njenega kapitala, ki se upošteva pri izpolnjevanju kapitalskih zahtev

(2) Banka Slovenije v okviru preverjanja in ocenjevanja iz prejšnjega odstavka preverja tudi izpostavljenost banke tveganju spremembe obrestne mere, ki izhaja iz netrgovalnih dejavnosti. Banka Slovenije od banke zahteva ustrezne spremembe pri upravljanju obrestnega tveganja zlasti, če zaradi nenadnih in nepričakovanih sprememb obrestnih mer za 200 bazičnih točk banka izkaže izgubo, ki presega 20 odstotkov njenega kapitala, ki se upošteva pri izpolnjevanju kapitalskih zahtev.

183. člen **(presoja ustreznega notranjega kapitala)**

(1) Če Banka Slovenije na podlagi ugotovitev procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s pododdelkom 6.6.1. tega zakona ugotovi, da banka glede na tveganja, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, ne zagotavlja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 131. členom tega zakona, banko pisno obvesti o svoji oceni ustreznega zneska, vrst ali razporeditve notranjega kapitala banke ter opredeli rok, v katerem mora banka predložiti poročilo o ukrepih, ki jih bo sprejela za zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala, in o okoliščinah, ki vplivajo na drugačno oceno ustreznega zneska, vrst ali razporeditve notranjega kapitala.

(2) Banka Slovenije na podlagi ugotovitev procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s pododdelkom 6.6.1. tega zakona izdela oceno iz prejšnjega odstavka ob upoštevanju:

1. kvantitativnih in kvalitativnih elementov procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala iz 131. člena tega zakona;
2. ureditve, procese in mehanizme notranjega upravljanja banke iz 128. člena tega zakona;
3. ocene sistemskega tveganja.

(3) Če banka v določenem roku ne predloži poročila o ukrepih za uskladitev z oceno Banke Slovenije iz prvega odstavka tega člena ali ne predloži poročila o okoliščinah, ki vplivajo na drugačno oceno ustreznega zneska, vrst ali razporeditve notranjega kapitala, lahko Banka Slovenije banki odredi zagotavljanje kapitala v skladu s 1. točko drugega odstavka 250. člena tega zakona.

(4) Če iz poročila banke izhajajo okoliščine, ki vplivajo na drugačno oceno potrebnih zneskov, vrst ali razporeditve notranjega kapitala, Banka Slovenije spremeni svojo oceno ustreznega notranjega kapitala in postopa v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(5) Zoper oceno iz prvega ali četrtega odstavka tega člena banka nima posebnega ugovora, ampak lahko okoliščine in razloge, ki vplivajo na drugačno oceno obsega, vrst ali razporeditve notranjega kapitala, uveljavlja v postopku zoper odredbo o zagotavljanju dodatnega kapitala, ki jo izda Banka Slovenije na podlagi tretjega odstavka tega člena.

189. člen **(načrt sanacije skupine)**

(1) EU nadrejena družba, ki je v skladu z 291. členom tega zakona vključena v nadzor na konsolidirani podlagi, ki ga izvaja Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko opravlja naloge iz (g) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, mora pripraviti načrt sanacije skupine, katerega cilj je stabilizacija skupine kot celote ali katerekoli institucije v skupini, če je v težavah, da se razrešijo ali odpravijo razlogi za težave in izboljša finančni položaj zadevne skupine ali posamezne institucije, pri čemer se upošteva tudi finančni položaj drugih subjektov v skupini.

(2) Načrt sanacije skupine mora določati:

1. opis različnih možnosti ukrepanja za ohranjanje ali ponovno vzpostavitev pogojev za vzpostavitev stabilnega poslovanja skupine kot celote, nadrejene družbe in vseh podrejenih družb v skupini in za izboljšanje finančnega položaja vsake od njih (ukrepi sanacije), pri čemer mora upoštevati različne stresne scenarije, ki predvidevajo poslabšanje različnih makroekonomskih in finančnih dejavnikov, ki lahko pomembno vplivajo na položaj skupine kot celote in vseh družb v njej, vključno z dogodki na ravni celotnega sistema ter posebnimi okoliščinami posameznega subjekta in skupine;
2. ustrezne kvalitativne in kvantitativne kazalnike iz 186. člena tega zakona;
3. opis postopkov in pogojev za pravočasno in učinkovito izvajanje predvidenih ukrepov sanacije, vključno z oceno pogojev za dostop katerekoli družbe v skupini do posojila v skrajni sili pri pristojni centralni banki, zlasti glede zavarovanja, ki ga bo subjekt zagotovil v zvezi s tem posojilom v okoliščinah, ki so predvidene v načrtu sanacije;
4. opis ukrepov, ki bi se lahko izvedli, če se izpolnijo pogoji za ukrepe zgodnjega posredovanja v skladu s tem zakonom.

(3) Načrt sanacije skupine ne sme upoštevati možnosti uporabe izredne javnofinančne pomoči niti ne sme ustvarjati drugih neposrednih negativnih javnofinančnih učinkov.

(4) EU nadrejena družba mora v načrtu sanacije skupine opredeliti tudi dogovore za usklajeno in dosledno izvajanje ukrepov na ravni:

1. EU nadrejene družbe;
2. finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga in mešanega poslovnega holdinga s sedežem v državi članici;
3. nadrejenega finančnega holdinga v Republiki Sloveniji, EU nadrejenega finančnega holdinga, nadrejenega mešanega finančnega holdinga v Republiki Sloveniji in EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga;
4. vsake posamezne družbe, ki je podrejena subjektu iz 1. do 3. točke tega odstavka, in pomembne podružnice.

(5) Načrt sanacije skupine mora za vsakega od stresnih scenarijev, ki so obravnavani v načrtu sanacije skupine, ugotoviti morebitne ovire za izvajanje ukrepov v skupini in na ravni posameznih subjektov, vključno z morebitnimi dejanskimi ali pravnimi ovirami za takojšen prenos kapitala, za odplačilo obveznosti ali sredstev znotraj skupine.

(6) Načrt sanacije skupine in vsak individualni načrt sanacije na ravni posamezne podrejene družbe v skupini mora vključevati tudi opis ureditev morebitne znotrajskupinske finančne podpore iz 190. člena tega zakona.

(7) Načrt sanacije skupine sprejme upravljalni organ EU nadrejene družbe iz prvega odstavka tega člena, preden ga predloži Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar ta v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz (g) in (i) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, kot konsolidacijskemu nadzorniku na podlagi 291. člena tega zakona.

(8) Če ni v tem členu določeno drugače, se za načrt sanacije skupine uporablja 185. do 187. člen tega zakona.

206. člen (opredelitev pojmov)

V 7. poglavju imajo uporabljeni pojmi naslednji pomen:

1. »varovalni kapitalski blažilnik« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 208. členom tega zakona;
2. »posamezni banki lasten proticiklični kapitalski blažilnik « pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 209. členom tega zakona;
3. »blažilnik za GSPB« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 220. členom tega zakona;
4. »blažilnik za DSPB« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 221. členom tega zakona;
5. »blažilnik sistemskih tveganj« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 222. členom tega zakona;
6. »zahteva po skupnem blažilniku« pomeni celoten kapital, ki ga mora banka zagotavljati za izpolnjevanje zahtev v zvezi z:
 - varovalnim kapitalskim blažilnikom,
 - posamezni banki lastnim proticikličnim kapitalskim blažilnikom,
 - blažilnikom za GSPB,
 - blažilnikom za DSPB,
 - blažilnikom sistemskih tveganj;
7. »stopnja proticikličnega blažilnika« pomeni stopnjo, ki jo mora uporabljati banka za izračun svojega proticikličnega kapitalskega blažilnika in ki je določena v skladu z 210. do 213. členom tega zakona, ali s strani ustreznega organa tretje države;
8. »vodilo za blažilnik« pomeni referenčno stopnjo blažilnika, izračunano v skladu z 210. členom tega zakona;
9. »znesek skupne izpostavljenosti tveganjem« pomeni znesek izpostavljenosti tveganjem, izračunan v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
10. »imenovani organ druge države« je organ druge države članice ali tretje države, ki je po pravu te države ali v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pristojen za določanje zahtev glede kapitalskih

blažilnikov, ki jih mora vzdrževati banka države članice ali tretje države, oziroma za opredelitev banke države članice ali tretje države kot GSPB ali DSPB;

11. »GSPB« je globalna sistemsko pomembna banka, ki jo na konsolidirani podlagi kot globalno sistemsko pomembno banko opredeli Banka Slovenije v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013;
12. »DSPB« je druga sistemsko pomembna banka, ki jo na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi kot drugo sistemsko pomembno banko opredeli Banka Slovenije v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013.

207. člen **(pristojnosti Banke Slovenije)**

(1) Banka Slovenije v skladu s tem zakonom določi banki zahteve glede vzdrževanja kapitalskih blažilnikov z namenom preprečevanja ali omejevanja makrobonitetnega in sistemskega tveganja.

(2) Za namene iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije določi banki zahteve glede vzdrževanja enega ali več kapitalskih blažilnikov:

1. proticikličnega blažilnika iz 209. člena tega zakona;
2. blažilnika sistemskih tveganj iz 222. člena tega zakona;
3. blažilnika za GSPB iz 220. člena tega zakona;
4. blažilnika za DSPB iz 221. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije obvesti Odbor za finančno stabilnost pred odločitvijo glede:

1. določitve banke kot GSPB ali DSPB;
2. zahteve za vzdrževanje proticikličnega kapitalskega blažilnika;
3. zahteve za vzdrževanje blažilnika sistemskih tveganj; in
4. zahteve za vzdrževanje blažilnika za DSPB.

(4) Odbor za finančno stabilnost v roku, ki ga določi Banka Slovenije in ki ni krajši od osmih dni, poda mnenje v zvezi s predlagano odločitvijo Banke Slovenije v zadevah iz prejšnjega odstavka. Če Odbor za finančno stabilnost v določenem roku poda mnenje o predlogu odločitve, Banka Slovenije pri odločitvi to mnenje upošteva ali pisno pojasni razloge, zaradi katerih tega mnenja ni upoštevala.

208. člen **(zahteva po vzdrževanju varovalnega kapitalnega blažilnika)**

(1) Banka mora vzdrževati varovalni kapitalni blažilnik v višini 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem na posamični in konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z II. naslovom 1. dela Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) Banka izpolnjuje zahtevo iz prejšnjega odstavka z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga zagotavlja za izpolnjevanje zahteve iz prejšnjega odstavka, ne sme uporabiti za izpolnjevanje:

1. kapitalne zahteve iz 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
2. zahteve na podlagi tretjega odstavka 250. člena tega zakona;
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 131. členom tega zakona ali v skladu z oceno Banke Slovenije na podlagi 183. člena tega zakona.

209. člen **(zahteva po vzdrževanju banki lastnega proticikličnega kapitalnega blažilnika)**

(1) Banka mora vzdrževati lastni proticiklični kapitalni blažilnik, enak znesku njene skupne izpostavljenosti tveganjem, pomnoženemu s tehtanim povprečjem stopenj proticikličnega blažilnika, izračunanih v skladu s četrtem odstavkom tega člena na posamični in konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z II. naslovom 1. dela Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) Banka izpolnjuje zahtevo iz prejšnjega odstavka z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga zagotavlja za izpolnjevanje zahteve iz prejšnjega odstavka, ne sme uporabiti za izpolnjevanje:

1. kapitalske zahteve iz 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
2. zahteve na podlagi tretjega odstavka 250. člena tega zakona;
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu 131. členom tega zakona ali v skladu z oceno Banke Slovenije na podlagi 183. člena tega zakona; ali
4. zahteve po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika iz prejšnjega člena.

(3) Stopnja banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika je sestavljena iz tehtanega povprečja stopenj proticikličnega blažilnika, ki se uporabljajo v državah, v katerih so kreditne izpostavljenosti te banke.

(4) Banka Slovenije predpiše podrobnejša pravila za izračun stopenj posamezni banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.

210. člen **(določanje stopnje proticikličnega blažilnika)**

(1) Banka Slovenije četrtno izračunava vodilo za blažilnik, ki smiselno odraža kreditni cikel in tveganja zaradi čezmerne kreditne rasti v Republiki Sloveniji, ter ustrezno upošteva posebnosti gospodarstva v Republiki Sloveniji. Vodilo za blažilnik temelji na odstopanju razmerja med krediti in bruto domačim proizvodom (v nadaljnjem besedilu: BDP) od dolgoročnega trenda tega razmerja, pri čemer upošteva:

1. kazalnik rasti ravni kreditov v Republiki Sloveniji ter zlasti kazalnik, ki odraža spremembe razmerja med krediti, odobrenimi v Republiki Sloveniji, in BDP;
2. smernice Evropskega odbora za sistemska tveganja glede izračuna vodila za blažilnik.

(2) Banka Slovenije četrtno oceni in določi stopnjo proticikličnega blažilnika, ki se uporablja za izračun stopnje banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika v zvezi s kreditnimi izpostavljenostmi v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: stopnja proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo).

(3) Banka Slovenije pri določitvi stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo upošteva:

1. vodilo za blažilnik, izračunano v skladu s prvim odstavkom tega člena;
2. smernice ter priporočila Evropskega odbora za sistemska tveganja glede določanja stopnje blažilnika;
3. druge spremenljivke, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne pri ugotavljanju cikličnega sistemskega tveganja.

214. člen **(odločitev o stopnjah proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretjih državah)**

(1) Če imenovani organ tretje države ni določil in objavil stopnje proticikličnega blažilnika za to državo, lahko Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tej državi, ki jo banke upoštevajo pri izračunu banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.

(2) Kadar je imenovani organ tretje države določil in objavil stopnjo proticikličnega blažilnika za to državo, lahko Banka Slovenije določi drugačno stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tej državi, če stopnja blažilnika, ki jo je določil imenovani organ tretje države, ne zadostuje za ustrezno zaščito bank pred tveganji čezmerne kreditne rasti v tej državi.

(3) Stopnja proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi, ki jo določi Banka Slovenije na podlagi prejšnjega odstavka, ne sme biti nižja od stopnje, ki jo določi imenovani organ tretje države, razen če stopnja blažilnika, ki jo je določil imenovani organ tretje države, presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem.

(4) Banka Slovenije lahko obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja, da stopnja proticikličnega blažilnika za tretjo državo, ki jo je določil imenovani organ tretje države, za to tretjo državo ni zadostna.

(5) Če Evropski odbor za sistemska tveganja na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka ali na lastno pobudo izda priporočilo, ga Banka Slovenije upošteva pri presoji na podlagi prvega do tretjega odstavka tega člena.

(6) Kadar Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena, zaradi česar se zviša stopnja proticikličnega blažilnika, ki jo je določil imenovani organ tretje države, se nova stopnja proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tej državi začne uporabljati 12 mesecev po objavi iz 216. člena tega zakona.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije v izrednih okoliščinah določi, da se nova stopnja proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi, ki je objavljena v skladu z 216. členom tega zakona, začne uporabljati pred potekom 12 mesecev od objave.

215. člen

(objava stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo)

(1) Banka Slovenije četrtletno na svoji spletni strani objavi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, določenega v skladu s 210. členom tega zakona, in si prizadeva za časovno usklajenost te objave z objavami drugih imenovanih organov.

(2) Objava stopnje proticikličnega blažilnika iz prejšnjega odstavka vključuje vsaj naslednje podatke:

1. stopnjo proticikličnega blažilnika;
2. razmerje med krediti in BDP ter odstopanje tega razmerja od dolgoročnega trenda;
3. vodilo za blažilnik, izračunano v skladu s prvim odstavkom 210. člena tega zakona;
4. utemeljitev zadevne stopnje blažilnika;
5. kadar je stopnja blažilnika prvič večja od nič ali se poviša, datum, od katerega morajo banke uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika;
6. sklicevanje na izredne okoliščine, ki upravičujejo odločitev, da se uporaba stopnje blažilnika zahteva prej kot 12 mesecev od objave v skladu s tem členom;
7. če se stopnja blažilnika zniža, okvirno obdobje, v katerem se povišanje stopnje blažilnika ne pričakuje, skupaj z utemeljitvijo za to obdobje.

(3) Banka Slovenije vsako četrtletje uradno obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja o določitvi stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo in sporoči podatke iz prejšnjega odstavka.

218. člen

(določanje globalnih sistemsko pomembnih bank)

(1) Banka Slovenije z upoštevanjem metodologije iz drugega odstavka tega člena z odločbo določi banko kot GSPB, če ima banka položaj:

1. EU nadrejene banke;
2. banke, ki je podrejena EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu;
3. banke, ki ni podrejena subjektu iz 1. in 2. točke tega odstavka.

(2) Banka Slovenije določi banko kot GSPB, če bi propad ali slabo poslovanje banke lahko povzročilo sistemsko tveganje globalnega pomena. Banka Slovenije oceni vpliv posamezne banke na sistemsko tveganje globalnega pomena z uporabo metodologije, ki temelji na naslednjih merljivih in enakovredno uteženih kazalnikih:

1. velikost skupine;

2. medsebojna povezanost skupine s finančnim sistemom;
3. nadomestljivost storitev ali finančne infrastrukture, ki jo zagotavlja skupina;
4. zapletenost skupine;
5. čezmejne dejavnosti skupine, vključno s čezmejno dejavnostjo med Republiko Slovenijo in drugimi državami članicami ter med Republiko Slovenijo in tretjo državo.

(3) Na podlagi skupnega rezultata uporabljene metodologije iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije banko iz prvega odstavka tega člena, katere skupni rezultat presega najnižjo presečno vrednost rezultata, določenega za prvo podkategorijo GSPB, razvrsti v eno od petih podkategorij GSPB iz prvega odstavka 220. člena tega zakona. Presečne vrednosti rezultatov med zaporednimi podkategorijami upoštevajo načelo konstantnega linearne naraščanja sistemskega pomena GSPB med vsako podkategorijo, z izjemo najvišje podkategorije.

(4) Ko Banka Slovenije opredeli banko kot GSPB in jo razvrsti v ustrezno podkategorijo GSPB, ji določi rok za izpolnitev zahteve za vzdrževanje blažilnika za GSPB, ki je določen za to podkategorijo v skladu z 220. členom tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko v primeru posebnih okoliščin:

1. prerazvrsti GSPB v višjo podkategorijo GSPB, kot je določena na podlagi tretjega odstavka tega člena;
2. kot GSPB opredeli banko iz prvega odstavka tega člena, ki na podlagi uporabljene metodologije ne presega najnižje presečne vrednosti, določene za prvo podkategorijo GSPB, določeno na podlagi tretjega odstavka tega člena.

(6) V primeru iz 2. točke prejšnjega odstavka Banka Slovenije o določitvi banke kot GSPB obvesti Evropski bančni organ in mu posreduje utemeljitev za takšno odločitev.

(7) Banka Slovenije najmanj enkrat na leto preveri skupni rezultat na podlagi metodologije iz drugega odstavka tega člena ter razvrstitev GSPB v ustrezne podkategorije GSPB. V primeru, ko ob ponovnem pregledu Banka Slovenije ugotovi, da se z upoštevanjem skupnega rezultata na podlagi metodologije iz drugega odstavka tega člena ali zaradi posebnih okoliščin GSPB prerazvrsti v drugo podkategorijo GSPB, ali če ugotovi, da banka ne izpolnjuje več meril za GSPB, odloči, da:

1. se za GSPB uporablja nova podkategorija GSPB, določena na podlagi tretjega odstavka tega člena, ter določi rok za izpolnitev zahteve za vzdrževanje blažilnika za GSPB, ki je določen za to podkategorijo GSPB, v skladu z 220. členom tega zakona; ali
2. banka ni več opredeljena kot GSPB.

(8) Banka Slovenije obvesti Komisijo, Evropski odbor za sistemska tveganja in Evropski bančni organ o rezultatih pregleda in o določitvi GSPB ter podkategorijah GSPB, v katero je vsaka GSPB razvrščena. Banka Slovenije te informacije objavi na svoji spletni strani.

219. člen

(določanje drugih sistemsko pomembnih bank)

(1) Banka Slovenije z upoštevanjem meril iz drugega odstavka tega člena z odločbo določi banko kot DSPB, če ima banka položaj:

1. EU nadrejene banke;
2. banke, ki je podrejena EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu;
3. banke, ki ni podrejena subjektu iz 1. in 2. točke tega odstavka.

(2) Banka Slovenije banko iz prejšnjega odstavka opredeli kot DSPB, če bi propad ali slabo poslovanje banke lahko povzročilo sistemsko tveganje v Republiki Sloveniji. Banka Slovenije oceni vpliv posamezne banke na sistemsko tveganje v Republiki Sloveniji na podlagi vsaj enega od naslednjih meril:

1. velikost;
2. pomen za gospodarstvo Evropske unije ali Republike Slovenije;
3. pomen čezmejnih dejavnosti;
4. medsebojna povezanost banke ali skupine s finančnim sistemom.

(3) Ko Banka Slovenije opredeli banko kot DSPB, hkrati določi tudi stopnjo blažilnika za DSPB in rok za izpolnitev zahteve za vzdrževanje tega blažilnika.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena Banka Slovenije v primeru, ko ob ponovnem pregledu DSPB določi nižji ali višji blažilnik za DSPB, ali če ugotovi, da za upoštevanjem meril iz prvega in drugega odstavka tega člena pri banki niso več podane okoliščine za obravnavo kot DSPB, odloči, da:

1. se za banko uporablja nova stopnja blažilnika za DSPB ter določi rok za izpolnitev zahteve za vzdrževanje tega blažilnika; ali
2. banka ni več opredeljena kot DSPB.

(5) Banka Slovenije obvesti Komisijo, Evropski odbor za sistemska tveganja in Evropski bančni organ o bankah, ki jih je opredelila kot DSPB, ter na svoji spletni strani objavi seznam DSPB.

(6) Banka Slovenije najmanj enkrat na leto preveri izpolnjevanje meril za DSPB ter ustreznost določenih stopenj blažilnika za DSPB. Banka Slovenije obvesti o rezultatih zadevno DSPB, Komisijo, Evropski odbor za sistemska tveganja in Evropski bančni organ ter na svoji spletni strani objavi posodobljen seznam DSPB.

220. člen **(zahteva po vzdrževanju blažilnika za GSPB)**

(1) GSPB mora vzdrževati blažilnik za GSPB, ki ustreza podkategoriji za GSPB, v katero je GSPB razvrščena na podlagi tretjega odstavka 218. člena tega zakona, in sicer v višini:

1. za prvo najnižjo podkategorijo: 1 odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;
2. za drugo podkategorijo: 1,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;
3. za tretjo podkategorijo: 2 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;
4. za četrto podkategorijo: 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;
- za peto podkategorijo: 3,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem.

(2) GSPB izpolnjuje zahtevo iz prejšnjega odstavka z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga zagotavlja za izpolnjevanje zahteve iz prejšnjega odstavka, ne sme uporabiti za izpolnjevanje:

1. kapitalske zahteve iz 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
2. zahteve na podlagi tretjega odstavka 250. člena tega zakona;
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 131. členom tega zakona ali v skladu z oceno Banke Slovenije na podlagi 183. člena tega zakona;
4. zahteve po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika iz 208. člena tega zakona;
5. zahteve po vzdrževanju banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika iz 209. člena tega zakona.

221. člen **(zahteva po vzdrževanju blažilnika za DSPB)**

(1) DSPB mora vzdrževati blažilnik za DSPB v višini, ki ga določi Banka Slovenije.

(2) Banka Slovenije lahko določi blažilnik za DSPB v višini do 2 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem ob upoštevanju meril za določitev DSPB iz 219. člena tega zakona na konsolidirani, subkonsolidirani ali posamični podlagi. Banka Slovenije zagotovi, da zahteva za vzdrževanje blažilnika za DSPB ne povzroča nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele, vključno z učinki v drugih državah članicah ali na ravni Evropske unije, ki bi ovirali ali povzročili ovire za delovanje notranjega trga.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v primeru, ko je DSPB podrejena GSPB ali DSPB, ki je EU nadrejena banka in se zanjo na konsolidirani podlagi zahteva vzdrževanje blažilnika za DSPB, za podrejeno DSPB na posamični ali subkonsolidirani podlagi uporabi blažilnik, ki ne presega višje izmed vrednosti:

1. 1 odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganjem ali

stopnje blažilnika za GSPB ali nadrejeno DSPB na konsolidirani podlagi.
2.

(4) DSPB izpolnjuje zahtevo iz prvega odstavka z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga zagotavlja za izpolnjevanje zahteve iz prvega odstavka tega člena, ne sme uporabiti za izpolnjevanje:

1. kapitalske zahteve iz 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
2. zahteve na podlagi tretjega odstavka 250. člena tega zakona;
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 131. členom tega zakona ali v skladu z oceno Banke Slovenije na podlagi 183. člena tega zakona;
4. zahteve po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika iz 208. člena tega zakona;
5. zahteve po vzdrževanju banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika iz 209. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije en mesec pred objavo odločitve o določitvi ali spremembi blažilnika za DSPB o tem obvesti Komisijo, Evropski odbor za sistemska tveganja, Evropski bančni organ ter pristojne in imenovane organe zadevnih držav članic.

(6) Obvestilo iz prejšnjega odstavka vključuje:

1. razloge, zaradi katerih Banka Slovenije ocenjuje, da bo blažilnik za DSPB učinkovit in sorazmeren pri zmanjševanju tveganja;
2. oceno verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka blažilnika za DSPB na notranji trg na podlagi razpoložljivih informacij, ki so ji na voljo;
3. stopnjo blažilnika za DSPB, ki jo Banka Slovenije namerava določiti.

222. člen

(zahteva glede vzdrževanja blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije lahko od banke zahteva, da vzdržuje blažilnik sistemskega tveganja najmanj v višini 1 odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganjem na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani oziroma posamični in konsolidirani podlagi, če je to potrebno, da se preprečijo ali zmanjšajo dolgoročna neciklična sistemska ali makrobonitetna tveganja.

(2) Pri določanju zahtev iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije upošteva tveganja, ki niso zajeta z zahtevami glede kapitala na podlagi tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013, razen 458. in 459. člena navedene uredbe, zlasti pa upošteva tveganje motenj v finančnem sistemu, ki bi utegnile imeti resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v Republiki Sloveniji.

(3) Banka izpolnjuje zahtevo iz prvega odstavka tega člena z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga zagotavlja za izpolnjevanje zahteve iz prvega odstavka tega člena, ne sme uporabiti za izpolnjevanje:

1. kapitalske zahteve iz 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
2. zahteve na podlagi tretjega odstavka 250. člena tega zakona;
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 131. členom tega zakona ali v skladu z oceno Banke Slovenije na podlagi 183. člena tega zakona;
4. zahteve po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika iz 208. člena tega zakona;
5. zahteve po vzdrževanju banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika iz 209. člena tega zakona;
6. zahteve po vzdrževanju blažilnika GSPB ali blažilnika DSPB v skladu z določbami 220. in 221. člena tega zakona.

223. člen

(določanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije lahko določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj za vse banke ali za določeno skupino bank, in sicer za izpostavljenosti v Republiki Sloveniji, drugi državi članici ali tretji državi, pri čemer stopnjo določi s postopnimi ali pospešenimi stopnjami prilagoditev po 0,5 odstotne točke. Za različne skupine bank lahko Banka Slovenije določi različne zahteve.

(2) Banka Slovenije pri določanju zahteve za vzdrževanje blažilnika sistemskih tveganj zagotovi, da blažilnik sistemskih tveganj ne povzroči nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali v vsej EU, ki bi ovirali ali povzročili ovire za delovanje notranjega trga.

(3) Banka Slovenije najmanj vsako drugo leto preveri razloge za določitev zahteve glede vzdrževanja blažilnika sistemskih tveganj.

(4) Ko Banka Slovenije določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v skladu s pododdelkom 7.2.4. tega zakona, lahko predlaga Evropskemu odboru za sistemska tveganja, da v skladu s 16. členom Uredbe (EU) št. 1092/2010 izda priporočilo za eno ali več držav članic za priznanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti v Republiki Sloveniji v skladu z 226. členom tega zakona.

224. člen **(postopek določanja stopnje blažilnika sistemskih tveganj)**

(1) Banka Slovenije pred določitvijo ali spremembo stopnje blažilnika sistemskih tveganj v višini do 3 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem obvesti Komisijo, Evropski odbor za sistemska tveganja, Evropski bančni organ ter imenovane organe zadevnih držav en mesec pred objavo iz 225. člena tega zakona. Obvestilo vključuje:

1. opis sistemskega ali makrobonitetnega tveganja v Republiki Sloveniji;
2. opis razsežnosti sistemskih ali makrobonitetnih tveganj, zaradi katerih je ogrožena stabilnost finančnega sistema v Republiki Sloveniji;
3. utemeljitev razlogov, zakaj Banka Slovenije ocenjuje, da je zahteva glede vzdrževanja blažilnika sistemskih tveganj nujna, in pomeni učinkovit in sorazmeren ukrep pri zmanjševanju tveganja;
4. oceno verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka blažilnika sistemskih tveganj na notranji trg na podlagi razpoložljivih informacij;
5. utemeljitev, zakaj drugi ukrepi iz tega zakona ali iz Uredbe (EU) št. 575/2013, razen 458. in 459. člena navedene uredbe, sami ali v kombinaciji ne zadostujejo za odpravljanje ugotovljenega makrobonitetnega ali sistemskega tveganja ob upoštevanju relativne učinkovitosti teh ukrepov;
6. stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, ki jo Banka Slovenije namerava določiti.

(2) Banka Slovenije lahko določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v višini do 3 odstotkov za izpostavljenosti v drugih državah članicah in tretjih državah po posredovanju uradnega obvestila iz prejšnjega odstavka. Če Banka Slovenije določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti v drugih državah članicah, mora biti ta stopnja enaka za vse izpostavljenosti znotraj Evropske unije.

(3) Banka Slovenije pred določitvijo ali spremembo stopnje blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti v Republiki Sloveniji, lahko pa tudi za izpostavljenosti v tretjih državah v višini od 3 odstotkov do 5 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, predhodno obvesti Komisijo in ji posreduje informacije iz prvega odstavka tega člena. Banka Slovenije sprejme odločitev o stopnji blažilnika sistemskih tveganj v skladu z mnenjem Komisije ali obrazloži, zakaj ga ne bo upoštevala.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek Banka Slovenije pred določitvijo ali spremembo stopnje blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti v Republiki Sloveniji v višini od 3 odstotkov do 5 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, v primeru banke, katere nadrejena oseba ima sedež v drugi državi članici, o tem obvesti imenovane organe te države članice, Komisijo in Evropski odbor za sistemska tveganja. Če v enem mesecu od obvestila iz prvega odstavka tega člena imenovani organi te države članice izrazijo nestrinjanje s predloženo stopnjo blažilnika sistemskih tveganj ali če Komisija in Evropski odbor za sistemska tveganja v tem roku izdeta negativno priporočilo, Banka Slovenije:

1. prekine postopek in lahko zaprosi za posredovanje Evropskega bančnega organa v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010 glede določitve blažilnika sistemskih tveganj ter sprejme odločitev v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa ali
2. ustavi postopek določitve predlagane stopnje blažilnika sistemskih tveganj iz prejšnjega odstavka.

(5) Banka Slovenije pred določitvijo ali spremembo stopnje blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti v Republiki Sloveniji ali tretji državi v višini nad 5 odstotki zneska skupne izpostavljenosti tveganjem ali za izpostavljenosti v drugi državi članici nad 3 odstotki zneska skupne izpostavljenosti tveganjem obvesti Komisijo, Evropski odbor za sistemska tveganja, Evropski bančni organ in imenovane organe zadevnih držav. Obvestilo vključuje vse informacije iz prvega odstavka tega člena.

(6) Če v dveh mesecih od obvestila iz prejšnjega odstavka Komisija sprejme izvedbeni akt s pooblastilom Banki Slovenije za uvedbo blažilnika sistemskih tveganj, Banka Slovenije določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v skladu s tem aktom.

225. člen **(objava stopnje blažilnika sistemskih tveganj)**

(1) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi odločitev o stopnji blažilnika sistemskih tveganj, pri čemer objava vključuje:

1. stopnjo blažilnika sistemskih tveganj;
2. banke, za katere velja blažilnik sistemskih tveganj;
3. utemeljitev blažilnika sistemskih tveganj;
4. datum, od katerega morajo banke vzdrževati blažilnik sistemskih tveganj;
5. imena držav, če so izpostavljenosti v teh državah upoštevane v blažilniku sistemskih tveganj.

(2) Če bi objava iz 3. točke prejšnjega odstavka lahko ogrozila stabilnost finančnega sistema, Banka Slovenije teh informacij ne vključi v objavo.

(3) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi tudi odločitev o odpravi blažilnika sistemskih tveganj, pri čemer smiselno upošteva informacije iz prvega odstavka tega člena.

226. člen **(priznavanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj)**

(1) Banka Slovenije lahko prizna stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jih določijo imenovani organi drugih držav članic, in lahko te stopnje blažilnika uporablja za banke z izpostavljenostmi v teh državah članicah, ki so uvedle te stopnje blažilnika.

(2) Če Banka Slovenije prizna stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi imenovani organ druge države članice, o tem obvesti Komisijo, Evropski odbor za sistemska tveganja, Evropski bančni organ in imenovani organ te države članice. Odločitev o priznanju in uporabi stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki ga je določil imenovani organ druge države članice, Banka Slovenije objavi na svoji spletni strani.

(3) Pri odločitvi o priznanju in uporabi stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki ga je določil imenovani organ druge države članice, Banka Slovenije upošteva informacije, ki jih je država članica, ki je določila stopnjo blažilnika, predložila v skladu s prvim odstavkom 224. člena tega zakona.

227. člen **(zahteve v zvezi z uporabo blažilnikov za GSPB in DSPB ter blažilnika sistemskih tveganj)**

(1) Kadar za banko na konsolidirani podlagi velja zahteva po vzdrževanju blažilnika za GSPB, DSPB oziroma blažilnika sistemskih tveganj, banka izpolnjuje navedene zahteve z vzdrževanjem tistega blažilnika, za katerega je določena najvišja zahteva. Kadar za banko na posamični ali subkonsolidirani podlagi velja zahteva po vzdrževanju blažilnika za DSPB in blažilnika sistemskih tveganj, banka izpolnjuje navedene zahteve z vzdrževanjem tistega blažilnika, za katerega je določena najvišja zahteva.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se v primeru, da blažilnik sistemskih tveganj velja samo za izpostavljenosti v Republiki Sloveniji, ta blažilnik prišteje blažilniku za DSPB ali za GSPB, ki se uporablja v skladu z 220. ali 221. členom tega zakona.

(3) Za banko, ki je del skupine ali podskupine, v kateri je GSPB ali DSPB, zahteva po skupnem blažilniku, ki jo mora banka izpolnjevati na posamični podlagi, ne sme biti nižja kot:

1. vsota varovalnega kapitalskega blažilnika, proticikličnega kapitalskega blažilnika ter višjega izmed blažilnika za DSPB in blažilnika sistemskih tveganj, ki se uporablja na posamični podlagi, v primeru iz prvega odstavka tega člena;
2. vsota varovalnega kapitalskega blažilnika, proticikličnega kapitalskega blažilnika, blažilnika za DSPB in blažilnika sistemskih tveganj, ki se uporablja na posamični podlagi, v primeru iz prejšnjega odstavka.

228. člen **(zahteva po skupnem blažilniku)**

Banka mora vedno izpolnjevati ali presegati zahtevo po skupnem blažilniku z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

229. člen **(omejitve razdelitev)**

(1) Banka ne sme opravljati izplačil v zvezi z instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, če bi se zaradi teh izplačil zmanjšal obseg njenega navadnega lastniškega temeljnega kapitala tako, da ne bi več izpolnjevala zahteve po skupnem blažilniku.

(2) Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, mora izračunati maksimalni znesek za razdelitev (v nadaljnjem besedilu: MDA) v skladu z 230. členom tega zakona. Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o neizpolnjevanju zahteve po skupnem blažilniku ter izračunanem MDA ter posredovati načrt za ohranitev kapitala iz 232. člena tega zakona.

- (3) Banka v primeru iz prejšnjega odstavka pred izračunom MDA ne sme:
1. opravljati izplačil v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;
 2. vzpostaviti obveznosti za izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti, oziroma izplačilo variabilnih prejemkov, če je obveznost izplačila nastala v času, ko banka ni izpolnjevala zahtev po skupnem blažilniku;
 3. opravljati izplačil v zvezi z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.

(4) Kot izplačilo v povezavi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom se za namene iz prvega in tretjega odstavka tega člena vključuje:

1. plačilo dividend v denarju;
2. celotno ali delno izplačilo variabilnega dela prejemkov v obliki delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz (a) točke prvega odstavka 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
3. odkup ali nakup lastnih delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz (a) točke prvega odstavka 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 s strani banke;
4. izplačilo kapitalskih instrumentov iz (a) točke prvega odstavka 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
5. izplačilo postavk iz (b) do (e) točk prvega odstavka 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(5) Če banka ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku ali je ne presega, lahko opravi izplačila iz tretjega odstavka tega člena največ v višini MDA, izračunanega v skladu z 230. členom tega zakona.

(6) Omejitve izplačil iz tega člena se uporabljajo le za plačila, ki povzročijo zmanjšanje navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali zmanjšanje dobička, in kadar ustavitev ali neizvedba plačila ne pomeni nastopa dogodka neplačila ali pogoja za začetek postopka insolventnosti.

(7) Če uporaba omejitev iz tega člena ne omogoča ustreznega izboljšanja obsega navadnega lastniškega temeljnega kapitala banke glede na zadevno sistemsko tveganje iz 222. člena tega zakona, Banka Slovenije banki izreče ustrezne ukrepe nadzora v skladu s tem zakonom.

230. člen (izračun MDA)

(1) Banka izračuna MDA z množenjem vsote, izračunane v skladu z drugim odstavkom tega člena, in faktorja, določenega v skladu s tretjim odstavkom tega člena. Izračunani znesek MDA se zmanjša za znesek iz naslova izplačil ali drugih dejanj iz tretjega odstavka 229. člena tega zakona.

(2) Vsota iz prejšnjega odstavka se izračuna kot seštevek dobička banke, ustvarjenega med letom, in čistega dobička poslovnega leta, kadar ti dobički niso upoštevani v navadnem lastniškem temeljnem kapitalu banke v skladu z drugim odstavkom 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in so bili ustvarjeni po zadnji odločitvi skupščine banke glede uporabe bilančnega dobička ali dejanja iz tretjega odstavka prejšnjega člena, pri tem pa se seštevek zmanjša za davek, ki bi ga morala banka plačati v primeru, če bi bil ta dobiček zadržan.

(3) Faktor iz prvega odstavka tega člena je določen glede na delež, ki ga predstavlja navadni lastniški temeljni kapital banke, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, v zahtevi po skupnem blažilniku, in sicer, če je višina tega deleža:

1. nižja ali enaka 25 odstotkov, se uporabi faktor 0;
2. višja od 25 odstotkov in nižja ali enaka 50 odstotkov, se uporabi faktor 0,2;
3. višja od 50 odstotkov in nižja ali enaka 75 odstotkov, se uporabi faktor 0,4;
4. višja od 75 odstotkov in nižja ali enaka 100 odstotkov, se uporabi faktor 0,6.

(4) Za namen prejšnjega odstavka se kot navadni lastniški temeljni kapital banke upošteva kapital, ki se ne uporablja za izpolnjevanje:

1. kapitalne zahteve iz 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
2. zahteve na podlagi tretjega odstavka 250. člena tega zakona;
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu z 131. členom tega zakona ali v skladu z oceno Banke Slovenije na podlagi 183. člena tega zakona.

232. člen (načrt za ohranitev kapitala)

(1) Če banka ne izpolni zahteve po skupnem blažilniku, mora pripraviti načrt za ohranitev kapitala in ga predložiti Banki Slovenije najpozneje v petih delovnih dneh, ko ugotovi, da ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku. Banka Slovenije lahko na predlog banke rok za predložitev načrta podaljša na največ deset dni ob upoštevanju obsega in zapletenosti dejavnosti banke.

(2) Načrt za ohranitev kapitala iz prejšnjega odstavka mora vključevati:

4. ocene prihodkov in odhodkov ter načrt bilance stanja;
5. ukrepe za povečanje kapitalskih količnikov banke;
6. načrt in časovni okvir za povečanje kapitala z namenom celotne izpolnitve zahteve po skupnem blažilniku.

(3) Banka Slovenije lahko od banke zahteva tudi druge informacije za izvedbo ocene iz naslednjega odstavka tega člena.

(4) Banka Slovenije v enem mesecu po prejemu oceni načrt za ohranitev kapitala in ga odobri, če oceni, da je mogoče upravičeno pričakovati, da se bo z izvajanjem načrta zagotovil ali zbral zadosten kapital, ki bo banki omogočil izpolnjevanje zahtev po skupnem blažilniku v primernem roku. Če v času izvajanja odobrenega načrta za ohranitev kapitala pride do pomembnejših odstopanj, lahko Banka Slovenije zahteva predložitev novega načrta za ohranitev kapitala.

(5) Če Banka Slovenije ne odobri načrta iz prejšnjega odstavka, zahteva predložitev spremembe načrta za ohranitev kapitala ali banki naloži enega ali več dodatnih ukrepov, s katerimi:

1. zahteva povečanje kapitala banke v določenem roku ali
2. dodatno omeji izplačila banke.

235. člen **(načrt nadzorniških pregledov)**

(1) Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem nalog in pooblastil nadzora v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013 vsaj enkrat letno sprejme načrt nadzorniških pregledov.

(2) Banka Slovenije v načrtu iz prejšnjega odstavka opredeli:

1. banke, za katere je na podlagi rezultatov pregledovanja in ovrednotenja poslovanja banke v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona, vključno z rezultati stresnih testov, izvedenih v skladu z 172. členom tega zakona, ugotovila obstoj morebitnih pomembnih tveganj za njihovo finančno trdnost ali morebitnih kršitev določb tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013;
2. banke, ki bi lahko povzročile sistemska tveganja za finančni sistem;
3. druge banke, v katerih je po oceni Banke Slovenije upravičen okrepljen nadzor zaradi drugih okoliščin.

(3) Banka Slovenije z upoštevanjem rezultatov procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja banke v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona v načrtu nadzorniških pregledov za banke iz prejšnjega odstavka opredeli:

1. aktivnosti, ki jih bo izvajala v posamezni banki ter pogoje za njihovo izvedbo;
2. banke, za katere se bo izvajal okrepljen nadzor na način iz četrtega odstavka tega člena;
3. načrt inšpekcijskih pregledov v prostorih banke, vključno z njenimi podružnicami in podrejenimi družbami, ustanovljenimi v drugih državah.

(4) Kadar Banka Slovenije z upoštevanjem rezultatov procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja banke v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona odloči, da se v banki izvaja okrepljen nadzor, v načrtu nadzorniških pregledov opredeli zlasti naslednje aktivnosti oziroma ukrepe:

1. dodatno ali pogostejše izvajanje pregledov poslovanja banke;
2. odreditev stalne prisotnosti inšpektorjev ali drugih pooblaščenih oseb Banke Slovenije v banki;
3. dodatno ali pogostejše poročanje banke;
4. dodatne ali pogostejše preglede operativnih, strateških ali poslovnih načrtov banke;
5. tematske preglede za preverjanje izpostavljenosti banke specifičnim tveganjem, za katere je verjetno, da se bodo uresničila.

(5) Banka Slovenije lahko ne glede na načrte nadzorniških pregledov pristojnih organov matične države članice izvaja pristojnosti in naloge nadzora, vključno s pregledom poslovanja v podružnicah bank držav članic v Republiki Sloveniji.

238. člen **(letno nadomestilo za nadzor Banke Slovenije nad poslovanjem bank)**

(1) Banke plačujejo Banki Slovenije nadomestilo za nadzor, ki ga opravlja Banka Slovenije na podlagi tega zakona in Uredbe (EU) št. 1024/2013.

(2) Banka Slovenije določi nadomestila iz prejšnjega odstavka največ v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžne plačati vse banke za posamezno leto, ne preseže dejanskih stroškov nadzora Banke Slovenije v tem letu, zmanjšanih za prihodke iz taks, ki se zaračunajo v zvezi s postopki za izdajo dovoljenj in postopki nadzora Banke Slovenije na podlagi tega zakona.

(3) Banka plača letno nadomestilo za nadzor v dveh obrokih. Banka Slovenije izda račun za plačilo prvega obroka do 30. septembra v tekočem letu na podlagi načrtovanih stroškov nadzora za to leto, račun za drugi obrok pa do 31. marca naslednjega leta za preteklo leto ob upoštevanju dejanskih stroškov nadzora v preteklem letu.

(4) Če banka ne plača nadomestila za nadzor iz prvega odstavka tega člena v 15 dneh po prejemu računa, Banka Slovenije banki z odločbo naloži plačilo.

(5) Odločba iz prejšnjega odstavka je izvršilni naslov.

(6) Banka Slovenije s podzakonskim predpisom določi podrobnejša pravila za določanje nadomestila iz prvega odstavka tega člena.

250. člen **(dodatni ukrepi)**

(1) Banka Slovenije lahko z odredbo zahteva, da banka ali upravljalni organ izvede dodatne aktivnosti ali postopke za odpravljanje ugotovljenih kršitev v banki, če je mogoče pričakovati, da se bo s temi ukrepi zagotovilo učinkovitejše odpravljanje ugotovljenih kršitev, vzpostavilo poslovanje banke v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 575/2013 ali preprečil nastanek kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, ki imajo ali bi lahko imele pomembne učinke na varno in skrbno upravljanje banke.

(2) Banka Slovenije lahko odredi zlasti naslednje dodatne ukrepe:

1. naloži banki, da zagotovi kapital, ki presega zahteve iz 7. poglavja tega zakona in iz Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi z elementi tveganj in tveganji, ki niso zajeta v 1. členu navedene uredbe;
2. naloži banki, da izvede določene ukrepe za izboljšanje ureditev glede ocenjevanja in zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala banke ter glede ureditve notranjega upravljanja banke;
3. naloži banki, da predloži podroben načrt ukrepov za odpravo kršitev tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, vključno z opredelitvijo roka za njihovo izvedbo;
4. zahteva od banke, da uporabi posebne politike oblikovanja oslabitev in rezervacij ali obravnave sredstev z vidika izračuna kapitalskih zahtev;
5. naloži ukrepe za zmanjšanje tveganj, ki jih prevzema banka v zvezi z določenimi posli, produkti ali sistemi, vključno s:
 - prepovedjo ali omejitvijo širjenja mreže poslovalnic banke ali zahtevo za zmanjšanje poslovne mreže banke,
 - prepovedjo ali omejitvijo aktivnosti banke, ki pomeni pomembno tveganje za finančni položaj banke;
6. prepove ali omeji banki sklepanje posameznih poslov ali poslov določene vrste ter zahteva postopno zmanjševanje obsega sklenjenih poslov ob upoštevanju možnosti za predčasno prenehanje v skladu s pogodbeno ureditvijo, vključno s prepovedjo ali omejitvijo sklepanja poslov banke:
 - z osebami, ki pomenijo povečano tveganje za banko zaradi neprimerne kreditne bonitete ali zaradi drugih okoliščin,
 - s posameznimi delničarji, člani uprave, nadzornega sveta, družbami, ki so z banko v razmerju tesne povezanosti, z investicijskimi skladi, ki jih upravlja družba za upravljanje, ki je z banko v razmerju tesne povezanosti, ali z drugimi družbami in osebami, ki pomenijo za banko povečano tveganje;
7. prepove ali omeji banki izplačila dobička ali plačila obresti delničarjem ali imetnikom instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, razen če bi prepoved povzročila nastanek dogodka neplačila banke,
8. naloži banki, da uporabi čisti in preneseni dobiček za izboljšanje kapitalske ustreznosti banke;
9. prepove ali omeji uporabo računovodskih meril, zaradi katerih banka ne izkazuje pravičnega finančnega položaja ali rezultata, in določi ustrezna merila;
10. omeji variabilne prejemke zaposlenih s primernim odstotkom skupnih neto prihodkov poslovnega leta, če bi izplačilo tega dela prejemkov ogrozilo izpolnjevanje obveznosti ali ciljev glede kapitalske ustreznosti banke;
11. določi dodatne zahteve glede zagotavljanja likvidnosti, vključno z omejitvami glede usklajenosti dospelosti terjatev in obveznosti banke;
12. zahteva dodatno in pogostejše poročanje banke, zlasti v zvezi s kapitalom in likvidnostjo banke;
13. zahteva, da nadzorni svet imenuje ustrezne komisije za posamezne sklope strokovnih nalog iz pristojnosti nadzornega sveta;
14. zahteva dodatna razkritja banke;

15. zahteva od nadzornega sveta banke, da odpokliče člana ali člane uprave, ki so neposredno odgovorni za ugotovljene kršitve v banki, in imenuje novega člana ali nove člane uprave;
16. zahteva od imetnikov kvalificiranega deleža, da odpokličejo člana ali člane nadzornega sveta, ki so dopustili ugotovljene kršitve v banki, čeprav so zanje vedeli ali bi morali vedeti in imenuje novega člana ali nove člane nadzornega sveta.

(3) Banka Slovenije naloži banki dodatni ukrep iz 1. točke prejšnjega odstavka zlasti, če na podlagi drugih ukrepov Banke Slovenije banka verjetno ne bo ustrezno izboljšala ureditev, procesov, mehanizmov in strategij ureditve notranjega upravljanja in so podane naslednje okoliščine:

1. če banka ne zagotavlja ustreznega pokritja tveganj ali dejavnikov tveganj, ki niso upoštevani pri izračunu kapitalskih zahtev banke v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 ali na podlagi 7. poglavja tega zakona;
2. če z upoštevanjem ocene iz 176. člena tega zakona ali ocene iz 182. člena tega zakona ugotovi, da banka zaradi neusklajenosti z zahtevami za uporabo zadevnih pristopov ne izpolnjuje ali verjetno ne bo izpolnjevala kapitalске ustreznosti;
3. če so tveganja banke podcenjena kljub izpolnjevanju zahtev iz tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013;
4. če banka v skladu s petim odstavkom 377. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 Banki Slovenije sporoči, da rezultati stresnih testov, ki jih izvede banka v skladu z navedenim členom, bistveno presegajo kapitalsko zahtevo za portfelj trgovanja s korelacijo;
5. druge okoliščine, iz katerih izhaja, da banka ne izpolnjuje ali verjetno ne bo izpolnjevala zahtev glede ureditve notranjega upravljanja v skladu s tem zakonom ali zahtev glede velikih izpostavljenosti iz 393. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(4) Banka Slovenije naloži banki dodatni ukrep iz 1. točke drugega odstavka tega člena ob upoštevanju ugotovitev procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona in 183. členom tega zakona.

(5) Banka Slovenije določi dodatne zahteve glede zagotavljanja ustreznega likvidnostnega položaja banke na podlagi 11. točke drugega odstavka tega člena tako, da se zagotovi pokritje likvidnostnih tveganj, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, in pri tem upošteva:

1. poslovni model banke;
2. ureditev notranjega upravljanja banke glede upravljanja likvidnostnega tveganja;
3. ugotovitve pregledovanja in ovrednotenja v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona;
4. sistemsko likvidnostno tveganje, ki ogroža celovitost finančnega trga.

(6) Banka Slovenije lahko ob upoštevanju neskladja med dejanskim likvidnostnim položajem banke ter zahtevami glede likvidnosti in stabilnih virov financiranja poleg zahteve iz prejšnjega odstavka banki izreče tudi druge ukrepe nadzora.

(7) Če Banka Slovenije ugotovi, da so banke s podobnim profilom tveganosti izpostavljene ali bi lahko bile izpostavljene določenim tveganjem ali pomenijo določeno tveganje za finančni sistem, lahko pri teh bankah uporabi primerljiva ali identična merila pregledovanja in ovrednotenja v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona in na podlagi ugotovitev tega procesa tem bankam odredi podobne ali identične ukrepe v skladu s tem členom in o tem obvesti Evropski bančni organ.

253. člen **(ukrepi zgodnjega posredovanja)**

(1) Če so v banki podane kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, ali bodo te kršitve verjetno podane, lahko Banka Slovenije v primeru hitrega slabšanja finančnega položaja banke, zlasti v primeru hitrega slabšanja likvidnosti, naraščanja stopnje zadolženosti, obsega nedonosnih posojil ali koncentracije izpostavljenosti, z odredbo zahteva, da banka ali upravljalni organ izvede tudi naslednje dodatne ukrepe (v nadaljnjem besedilu: ukrepi zgodnjega posredovanja):

1. zahteva od upravljalnega organa banke, da se izvedejo aktivnosti v okviru ene ali več shem ali ukrepov, opredeljenih v načrtu sanacije;
2. zahteva od upravljalnega organa banke, da se ustrezno posodobi načrt sanacije, če se okoliščine, ki so privedle do zgodnjega posredovanja, razlikujejo od predpostavk, določenih v

- prvotnem načrtu sanacije, in da se v določenem roku izvedejo aktivnosti za uporabo shem ali ukrepov, ki so opredeljeni v posodobljenem načrtu;
3. zahteva od upravljalnega organa banke, da predloži podroben načrt ukrepov, s katerimi se preprečijo ali odpravijo težave banke, vključno z opredelitvijo roka za njihovo izvedbo;
 4. zahteva od upravljalnega organa banke, da v določenem roku skliče skupščino banke in ji predlaga sprejetje določenih ukrepov za namen sanacije banke, vključno z ukrepi za povečanje osnovnega kapitala banke ter ukrepi za zmanjšanje osnovnega kapitala zaradi pokrivanja izgube ali prenosa v kapitalne rezerve;
 5. zahteva razrešitev ali zamenjavo posameznega ali več članov upravljalnega organa ali višjega vodstva banke;
 6. zahteva od upravljalnega organa banke pripravo načrta pogajanj za prestrukturiranje dolga z nekaterimi ali vsemi upniki banke v skladu z načrtom sanacije;
 7. zahteva, da se spremeni poslovna strategija banke;
 8. zahteva, da se izvedejo spremembe pravnih ureditev in operativnih procesov v banki;
 9. zahteva, da banka zagotovi pogoje in informacije, ki jih potrebuje organ, pristojen za reševanje, za posodobitev načrta reševanja ali načrtovanje ukrepov reševanja banke, vključno z izvedbo vrednotenja sredstev in obveznosti banke za namene reševanja.

(2) Banka Slovenije pri oceni obstoja okoliščin hitrega slabšanja finančnega položaja banke za uporabo ukrepov iz prejšnjega odstavka upošteva različne kazalnike in opredeli pragove poslabšanja teh kazalnikov, ki utemeljujejo uporabo teh ukrepov. Banka Slovenije lahko v zvezi z oceno iz prejšnjega stavka upošteva tudi minimalno kapitalsko zahtevo za banko, ki se ji prišteje 1,5 odstotna točka. Ko Banka Slovenije ugotovi, da so v zvezi z banko izpolnjeni pogoji za uporabo ukrepov iz prejšnjega odstavka, o tem nemudoma obvesti organ, pristojen za reševanje.

(3) Banka Slovenije lahko poleg ukrepov zgodnjega posredovanja iz prvega odstavka tega člena izreče tudi druge dodatne ukrepe iz 250. člena tega zakona.

254. člen **(sklic skupščine banke)**

(1) Če Banka Slovenije z odredbo na podlagi 4. točke prvega odstavka prejšnjega člena upravi banke naloži, da v določenem roku skliče skupščino banke in predlaga sprejetje določenih ukrepov z namenom sanacije, se sklic skupščine banke, ne glede na 297. člen ZGD-1, objavi najmanj 15 dni pred skupščino. V objavi sklica skupščine mora uprava navesti, da se skupščina sklicuje na podlagi tega zakona in v skladu z zahtevami na podlagi iz 4. točke prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) Uprava banke mora najmanj osem dni pred nameranim dnem objave sklica skupščine, ki bo odločala o predlogu na podlagi zahteve iz prejšnjega odstavka, predlog sklepov skupščine predložiti Banki Slovenije, ki lahko do objave sklica skupščine od uprave banke zahteva popravek predloga sklepov skupščine.

(3) Če uprava banke ne skliče skupščine banke, ki bi odločala o predlogu sklepov v skladu z zahtevo iz prvega odstavka tega člena, lahko Banke Slovenije, sama skliče skupščino banke ter ji predlaga povečanje osnovnega kapitala banke.

Banka mora Banki Slovenije povrniti stroške, ki so nastali v zvezi s sklicem skupščine.

263. člen **(odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)**

(1) Dovoljenje za opravljanje bančnih storitev se lahko odvzame, če so v banki podane kršitve iz drugega odstavka tega člena in hkrati niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo ti razlogi v ustreznem roku verjetno odpravljeni.

(2) Dovoljenje za opravljanje bančnih storitev se lahko odvzame, če:

1. je banka pridobila dovoljenje z navajanjem neresničnih podatkov;

2. banka ne izpolnjuje pogojev, ki se zahtevajo za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom;
3. banka ne izpolnjuje več zahtev iz 3., 4. ali 6. dela Uredbe (EU) št. 575/2013 ali zahtev glede zagotavljanja kapitala ali dodatne likvidnosti banke na podlagi dodatnih ukrepov iz 250. člena tega zakona, hkrati pa ugotovljenih kršitev ni mogoče odpraviti z drugimi ukrepi nadzora;
4. če banka ne ravna v skladu z odredbo in ne odpravi kršitev ali ne izvrši ukrepov, ki jih zahteva Banka Slovenije, in ugotovljenih kršitev ni mogoče odpraviti z drugimi ukrepi nadzora;
5. ni več mogoče pričakovati, da bo banka izpolnila svoje obveznosti do upnikov, in ne zagotavlja več ustreznega jamstva za sredstva, ki so jih banki zaupali njeni vlagatelji, zlasti če ne izpolnjuje obveznosti v zvezi z zagotavljanjem sredstev za izplačilo zajamčenih vlog;
6. če so podani razlogi za odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža osebi, ki je neposredno oziroma posredno nadrejena oseba banke;
7. če so podane okoliščine, zaradi katerih je oteženo učinkovito izvajanje nadzora nad banko, in z drugimi ukrepi nadzora ni mogoče odpraviti kršitve.

(3) Za namen iz 7. točke prejšnjega odstavka se šteje, da je izvajanje učinkovitega nadzora oteženo zlasti, če je banka poslovno ali lastniško povezana z drugimi družbami ali posamezniki na način, da zaradi medsebojnih povezav med temi osebami ni mogoče celovito oceniti tveganj, ki nastanejo za banko.

(4) Če banka ne izpolnjuje tehničnih, kadrovskih, organizacijskih oziroma drugih pogojev za opravljanje posameznih vrst poslov pri opravljanju bančnih storitev, se lahko namesto odvzema dovoljenja za opravljanje bančnih storitev banki prepove opravljati te posle.

(5) Banka Slovenije nemudoma obvesti organ, pristojen za reševanje, če ugotovi, da so v banki podani ali bodo v šestih mesecih verjetno podani razlogi iz drugega odstavka tega člena.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena se dovoljenje za opravljanje bančnih storitev ne odvzame, če organ, pristojen za reševanje, v določenem roku odloči, da se v banki izvedejo ukrepi za reševanje, s katerimi se bodo odpravile okoliščine iz prvega odstavka tega člena.

268. člen

(poročilo o odsvojitvi delnic in ugotovitvena odločba o odpravljenih kršitvah)

(1) Neupravičeni imetnik mora do izteka roka, določenega v odredbi o odsvojitvi delnic, Banki Slovenije predložiti poročilo o odsvojitvi delnic, ki mora obsegati:

1. dokaze o odsvojitvi in
2. podatke o pridobitelju oziroma pridobiteljih delnic.

(2) Banka Slovenije lahko od pridobitelja delnic iz prejšnjega odstavka zahteva, da se izjasni, ali je delnice pridobil v svojem imenu in za svoj račun, ter pridobi druge dokaze o okoliščini, za čigav račun je pridobitelj pridobil delnice.

(3) V postopku iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljata prvi in drugi odstavek 339. člena tega zakona.

(4) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da je imetnik pridobil delnice banke v nasprotju s tem zakonom in v enem mesecu od pridobitve delnic ni vložil zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, vendar je odsvojil delnice banke pred izdajo odredbe o odsvojitvi delnic iz prejšnjega člena, lahko Banka Slovenije pod pogoji iz petega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je imetnik pridobil delnice v nasprotju s tem zakonom in da je ugotovljeno kršitev odpravil.

(5) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo iz prejšnjega odstavka, če glede na naravo in pomen kršitev za varno in skrbno upravljanje banke izdaja takšne odločbe in objava informacij na podlagi 277. člena tega zakona lahko pomembno prispeva k izboljšanju praks upravljanja bank in k preprečevanju ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona.

(6) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz četrtega odstavka tega člena neupravičenega imetnika pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ter o nameri, da bo izdala ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah, in ga pozove, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev.

273. člen **(prepoved opravljanja funkcije člana nadzornega sveta banke)**

(1) Banka Slovenije članu nadzornega sveta banke z odločbo prepove opravljanje funkcije, če:

1. član ob imenovanju ali po nastopu funkcije ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje iz prvega odstavka 53. člena tega zakona;
2. imenovanje člana ni v skladu s 34. členom tega zakona; ali
3. član hujše krši dolžnosti člana nadzornega sveta banke iz 55. člena tega zakona.

(2) Kršitev dolžnosti člana nadzornega sveta banke iz 55. člena tega zakona ima značilnost hujše kršitve, če:

1. so zaradi ravnanja člana nadzornega sveta v banki podane okoliščine iz drugega odstavka 250. člena tega zakona ali kršitve iz prvega odstavka 373. člena tega zakona;
2. član nadzornega sveta banke ponovno krši dolžnosti iz 55. člena z ravnanji enakih ali podobnih značilnosti; ali 3. član nadzornega sveta banke ne odpravi kršitev v skladu z odredbo iz 270. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije se v primeru iz prvega odstavka tega člena pred izdajo odločbe o prepovedi opravljanja funkcije člana nadzornega sveta banke, ki je vključena v skupino skupaj z bankami drugih držav članic, posvetuje s pristojnim organom države članice, če odločitev Banke Slovenije vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z izvajanjem nadzora nad banko države članice.

(4) Za odločbo o prepovedi opravljanja funkcije člana nadzornega sveta banke se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odločbi o odvzemu dovoljenja.

274. člen **(razkritje splošnih informacij o nadzoru)**

(1) Banka Slovenije na svoji spletni strani javno objavi naslednje informacije:

1. besedila zakonov in drugih predpisov ter smernice in navodila, ki se uporabljajo v Republiki Sloveniji v zvezi s poslovanjem in nadzorom bank;
2. način izvrševanja opcij in diskrecij iz Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013;
3. splošna merila in metodologije, ki jih uporablja Banka Slovenije pri pregledovanju in ovrednotenju iz 172. člena tega zakona.

(2) Brez poseganja v določbe tega zakona, ki urejajo obveznost varovanja zaupnih informacij, pridobljenih pri opravljanju nadzora, Banka Slovenije na svoji spletni strani javno objavi agregatne statistične podatke o ključnih vidikih ureditve in uresničevanja pravil glede varnega in skrbnega upravljanja tveganj v bankah, ter zbirne informacije glede števila in narave ukrepov nadzora, ki jih je izrekla na podlagi tega zakona zaradi kršitev tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, vključno z izrečenimi sankcijami v postopkih zaradi prekrškov.

(3) Razkritja iz prvega in drugega odstavka tega člena morajo biti zadostna, da omogočajo razumljivo primerjavo pristopov, ki jih uporabljajo pristojni organi različnih držav članic.

(4) Banka Slovenije vsa razkritja iz prvega in drugega odstavka tega člena objavi kot celovito informacijo ter jih redno dopolnjuje in posodablja.

286. člen

(opredelitev pomembne podružnice banke države članice)

(1) Banka Slovenije lahko predlaga pristojnemu organu države članice, ki je pristojen za nadzor nad banko države članice, ki opravlja storitve prek podružnice v Republiki Sloveniji, da opredeli podružnico banke države članice kot pomembno.

(2) V predlogu iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije utemelji pomembnost podružnice banke države članice v Republiki Sloveniji, pri čemer upošteva zlasti, ali:

1. njen tržni delež, merjen po depozitih, zbranih v Republiki Sloveniji, presega 2 odstotka;
2. bi imelo prenehanje ali opustitev dejavnosti podružnice banke države članice negativne posledice za sistemsko likvidnost ter za plačilne in klirinške sisteme ter sisteme poravnave v Republiki Sloveniji;
3. je podružnica banke države članice zaradi svoje velikosti z vidika števila strank pomembna za bančni ali finančni sistem Republike Slovenije.

(3) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice in si prizadeva za sprejem skupne odločitve o opredelitvi podružnice kot pomembne.

(4) Če v dveh mesecih od vložitve predloga Banke Slovenije za opredelitev podružnice banke države članice kot pomembne skupna odločitev ni sprejeta, mora Banka Slovenije v naslednjih dveh mesecih sama odločiti o opredelitvi podružnice kot pomembne.

(5) Banka Slovenije pri odločitvi iz prejšnjega odstavka v največji možni meri upošteva stališča pristojnega organa države članice. O odločitvi za opredelitev podružnice banke države članice kot pomembne Banka Slovenije pisno obvesti pristojni organ države članice in navede razloge za takšno odločitev.

(6) Če je za opravljanje nalog iz 293. člena tega zakona določen konsolidacijski nadzornik, se vse določbe tega člena, ki se nanašajo na pristojni organ države članice, uporabljajo za konsolidacijskega nadzornika.

(7) Opredelitev podružnice banke kot pomembne ne vpliva na pristojnosti in odgovornosti Banke Slovenije po tem zakonu.

291. člen

(pristojnost Banke Slovenije za nadzor na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije je kot konsolidacijski nadzornik pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:

1. če ima banka položaj nadrejene banke Republike Slovenije ali EU nadrejene banke ali
2. če je banka podrejena:
 - nadrejenemu finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu Republike Slovenije ali
 - EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu, ali
3. v primerih iz 22. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) Če so istemu nadrejenemu finančnemu holdingu, nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu, EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu poleg banke podrejene banke drugih držav članic, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi, če ima ta finančni holding ali mešani finančni holding sedež v Republiki Sloveniji.

(3) Če je banka podrejena več finančnim holdingom ali mešanim finančnim holdingom, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah, ter je vsakemu od njih podrejena tudi banka teh držav članic, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi, če je bilančna vsota banke večja od bilančnih vsot drugih podrejenih bank drugih držav članic.

(4) Če so istemu finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu poleg banke podrejene banke drugih držav članic in nobena od podrejenih bank ni pridobila dovoljenja za

opravljanje storitev v državi članici sedeža tega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor banke na konsolidirani podlagi, če je bilančna vsota banke večja od bilančnih vsot podrejenih bank drugih držav članic.

(5) Ne glede na določbe drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi tudi v primerih, ko je odgovornost za tak nadzor prevzela na podlagi dogovora s pristojnim organom druge države članice, ki bi bil sicer pristojen in odgovoren za ta nadzor.

(6) Ne glede na 2. točko prvega odstavka tega člena Banka Slovenije ni pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:

1. če ima nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding Republike Slovenije ali EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding položaj investicijskega podjetja in
2. če je za nadzor na konsolidirani podlagi tega investicijskega podjetja pristojen in odgovoren drug nadzorni organ.

294. člen

(sodelovanje z drugimi pristojnimi organi pri skupnih odločitvah)

(1) Pri nadzoru na konsolidirani podlagi si mora Banka Slovenije skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadevati za sprejem skupne odločitve o:

3. oceni ustreznega notranjega kapitala na konsolidirani podlagi za bančno skupino, upošteva njegov finančni položaj in profil tveganosti ter zahtevani ravni kapitala na podlagi tretjega odstavka 250. člena tega zakona, pri vseh subjektih v bančni skupini in na konsolidirani podlagi;
4. ukrepov za obravnavo pomembnih zadev in ugotovitev v zvezi z nadzorom likvidnosti, upošteva ustreznost organizacije in upravljanje likvidnostnega tveganja iz pododdelka 6.3.5. tega zakona ter posebnih zahtev za posamezno banko glede likvidnosti v skladu s petim odstavkom 250. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije si mora skupaj z drugimi pristojnimi organi prizadevati, da bi bila skupna odločitev sprejeta:

1. v primeru iz 1. točke prejšnjega odstavka: v štirih mesecih od predložitve poročila konsolidacijskega nadzornika drugim pristojnim organom, ki vsebuje oceno tveganosti bančne skupine;
2. v primeru iz 2. točke prejšnjega odstavka: v enem mesecu od predložitve poročila konsolidacijskega nadzornika drugim pristojnim organom, ki vsebuje oceno profila likvidnostnega tveganja bančne skupine.

(3) Skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena vsebuje poleg ocene tveganosti bančne skupine oziroma ocene profila likvidnostnega tveganja bančne skupine iz prejšnjega odstavka tudi ocene tveganosti podrejenih družb, ki jih izdelajo sodelujoči pristojni organi.

(4) Obrazloženo skupno odločitev iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik posreduje EU nadrejeni banki.

(5) Banka Slovenije ali katerikoli drug pristojni organ, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, lahko v zvezi s skupno odločitvijo iz prvega odstavka tega člena ali odločitvijo pristojnega organa v skladu s šestim ali sedmim odstavkom tega člena do izteka roka iz drugega odstavka tega člena oziroma v vsakem primeru pred sprejetjem odločitve pristojnega organa predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010/EU.

(6) Konsolidacijski nadzornik sam sprejme odločitev na konsolidirani podlagi, če:

1. skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ni sprejeta v roku iz drugega odstavka tega člena ali
2. Evropski bančni organ svoje odločitve ne sprejme v enem mesecu od vložitve zahteve iz prejšnjega odstavka.

(7) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik sprejme odločitev v skladu s prejšnjim odstavkom, pri tem po presoji upošteva ocene tveganosti podrejenih družb, ki jih izdelajo sodelujoči pristojni organi. Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik svojo odločitev pisno obrazloži in posreduje EU nadrejeni banki in sodelujočim pristojnim organom. Obrazložitev mora obsegati podrobne razloge za odločitev, ki upoštevajo ocene tveganosti podrejenih družb, ki so jih izdali sodelujoči pristojni organi, ter stališča Banke Slovenije o mnenjih in pomislekih drugih pristojnih organov.

(8) Če je banka del skupine, nad katero izvaja nadzor pristojni organ druge države članice kot konsolidacijski nadzornik, Banka Slovenije sama sprejme odločitev iz prvega odstavka tega člena na posamični ali subkonsolidirani podlagi za banko, ki je podrejena EU nadrejeni banki ali EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu, z upoštevanjem skupne odločitve oziroma mnenj in pomislekov konsolidacijskega nadzornika, kadar skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ni sprejeta v roku iz drugega odstavka tega člena. Banka Slovenije to odločitev pisno obrazloži in posreduje banki ter konsolidacijskemu nadzorniku. Obrazložitev mora obsegati podrobne razloge za odločitev, ki upoštevajo tudi stališča Banke Slovenije do mnenj in pomislekov konsolidacijskega nadzornika.

(9) Če je vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije prekine postopek odločanja iz sedmega ali osmega odstavka tega člena do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe (EU) št. 1093/2010 sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije to odločitev upošteva pri odločitvi na podlagi sedmega ali osmega odstavka tega člena in pojasni vsakršno pomembnejše odstopanje od te odločitve. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik posreduje EU nadrejeni banki in sodelujočim pristojnim organom oziroma podrejeni banki in konsolidacijskemu nadzorniku, če je Banka Slovenije sodelujoči pristojni organ.

(10) Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni organ pri izvajanju nadzora nad banko na posamični ali subkonsolidirani podlagi upošteva skupno odločitev iz prvega odstavka tega člena ter odločitev konsolidacijskega nadzornika iz šestega odstavka tega člena kot dokončno.

(11) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik zagotovi, da se skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ter odločitev iz šestega in devetega odstavka tega člena posodobi enkrat na leto. Posodobitev odločitve Banka Slovenije zagotovi tudi, kadar organ, pristojen za nadzor podrejenih družb EU nadrejene banke ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, pri Banki Slovenije kot konsolidacijskem nadzorniku vloži pisno in utemeljeno zahtevo za posodobitev odločitve. V primeru iz prejšnjega stavka lahko posodobitev odločitve temelji na dvostranskem dogovoru med Banko Slovenije in pristojnim organom, ki je vložil zahtevo.

(12) Če je konsolidacijski nadzornik pristojni organ druge države članice, lahko Banka Slovenije pri tem organu vloži pisno in utemeljeno zahtevo za posodobitev skupnih odločitev iz prvega odstavka tega člena.

295. člen

(kolegij pristojnih organov in sodelovanje Banke Slovenije v kolegiju)

(1) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi pisnega dogovora iz 298. člena tega zakona s sodelujočimi pristojnimi organi držav članic ustanovi kolegij pristojnih organov (v nadaljnjem besedilu: kolegij) z namenom učinkovitega sodelovanja pri izvajanju nalog iz 293., 294. in 296. člena tega zakona.

(2) Kolegij zagotavlja konsolidacijskemu nadzorniku in drugim sodelujočim pristojnim organom, vključno z Evropskim bančnim organom, okvir za izvajanje njihovih nalog in pristojnosti, zlasti za:

1. izmenjavo informacij med člani kolegija, vključno z Evropskim bančnim organom, v skladu z 21. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010;
2. pripravo dogovorov o dodelitvi nalog in prenosu odgovornosti med člani kolegija;
3. določanje načrta nadzorniških pregledov na podlagi ocene tveganosti bančne skupine;

4. preprečevanje in odpravljanje podvajanja nadzorniških zahtev, vključno z zahtevami po informacijah iz 297. člena in tretjega odstavka 299. člena tega zakona za povečanje učinkovitosti nadzora;
5. dosledno uporabo bonitetnih zahtev iz tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013 za vse osebe v bančni skupini brez poseganja v izvrševanje opcij in diskrecijskih pravic, ki izhajajo iz tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013;
6. izvajanje nalog iz 3. točke prvega odstavka 293. člena tega zakona ob upoštevanju dela drugih forumov, ki bi bili lahko ustanovljeni za ta namen.

(3) V kolegiju lahko sodelujejo pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb EU nadrejene banke ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, in pristojni organi države članice, v kateri imajo sedež pomembne podružnice banke iz 286. člena tega zakona, Evropski bančni organ in po potrebi centralne banke Evropskega sistema centralnih bank ter pristojni organi tretjih držav (člani kolegija), če zanje velja obveznost varovanja zaupnih informacij, enakovredna obveznosti iz pododdelka 2.2.1. tega zakona.

(4) Kolegij iz prvega odstavka tega člena vodi Banka Slovenije, ki v zvezi s tem izvaja zlasti te dejavnosti:

1. odloča o udeležbi članov kolegija na posameznem sestanku in pri dejavnostih kolegija;
2. obvešča člane kolegija o sestankih in pomembnejših zadevah, ki bodo obravnavane, ter o odločitvah, sprejetih na sestankih kolegija, in izvedenih dejavnostih;
3. obvešča Evropski bančni organ o dejavnosti kolegija, tudi v kriznih razmerah, in mu predloži informacije, pomembne za približevanje nadzorniških praks.

(5) Banka Slovenije pri vodenju kolegija upošteva mogoč vpliv sprejetih odločitev na izvajanje nadzora drugih sodelujočih pristojnih organov, zlasti vpliv na stabilnost finančnega sistema v državah članicah teh pristojnih organov, še posebno v kriznih razmerah, poleg tega pa upošteva izvajanje obveznosti iz petega odstavka 281. člena tega zakona.

(6) Ustanovitev in delovanje kolegija ne vplivata na pristojnosti in odgovornosti Banke Slovenije po tem zakonu in Uredbi (EU) št. 575/2013.

(7) Če je za ustanovitev kolegija kot konsolidacijski nadzornik pristojen pristojni organ druge države članice, Banka Slovenije sodeluje v tem kolegiju na podlagi pisnega dogovora iz 298. člena tega zakona.

298. člen

(dogovori s pristojnimi organi o sodelovanju pri nadzoru na konsolidirani podlagi)

(1) Z namenom zagotoviti učinkovit nadzor na konsolidirani podlagi Banka Slovenije z drugimi pristojnimi organi, udeleženi pri tem nadzoru, sklene ustrezne pisne dogovore o usklajevanju in sodelovanju.

(2) Z dogovori iz prejšnjega odstavka se lahko določijo dodatne naloge konsolidacijskemu nadzorniku in postopki za sprejemanje odločitev ter sodelovanja z drugimi pristojnimi organi.

(3) Banka Slovenije lahko v skladu z 28. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010 na podlagi dvostranskega dogovora prenese pristojnost in odgovornosti za nadzor nad podrejeno banko pristojnemu organu druge države članice, ki je izdal dovoljenje in nadzoruje nadrejeno banko države članice, tako da slednja prevzame odgovornost za nadzor te podrejene banke.

(4) Če je Banka Slovenije pristojna za nadzor nad nadrejeno banko, lahko v skladu z 28. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010 na podlagi dvostranskega dogovora s pristojnim organom druge države članice, ki je pristojen za nadzor nad podrejeno družbo, prevzame pristojnost in odgovornosti za nadzor podrejene družbe in o tem obvesti Evropski bančni organ.

302. člen

(izpolnjevanje obveznosti na konsolidirani podlagi v zvezi z mešanim finančnim holdingom)

(1) Če za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe po tem zakonu in ZFK, zlasti glede nadzora nad upravljanjem tveganj, lahko Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik po posvetovanju z drugimi pristojnimi ali nadzornimi organi, pristojnimi za nadzor podrejenih oseb, za ta mešani finančni holding uporabi samo ustrezne določbe ZFK.

(2) Če za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe po tem zakonu in zakonu, ki ureja zavarovalništvo, zlasti glede nadzora nad upravljanjem tveganj, lahko Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v dogovoru z nadzornim organom, pristojnim za nadzor zavarovalniške skupine, za ta mešani finančni holding uporabi samo določbe ZFK, ki veljajo za bančni sektor kot najpomembnejši v finančnem sektorju finančnega konglomerata, kot je opredeljen v 9. in 10. členu ZFK.

(3) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik obvesti Evropski bančni organ in Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine o sklepih, sprejetih na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena.

309. člen **(poslovodstvo nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga)**

(1) Nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding mora zagotoviti, da ima njegovo poslovodstvo ustrezen ugled in izkušnje za vodenje njegovih poslov.

(2) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da ima poslovodstvo nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga ustrezen ugled in izkušnje za vodenje njegovih poslov, če vsak član poslovodstva izpolnjuje naslednje pogoje:

1. ima ustrezne lastnosti in izkušnje pri vodenju poslov finančne družbe ali drugega podjetja primerljive velikosti in dejavnosti kot finančna družba oziroma drugih primerljivih poslov in
2. ni bil pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja in obsodba še ni bila izbrisana ter zoper njega tudi ni vložena pravnomočna obtožnica zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katero se lahko izreče kazen zapora eno leto ali več.

310. člen **(ukrepi nad finančnim holdingom, mešanim finančnim holdingom in mešanim poslovnim holdingom)**

(1) Če finančni holding, mešani finančni holding ali mešani poslovni holding krši svoje obveznosti, določene v oddelku 9.3. tega zakona, Banka Slovenije temu holdingu oziroma njegovemu poslovodstvu izda odredbo. Za ukrepe iz prejšnjega stavka se smiselno uporabljajo določbe 8. poglavja tega zakona, ki veljajo za ukrepe izrečene banki in članom uprave banke.

(2) Če ima finančni holding, mešani finančni holding ali mešani poslovni holding sedež v drugi državi članici, Banka Slovenije o kršitvi obveznosti iz prejšnjega odstavka in o sprejetih ukrepih obvesti pristojni ali nadzorni organ te države članice.

(3) Pri izrekanju ukrepov, katerih namen je odpraviti ugotovljene kršitve ali vzroke za take kršitve finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali mešanega poslovnega holdinga, mora Banka Slovenije sodelovati s pristojnimi ali nadzornimi organi drugih držav članic.

359. člen **(nova dejstva in dokazi)**

Tožnik v postopku sodnega varstva ne more navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

361. člen

(seja)

(1) Sodišče lahko odloči brez glavne obravnave, če dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo odločbe, med tožnikom in Banko Slovenije ni sporno.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko sodišče odloči brez glavne obravnave tudi v naslednjih primerih:

1. če je že na podlagi tožbe, izpodbijanega akta ter upravnih spisov očitno, da je treba tožbi ugoditi in upravni akt odpraviti na podlagi prvega odstavka 64. člena ZUS-1, pa v upravnem sporu ni sodeloval tudi stranski udeleženec z nasprotnim interesom;
2. če je dejansko stanje med tožnikom in Banko Slovenije sporno, vendar stranke navajajo zgolj tista nova dejstva in dokaze, ki jih v skladu s tem zakonom sodišče ne more upoštevati (359. člen tega zakona);
3. če gre za spor med istima strankama, pa gre za podobno dejansko in pravno podlago ter je o tem vprašanju sodišče že pravnomočno odločilo.

(3) Stranke se lahko glavni obravnavi tudi odpovedo. V tem primeru sodišče odloči na seji in pri tem upošteva dejansko stanje, ki je bilo ugotovljeno v postopku izdaje upravnega akta ter morebitna nova dejstva in dokaze, ki jih predložijo stranke in jih sodišče v skladu s tem zakonom lahko upošteva (359. člen tega zakona).

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU:

V skladu s prvim odstavkom 143. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13, 38/17 in 46/20) se predlaga, da se predlog zakona obravnava in sprejme po nujnem zakonodajnem postopku. S pravočasnim sprejetjem predlaganih sprememb in dopolnitev Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 – ZRPPB, 77/16 – ZCKR, 41/17, 77/18 – ZTFI-1, 22/19 – ZIUJDSOL in 44/19 – odl. US) se zelo zmanjša verjetnost za nastanek težko popravljivih posledic za delovanje države, ki lahko nastanejo, če ne bodo zagotovljene zadostne pravne podlage, ki bi akterjem, ki so odgovorni za zagotavljanje finančne stabilnosti, omogočale primerno agilnost. S sprejetjem predlaganega zakona se namreč izboljša pravni okvir za stabilno in varno poslovanje bank.

Predlog za nujni postopek utemeljujemo tudi z dejstvom, da se s predlogom zakona v nacionalni pravni red prenaša Direktiva (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala, pri čemer rok za prenos te direktive poteče 28. decembra 2020. V primeru zamude pri implementaciji omenjene direktive lahko Evropska komisija v skladu z ustanovnimi akti EU sproži postopek proti Republiki Sloveniji, ki bi lahko pomenil veliko finančno breme za Republiko Slovenijo in bi torej nastale težko popravljive posledice za delovanje države.

Z zakonom se obenem prilagajajo določbe nedavni sodni odločbi Vrhovnega sodišča opr. št. X Ips 22/2020 z dne 26. avgusta, ki je v 17. točki med drugim ugotovilo, da je glede na pravico do glavne obravnave iz 22. člena Ustave RS treba šteti, da je določba drugega odstavka 59. člena ZUS-1 protiustavna, saj gre za nedopustno izjemo od glavne obravnave. Podobno izjemo glede odločanja brez glavne obravnave vsebuje tudi veljavni ZBan-2B.

VI. PRILOGE:

/